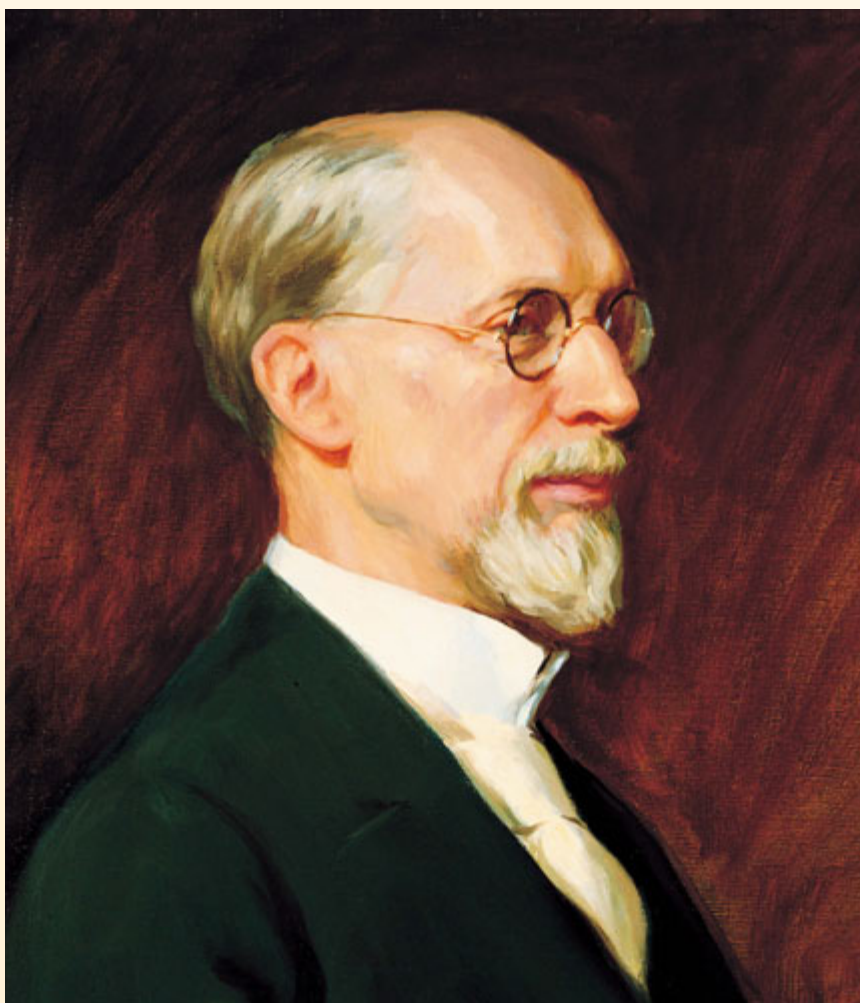

คำสอนของประธาน ศาสนจักร

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

คำสอนของประธานศาสนจักร
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

หนังสือในชุด คำสอนของประธานศาสนจักร

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (หมายเลข 36481 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ชังก์ (35554 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (35969 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (36315 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (35744 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ (35970 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (36786 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: เดวิด โอ. แมคเคย์ (36492 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี (35892 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (36500 425)

ท่านสามารถสั่งซื้อหนังสือเหล่านี้ได้จากศูนย์หนังสือในท้องถิ่นหรือเข้าไปที่ store.lds.org

ยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ โปรดส่งไปที่ Curriculum Development (แผนกพัฒนาหลักสูตร), 50 East North Temple Street, Room 2404, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA

หรืออีเมลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านมาที่: cur-development@lds.church.org

โปรดแจ้งชื่อ ที่อยู่ วอร์ด และสเตคของท่านตามลำดับ จากนั้นระบุชื่อหนังสือ พร้อมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับข้อดีและสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหนังสือเล่มนี้

© 2011 โดย Intellectual Reserve, Inc.

สงวนสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในประเทศไทย

อนุมัติภาษาอังกฤษ: 8/02

อนุมัติการแปล: 8/02

แปลจาก *Teachings of Presidents of the Church:*

George Albert Smith

Thai

36786 425

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
บทนำ	vii
ประวัติโดยสังเขป	ix
ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ	xii
1 ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราเชื่อ	1
2 “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”	11
3 ประจักษ์พยานของเราในพระเยซูคริสต์	21
4 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เครื่องมือของพระเจ้าเป็นเจ้า ในการฟื้นฟูความจริง	35
5 ในฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์—เพื่อเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระเจ้า	47
6 สนับสนุนคนที่พระเจ้าทรงสนับสนุน	59
7 ความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ	71
8 พรพระวิหารสำหรับตัวเราและบรรพชนของเรา	85
9 เปิดจิตวิญญาณของท่านรับพระเจ้าในการสวดอ้อนวอน	97
10 พระคัมภีร์ ห้องสมุดล้ำค่าที่สุดในโลก	109
11 การเปิดเผยจากพระเจ้าเป็นเจ้าต่อบุตรธิดาของพระองค์	117
12 ความปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณด้วยความกระตือรือร้น	129
13 ทำส่วนของเราเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ	143
14 วิธีแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างมีประสิทธิภาพ	155
15 ทำให้งานของพระเจ้าก้าวหน้า	165
16 “ถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา”	177
17 พลังเสริมสร้างของศรัทธา	187
18 อยู่ฝ่ายพระเจ้า	199
19 พรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณจากพระคำแห่งปัญญา	209
20 ความรอดฝ่ายโลกสำหรับตัวเราและคนอื่นๆ	221
21 พลังแห่งความเมตตา	233
22 เลี้ยงดูบุตรธิดาในแสงสว่างและความจริง	243
23 “เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัย”	257
24 การดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในช่วงกลียุค	265
รายชื่อภาพ	276
ดัชนี	277

Ernest Albert Smith

บทนำ

ฟายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองจัดทำหนังสือชุด *คำสอนของประธานศาสนจักร* เพื่อช่วยให้ท่านมีความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นผ่านคำสอนของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย เมื่อศาสนจักรเพิ่มคำสอนของประธานท่านอื่นในชุดนี้ ท่านจะมีหนังสืออ้างอิงพระกิตติคุณสะสมไว้ใช้ที่บ้านมากขึ้น หนังสือในชุดนี้ออกแบบไว้ให้ใช้สำหรับการศึกษาส่วนตัว การเรียนการสอนในวันอาทิตย์ อีกทั้งสามารถช่วยท่านเตรียมบทเรียนอื่นๆ หรือคำพูด และตอบคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนจักร

หนังสือเล่มนี้เน้นคำสอนของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท ผู้รับใช้เป็นประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ถึงวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1951

ศึกษาส่วนตัว

ขณะที่ท่านศึกษาคำสอนของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท จงแสวงหาการ دلใจจากพระวิญญาณร่วมกับการสวดอ้อนวอน คำถามท้ายบทแต่ละบทจะช่วยให้ท่านเข้าใจคำสอนของประธานสมิทและประยุกต์ใช้กับชีวิตท่าน ขณะศึกษาคำสอนเหล่านี้ ท่านอาจคิดว่าท่านจะสอนสมาชิกครอบครัวและเพื่อนๆ อย่างไร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความเข้าใจของท่านต่อสิ่งที่อ่าน

สอนจากหนังสือเล่มนี้

ท่านสามารถใช้หนังสือเล่มนี้สอนที่บ้านหรือที่โบสถ์ แนวทางต่อไปนี้ช่วยท่านได้

เตรียมสอน

แสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเตรียมสอน ศึกษาบทนั้นร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อให้มั่นใจว่าท่านเข้าใจคำสอนของประธานสมิท ท่าน

จะสอนด้วยความจริงใจและพลังมากขึ้นเมื่อถ้อยคำของประธานสมิธมีอิทธิพลต่อท่านเป็นส่วนตัว(ดู คพ. 11:21)

ถ้าท่านกำลังสอนบทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคหรือสมาคมสงเคราะห์ ท่านไม่ควรวางหนังสือเล่มนี้ไว้เฉยๆหรือเตรียมบทเรียนจากหนังสือเล่มอื่น จงเลือกคำสอนเหล่านั้นที่ท่านรู้สึกว่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนที่ท่านสอนมากที่สุด ร่วมกับการสวดอ้อนวอน บางบทมีเนื้อหามากเกินกว่าจะสามารถสนทนาได้หมดในช่วงเวลาเรียน จงยอมให้การสนทนาที่ดีดำเนินต่อไปแทนที่จะพยายามสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

กระตุ้นผู้มีส่วนร่วมให้ศึกษาก่อนมาเรียนและนำหนังสือมาด้วย เมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาจะพร้อมมีส่วนร่วมในการสนทนามากขึ้นและจริงจังกัน

นำเข้าสู่บทเรียน

ขณะนำเข้าสู่บทเรียนและตลอดบทเรียน จงพยายามสร้างบรรยากาศที่พระวิญญาณสามารถสัมผัสใจและความคิดของคนที่ท่านสอน เริ่มบทเรียนโดยช่วยให้คนที่ท่านสอนมุ่งเน้นความสำคัญของคำสอนในบทนั้น ท่านอาจดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้

- อ่านและสนทนาหัวข้อ “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” ตอนต้นบท
- สนทนาเกี่ยวกับรูปภาพหรือข้อพระคัมภีร์จากบทนั้น
- ร้องเพลงสวดที่เกี่ยวข้อง
- แบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวพอสังเขปเกี่ยวกับหัวข้อ

นำการสนทนาเกี่ยวกับคำสอนของประธานสมิธ

ขณะสอนจากหนังสือเล่มนี้ ให้เชิญคนอื่นๆ แบ่งปันความคิด ถามคำถาม และสอนกัน พวกเขาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น อีกทั้งเป็นวิธีที่ดีที่จะช่วยให้ได้รับการเปิดเผยส่วนตัวด้วย ใช้คำถามท้ายบทกระตุ้นการสนทนา คำถามเหล่านี้จะอยู่ตามที่ต่าง ๆ ในบทเพื่อแสดงให้เห็นว่าคำถามโยงกับคำสอนหัวข้อใด ท่านอาจตั้งคำถามเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ท่านกำลังสอน ตัวอย่างเช่น ท่านอาจถามผู้มีส่วนร่วมว่าพวกเขาจะประยุกต์ใช้คำสอนของประธานสมิธกับความรับผิดชอบในฐานะบิดามารดา หรือผู้สอนประจำบ้าน หรือผู้เยี่ยมชมได้อย่างไร

ทางเลือกต่อไปนี้อาจให้แนวคิดเพิ่มเติม

- ขอให้ผู้มีส่วนร่วมแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากการศึกษาบทนั้นเป็นส่วนตัว ท่านอาจติดต่อผู้มีส่วนร่วมบางคนในระหว่างสัปดาห์และขอให้พวกเขาเตรียมมาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้
- มอบหมายให้ผู้มีส่วนร่วมอ่านคำถามที่เลือกมาจากท้ายบท (เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ) ขอให้พวกเขาหาคำสอนในบทที่เกี่ยวข้องกับคำถาม จากนั้นเชิญพวกเขาแบ่งปันความคิดและความเข้าใจกับคนในกลุ่ม
- อ่านข้อความส่วนที่เลือกมาจากคำกล่าวของประธานสมิธในบทนั้นด้วยกัน ขอให้ผู้มีส่วนร่วมยกตัวอย่างจากพระคัมภีร์และจากประสบการณ์ของตนเองเพื่ออธิบายสิ่งที่ประธานสมิธสอน
- ขอให้ผู้มีส่วนร่วมเลือกหัวข้อที่พวกเขาสนใจและอ่านในใจ ให้คนที่เลือกหัวข้อเดียวกันรวมกลุ่ม ๆ ละสองหรือสามคนแล้วสนทนาสิ่งที่เรียนรู้

สรุปการสนทนา

สรุปบทเรียนพอสังเขปหรือขอให้ผู้มีส่วนร่วมหนึ่งหรือสองคนสรุป กระตุ้นคนที่ท่านสอนให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากคำสอนของประธานสมิธกับผู้อื่น เป็นพยานถึงคำสอนที่ท่านสนทนา ท่านอาจต้องการเชิญคนอื่น ๆ ให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขา

ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอ้างอิงที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้

คำสอนของประธานสมิธในหนังสือเล่มนี้หยิบยกมาจากหลายแหล่ง บทคัดลอกเหล่านี้ยังคงเครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด ตัวเขียนใหญ่ และการแบ่งย่อหน้าของแหล่งเดิม แต่เปลี่ยนบทบรรณาธิการหรือเทคนิคการพิมพ์ที่จำเป็นเพื่อให้อ่านง่ายขึ้น ด้วยเหตุนี้ท่านจึงอาจเห็นความลึกลับบ้างเล็กน้อยในเนื้อความ ตัวอย่างเช่นในภาษาอังกฤษคำว่า *gospel* (*พระกิตติคุณ*) สะกดด้วยตัวเล็กในคำอ้างอิงบางแห่งและสะกดด้วยตัวใหญ่ในที่อื่น ๆ

นอกจากนี้ประธานสมิธยังใช้คำบางคำบ่อย ๆ เช่นกัน อาทิ *men, man* (*มนุษย์*) หรือ *มนุษยชาติ* (*mankind*) เพื่อหมายถึงคนทั้งปวง ทั้งชายและ

หญิง ท่านมักจะใช้สรรพนาม *เขา* และ *ของเขา* เพื่อหมายถึงคนทั้งสองเพศ
นี้เป็นเรื่องที่พบเห็นได้ทั่วไปในภาษาของยุคนั้น แม้จะมีความแตกต่างระหว่าง
กฎเกณฑ์ด้านภาษากับการใช้ในปัจจุบัน แต่คำสอนของประธานสมิธประยุกต์
ใช้ได้ทั้งกับหญิงและชาย

ประวัติโดยสังเขป

ถ้า ด้บวันเดือนปีต่อไปนี้จะสรุปเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคำสอนของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธในหนังสือเล่มนี้

- 4 เมษายน ค.ศ. 1870 เกิดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เป็นบุตรของจอห์น เฮนรี่กับซาราห์ ฟาร์รี สมิธ
- ค.ศ. 1874–1875 จอห์น เฮนรี่ สมิธ บิดาท่านรับใช้งานเผยแผ่ในเกรทบริเทน จอร์จ อัลเบิร์ตอายุสี่ขวบเมื่อบิดาออกเดินทาง
- 27 ตุลาคม ค.ศ. 1880 จอห์น เฮนรี่ สมิธได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก
- ค.ศ. 1882–1885 จอห์น เฮนรี่ สมิธรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ยุโรป
- ค.ศ. 1883 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเริ่มทำงานในโรงงานสิ่งทอเมื่ออายุ 13 ปี
- ค.ศ. 1888 เริ่มทำงานให้บริษัทสร้างทางรถไฟ นัยน์ตาของท่านเสียอย่างถาวรเพราะงานนี้
- กันยายน–พฤศจิกายน ค.ศ. 1891 รับใช้งานเผยแผ่ทางภาคใต้ของยูทาห์ให้แก่ Young Men’s Mutual Improvement Association (สมาคมพัฒนาสหกิจกรรมของเยาวชนชาย)
- 25 พฤษภาคม ค.ศ. 1892 แต่งงานกับลูซี่ เอมิลี วูดรัฟฟ์ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์
- ค.ศ. 1892–1894 รับใช้งานเผยแผ่ทางภาคใต้ของสหรัฐ โดยเริ่มหลังจากแต่งงานเพียงไม่กี่สัปดาห์ สี่เดือนต่อมาลูซี่ตามไปสมทบในคณะเผยแผ่
- 8 ตุลาคม ค.ศ. 1903 ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกโดยประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ

ประวัติโดยสังเขป

- ค.ศ. 1904 เขียน “อุดมการณ์ส่วนตัว” มาตรฐานจริยธรรม 11 ข้อที่ท่านให้คำมั่นว่าจะดำเนินชีวิตตามนั้น (ดู หน้า 1-2 ของหนังสือเล่มนี้)
- ค.ศ. 1909-1912 ทุกข์ทรมานจากปัญหาสุขภาพร้ายแรง
- ค.ศ. 1919-1921 เป็นประธานคณะเผยแผ่ยุโรป
- ค.ศ. 1921-1935 รัับใช้ประธานสามัญของ Young Men’s Mutual Improvement Association (สมาคมพัฒนาสหกิจกรรมของเยาวชนชาย)
- ค.ศ. 1922 ได้รับเลือกเป็นรองประธาน National Society of the Sons of the American Revolution (สมาคมบุตรแห่งการปฏิวัติอเมริกา) ท่านรับใช้ในตำแหน่งดังกล่าวจนถึง ค.ศ. 1925 และอีกครั้งในปี ค.ศ. 1944 และ ค.ศ. 1946
- กันยายน ค.ศ. 1930 ช่วยจัดตั้ง Utah Pioneer Trails and Landmarks Association เพื่อหาและทำเครื่องหมายสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร ท่านได้รับเลือกเป็นประธานคนแรกขององค์กร
- 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1933 เป็นประธานของ Society for the Aid of the Sightless (สมาคมช่วยเหลือผู้พิการทางสายตา) ในยูทาห์
- 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1934 ได้รับ Silver Buffalo (ซิลเวอร์บัฟฟาโล) รางวัลสูงสุดจากองค์กรลูกเสือของอเมริกา
- ค.ศ. 1935-1936 ดูแลการจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นอักษรเบรลล์
- 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1937 ลูซี่ถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 68 ปีหลังจากป่วยมานาน

- มกราคม—กรกฎาคม
ค.ศ. 1938 ไปเยือนคณะเผยแผ่ต่างๆ ของศาสนจักรใน
แปซิฟิกใต้ รวมทั้งแวะที่ฮาวาย ซามัว ตองกา
ตาฮีตี นิวซีแลนด์ และออสเตรเลียด้วย
- กรกฎาคม ค.ศ. 1943 รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานโคเวิร์ม
อัครสาวกสิบสอง
- 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธาน
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย
- 23 กันยายน ค.ศ. 1945 อภิศพระวิหารไอดาโฮฟอลส์ ไอดาโฮ
- 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 1945 เข้าพบแฮร์รี เอส. ทรูแมนประธานาธิบดี
สหรัฐเพื่อสนทนาเรื่องการส่งความช่วยเหลือ
ไปยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่ 2
- พฤษภาคม ค.ศ. 1946 ไปเยี่ยมสมาชิกศาสนจักรในเม็กซิโก
เป็นประธานศาสนจักรคนแรกที่ทำเช่นนั้น
มอบพระคัมภีร์มอรมอนให้มานูเอล กามาโค
ประธานาธิบดีเม็กซิโก
- 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1947 อภิศอนุสาวรีย์ This Is the Place
(ณ ตรงนี้) และฉลองหนึ่งร้อยปีการมาถึง
หุบเขาซอลท์เลคของผู้บุกเบิก
- ค.ศ. 1947 สมาชิกภาพศาสนจักรถึงหนึ่งล้านคน
- 30 กันยายน—2 ตุลาคม
ค.ศ. 1949 มีส่วนในการถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญ
ทางโทรทัศน์ครั้งแรก
- 4 เมษายน ค.ศ. 1951 ถึงแก่กรรมในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ ในวันเกิด
ปีที่ 81 ของท่าน

ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจ ของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

วันหนึ่งในช่วงที่รับใช้เป็นประธานศาสนจักร จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้รับรูปถ่ายรูปหนึ่งพร้อมข้อความสั้นๆ อ่านได้ว่า “ผมส่งรูปนี้มาให้เพราะเป็นภาพของชายที่เราเชื่อว่าเป็นท่าน” นั่นคือรูปของประธานสมิธขณะกำลังพูดคุยกับมารดาคนหนึ่งและลูกเล็กๆ สี่คนของเธอ วันนั้นประธานสมิธกำลังรีบไปที่ทันรลไฟเมื่อมารดาผู้นี้คัดกรอท่าน โดยหวังให้ลูกๆ ของเธอได้มีโอกาสจับมือกับศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ดังกล่าวจับภาพวินาทีนั้นไว้

ข้อความเขียนต่อไปว่า “เหตุผลที่เราเห็นว่า [รูปนี้] มีค่ามากเพราะถึงแม้ท่านจะมีงานยุ่งมากและกำลังจะรีบขึ้นรถยนต์ของท่านไปที่ทันรลไฟที่รออยู่ แต่ท่านก็ยังสละเวลาจับมือทักทายเด็กแต่ละคนในครอบครัวนี้”¹

การแสดงความรักความเมตตากรุณาเช่นนี้เป็นลักษณะพิเศษของชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ไม่ว่าโดยการมอบความรักและกำลังใจให้เพื่อนบ้านที่กำลังมีปัญหาเรื่องศรัทธาหรือการจัดระบบงานสวัสดิการมากมาย เพื่อเลี้ยงอาหารคนหลายพันคน จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มาระโก 12:31)

ช่วงปีแรกๆ 1870–1890

อายุประมาณ 4 ขวบ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเกิดเมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1870 เป็นบุตรของจอห์น เฮนรี่ และซาราห์ ฟาร์รี สมิธที่บ้านหลังเล็กๆ ในชอลท์เลคซิดี้ ครอบครัวสมิธมีมรดกอันยิ่งใหญ่จากการรับใช้ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ต่อมาบิดาของจอร์จ อัลเบิร์ตรับใช้ในโครัมม้อครสาวกสิบสองและในฝ่ายประธานสูงสุด จอร์จ เอ. สมิธ

คุณปู่ของท่านและมีชื่อเหมือนท่านเป็นลูกพี่ลูกน้องกับท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธและเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกลุ่มแรกที่เข้าไปในหุบเขาซอลท์เลคเมื่อปี ค.ศ. 1847 จอร์จ เอ. สมิธเป็นอัครสาวกและที่ปรึกษาของประธานบริกัม ยังก์ด้วย จอห์น สมิธคุณทวดของจอร์จ อัลเบิร์ตรับใช้เป็นผู้ประกาศพรของศาสนจักรและเป็นประธานสเตคคนแรกในซอลท์เลคซิตีลอริน ฟาร์รัคคุณตาของท่านเป็นนายกเทศมนตรีคนแรกของอ็อกเดน ยูทาห์และเป็นประธานสเตคคนแรกในเมืองนั้น

จอห์น เฮนรี่ สมิธ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรักและชื่นชมบิดามารดาของท่าน ท่านยกความดีความชอบให้บิดาผู้สอนท่านให้แสดงน้ำใจต่อคนตกทุกข์ได้ยาก² ท่านสรรเสริญมารดาสำหรับการเสียสละเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวในพระกิตติคุณ “แม้เราจะยากจนมาก” ท่านหวนคิด “และคุณพ่อไปทำงานเผยแผ่เมื่อข้าพเจ้าอายุห้าขวบ แต่ข้าพเจ้าจำได้ว่าไม่เคยได้ยินคุณแม่บ่นเลย ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นท่านหลังน้ำตาเพราะสถานะแวดล้อมรอบตัวท่าน เท่าที่ข้าพเจ้าทราบคือท่านสามารถใช้เงินได้คุ้มค่าทุกบาททุกสตางค์. . .

“...เมื่อคุณพ่อจากบ้านไปทำงานเผยแผ่ คุณแม่จะทำหน้าที่แทน ท่านเป็นหัวหน้าครอบครัวจริงๆ เมื่อคุณพ่อไม่อยู่ เราเอาใจใส่การสวดอ้อนวอนของเรามีการให้พรอาหาร และในกรณีเกิดการเจ็บป่วย ท่านจะเรียกเฮลเดอร์มา เพราะท่านมีศรัทธาแรงกล้าในศาสนพิธีของพระกิตติคุณ ท่านเป็นผู้จ่ายส่วนสิบที่เคร่งครัดเสมอ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ไม่เคยมีความคิดเข้ามาในสมองท่านเลยว่าจะมีความเข้าใจผิดและ ‘ความเชื่อของชาวมอรมอน’ ไม่จริง ท่านเชื่อสุดจิตวิญญาณของท่าน”³

ซาราห์ ฟาร์รั สมิธ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจำได้เป็นพิเศษเมื่อคุณแม่สอนท่านให้สวดอ้อนวอนและวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบ “เมื่อข้าพเจ้านึกถึงอิทธิพลของคุณแม่สมัยข้าพเจ้าเป็น [เด็กผู้ชาย] ตัวเล็ก ๆ ข้าพเจ้าตื่นตันจนน้ำตาไหลและรู้สึกยำเกรง...ข้าพเจ้าจำได้ประหนึ่งเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ ท่านจูงมือข้าพเจ้าและเราเดินขึ้นบันไดไปชั้นสอง ที่นั่นข้าพเจ้าคุกเข่าตรงหน้าท่านและกุมมือท่านขณะท่าน

ลูกๆ ของจอห์น เฮนรี่กับซาราห์ ฟาร์รี สมิธ
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธอยู่ซ้ายมือ

สอนข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับมารดาทั้งหลายผู้มีวิญญูณของพระกิตติคุณและความปรารถนาจะเป็นพรอยู่ในใจพวกเธอ ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้ายังสามารถพูดทวนคำสวดอ้อนวอนคราวนั้นได้แม้จะเรียนรู้มาหลายปีแล้วก็ตาม การสวดอ้อนวอนคราวนั้นให้ความมั่นใจแก่ข้าพเจ้าว่ามีพระบิดาบนสวรรค์ ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเมื่อข้าพเจ้าอายุมากขึ้น เรายังอยู่ในบ้านไม้สองชั้นและเมื่อลมพัดแรงๆ บ้านจะโคลงเคลงคล้ายจะพังลงมา บางครั้งข้าพเจ้ากลัวมากจนไม่กล้าไปนอน เติงข้าพเจ้าอยู่ในห้องเล็กๆ ตามลำพัง มีหลายคืนที่ข้าพเจ้าลงจากเตียงมากุ่กเข่าและทูลขอพระบิดาในสวรรค์ให้ทรงดูแลบ้าน ขอทรงปกป้องรักษาไม่ให้บ้านพังเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย แล้วก็กลับขึ้นไปนอนบนเตียงเล็กๆ ของข้าพเจ้าพลางมั่นใจว่าข้าพเจ้าจะรอดพ้นจากความชั่วร้ายประหนึ่งได้กุมพระหัตถ์ของพระบิดา”⁴

เมื่อหวนนึกถึงวัยเด็ก จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธกล่าวดังนี้

“บิดามารดาข้าพเจ้ามีสภาพความเป็นอยู่ยากจนมาก แต่ข้าพเจ้าสรรเสริญพระเจ้าผู้รังสรรค์และขอบพระทัยพระองค์สุดหัวใจที่ทรงส่งข้าพเจ้ามาในบ้านของท่าน

“...ข้าพเจ้าเรียนรู้เมื่อเป็นเด็กกว่านี่คืองานของพระเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ามีศาสนาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการคล้อยของพระผู้ทรงฤทธานุภาพจะมีอิทธิพลต่อคนที่ดำเนินชีวิตเพื่อรับการดลใจนั้น

“...ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับสิทธิกำเนิดของข้าพเจ้า ขอบพระทัยสำหรับบิดามารดาผู้สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่ข้าพเจ้าและเป็นแบบอย่างในบ้านของท่าน”⁵

จอร์จ อัลเบิร์ตได้ชื่อว่าเป็นเด็กที่มีความสุขและสนุกสนานว่าเรริง เพื่อนๆ ซึ่งชอบนิสัยร่าเรริงของท่าน ท่านชอบสร้างความเป็นบันเทิงให้พวกเขาด้วยหีบเพลง เป่า แบนโจ กีตาร์และการแสดงประกอบเพลงสนุกๆ ทว่าท่านมีประสบการณ์ที่ช่วยท่านพัฒนาสำนึกกับผิชอบอันแรงกล้าด้วยซึ่งเด่นชัดในวัยเยาว์ของท่าน เมื่ออายุ 12 ปี จอร์จ อัลเบิร์ตเข้าเรียนที่วิทยาลัยบริกัม ยังค์ ที่นั่นท่านได้รับคำแนะนำบางอย่างซึ่งมีผลอย่างลึกซึ้งต่อชีวิตท่าน ท่านเล่าในเวลาต่อมาว่า

“โชคดีที่ข้าพเจ้าได้เรียนบางวิชากับ ดร. คาร์ล จี. เมเซอร์ นักการศึกษาที่โดดเด่นซึ่งเป็นคนแรกที่สร้างโรงเรียนชั้นเยี่ยมหลายแห่งของศาสนจักร... ข้าพเจ้าจำได้ไม่มากนักกว่าท่านพูดอะไรบ้างในช่วงปีที่ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่น แต่มีอยู่อย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยลืม ข้าพเจ้าทบทวนคำพูดนั้นหลายครั้ง...วันหนึ่ง ดร. เมเซอร์ลุกขึ้นยืนและพูดว่า

“คุณไม่เพียงรับผิชอบสิ่งที่คุณทำเท่านั้น แต่คุณต้องรับผิชอบความคิดที่คุณมีด้วย”

“ด้วยความเป็นเด็ก ไม่อยู่ในวิสัยจะควบคุมความคิดได้มากนัก ข้าพเจ้าจึงไม่ทราบจะทำอย่างไรดี และรู้สึกหนักใจ จะว่าไปแล้วเรื่องนี้เปรียบเสมือนหนามแหลมแทงใจข้าพเจ้า ราวหนึ่งสัปดาห์หรือสิบวันให้หลัง จู่ๆ ข้าพเจ้าก็รู้ว่าหมายถึงอะไร ข้าพเจ้าเห็นปรัชญาของคำพูดดังกล่าวในตอนนั้นเอง ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของสิ่งที่เขาพูดทันที แน่نون คุณต้องรับผิชอบความคิดของคุณ เพราะเมื่อชีวิตคุณสิ้นสุดความเป็นมรรตัย นั่นจะเป็นผลลัพธ์จากความคิดของคุณ คำแนะนำดังกล่าวเป็นพรอย่างยิ่งตลอดชีวิตข้าพเจ้า หลายครั้งที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถหลีกเลี่ยงความคิดที่ไม่เหมาะสมได้เพราะข้าพเจ้าตระหนักว่าเมื่องานของชีวิตข้าพเจ้าสิ้นสุด ข้าพเจ้าจะเป็นผลที่มาจากความนึกคิดของข้าพเจ้า”⁶

เด็กหนุ่มจอร์จ อัลเบิร์ตมีความรับผิชอบมากมายที่บ้านในปี 1882 เมื่อ

บิดาท่านซึ่งรับใช้ในโครัมอักครสาวกสิบสองมานานสองปี ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ยุโรป การที่จอห์น เฮอร์รี่ไม่อยู่ทำให้จอร์จ อัลเบิร์ตต้องช่วยเหลือดูแลครอบครัว เมื่ออายุ 13 ปี ท่านไปสมัครงานที่ห้างสรรพสินค้าและโรงงานหัตถกรรมของศาสนจักรในซอลท์เลคซิตี แต่ผู้จัดการบอกว่าพวกเขาไม่สามารถจ้างใครได้อีก จอร์จ อัลเบิร์ตตอบว่าท่านไม่ได้ขอค่าจ้าง ขอเพียงได้ทำงาน ท่านกล่าวเพิ่มเติมว่า “ผมรู้ว่าถ้าผมมีค่าอยู่บ้างผมคงจะได้ค่าจ้าง”⁷ เจตคติที่ดีของท่านทำให้ท่านได้ตำแหน่งเป็นพนักงานโรงงานค่าแรงสัปดาห์ละ 2.50 เหรียญ และไม่นานจรรยาบรรณที่ดีในการทำงานช่วยให้ท่านได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในบริษัท

เมื่ออายุ 18 ปี ท่านพบงานที่ทำกับคณะสำรวจทางรถไฟ ระหว่างทำงานนี้แสงจ้าจากดวงอาทิตย์บนผืนทะเลทรายทำลายดวงตาของท่าน ส่งผลให้สายตาของจอร์จ อัลเบิร์ตถูกทำลายถาวร ทำให้ท่านอ่านหนังสือลำบากและเป็นเหตุให้ท่านมีความยากลำบากตลอดชีวิตท่าน

การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและการแต่งงาน 1891–1894

ในเดือนกันยายน ปี 1891 ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์เรียกจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธให้รับใช้งานเผยแผ่ในช่วงเวลาสั้นๆ ทางภาคใต้ของยูทาห์ งานมอบหมายพิเศษของท่านคือทำงานกับเยาวชนของศาสนจักรในเขตนั้น เป็นเวลาสี่เดือนติดต่อกันที่ท่านกับคู่ช่วยจัดระบบองค์กรเยาวชนในสเตคและวอร์ด พุดในการประชุมหลายครั้ง และกระตุ้นเยาวชนให้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของศาสนจักร

เมื่อกลับจากงานเผยแผ่ จอร์จ อัลเบิร์ตสานต่อการเป็นคู่รักกับลูซี่ วูดร็ฟฟ์หวานใจวัยเด็กของท่าน ซึ่งเป็นหลานสาวของประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ พวกเขาเป็นเพื่อนบ้านที่โตมาด้วยกัน ลูซี่สังเกตเห็นนิสัยใจคอของจอร์จ อัลเบิร์ตดีขึ้นเรื่อยๆ เธอบันทึกความชื่นชมในตัวท่านไว้ในบันทึกประจำวันของเธอดังนี้ “คืนนี้ดิฉันเข้าอนด้วยใจที่ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า... สวดอ้อนวอนขอพระองค์ประทานความเข้มแข็งให้ดิฉันสมควรได้รับความรักจากคนที่ดิฉันเชื่อมั่นว่าเป็นชายหนุ่มที่ดีที่สุดคนหนึ่งเท่าที่เคียวางไว้บนแผ่นดินโลก ความดีงามและความอ่อนโยนของเขาทำให้ดิฉันน้ำตาคลอ”⁸

ลูซี่ เอมีลี วูดรัฟฟ์ สมิธ

แต่มีหลายคนนิยมชมชอบลูซี่ บางคนร่ำรวยมากและให้ของขวัญฟุ่มเฟือยแก่เธอ แต่จอร์จ อัลเบิร์ตชนะใจลูซี่ด้วยการอุทิศตนต่อพระเจ้า ท่านเขียนถึงเธอว่า “ถ้าคุณสนใจจะแต่งงานกับใครสักคนเพราะเงิน คงไม่ใช่ผม เพราะผมตัดสินใจมานานแล้วว่าผมจะไม่อุทิศตนอุทิศชีวิตหรือเวลาเพื่อหาเงินแต่จะอุทิศให้การใช้พระเจ้าและช่วยลูก ๆ ของพระองค์ในโลกนี้” ลูซี่เลือกท่าน วันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 1892 เธอกับจอร์จ อัลเบิร์ตแต่งงานกันในพระวิหาร

แมนไท ยูทาห์ บิดาของจอร์จ อัลเบิร์ตประกอบพิธี วันนั้นลูซี่มอบล็อกเก็ตอันเล็ก ๆ ที่ใส่รูปเธอไว้ในนั้นให้ท่าน ท่านคล้องล็อกเก็ตไว้กับสายโซ่นาฬิกาพกห้อยไว้ใกล้หัวใจ และพกดติดตัวเกือบทุกวันตลอดชีวิตที่เหลือของท่าน¹⁰

คู่แต่งงานใหม่อยู่ด้วยกันไม่ถึงเดือนจอร์จ อัลเบิร์ตก็ต้องจากไปทำงานเผยแผ่อีกครั้ง คราวนี้เป็นงานมอบหมายให้ไปเผยแผ่ศาสนาทางภาคใต้ของสหรัฐ ถึงแม้จะรู้อยู่แล้วว่าอีกไม่นานท่านต้องไป—การเรียกมาถึงสามสัปดาห์ก่อนพวกท่านแต่งงานกัน—แต่ก็ยังทำใจลำบากเมื่อต้องแยกจากกัน พวกท่านดีใจเป็นล้นพ้นเมื่อลูซี่ได้รับเรียกในอีกสี่เดือนต่อมาให้รับใช้เคียงข้างสามีในสำนักงานคณะเผยแผ่ ซึ่งเฮลเดอร์สมิธเพิ่งได้รับมอบหมายให้รับใช้เป็นเลขานุการคณะเผยแผ่

ประธานคณะเผยแผ่เซาเทิร์น สเตทส์ ในเวลานั้นคือเจ. โกลเดน คิมบัลล์ผู้รับใช้เป็นสมาชิกสาวกเจ็ดสิบควคูไปด้วย สองครั้งในช่วงการรับใช้ของเฮลเดอร์สมิธ ประธานคิมบัลล์ต้องจากคณะเผยแผ่กลับไปดูแลเรื่องสำคัญในซอลท์เลคซิตี—ครั้งหนึ่งหลังจากเฮลเดอร์สมิธเป็นเลขานุการคณะเผยแผ่ได้ไม่นานและอีกครั้งประมาณหนึ่งปีให้หลัง ทั้งสองครั้งนั้นประธานคิมบัลล์ฝากความรับผิดชอบมากมายให้เฮลเดอร์สมิธนำและบริหารคณะเผยแผ่ โดยให้การสนับสนุนและคำแนะนำผ่านจดหมายหลายฉบับ เฮลเดอร์สมิธรักษาการประธานคณะเผยแผ่รวมแล้วประมาณ 16 เดือน ประธานคิมบัลล์เป็นห่วงที่ต้องจากไปนาน แต่

ผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่เซาเทิร์น สเตทส์ ลูซี (คนที่สามจากซ้าย)
กับจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (นั่งข้างเธอ) เมื่อแต่งงานกันใหม่ๆ
รับใช้ด้วยกันในบ้านพักคณะเผยแผ่

ท่านวางใจผู้ช่วยวัยหนุ่มของท่าน ท่านเขียนในจดหมายถึงเอ็ดเดอร์สมิธว่า “ผมคิดว่าการถึงเห็นและสติปัญญาของผม ไม่ว่าจะจำกัดเพียงใด ก็สามารถทำให้ผมเห็นความซื่อตรงและคุณค่าของคุณได้ ซึ่งผมรับรองกับคุณว่าผมเห็นอย่างนั้นจริงๆ”¹¹ ในจดหมายอีกฉบับหนึ่ง ท่านเขียนว่า “จงให้ความคิดนี้อยู่สูงสุดเสมอ ผมซาบซึ้งในการทำงาน ความกระตือรือร้น และวิญญาณที่ดีของคุณ”¹²

ประธานคิมบัลล์มีโอกาสเห็นความกระตือรือร้นและวิญญาณที่ดีของเอ็ดเดอร์สมิธหลายครั้ง ครั้งหนึ่งทั้งสองเดินทางไปด้วยกันและได้รับเชิญให้พักอยู่ด้วยกันคืนนั้นในบ้านไม้ซุงหลังเล็ก ๆ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเล่าในเวลาต่อมาว่า

“ราวเที่ยงคืนเสียงตะโกนโหวกเหวกจากข้างนอกปลุกเราให้ตื่น ภาษายาบคายแว่วมากระทบหูเราขณะที่เราลุกขึ้นนั่งบนเตียงเพื่อให้ตัวเรากันเคยกับสภาวะการณื คืนนั้นแสงจันทร์กระจ่าง เราเห็นคนมากมายอยู่ข้างนอก ประธานคิมบัลล์กระโดดจากเตียงและเริ่มแต่งตัว คนเหล่านั้นทูประตูดเสียงดังและใช้

ภาษาหยาดคายสั่งพวกมอรมอนให้ออกมา ไม่อย่างนั้นพวกเขาจะยิง ประชาน คิมบัลล์ถามข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะไม่ลุกขึ้นแต่งตัวหรือหรือ ข้าพเจ้าบอกท่าน ว่าไม่ ข้าพเจ้าจะอยู่บนเตียง ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงดูแลเรา ในเวลา เพียงไม่กี่วินาที ทั้งห้องจึงอลดด้วยเสียงปืน ดูเหมือนคนร้ายจะแบ่งออกเป็นสี่ กลุ่มและกำลังลาดตระเวนเข้ามาทั้งสี่มุมของบ้าน เศษไม้ปลิวว่อนข้ามหัวเราทุก ทิศทาง เกิดความเจ็บบอยู่ครู่หนึ่ง จากนั้นก็มีเสียงปืนอีกชุดและเศษไม้ปลิวว่อน อีกครั้ง ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกลัวแต่อย่างใด ข้าพเจ้าสงบมากขณะนอนอยู่ที่นั่น ประสบ เหตุการณ์หวาดเสียวที่สุดครั้งหนึ่งของชีวิต แต่ข้าพเจ้ามั่นใจ...ว่าพระเจ้าจะ ทรงคุ้มครองข้าพเจ้า และพระองค์ทรงคุ้มครองจริง ๆ

“ดูเหมือนคนร้ายจะท้อใจและจากไป เช้าวันรุ่งขึ้นพอเปิดประตูออกมาเราก็ก ็เห็นไม้ธนูคอร์ทอนใหญ่กองโตแบบเดียวกับที่คนร้ายเคยใช้ตีผู้สอนศาสนาทาง ภาคใต้”¹³

หลายปีต่อมา จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเล่าประสบการณ์นี้ให้หลานฟังเพื่อสอน พวกเขาให้วางใจพระเจ้า “ปู่ต้องการให้หลานจดจำ” ท่านกล่าว “ว่าพระเจ้าจะ ทรงดูแลหลานยามเกิดอันตราย ถ้าหลานจะเปิดโอกาสให้พระองค์”¹⁴

ชีวิตครอบครัว

จอร์จ อัลเบิร์ต และลูซีได้รับการปลดจากงานเผยแผ่ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1894ไม่กี่เดือนหลังกลับไปซอลท์เลคซิตี ลูซีได้รับพรจากประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟที่คุณปู่ของเธอโดยสัญญากับเธอว่าเธอจะมีบุตร วันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1895 เธอให้กำเนิดบุตรสาวชื่อว่าเอมิลี และสี่ปีต่อมาจึงมีเอดิธบุตรสาว อีกคนหนึ่ง จอร์จ อัลเบิร์ต จูเนียร์ลูกคนสุดท้ายต้องเกิดในปี ค.ศ. 1905

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นบิดาที่มีเมตตา ลูก ๆ ต่างเคารพเทิดทูน เอดิธเขียน เกี่ยวกับบิดาว่า “สำหรับดิฉันแล้วคุณพ่อมีคุณลักษณะทั้งหมดที่ทำให้บิดาเป็น ที่รักของบุตรสาว ท่านเป็นทุกอย่างที่ดิฉันคาดหวังจากความเป็นบิดา” สิ่งที่ทำให้ลูก ๆ ประทับใจเป็นพิเศษคือวิธีที่จอร์จ อัลเบิร์ตปฏิบัติต่อภรรยาที่รักของ ท่าน “ความรักและความเอาใจใส่ที่คุณพ่อมีต่อคุณแม่เป็นเรื่องสวยงาม” เอดิธ เขียน “ท่านไม่เคยพลาดโอกาสแสดงความขอบคุณคุณแม่ ทุกอย่างที่พวกท่าน ทำ พวกท่านทำด้วยกัน หลังจากวางแผนอย่างดีแล้วและร่วมมือกัน คุณแม่ มีค่าต่อคุณพ่อ...แม้เราทุกคนจะเคารพเทิดทูนคุณแม่ แต่ดิฉันมั่นใจว่าความ

ห่วงหาอาทรและความอ่อนโยนที่คุณพ่มีต่อคุณแม่ทำให้ลูกๆ รักคุณแม่มากขึ้น”¹⁵

ในฐานะบิดา จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธพยายามอย่างจริงจังเพื่อช่วยให้ลูกๆ ประสบปิติที่ท่านรู้สึกจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ วันคริสต์มาสวันหนึ่งหลังจากแกะของขวัญแล้ว ท่านถามบุตรสาวที่อายุยังน้อยว่าพวกเธอรู้สึกอย่างไรกับการนำของเล่นบางชิ้นของพวกเธอไปให้เด็กที่ไม่ได้รับของขวัญคริสต์มาสเลย เนื่องจากเพิ่งได้ของขวัญใหม่ บุตรสาวจึงตกลงว่าจะให้ของเล่นเก่าบางชิ้นแก่เด็กที่ขัดสน

“ลูกไม่อยากให้ของเล่นใหม่ๆ บ้างหรือจ๊ะ” จอร์จ อัลเบิร์ตเสนอแนะอย่างอ่อนโยน

บุตรสาวของท่านลังเล แต่สุดท้ายก็ยอมสละของเล่นใหม่ให้หนึ่งหรือสองชิ้น จากนั้นจอร์จ อัลเบิร์ตจึงพาบุตรสาวไปบ้านของเด็กที่ท่านคิดไว้ และมอบของขวัญให้ ประสพการณ์ดังกล่าวทำให้มีความสุขมากจนบุตรสาวคนหนึ่งพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นขณะเดินจากมาว่า “ไปกันเถอะ ไปเอาของเล่นที่เหลือมาให้พวกเขา”¹⁶

โควรัมอัครสาวกสิบสอง 1903-1945

วันอังคารที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1903 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธมีงานยุ่งทั้งวันและไม่สามารถไปเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญวันนั้นได้ ขณะออกจากที่ทำงานการประชุมใหญ่ภาคบ่ายใกล้จะสิ้นสุดแล้ว ท่านจึงเดินทางกลับบ้านโดยมีแผนว่าจะพาลูกๆ ไปงานออกร้าน

พอกลับถึงบ้าน ท่านแปลกใจเมื่อพบผู้มาเยือนกลุ่มหนึ่ง หนึ่งในนั้นก้าวออกมาแสดงความยินดีกับท่านอย่างอบอุ่น

“นี่มันเรื่องอะไรหรือครับ” ท่านถาม

“คุณไม่รู้หรือคะ” เธอตอบ

“ผมไม่รู้อะไรหรือครับ”

“คุณได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองคะ” ผู้มาเยือนพูดเสียงดัง

“ไม่น่าจะใช่” จอร์จ อัลเบิร์ตพูด “ต้องมีความเข้าใจผิดบางอย่างเป็นแน่”

โครัมอัครสาวกสิบสองในปี ค.ศ. 1921 แถวยืนจากซ้ายไปขวา:
โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, เจมส์ อี. ทาลเมจ, สตีเฟน แอล. ริชาร์ดส์,
ริชาร์ด อาร์. ไลแมน, เมลวิน เจ. บัลลาร์ด และจอห์น เอ. วิทโท
แถวนั่งจากซ้ายไปขวา: รัคเจอร์ คลอว์สัน, รัค สมูท, จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ,
จอร์จ เอฟ. ริชาร์ดส์, ออร์สัน เอฟ. วิทนีย์ และเดวิด โอ. แมกเคย์

“ดิฉันได้ยืนมากับหูนะคะ” เธอโต้กลับ

“ต้องเป็นสมิธอีกคนหนึ่งแน่ๆ ครับ” ท่านกล่าว “ไม่เคยมีใครบอกผมเรื่อง
นี้ และผมไม่เชื่อว่าเป็นอย่างนั้นจริง”

ด้วยความสับสนผู้มาเยือนจึงกลับไปแทเบอร์นาเคิลเพื่อสอบถามว่าเธอเข้าใจ
ผิดหรือไม่ ที่นั่นเธอได้รับข้อมูลว่าเธอพูดถูก—จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นสมาชิก
คนใหม่ล่าสุดของโครัมอัครสาวกสิบสอง¹⁷

ต่อมาเอมิสบุตรสาวของท่านเล่าเหตุการณ์ที่บ้านสมิธดังนี้ “ดูเหมือนคนทั้ง
แทเบอร์นาเคิลพากันข้ามสนามหญ้าเข้ามาในบ้านเรา พลางร้องไห้และจุมพิต
คุณแม่ ทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าคุณพ่อเป็นอัครสาวก เราคิดว่าความเป็น
อัครสาวกคงเป็นเรื่องเลวร้ายที่สุดเท่าที่จะเกิดกับท่านได้”

หลังจากตรวจสอบแล้วว่าถูกต้องตามคำเล่าลือ จอร์จ อัลเบิร์ตก็ยังคงพาลูกสาวไปงานออกร้านตามสัญญา “ถึงแม้ท่านจะไม่ได้ดูงานเท่าไร” เอมิลีจำได้ “แต่ท่านก็ใช้เวลาทั้งหมดหันมาพูดคุยกับผู้คน”¹⁸

สองวันต่อมา ในวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 1903 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกในห้องชั้นบนของพระวิหารซอลท์เลคโดยประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ หลังจากวางมือแต่งตั้งท่านได้รับเชิญให้บอกเล่าความรู้สึกกับสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองในขณะนั้น “ผมรู้สึกอ่อนแอและขาดวิจารณญาณเมื่อเทียบกับคนที่ใหญ่กว่า” ท่านกล่าว “แต่ใจผมถูกต้อง ผมปรารถนาอย่างจริงใจอยากเห็นความเจริญก้าวหน้าในงานของพระเจ้า... ผมมีประจักษ์พยานจริงๆ ถึงความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้ ผมรู้ว่าพระกิตติคุณมาสู่แผ่นดินโลกภายใต้การกำกับดูแลและการนำทางของพระเจ้าพระองค์เอง คนที่ได้รับเลือกให้ควบคุมคือผู้รับใช้ของพระองค์อย่างแท้จริง ผมปรารถนาและสวดอ้อนวอนขอให้ผมมีชีวิตที่บริสุทธิ์และอ่อนน้อม ทั้งนี้เพื่อผมจะมีสิทธิ์รับการกระดุนเตือนและการตักเตือนจากพระวิญญาณให้นำทางผมตลอดชีวิต”¹⁹

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสองราว 42 ปี รวมทั้ง 2 ปีในฐานะประธานโครัม ในช่วงนี้ท่านทำงานมอบหมายหลายอย่างและเป็นพรแก่คนทั่วโลกในหลายๆ ด้าน

การแบ่งปันพระกิตติคุณและการผูกมิตรให้ศาสนจักร

เฮลเดอร์สมิธมีพรสวรรค์ตามธรรมชาติของการทำให้ผู้อื่นสบายใจและเปลี่ยนศัตรูเป็นมิตร นักธุรกิจใจในท้องถิ่นหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรพูดถึงท่านในพิธีศพของท่านว่า “ท่านเป็นคนสบาย ท่านเป็นคนที่คุณอยากรู้จัก รอยยิ้มที่เป็นมิตรของท่าน การจับมือที่จริงใจ และความอบอุ่นของการทักทาย ทำให้คุณรู้สึกในใจคุณถึงความจริงใจของมิตรภาพที่ท่านมีให้คุณและให้เพื่อนมนุษย์ของท่าน”²⁰

พรสวรรค์ดังกล่าวมีค่าในเวลาที่ยุคที่ยังไม่เป็นที่รู้จักมากนักของคนทั่วโลกและหลายคนกลางแคลงสงสัย ครั้งหนึ่ง ขณะทำงานมอบหมายในเวสต์เวอร์จิเนีย ท่านทราบว่าเป็นหน้าที่ของเมืองนั้นจะจับคนที่สั่งสอนความเชื่อของชาวมอรมอน เฮลเดอร์สมิธเข้าพบคุณเองเกลปัสดีเทศบาลเพื่อพยายามเปลี่ยนนโยบาย ต่อมาท่านเขียนในบันทึกส่วนตัวว่า “เมื่อข้าพเจ้าขอรับรองตนเองเกิดครั้งแรกเขามีท่าทางดูเฉยๆ และบอกข้าพเจ้าหัวนๆ ว่าเขาจะไม่ยอมให้เรา

อยู่ในเมืองนั้น...ข้าพเจ้าบอกเขาว่าข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาได้รับข้อมูลมาผิดๆ และอยากนั่งคุยกับเขา...เราสนทนากันเกี่ยวกับความเชื่อของชาวมอรมอนพักหนึ่ง เขาใจอ่อนลงมากก่อนข้าพเจ้าจากมา เขาจับมือข้าพเจ้าและให้นามบัตรของเขา ข้าพเจ้าจากมาด้วยความรู้สึกมั่นใจว่าข้าพเจ้าได้บอกติดออกไปบ้างแล้ว”²¹ สามวันต่อมาเฮลเดอร์สมิธไปเยี่ยมเขาอีกครั้งและคราวนี้ได้ฝากพระคัมภีร์มอรมอนไว้ด้วย²²

เฮลเดอร์สมิธหาโอกาสพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับศาสนจักรเสมอ เมื่อใดที่งานมอบหมายทำให้ท่านต้องเดินทาง ท่านจะพกพระคัมภีร์มอรมอน นิตยสารศาสนจักร และหนังสืออื่นๆ ของศาสนจักรไปด้วยเพื่อเอาไว้แจก เพราะพระคัมภีร์มอรมอนกล่าวคำพยากรณ์ตรงพล้งถึงพระเยซูคริสต์ เฮลเดอร์สมิธจึงถือเป็นของขวัญคริสต์มาสที่ดีที่สุดและส่งทางไปรษณีย์ไปให้เพื่อนต่างศาสนาบ่อยๆ และแม้ส่งไปให้คนมีชื่อเสียงที่ท่านไม่เคยพบมาก่อน²³ ในจดหมายที่ส่งไปพร้อมของขวัญคริสต์มาสแบบนั้นครั้งหนึ่งท่านเขียนว่า “อีกไม่กี่วันคริสต์ศาสนิกชนทั่วโลกจะฉลองการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นธรรมเนียมที่เวลานั้นเราจะนึกถึงเพื่อนๆ ของเรา ด้วยเหตุนี้ผมจึงหวังว่าคุณจะยอมรับพระคัมภีร์มอรมอนจากผม...โดยเชื่อว่าคุณคงตั้งใจที่จะมีหนังสือเล่มนี้ในห้องสมุดของคุณ ผมจึงส่งมาให้คุณเป็นของขวัญคริสต์มาส”

ท่านได้รับคำตอบดังนี้ “หนังสือจะวางอยู่บนชั้นหนังสือ เราจะเปิดใจอ่านอย่างละเอียด [ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย] หนังสือจะขยายทัศนคติและเพิ่มพูนวิญญานแห่งความอดกลั้นของทุกคนที่อ่านอย่างพิถีพิถัน”²⁴

การมีส่วนร่วมกับทางบ้านเมือง

เฮลเดอร์สมิธกระตุ้นสมาชิกศาสนจักรให้มีส่วนร่วมในชุมชนและใช้อิทธิพลของพวกเขาปรับปรุงสภาพต่างๆ ในโลก ตัวท่านเองมีส่วนร่วมในองค์กรพลเรือนหลายองค์กรทั้งที่การเรียกในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เรียกร้องมากอยู่แล้ว ท่านได้รับเลือกเป็นประธาน International Irrigation Congress (สมัชชาการชลประทานระหว่างประเทศ) และ Dry Farming Congress (สมัชชาเกษตรกรรมบนพื้นที่แห้งแล้ง) และท่านได้รับเลือกเป็นรองประธาน National Society of the Sons of the American Revolution (สมาคมบุตรแห่งการปฏิวัติอเมริกา) หกสมัยด้วย เฮลเดอร์สมิธเป็นสมาชิกในคณะกรรมการผู้อำนวยการสายการบินเวสเทิร์นแอร์ไลน์โดยเป็นผู้สนับสนุนหลักของอุตสาหกรรม-

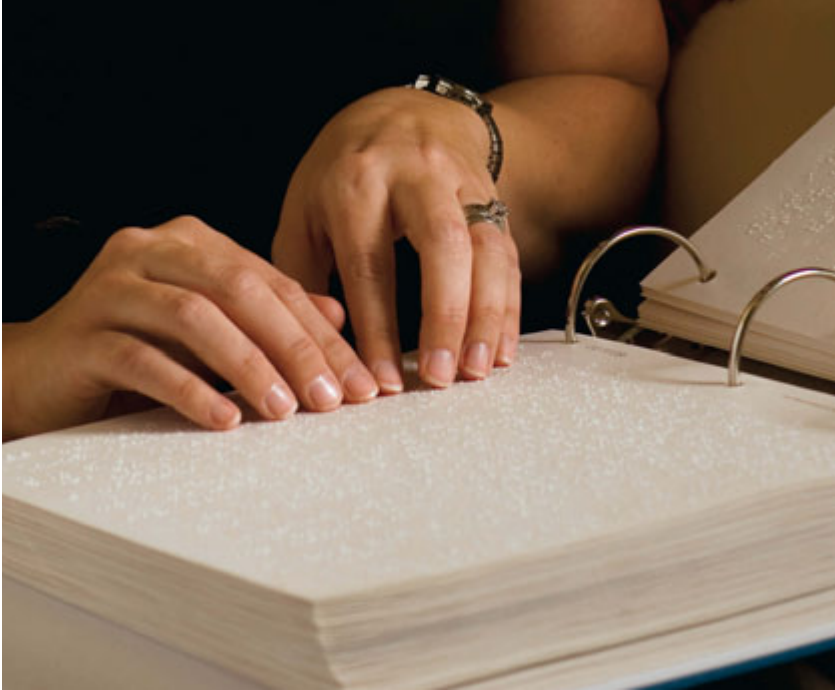

กรรมการบินและเห็นว่ามันเป็นวิธีที่จะทำให้งานมอบหมายการเดินทางในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บรรลุผลมากขึ้น ท่านมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันใน Boy Scouts of America (องค์กรลูกเสือแห่งอเมริกา) ในปี ค.ศ. 1934 ท่านได้รับรางวัล Silver Buffalo (ซิลเวอร์บัฟฟาโล) ซึ่งเป็นเกียรติสูงสุดขององค์กรลูกเสือ ในปีหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ท่านรับใช้ในฐานะกรรมการประจำรัฐทางด้าน การรณรงค์เพื่อบรรเทาทุกข์ให้ชาวอาร์เมเนียและซีเรีย และเป็นตัวแทนรัฐที่ International Housing Convention (การประชุมด้านการเคหะระหว่างประเทศ) โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาที่พักให้ผู้ที่อยู่อาศัยเนื่องด้วยสงคราม²⁵

ก่อนการเรียกเป็นอัครสาวก จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทแข็งขันในเรื่องการเมือง โดยรณรงค์อย่างเอาจริงเอาจังเพื่ออุดมการณ์และผู้สมัครที่ท่านรู้ดีว่าจะพัฒนาสังคม เมื่อท่านเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ความเกี่ยวข้องในเรื่องการเมืองลดลง แต่ท่านยังคงสนับสนุนอุดมการณ์ที่ท่านเชื่อ ตัวอย่างเช่น ในปี ค.ศ. 1923 ท่านช่วยเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งในสภานิติบัญญัติรัฐยูทาห์อันนำไปสู่การก่อสร้างสถานพักพิงสำหรับผู้ป่วยวัณโรค²⁶

ความกรุณาปรานีที่เฮลเดอร์สมิทมีต่อผู้อื่นประจักษ์ชัดเป็นพิเศษในการรับใช้เป็นประธาน Society for the Aid of the Sightless (สมาคมช่วยเหลือผู้พิการทางสายตา) ท่านดำรงตำแหน่งนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1933 ถึง 1949 เนื่องด้วยตัวท่านเองมีความบกพร่องด้านสายตา เฮลเดอร์สมิทจึงรู้สึกเห็นใจคนตาบอดเป็นพิเศษ ท่านดูแลการจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นอักษรเบรลล์ เริ่มโปรแกรมช่วยคนตาบอดฝึกอ่านอักษรเบรลล์และปรับใช้ตามความพิการของพวกเขาในด้านอื่นๆ ความพยายามของท่านทำให้ท่านเป็นที่รักของคนที่ท่านรับใช้ สมาชิกคนหนึ่ง ใน Society for the Aid of the Sightless แสดงความซาบซึ้งของเธอผ่านบทกวีที่เธอมอบให้เฮลเดอร์สมิทเนื่องในวันเกิดปีที่ 70 ของท่านดังนี้

เมื่อชีวิตถูกพายุพัดกระหน่ำ
เจ็บช้ำน้ำตานองเพราะชื่นชม
"ไร้มลมิตรหนาวสะท้านวิญญูณธรรม
ความว่างเปล่าถ้าโถมกู่ก้องมา—
ฉันจึงเหลียวแลมองด้วยความหวัง
แม้ก้าวย่างอิดโรยโหยหา

เอ็ดเดอร์จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธดูแลการจัดพิมพ์
พระคัมภีร์มอรมอนเป็นอักษรเบรลล์

หวังได้ใจที่เข้าใจไว้ฟังพา
จุดประกายเจิดจ้าแห่งมิตร—
ใจสุภาพอ่อนโยนด้วยปัญญา
มีเมตตากรุณาในดวงจิต
ศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและสอนให้คิด
ศรัทธาดั่งมีดมีดนิยนา . . .

แม้สีหน้าอาหารห่วยงโย
ต้องถูกปิดกั้นไว้ไม่เห็นหน้า
แต่เห็นความมงดงามของปัญญา
จากใจเห็นคุณค่าความเข้าใจ
เราสัมผัสสันติในจิตวิญญาณ
ทั้งเราท่านสันตติอติสัย
สดับคำสวดอ่อนวอนเป็นความนัย

เรามีได้เดินอยู่เดี่ยวดาย
ศรัทธาท่านในเราจะให้พลัง
ค่อยก้าวย่างแม้ไม่เห็นจุดหมาย
จิตวิญญาณสูงส่งโดยชาย
พระผู้เป็นเจ้าของทรงตั้งไว้เพื่อเรา²⁷

ความเจ็บป่วยและการทดลองอื่นๆ

จอร์จ อัลเบิร์ตมีความสุขที่ไม่ค่อยดีนักในช่วงเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตท่าน แม้ท่านจะชื่นชอบการว่ายน้ำ การขี่ม้า และกิจกรรมทางกายภาพอื่นๆ แต่ร่างกายท่านอ่อนแอและป่วยบ่อย นอกจากปัญหาเรื้อรังทางสายตาแล้ว เอ็ดเดอร์สมิธยังทนทุกข์จากการปวดท้อง ปวดหลัง เหนื่อยง่าย ปัญหาหัวใจ และอาการป่วยอีกมากมายตลอดชีวิตท่าน ความเครียดและแรงกดดันจากความรับผิดชอบมากมายส่งผลกระทบต่อร่างกายท่านเช่นกัน และตอนแรกท่านไม่ยอมผ่อนภาระเพื่อรักษาสุขภาพของท่าน ด้วยเหตุนี้ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1909 ถึง 1912 ท่านจึงต่อสู้กับโรคภัย รุนแรงมากจนต้องนอนพักรักษาตัวและส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในโคเวิร์ธอัครสาวกได้ นั่นเป็นเวลาที่ยากลำบากมากสำหรับเอ็ดเดอร์สมิธผู้ต้องการกลับไปปรับใช้ดังเดิม การถึงแก่กรรมของบิดาท่านในปี ค.ศ. 1911 และใช้หัวใจใหญ่ขึ้นรุนแรงอันเกิดแก่ภรรยาท่านยิ่งทำให้เอ็ดเดอร์สมิธกลับมีสุขภาพดีดังเดิมได้ยากขึ้น

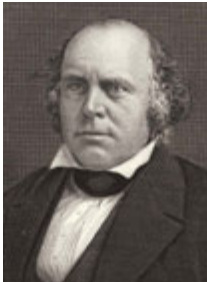
หลายปีต่อมาท่านเล่าประสบการณ์ที่มีในช่วงนั้นว่า

“หลายปีก่อนข้าพเจ้าป่วยหนัก ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนถอดใจแล้วยกเว้นภรรยาข้าพเจ้า... ข้าพเจ้าอ่อนแอกว่ามากจนแทบจะขยับตัวไม่ไหว แม้แต่จะพลิกตัวบนเตียงก็ต้องค่อยๆ ทำจนข้าพเจ้าหมดแรง

“วันหนึ่งภายใต้สภาพเหล่านี้ ข้าพเจ้าหมดสติไม่รู้สิ่งรอบตัวและคิดว่าได้จากไปอยู่อีกด้านหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่ายืนหันหลังให้ทะเลสาบอันกว้างใหญ่และสวยงาม หันหน้าเข้าหาป่าใหญ่แห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่เห็นใครและไม่มีเรืออยู่ในทะเลสาบหรือไม่มีสิ่งใดบ่งบอกว่าข้าพเจ้ามาถึงที่นั่นได้อย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจ หรือดูเหมือนจะเข้าใจว่าข้าพเจ้าสิ้นสุดงานในความเป็นมรรตัยและกลับบ้านแล้ว... ”

“ข้าพเจ้าเริ่มสำรวจ และไม่นานก็พบทางเดินผ่านป่าซึ่งดูเหมือนจะเคยใช้

น้อยมาก มีผู้ารจนแทบมองไม่เห็นทาง ข้าพเจ้าเดินไปตามทางนั้น หลังจากเดินเข้าป่ามาได้พักหนึ่งเป็นระยะทางไกลพอสมควร ข้าพเจ้าเห็นชายคนหนึ่งเดินมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพบว่าท่านเป็นคนตัวใหญ่มาก ข้าพเจ้ารีบเดินไปหาท่านเพราะจำได้ว่าท่านคือคุณปู่ [จอร์จ เอ. สมิธ] ของข้าพเจ้า ในความเป็นมรรตย์ท่านหนักกว่าสามร้อยปอนด์ เราจึงรู้ว่าท่านเป็นคนตัวใหญ่ ข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อเห็นท่าน ข้าพเจ้ามีชื่อเหมือนท่านและภูมิใจกับชื่อนี้เสมอ

จอร์จ เอ. สมิธ

“เมื่อคุณปู่มาอยู่ห่างข้าพเจ้าเพียงสองสามฟุตท่านหยุด เมื่อท่านหยุดข้าพเจ้าก็หยุด จากนั้น—และนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่อยากจะเด็กชาย เด็กหญิง และเยาวชนลิ้ม—ท่านมองข้าพเจ้าอย่างจริงจังมากและพูดว่า

“ปู่ยารู้ว่าหลานทำอะไรกับชื่อของปู่”

“ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าเคยทำผ่านไปตรงหน้าข้าพเจ้าประหนึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวบนจอภาพ—ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าเคยทำ ภาพที่ชัดเจนตั้งแต่อดีตจนถึงเวลาที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ตรงนั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว ชีวิตทั้งชีวิตผ่านไปตรงหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายิ้ม มองคุณปู่ และพูดว่า

“ผมไม่เคยทำอะไรกับชื่อของคุณปู่ซึ่งทำให้คุณปู่ต้องอับอายขายหน้าเลย”

“ท่านก้าวมาข้างหน้าและโอบข้าพเจ้าไว้ในวงแขน ขณะท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้ารับรู้สิ่งรอบตัวอีกครั้ง หมอนข้าพเจ้าเปียกประหนึ่งเทน้ำลงไปบนนั้น—เปียกด้วยน้ำตาแห่งความสำนึกคุณที่ข้าพเจ้าสามารถตอบได้อย่างไม่อาย

“ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องนี้หลายครั้ง ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าข้าพเจ้าพยายามมากขึ้นนับแต่นั้นเพื่อดูแลชื่อเสียงของคุณปู่ ข้าพเจ้าต้องการบอกเด็กชายและเด็กหญิง เยาวชนชายและเยาวชนหญิง คนหนุ่มสาวของศาสนจักรและของโลกว่า จงให้เกียรติบิดาและมารดาของท่าน จงให้เกียรติชื่อที่ท่านใช้”²⁸

ในที่สุดเฮลเดอร์สมิธก็กลับมามีกำลังวังชาเหมือนเดิม ท่านออกจากการทดลองครั้งนี้พร้อมสำนึกใหม่ของความกตัญญูต่อประจักษ์พยานของท่านในความจริง ท่านบอกวิสุทธิชนในระหว่างการประชุมใหญ่ครั้งต่อมาว่า “ข้าพเจ้าอยู่ในหุบเขาเงามัจจุราชมืดเมื่อไม่กี่ปีมานี้ ไกลอีกด้านหนึ่งมากจนข้าพเจ้ามั่นใจว่า [ถ้าไม่] เพราะพรพิเศษของพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าคงไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้

แต่ประจักษ์พยานที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้ไม่เคยเลื่อนรางแม้แตวินาทีเดียว ยิ่งข้าพเจ้าเข้าใกล้อีกด้านหนึ่งมากเท่าไร ข้าพเจ้ายิ่งมั่นใจว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงมากเท่านั้น ในเมื่อข้าพเจ้าได้รับการไว้ชีวิต ข้าพเจ้าจึงยินดีเป็นพยานว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สุดจิตวิญญาณข้าพเจ้าที่พระองค์ทรงเปิดเผยเรื่องนี้ต่อข้าพเจ้า”²⁹

อาการป่วยทางกายและความยากลำบากอื่นๆ ยังคงรุมเร้าเอลเดอร์สมิธในปีต่อๆ มา การทดลองครั้งใหญ่สุดของท่านน่าจะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1932 ถึง 1937 เมื่อลูซิกรรยาท่านป่วยเป็นโรคข้ออักเสบและอาการปวดประสาท เธอเจ็บปวดมากและราวปี ค.ศ. 1937 เธอต้องได้รับการดูแลเกือบตลอดเวลา ต่อจากนั้นภาวะหัวใจผิดปกติในเดือนเมษายน ค.ศ. 1937 เกือบพรากชีวิตเธอไปและทำให้เธออ่อนแอยิ่งกว่าเดิม

แม้จะเป็นห่วงลูซิตลอดมา แต่เอลเดอร์สมิธยังคงปฏิบัติหน้าที่จนสุดความสามารถต่อไป ในวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1937 ท่านพูดที่พิธีศพของเพื่อนคนหนึ่ง ขณะลงนั่งหลังจากพูดจบ มีคนส่งข้อความสั้นๆ มาบอกท่านให้กลับบ้านด่วน ต่อมาท่านเขียนในบันทึกส่วนตัวว่า “ข้าพเจ้าออกจากโบสถ์ทันทีแต่ภรรยาสุดที่รักของข้าพเจ้าสิ้นลมหายใจก่อนข้าพเจ้าถึงบ้าน เธอจากไปขณะข้าพเจ้าพูดที่พิธีศพ ข้าพเจ้าสูญเสียลูซิชีวิตผู้รักดีไปแล้วและจะอยู่อย่างเจ็บเืองโดยไม่มีเธอ”

ลูซีกับจอร์จ อัลเบิร์ตมีชีวิตคู่ร่วมกันกว่า 45 ปีเมื่อเธอถึงแก่กรรม เธออายุ 68 ปี แม้จะคิดถึงภรรยามาก แต่เอลเดอร์สมิธรู้ว่าการพลัดพรากเป็นเพียงชั่วคราเท่านั้น ความรู้นี้ทำให้ท่านมีกำลังใจ “แม้ครอบครัวข้าพเจ้าจะโศกเศร้ามาก” ท่านเขียน “แต่เราได้รับการปลอบประโลมจากความเชื่อมั่นว่าเราจะได้อยู่กับแม่ของลูกอีกครั้งถ้าเรายังคงซื่อสัตย์ เธอเป็นภรรยาและมารดาที่อุทิศตน ชอบช่วยเหลือ และใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น เธอป่วยมานานหกปีไม่โรคใดก็โรคหนึ่ง ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเธอมีความสุขกับมารดาของเธอและอีกหลายคนที่นี่เธอรักที่นั่น... พระเจ้าทรงเมตตาที่สุดและทรงนำความรู้สึกทั้งหมดเกี่ยวกับความตายออกไป เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกซาบซึ้งยิ่ง”³⁰

ประธานคณะเผยแผ่ยุโรป

ในปี ค.ศ. 1919 ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ผู้ที่เพิ่งได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักรเรียกเอลเดอร์สมิธเป็นประธานคณะเผยแผ่ยุโรป ในระหว่าง

คำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเพียงไม่กี่วันก่อนออกเดินทาง เอ็ดเดอร์สมิธกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดกับท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า ว่าข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติ—ไม่สิ มากกว่าเกียรติ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นพรอย่างยิ่ง—ที่พระเจ้าทรงยกข้าพเจ้าขึ้นจากสภาพอ่อนแอในช่วงสั้นๆ ที่ข้าพเจ้าอยู่มา โดยทรงทำให้ข้าพเจ้ามีสุขภาพดีจนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่รู้สึกว่าข้าพเจ้าสามารถไปทำงานเผยแผ่ในต่างประเทศได้...

“...วันพุธหน้าข้าพเจ้าตั้งใจจะโดยสารรถไฟไปฝั่งทะเลและจากนั้นข้ามมหาสมุทรไปสนามเผยแผ่ที่ข้าพเจ้าได้รับเรียก ขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับโอกาสที่ได้ไป ข้าพเจ้าซาบซึ้งในพระกรุณาธิคุณที่ความรู้เกี่ยวกับความจริงนำมาสู่จิตวิญญาณข้าพเจ้า”³¹

เวลานั้นยุโรปกำลังฟื้นตัวจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งสิ้นสุดเมื่อไม่กี่เดือนก่อน เพราะสงคราม จำนวนผู้สอนศาสนาในยุโรปจึงน้อยมาก ภารกิจอย่างหนึ่งของเอ็ดเดอร์สมิธคือเพิ่มจำนวนผู้สอนศาสนา อย่างไรก็ดี ภาวะเศรษฐกิจฝืดเคืองในยุโรปหลังสงครามทำให้รัฐบาลไม่ยอมให้วีซ่าที่จำเป็น เรื่องต่างๆ เลวร้ายลงไปอีกเมื่อยังมีความเข้าใจผิดและอคติอยู่มากต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เพื่อให้ภาพลักษณ์ของศาสนจักรดีขึ้น เอ็ดเดอร์สมิธจึงเข้าพบกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลหลายท่านและบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ ในการอธิบายจุดประสงค์ของผู้สอนศาสนาในยุโรปและทั่วโลก ท่านมักจะกล่าวว่า “จงเก็บรักษาสิ่งดีๆ ทั้งหมดที่ท่านมีเก็บรักษาทั้งหมดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานให้เพื่อยกระดับชีวิตท่าน จากนั้นให้เราแบ่งปันบางสิ่งบางอย่างกับท่านอันจะเพิ่มเติมความสุขและทวีความพอใจของท่าน”³² ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่ใช้ในความดูแลของท่านกล่าวว่า “โดยผ่านวิธีที่ท่านสันตัดและทำที่อ่อนโยนของท่าน ท่านได้ความนับถือและมิตรภาพจากพวกเขา และได้รับการผ่อนผันเกี่ยวกับผู้สอนศาสนาซึ่งเคยถูกปฏิเสธก่อนหน้านี้”³³

ก่อนสิ้นสุดการรับใช้ของท่านในปี ค.ศ. 1921 เอ็ดเดอร์สมิธประสบความสำเร็จในการเพิ่มจำนวนผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในยุโรปและเปลี่ยนความคิดผิดๆ บางอย่างเกี่ยวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านผูกมิตรให้ศาสนจักรด้วย และท่านยังคงติดต่อกับพวกเขาผ่านจดหมายเป็นเวลาหลายปี

อนุรักษสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร

เอ็ดเดอร์สมิธชอบเล่าเรื่องศาสนจักรและเหตุการณ์สำคัญๆ ในประวัติศาสตร์ของศาสนจักรให้คนอื่น ๆ ฟัง ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจท่านทำมากมายเพื่อช่วยอนุรักษประวัติศาสตร์ดังกล่าวโดยสร้างอนุสาวรีย์และสถานที่น่าสนใจอื่นๆ ในประวัติศาสตร์ศาสนจักร เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของท่านเขียนว่า “ท่านเชื่อว่าท่านกำลังบำเพ็ญประโยชน์สำคัญโดยดึงความสนใจของคนรุ่นใหม่มาสู่ความสำเร็จของบรรพชนพวกเขา”³⁴

สมัยเป็นอัครสาวกวัยหนุ่ม ท่านไปพอลไมรา นิวยอร์ก และต่อรองการซื้อฟาร์มโจเซฟ สมิธ ซีเนียร์ในนามของศาสนจักร ขณะอยู่ในนิวยอร์กท่านสนทนากับชายคนหนึ่งชื่อ พลินี เชกซ์ตันผู้เป็นเจ้าของเนินเขาคาโมราห์ สถานที่ซึ่งโจเซฟ สมิธได้รับแผ่นจารึกทองคำ คุณเชกซ์ตันไม่ยอมขายที่ดินให้ศาสนจักร แต่เขาก็กับเอ็ดเดอร์สมิธกลายเป็นเพื่อนกัน ส่วนหนึ่งเพราะความสัมพันธ์อันดีที่เอ็ดเดอร์สมิธกับคุณเชกซ์ตันมีต่อกัน ศาสนจักรจึงสามารถซื้อที่ดินและอุทิศอนุสาวรีย์ที่นั่นได้ในที่สุด

คริสต์ศักราช 1930 ครอบรอบหนึ่งร้อยปีของการจัดตั้งศาสนจักร เอ็ดเดอร์สมิธช่วยสถาปนา Utah Pioneer Trails and Landmarks Association (สมาคมเส้นทางอพยพและสถานที่สำคัญของผู้บุกเบิกแห่งยูทาห์) และได้รับเลือกเป็นประธานคนแรกของสมาคม ตลอด 20 ปีติดต่อกัน องค์กรดังกล่าววางอนุสาวรีย์และป้ายต่างๆ กว่า 100 จุด หลายจุดทำให้นึกถึงการเดินทางอันยากลำบากของผู้บุกเบิกมาหุบเขาซอลท์เลค เอ็ดเดอร์สมิธเป็นผู้ประกอบพิธีอุทิศอนุสาวรีย์ส่วนใหญ่เหล่านี้³⁵

ท่านเขียนอธิบายความน่าสนใจของสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ไว้ดังนี้ “การสร้างอนุสาวรีย์ให้บุคคลต่างๆ เพื่อระลึกถึงพวกเขาเป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันมา เหตุการณ์สำคัญๆ จารึกไว้ในใจกันอย่างถาวรโดยการสร้างอนุสาวรีย์... มีจุดน่าสนใจหลายจุดที่กำลังถูกลืมและผู้คนรู้สึกว่าคุณเขาปรารถนาจะทำเครื่องหมายไว้ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อจะดึงอนุชนรุ่นหลังให้หันมาสนใจเหตุการณ์สำคัญ”³⁶

ในฐานะคนหนึ่งที่คุณปู่ของท่านเดินมายูทาห์พร้อมกับผู้บุกเบิกคนอื่น ๆ เอ็ดเดอร์สมิธรู้สึกเคารพอย่างสุดซึ้งต่อสมาชิกศาสนจักรสมัยเริ่มแรกเหล่านั้น ผู้เสียสละมากมายเพื่อความเชื่อของพวกเขา ในการปราศรัยต่อสมาคมสงเคราะห์

อนุสาวรีย์บนเนินเขาคาโมราร์ห์ ที่เทพโมโรใน
มณฑลออนแทรีโอของคำให้โจเซฟ สมิธ

ท่านเล่าประสบการณ์ที่มีขณะเดินตามรอยเส้นทางของผู้บุกเบิกรถลากไว้ดังนี้

“เรามาถึงเส้นทางช่วงหนึ่งทีขณะรถลากมาร์ตินสูญเสียชีวิตคนจำนวนมาก เราพบบริเวณที่ใกล้ที่สุดกับที่พวกเขาตั้งค่าย คนที่เป็นผู้สืบตระกูลของกลุ่มดังกล่าวอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยวางป้าย จากนั้นเราไปรื้อคครีกที่เราวางป้ายชั่วคราวไว้เมื่อปีที่แล้ว ในช่วงนั้นของปีดอกไม้ป่าสวยๆ เจริญงอกงามอยู่ทุกที่ ดอกไฮริชป่าขึ้นเต็มไปหมด และสมาชิกในกลุ่มเก็บดอกไม้เหล่านี้ค่อยๆ วางไว้บนเนินหินที่กองไว้เมื่อปีก่อน... ที่นี้สมาชิก 15 คนของศาสนจักรนี้ถูกฝังไว้ในหลุมเดียวกัน พวกเขาเสียชีวิตเพราะความหิวและความหนาวเย็น

“ท่านรู้ว่าในเวลาและสถานที่ซึ่งดูเหมือนเราจะเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้น ขณะนั่งรอบกองไฟที่ค่ายในร็อคครีกหุบเขาเล็กๆ แห่งนั้น ซึ่งขณะรถลากวิลลีเผชิญภัยพิบัติ—เราซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของผู้บุกเบิก ของคนเหล่านั้น ผู้ข้ามทุ่งราบท่ามกลางความร้อนของฤดูร้อนและความหนาวเย็นของฤดูหนาว—เรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ของบรรพชนเรามีผู้เล่าขาน... นั่นเป็นโอกาส

อันนายนีดี ประวัติศาสตร์นำมาเล่าซ้ำเพื่อประโยชน์ของเรา

“...สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนเราอยู่ต่อหน้าผู้คนที่สละทุกสิ่งทีพวกเขาถืออยู่ เพื่อให้เรามีพรของพระกิตติคุณ ดูเหมือนเราจะรู้สึกถึงพระสิริของพระเจ้า

“ขณะเดินออกมา หลังจากเราลั่งน้ำตา—เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่าในกลุ่มคน ประมาณ 30 ถึง 40 คนไม่มีใครดวงตาแห้งเหือด—อิทธิพลอันเกิดจากการ ชุมมุกกลุ่มเล็ก ๆ ครั้งนั้นสัมผัสใจเรา ฟีน้องสตรีที่ดีคนหนึ่งเอาแขนโอบข้าพเจ้า และพูดว่า ‘บราเดอร์สมิธคะ ดิฉันจะเป็นผู้หญิงที่ดีขึ้นนับจากนี้เป็นต้นไป’ สตรี ผู้นี้... เป็นสตรีที่ดีที่สุดคนหนึ่งแต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเธอรู้สึกสะเทือนอารมณ์เหมือน พวกเราส่วนใหญ่ กับข้อเท็จจริงที่ว่าในรายละเอียดบางอย่าง เรารู้สึกว่าเราไม่ได้ บรรลุอุดมคติอย่างที่พึงเป็นในจิตวิญญาณของเรา ผู้ถูกฝังไว้ที่ไม่เพียงสละวัน เวลาในชีวิตของพวกเขาเท่านั้นแต่พวกเขาสละชีวิตไว้เช่นกันอันแสดงให้เห็น ถึงความเชื่อที่พวกเขามีต่อความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้...”

“ถ้าสมาชิกรองการนี้ [สมาคมสงเคราะห์] จะซื่อสัตย์เท่ากับคนที่ถูกฝังอยู่ในทุ่งราบ ผู้เผชิญปัญหาด้วยศรัทธาในพระเจ้า ท่านย่อมเพิ่มความสำเร็จมากมายให้ตนเองและความโปรดปรานของพระบิดาที่รักจะหลั่งไหลมาสู่ท่านและความสำเร็จของท่าน”³⁷

ประธานศาสนจักร 1945-1951

เช้าตรู่ของวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ขณะโดยสารรถไฟทางภาค ตะวันออกของสหรัฐ เอ็ดเดอร์สมิธถูกเจ้าหน้าที่รถไฟปลุกให้ตื่นเพื่อแจ้งข่าว ว่า ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ผู้เป็นประธานศาสนจักรเวลานั้นถึงแก่กรรม แล้ว เอ็ดเดอร์สมิธเปลี่ยนขบวนรถและกลับซอลท์เลคซิตีทันที ไม่กี่วันให้หลัง จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ สมาชิกอาวุโสของควอรัมอัครสาวกสิบสอง จึงได้รับการ วางมือมอบหน้าที่เป็นประธานคนที่แปดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกของท่านในฐานะประธานศาสน-จักร ท่านกล่าวกับวิสุทธิชนที่เพิ่งสนับสนุนท่านว่า “ข้าพเจ้าสงสัยว่ามีใครในที่นี้หรือไม่ที่รู้สึกอ่อนแอและต่ำต้อยเท่าชายผู้ยืนอยู่ต่อหน้าท่าน”³⁸ ท่านแสดง ความรู้สึกคล้ายกันนี้ต่อสมาชิกครอบครัวของท่านว่า “ผมไม่ต้องการตำแหน่ง

ประธานสมิธกับที่ปรึกษาของท่าน เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ (ชาย)
และเดวิด โอ. แมคเคย์ (ขวา)

นี้ ผมรู้สึกไม่คู่ควร แต่ตำแหน่งนี้มาถึงผม และผมจะทำสุดความสามารถ ผมต้องการให้ทุกท่านรู้ว่า ไม่ว่าท่านจะทำอะไรในศาสนจักรก็ตาม ตั้งแต่การสอน [ประจำบ้าน] ไปจนถึงการเป็นประธานสเตค ถ้าท่านทำสุดความสามารถ ตำแหน่งของท่านก็สำคัญเท่าๆ กับตำแหน่งของผม”³⁹

มีหลายคนรู้สึกว่าการสรรเสริญของประธานสมิธเหมาะกับการเรียกนี้มาก เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งแสดงความเชื่อมั่นหลังจากประธานสมิธได้รับการสนับสนุนไม่นานว่า “มักจะกล่าวกันว่าพระเจ้าทรงยกคนที่เจาจะจงให้ปฏิบัติพันธกิจที่เจาจะจง . . . ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าเป็นพันธกิจเจาจะจงที่รอประธานสมิธอยู่คืออะไร แต่ข้าพเจ้าทราบว่าคุณ เวลาพิเศษนี้ในประวัติศาสตร์ของโลก ไม่เคยมีเวลาใดต้องการความรักในหมู่พี่น้องมากเท่ากับที่ต้องการในปัจจุบัน นอกจากนี้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า ไม่มีมนุษย์คนใดที่ข้าพเจ้ารู้จักจะรักครอบครัวมนุษย์ ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ได้อย่างลึกซึ้งเท่าประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ”⁴⁰

ช่วยคนขัดสนหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2

สงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดหลังจากจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นประธานศาสนจักรได้ไม่กี่เดือน สงครามทำให้คนหลายพันคนในยุโรปไร้ที่อยู่อาศัยและแร้นแค้น ประธานสมิธจึงริบระดมแหล่งสวัสดิการของศาสนจักรเพื่อให้ความช่วยเหลือทันที ต่อมาประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์พูดถึงความพยายามครั้งนี้ว่า “ข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มคนผู้ทำงานตอนกลางคืนที่เวลแฟร์สแควร์แห่งนี้ในซอลท์เลคซิตีเพื่อขนโกกกันท์ขึ้นตู้รถไฟซึ่งลำเลียงอาหารไปท่าเรือเพื่อส่งข้ามทะเล ในช่วงการอุทิศพระวิหารสวิส [ค.ศ. 1955] เมื่อวิสุทธิชนจำนวนมากของเยอรมนีมาพระวิหาร ข้าพเจ้าได้ยินบางคนพูดด้วยความสำนึกคุณพลางน้ำตาไหลอาบแก้มสำหรับอาหารเหล่านั้นซึ่งช่วยชีวิตพวกเขา”⁴¹

ประธานสมิธรู้ดีว่ามีความต้องการทางวิญญาณในหมู่มนุษย์ของโลกอันสืบเนื่องจากสงครามที่ทำลายล้างนั้น ท่านขานรับความต้องการครั้งนี้โดยดำเนินการจัดตั้งคณะเผยแผ่ขึ้นใหม่ในหลายประเทศที่งานเผยแผ่ศาสนาหยุดชะงักเนื่องจากสงคราม ท่านกระตุ้นวิสุทธิชนให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณแห่งสันติในชีวิตส่วนตัวของพวกเขา “หลักฐานยืนยันความกตัญญูในเวลานี้ได้ดีที่สุด” ท่านกล่าวหลังจากสงครามสิ้นสุดไม่นาน “คือทำสุดความสามารถเพื่อเราจะสามารถนำความสุขมาสู่โลกอันแสนเศร้าได้ เพราะเราทุกคนเป็นลูกของพระบิดา และเราทุกคนอยู่ภายใต้พันธะรับผิดชอบของการทำให้โลกนี้เป็นสถานที่ซึ่งเราอยู่ได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

“ขอให้เราแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อทุกคนที่ต้องการโดยไม่ลืมนคนเหล่านั้นที่สูญเสีย และยามเราปลาบปลื้มกับสันติสุข ขอเราอย่าลืมนคนเหล่านั้นผู้สละบุคคลที่พวกเขารักเพื่อให้เกิดสันติสุข. . .

“ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้มนุษย์หันไปพึ่งพระผู้เป็นเจ้า และเชื่อฟังแนวทางของพระองค์ ด้วยเหตุนี้จึงช่วยโลกให้รอดจากความขัดแย้งและความพินาศมากขึ้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้สันติสุขที่มาจากพระบิดาบนสวรรค์ที่เท่านั้นอยู่ในใจและในบ้านของผู้ใฝ่ศกเสร้างั้งปวง”⁴²

โอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณมีมากขึ้น

ประธานสมิธยังคงแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนอื่น ๆ ทุกครั้งที่มีโอกาส และโอกาสเหล่านี้เพิ่มขึ้นพร้อมตำแหน่งใหม่ของท่าน ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1946 ประธานสมิธเป็นประธานศาสนจักรคนแรกที่ไม่ใช่คนวิสุทธิชนในเม็กซิโก

นอกจากพบปะกับสมาชิกศาสนจักรและพูดที่การประชุมใหญ่แล้ว ประธานสมิธได้แวะเยี่ยมเจ้าหน้าที่ระดับสูงหลายคนในเม็กซิโกและสนทนากับพวกเขาเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูด้วย ในระหว่างพบปะสนทนากับประธานาธิบดีมานูเอล กามาโค ประธานสมิธและคณะของท่านอธิบายว่า “เรามาพร้อมข่าวสารพิเศษสำหรับท่านและประชาชนของท่าน เราอยู่ที่นี้เพื่อบอกเรื่องบรรพบุรุษของท่านและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์... เรามีหนังสือที่... พูดถึงศาสดาพยากรณ์คนสำคัญซึ่งออกจากเยรูซาเล็ม 600 ปีก่อนพระคริสต์พร้อมครอบครัวของเขาและคนอื่นๆ และมา... แผ่นดินส่วนนี้ของอเมริกาที่พวกเขาเรียกว่า ‘แผ่นดินแห่งคำสัญญา, แผ่นดินซึ่งเลิศเลอกว่าผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง’ พระคัมภีร์มอรมอนเล่มนี้พูดถึงการเสด็จเยือนทวีปนี้ของพระเยซูคริสต์ด้วย และพระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์และทรงเลือกสานุศิษย์สิบสองคนของพระองค์”

ประธานาธิบดีกามาโคผู้แสดงความเคารพและชื่นชมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่อยู่ในประเทศของเขา สนใจพระคัมภีร์มอรมอนมากและถามว่า “ผมจะขอพระคัมภีร์มอรมอนสักเล่มได้ไหมครับ ผมไม่เคยได้ยินเรื่องนี้เลย” จากนั้นประธานสมิธจึงมอบพระคัมภีร์ปกหนังเป็นภาษาสเปนให้พร้อมข้อความที่น่าสนใจเป็นพิเศษเขียนไว้ด้านหลังของพระคัมภีร์ ประธานาธิบดีกามาโคกล่าวว่า “ผมจะอ่านทั้งเล่มครับ เพราะน่าสนใจมากสำหรับผมและประชาชนของผม”⁴³

ฉลองหนึ่งร้อยปีการมาถึงของผู้บุกเบิก

เหตุการณ์สำคัญที่สุดเหตุการณ์หนึ่งในช่วงหกปีที่จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นประธานศาสนจักรเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1947 เมื่อศาสนจักรฉลองหนึ่งร้อยปีการมาถึงหุบเขาซอลท์เลคของผู้บุกเบิก ประธานสมิธควบคุมดูแลงานฉลอง ซึ่งได้รับความสนใจจากคนทั่วประเทศและสิ้นสุดด้วยการอุทิศอนุสาวรีย์ This Is the Place (ณ ตรงนี้) ในซอลท์เลคซิตีใกล้จุดที่ผู้บุกเบิกเข้าสู่หุบเขาครั้งแรก ประธานสมิธมีส่วนในการวางแผนพิธีรำลึกเพื่อยกย่องความสำเร็จและศรัทธาของผู้บุกเบิกตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 แต่ท่านเอาใจใส่ในเรื่องที่ว่าอนุสาวรีย์ต้องยกย่องนักสำรวจยุคแรก ผู้สอนศาสนาจากศาสนาอื่น และผู้นำชาวอเมริกันอินเดียชนคนสำคัญๆ จากยุคนั้นด้วย

ณ การอุทิศอนุสาวรีย์ This Is the Place (ณ ตรงนี้) จอร์จ คิว. แคนนอน ผู้เป็นประธานคณะเผยแผ่อิสเทิร์นสเตทส์กล่าวถึงวิญญานของไมตรีจิตซึ่งเขา

อนุสาวรีย์ *This Is the Place* (ณ ตรงนี้) เป็นที่รำลึกการมาถึงหุบเขาซอลท์เลคของผู้บุกเบิก ได้รับการอุทิศโดยประธานสมิธในปี ค.ศ. 1947

ถือเป็นผลจากความพยายามของประธานสมิธ ดังนี้ “การเอื้อประโยชน์ต่อพี่น้องและความใจกว้างของประธานสมิธสะท้อนอยู่ในพิธีอุทิศ... ตัวอนุสาวรีย์เป็นงานประติมากรรม—ประติมากรรมรูปคนเหมือน—เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้สร้างประวัติศาสตร์บนที่ราบสูงระหว่างขุนเขาทางตะวันตกก่อนผู้บุกเบิกมอรมอนมาถึง โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติหรือศาสนา เมื่อเตรียมโครงการสำหรับพิธีอุทิศ ประธานสมิธปรารถนาให้กลุ่มศาสนาหลักทุกกลุ่ม ส่งตัวแทนมาร่วมงานด้วย นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่เทศมณฑล และเทศมนตรี ผู้พูดคนสำคัญได้แก่บาทหลวงนิกายคาทอลิก บิชอปนิกายโปรเตสแตนต์ ผู้นำศาสนายิว และตัวแทนศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลังจากโปรแกรม ผู้มาเยือนทางตะวันออกกล่าวว่า ‘วันนี้ผมได้รับบัพติศมาทางวิญญาณอีกครั้ง สิ่งที่ผมเห็นด้วยตาตนเองไม่อาจเกิดขึ้นที่ใดในโลก วิญญาณของความใจกว้างที่ประจักษ์ในวันนั้นยังคงามยิ่งนัก’”⁴⁴

แม้อนุสาวรีย์ขนาด 60 ฟุตจะน่าประทับใจ แต่ประธานสมิธสอนว่าวิธีดีที่

สุดในการยกย่องให้เกียรติผู้บุกเบิกคือทำตามแบบอย่างศรัทธาและการอุทิศตนของพวกเขา ในคำสวดอ้อนวอนอุทิศอนุสาวรีย์ ท่านทูลว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์...พวกข้าพระองค์ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์เข้าวันนี้บนเนินเขาอันเขียวสงบแห่งนี้และมองดูอนุสาวรีย์ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่นุตรธิดาของพระองค์และการอุทิศตนของพวกเรา...พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอให้พวกข้าพระองค์ได้รับพรด้วยวิญญานเดียวกับที่แสดงให้เห็นในคนซื่อสัตย์เหล่านั้นผู้เชื่อในพระองค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ ผู้มาถึงหุบเขานี้เพราะพวกเขาปรารถนาจะอยู่ที่นี้และนมัสการพระองค์ พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอวิญญานแห่งการนมัสการและความกตัญญูดำรงอยู่ในใจพวกข้าพระองค์ตลอดไป”⁴⁵

ทัศนะที่มีต่อชีวิตขณะอายุ 80 ปี

แม้จะสูงวัย แต่สำหรับการเป็นประธานส่วนใหญ่ของประธานสมิธ ท่านสามารถทำหน้าที่รับผิดชอบให้ลุล่วงได้โดยไม่เกิดอาการป่วยทางกายซึ่งเคยเป็นข้อจำกัดของท่านในอดีต ในบทความที่ตีพิมพ์เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1950 ใกล้วันเกิดปีที่ 80 ของท่าน ประธานสมิธทวนนึกถึงชีวิตท่านและกล่าวถึงวิธีที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทรงสนับสนุนและอวยพรท่านว่า

“ในแปดสิบปีนี้ ข้าพเจ้าเดินทางมากกว่าหนึ่งล้านไมล์ในโลกเพื่อประโยชน์ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเคยอยู่ในสภาพภูมิอากาศต่างๆ กัน ในหลายพื้นที่และในหลายประเทศชาติตั้งแต่วัยเด็ก ผู้คนมีเมตตาและช่วยเหลือข้าพเจ้ามาตลอด ทั้งสมาชิกศาสนจักรและผู้ไม่เป็นสมาชิก ไม่ว่าข้าพเจ้าไปที่ใด ข้าพเจ้าพบแต่ชายหญิงที่มีจิตใจประเสริฐ...

“...เมื่อนึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนแอและมีปัญหาด้านสุขภาพ ได้รับเรียกให้เป็นผู้นำของศาสนจักรใหญ่นี้ ข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก ข้าพเจ้ายอมรับด้วยความสำนึกคุณต่อความช่วยเหลือของพระบิดาในสวรรค์ ตลอดจนกำลังใจและความเป็นเพื่อนในช่วงชีวิตของข้าพเจ้าจากชายหญิงผู้ประเสริฐหลายต่อหลายคนซึ่งเราสามารถพบได้ทุกแห่งในโลก ทั้งที่บ้านและต่างแดน”

ท่านกล่าวแสดงความรักต่อคนที่ท่านเคยรับใช้มาหลายปีว่า

“นับเป็นพรอย่างยิ่งที่ได้สนทนาวิสาสะกับคนเช่นนั้น และจากส่วนลึกของจิตวิญญานข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอใช้โอกาสนี้ขอบคุณทุกท่านสำหรับความเมตตา

ของท่าน ข้าพเจ้าขอใช้โอกาสนี้กล่าวกับทุกท่านว่า ท่านไม่มีวันรู้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากเพียงใด ข้าพเจ้าไม่มีถ้อยคำใดบรรยายความรักนั้นได้ ข้าพเจ้าต้องการรู้สึกเช่นนั้นต่อบุตรทุกคนและธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์

“ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่มานาน เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของมนุษย์ และข้าพเจ้ามีชีวิตที่เป็นสุข อีกไม่กี่ปี เหตุการณ์ตามวิถีธรรมชาติ เสียงเรียกให้ไปอีกด้านหนึ่ง จะมาถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตั้งตาคอยเวลานั้นด้วยความคาดหวังอันน่ายินดี หลังจากแปดสิบปีในความเป็นมรตัย เดินทางไปหลายภูมิภาคของโลก ได้สนทนาวิสาสะกับชายหญิงที่ดีและยิ่งใหญ่มากมายหลายคน ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่า วันนี้ข้าพเจ้ารู้ดีกว่าแต่ก่อนว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และศาสนจักรที่พระองค์ทรงจัดตั้งภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดาบนสวรรค์ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย . . . ดำเนินงานภายใต้พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตเดียวกันกับที่เปโตร ยากอบ และยอห์น ประสาทแก่โจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรี ข้าพเจ้าทราบเช่นนี้ ดังที่ข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้ามีชีวิต ข้าพเจ้าตระหนักว่าการแสดงประจักษ์พยานนี้ต่อท่านเป็นเรื่องจริงจังมาก และพระบิดาบนสวรรค์ทรงถือว่าข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบเรื่องนี้และเรื่องอื่นทั้งหมดที่ข้าพเจ้าสอนในพระนามของพระองค์ . . . ด้วยความรักและความเมตตาในใจข้าพเจ้าสำหรับคนทั้งปวง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา”⁴⁶

หนึ่งปีต่อมา ในวันเกิดปีที่ 81 ของท่าน วันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1951 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธถึงแก่กรรมอย่างเงียบๆ ในบ้านของท่านโดยมีบุตรธิดาอยู่ข้างเตียง

การกระทำอันเรียบง่ายของการรับใช้ด้วยความรัก

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธบรรลุผลสำเร็จมากมายในช่วง 81 ปีของท่าน—ในศาสนจักร ในชุมชนของท่าน และทั่วโลก แต่คนที่รู้จักท่านเป็นส่วนตัวจำท่านได้ดีที่สุดเพราะการกระทำมากมายอันเรียบง่ายและอ่อนน้อมจากความเมตตาและความรักของท่าน ประธานเดวิดโอ. แมคเคย์ผู้ประกอบพิธีศพประธานสมิธกล่าวถึงท่านว่า “ท่านเป็นจิตวิญญาณที่สูงส่งอย่างแท้จริง มีความสุขที่สุดเมื่อท่านทำให้ผู้อื่นมีความสุข”⁴⁷

ประธานสมิธในห้องทำงานของท่าน

เอ็ดเดอร์จอห์น เอ. วิดท์โซ สมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง เล่าประสบการณ์ที่เคยมีขณะพยายามแก้ไขปัญหายุ่งยากและสำคัญมากดังนี้

“ข้าพเจ้านั่งอยู่ในห้องทำงาน ค่อนข้างเหนื่อยหลังจากทำงานมาทั้งวัน... ข้าพเจ้าอ่อนล้า จากนั้นก็มีเสียงเคาะประตู และจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเดินเข้ามา ท่านพูดว่า ‘ผมกำลังจะกลับบ้านหลังจากทำงานมาทั้งวัน ผมนึกถึงคุณและปัญหาที่คุณต้องแก้ไข ผมมาให้กำลังใจคุณและให้พรคุณ’

“นั่นคือวิธีของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ...ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม เราคุยกันครึ่งหนึ่ง เราแยกจากกัน ท่านกลับบ้าน ใจข้าพเจ้าเบิกบาน ความอ่อนล้าไม่หลงเหลืออยู่เลย

“ท่านเห็นแล้วว่า ความรัก...ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดหรือความรู้สึกในใจ เพื่อให้ความรักมีคุณค่า เราต้องนำความรักนั้นไปสู่การปฏิบัติ ในโอกาสนั้นประธานสมิธแสดงความรักดังกล่าว ท่านสละเวลาของท่าน พละกำลังของท่าน ให้ข้าพเจ้า”⁴⁸

เอ็ดเดอร์แมทธิว คาวลีย์ ผู้เป็นทั้งสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองและเพื่อน

สนิทของประธานสมิธ กล่าวไว้ว่าลัยในพิธีศพดังนี้

“ทุกคนที่โศกอาวูร ทุกคนที่ถูกรุมเร้าด้วยโรครักข์หรือความยากลำบากอื่นๆ ใครก็ตามที่มาอยู่ต่อหน้าบุตรคนนี้ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ จะตั้งคุณธรรมและพลังไปจากท่าน การอยู่ต่อหน้าท่านคือการเหยียวย่า ถ้าไม่ใช่ทางร่างกาย ก็ทางวิญญาณ

...

“...พระเจ้าทรงตั้งดูคนที่เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการเดินทางสั้นที่สุดที่บุตรผู้หนึ่งของพระเจ้าเคยทำในการเดินทางทั้งหมดของท่านคือการเดินทางที่เพิ่งเกิดขึ้น พระเจ้าทรงเป็นความรัก จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นความรัก ความรักของท่านเหมือนความรักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่รับท่านไว้กับพระองค์แล้ว

“...เราไม่สามารถยกย่องชีวิตเช่นนี้ด้วยคำพูดได้ คำพูดเท่านั้นยังไม่พอ มีวิธีเดียวที่เราจะยกย่องคุณธรรม ความดีงามของอุปนิสัย และคุณสมบัติอันล้ำค้ายิ่งในความรักของท่านได้ นั่นคือด้วยการกระทำของเรา...

“ขอให้เราทุกคนให้อภัยมากขึ้นอีกเล็กน้อย อ่อนโยนมากขึ้นอีกเล็กน้อยในการสนทนาวิสาสะกัน เห็นอกเห็นใจกันมากขึ้นอีกเล็กน้อย เปิดใจยอมรับความรู้สึกของกันและกันมากขึ้นอีกเล็กน้อย”⁴⁹

บนแผ่นศิลาหน้าหลุมฝังศพของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธมีคำจารึกซึ่งสรุปชีวิตการรับใช้ด้วยความรักของท่านได้อย่างเหมาะสม ดังนี้

“ท่านเข้าใจและเผยแผ่คำสอนของพระคริสต์และประสบความสำเร็จอย่างไม่ธรรมดาในการนำคำสอนเหล่านั้นมาปฏิบัติ ท่านใจดี อดทน ฉลาด อดกลั้น และเข้าใจ ท่านออกไปกระทำคุณประโยชน์ ท่านรักษาหัทธ์และอเมริกา แต่ไม่ใจแคบ ท่านมีศรัทธาอันไร้ขีดจำกัดในการต้องการความรักและในพลังแห่งรัก ท่านมีความรักอันไร้ขอบเขตให้ศาสนจักรและครอบครัวของท่านและรับใช้พวกเขาอย่างกระตือรือร้น แต่ความรักของท่านไม่จำกัด ท่านมีความรักให้คนทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา หรือฐานะ ท่านมักจะพูดกับพวกเขาและพูดถึงพวกเขาว่า ‘เราทุกคนเป็นลูกของพระบิดา’”

อ้างอิง

1. ใน D. Arthur Haycock, "A Day with the President," *Improvement Era*, Apr. 1950, 288
2. ดู "Pres. Smith's Leadership Address," *Deseret News*, Feb. 16, 1946, Church section, 6.
3. "Mothers of Our Leaders," *Relief Society Magazine*, June 1919, 313-14.
4. "To the Relief Society," *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 707-8.
5. "After Eighty Years," *Improvement Era*, Apr. 1950, 263.
6. "Pres. Smith's Leadership Address," 1.
7. ใน เมอร์โรโล เจ. พูซีย์ *Builders of the Kingdom* (1981), 209
8. บันทึกส่วนตัวของลูซี่ วูดร็อฟฟี 5 ก.พ. 1888, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 138, book 1
9. ใน เอมิลี สตูวาร์ท สมิธ "Some Notes about President George Albert Smith," May 1948, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 5, page 3
10. ดู เอมิลี สตูวาร์ท สมิธ "Some Notes about President George Albert Smith," 5
11. เจ. โกลเดน คิมบัลล์ จดหมายลงวันที่ 18 มีนาคม 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 72, folder 12
12. เจ. โกลเดน คิมบัลล์ จดหมายลงวันที่ 30 มิถุนายน 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 72, folder 15
13. "How My Life Was Preserved," George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 121, scrapbook 1, pages 43-44.
14. "How My Life Was Preserved," 43.
15. เอดิซ สมิธ เฮลเลียตต์ "No Wonder We Love Him," *Relief Society Magazine*, June 1953, 366, 368
16. ดู *Builders of the Kingdom*, 240
17. ดู *Builders of the Kingdom*, 224-25
18. เอมิลี สมิธ สตูวาร์ท ใน "Pres. Smith Mementos At Y." *Deseret News*, Oct. 14, 1967, Church section, 6-7
19. George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 100, folder 23, page 11.
20. จอห์น เอฟ. ฟิทซ์แพทริก ใน Conference Report, Apr. 1951, 172
21. บันทึกส่วนตัวของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ 27 ต.ค. 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 73, book 3, page 70
22. ดู บันทึกส่วนตัวของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ 30 ต.ค. 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 73, book 3, page 72
23. ดู ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์ *George Albert Smith: Kind and Caring Christian, Prophet of God* (1990), 208-9
24. ใน เกลนนี อาร์. สดับบัส, "A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951" (PhD diss., Brigham Young University, 1974), 295
25. ดู ไบรอันท์ เอส. อิงค์ลี, "Greatness in Men: Superintendent George

- Albert Smith,” *Improvement Era*, Mar. 1932, 270, 271
26. ดู “A Biography of George Albert Smith,” 283
  27. ไอรีน โจนส์, “The Understanding Heart,” *Improvement Era*, July 1940, 423
  28. “Your Good Name,” *Improvement Era*, Mar. 1947, 139.
  29. ใน Conference Report, Oct. 1921, 42
  30. บันทึกส่วนตัวของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ 5 พ.ย. 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 74, book 11, pages 83–84
  31. ใน Conference Report, June 1919, 42, 44
  32. ใน Conference Report, Oct. 1950, 8
  33. เจมส์ กัณน์ แมคเคย์ ใน “A Biography of George Albert Smith,” 141
  34. จอร์จ คิว. มอริส, “Perpetuating Our Ideals through Markers and Monuments,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 284
  35. ดู “Markers and Monuments,” 284
  36. จดหมายถึง เลสลีย์ โอ. เลิฟเวริดจ์ 15 มี.ค. 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 67, folder 25
  37. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 705–6.
  38. ใน Conference Report, Oct. 1945, 18
  39. ใน *Builders of the Kingdom*, 315–16
  40. โจเซฟ เอฟ. สมิธ ใน Conference Report, Oct. 1945, 31–32; โจเซฟ เอฟ. สมิธเป็นผู้ประสาศพรของศาสนจักรและเป็นหลานชายของประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ประธานศาสนจักรคนที่หก
  41. กอร์ดอน บี. ซิงค์ลีย์ ใน Conference Report, Apr. 1992, 75; or *Ensign*, May 1992, 52
  42. “Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace,” *Improvement Era*, Sept. 1945, 501.
  43. ดู อาร์เวลล์ แอล. เพียร์ซ์ ใน Conference Report, Apr. 1951, 112–13
  44. “Markers and Monuments,” 284–85.
  45. “Dedicatory Prayer,” *Improvement Era*, Sept. 1947, 571.
  46. “After Eighty Years,” 263–64.
  47. เดวิด โอ. แมคเคย์ ใน Conference Report, Apr. 1951, 3
  48. จอห์น เอ. วิดท์โซ ใน Conference Report, Apr. 1951, 99
  49. แมททิว คาวลีย์ ใน Conference Report, Apr. 1951, 168–69

ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราเชื่อ

ศาสนาของเราจะต้องแสดงออกในชีวิตประจำวันของเรา

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

เมื่ออายุ 34 ปี จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้เขียนสิ่งที่ท่านตั้งใจจะทำออกมาเป็นข้อๆ ซึ่งท่านเรียกว่า “ข้อบัญญัติส่วนตัว”—อุดมการณ์ 11 ข้อที่ท่านให้คำมั่นว่าจะดำเนินชีวิตตามนั้น:

“ข้าพเจ้าจะเป็นเพื่อนกับคนไม่มีเพื่อนและหาปีติในการช่วยสงเคราะห์ความต้องการของคนยากไร้

“ข้าพเจ้าจะไปเยี่ยมคนป่วยและคนมีทุกข์และสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขา มีศรัทธาว่าจะได้รับการเยียวยา

“ข้าพเจ้าจะสอนความจริงเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นพรของมวลมนุษย์

“ข้าพเจ้าจะค้นหาคนทำผิดและพยายามชนะใจเขาให้กลับมาสู่ชีวิตที่ชอบธรรมและมีความสุข

“ข้าพเจ้าจะไม่พยายามบังคับใครให้ดำเนินชีวิตตามอุดมคติของข้าพเจ้าแต่จะรักจนพวกเขาทำสิ่งถูกต้อง

“ข้าพเจ้าจะอยู่กับคนหมู่มากและช่วยแก้ไขปัญหามาของพวกเขาเพื่อให้ชีวิตบนโลกของพวกเขามีความสุข

“ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงการมียศถาบรรดาศักดิ์และไม่ส่งเสริมให้มิตรสหายที่ไร้ความคิดกล่าวคำเยินยอ

“ข้าพเจ้าจะไม่ทำร้ายความรู้สึกของใครโดยเจตนา ไม่แม้แต่คนที่ทำผิดต่อข้าพเจ้า แต่จะพยายามทำดีต่อเขาและเป็นเพื่อนกับเขา

“ข้าพเจ้าจะเอาชนะนิสัยเห็นแก่ตัวและอิจฉาริษยา จะชื่นชมยินดีในความสำเร็จของบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้า

“ข้าพเจ้าจะไม่ใช่ศัตรูกับมนุษย์คนใดเลย

“เพราะรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของมวลมนุษย์ทรงมอบแผนเพียงหนึ่งเดียวให้โลกซึ่งจะพัฒนาเราอย่างเต็มที่และทำให้เรามีความสุขอย่างแท้จริงที่นี่และหลังจากนี้ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าเป็นเพียงหน้าที่ที่เท่านั้นหากแต่เป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ด้วยที่ได้เผยแพร่ความจริงนี้” [ดู ข้อเสนอนะ 1 ในหน้า 9]

คนที่รู้จักประธานสมิธประกาศว่าท่านดำเนินชีวิตตามข้อบัญญัติของท่านจริงๆ เอสรา แพพท์ เป็นสันได้เล่าประสบการณ์หนึ่งสมัยเป็นสมาชิกโครัม อัครสาวกสิบสองซึ่งแสดงให้เห็นว่าประธานสมิธทำอย่างที่ตั้งใจไว้ใน การไป “เยี่ยมคนป่วยและคนมีทุกข์และสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขามีศรัทธาว่าจะได้รับการเยียวยา”

“ข้าพเจ้าจะไม่มีวันหยุดสำนึกคุณที่ท่านมาเยี่ยมบ้านข้าพเจ้าขณะข้าพเจ้า [ออกไป] รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่ต่ำต้อย...ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับการมาเยี่ยมครั้งหนึ่งในคืนอันเงียบสงบเมื่อลูกน้อยของเรานอนรอความตาย ประธานสมิธใช้เวลาเข้ามาในบ้านหลังนั้นโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้าและวางมือบนศีรษะเด็กน้อยที่อยู่ในอ้อมแขนของมารดาไม่นานหลายชั่วโมง ท่านสัญญาว่าเขาจะหายเป็นปกติ นี่คือนะประธานสมิธ ท่านมีเวลาช่วยเหลือเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเหล่านั้นที่เจ็บป่วย คนเหล่านั้นที่ต้องการท่านมากที่สุด”²

สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ยกตัวอย่างอีกครั้งหนึ่งซึ่งการกระทำของประธานสมิธแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการทำดีต่อ “คนที่ทำผิดต่อ [ท่าน]”

“[ประธานสมิธ] ได้รับแจ้งว่ามีคนขโมยเสื้อคลุมไปจากรถม้าของท่าน แทนที่จะโกรธ ท่านกลับตอบว่า ‘ผมอยากรู้ว่าเขาเป็นใคร เราจะได้เอาผ้าห่มไปให้เขาด้วย เพราะเขาคงหนาว และจะให้อาหารด้วย เพราะเขาคงหิว’”³

นักสังเกตการณ์อีกคนหนึ่งเขียนเกี่ยวกับจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธดังนี้ “ศาสนาของท่านไม่ใช่หลักคำสอนที่เก็บแช่เย็นเอาไว้ ไม่ใช่ทฤษฎี ศาสนามีความหมายต่อท่านมากกว่าแผนสวยหรูให้คนชื่นชม เป็นมากกว่าปรัชญาแห่งชีวิต สำหรับนักปฏิบัติอย่างท่านแล้ว ศาสนาคือวิญญาณซึ่งทำให้มนุษย์ดำรงอยู่และกระทำสิ่งต่างๆ แม้จะพูดคำหวานเพียงคำเดียวหรือให้น้ำเย็นเพียงแก้วเดียวก็ตาม ศาสนาของท่านจะต้องแสดงออกในการกระทำ ต้องมีอยู่ในรายละเอียดของชีวิตประจำวัน”⁴

ที่ปรึกษาคนหนึ่งของท่านในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานเจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์ สรุปความเชื่อตรงของประธานสมิธด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ “ท่านเป็นคนหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนที่เราสามารถพูดได้ว่าท่านดำเนินชีวิตตามที่ท่านสอน”⁵

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

การเชื่อฟังพระกิตติคุณของเรา—ไม่เฉพาะการเป็น สมาชิกศาสนจักรของเราเท่านั้น—ทำให้ เรามีคุณสมบัติคู่ควรแก่การเรียกว่าวิสุทธิชน

การนมัสการในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือชีวิตที่จงรักภักดี คือความปรารถนาจะมีคุณค่าสำหรับพระองค์ผู้ทรงสร้างเราตามรูปลักษณ์ของพระองค์และผู้ประทานทั้งหมด... ที่คุ้มค่าให้เรา—พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์⁶

นับเป็นเรื่องดีที่รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรอันประกอบด้วยหรือควรประกอบด้วยวิสุทธิชน การมีชื่อของเราในบันทึกเท่านั้นไม่พอ สำคัญที่เราต้องดำเนินชีวิตจนเรามีสิทธิ์ได้ชื่อว่าวิสุทธิชน และถ้าท่านจะทำเช่นนั้น ท่านจะมีความสุข...

เมื่อพระเยซูแห่งนาซาเร็ธเสด็จมาในโลกและเริ่มสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งอาณาจักร มีคนมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกฟาริสีที่คิดว่าตนชอบธรรม ผู้ปฏิเสธข่าวสารของพระองค์ โดยอ้างว่าพวกเขาเป็นผู้สืบตระกูลของอับราฮัมและบอกว่าเชื้อสายของพวกเขาจะช่วยให้พวกเขารอดในอาณาจักรของพระเจ้า

พระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกพวกเขาว่าถ้าพวกเขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม พวกเขาจะทำงานของอับราฮัม [ดู ยอห์น 8:33-39] ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่า ถ้าเรามีค่าควรแก่การเรียกว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นั้นย่อมเป็นเพราะเรากำลังดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน และจุดประสงค์ของพระกิตติคุณคือเพื่อให้เรามีคุณสมบัติเช่นนั้น โลกอยู่ในสภาพที่ข้าพเจ้ากลัวและถูกปฏิบัติข่มเหงและประกาศว่าเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเท่านั้นก็พอ นั่นเป็นเพียงเล่ห์กลของปฏิบัติ⁷ [ดู ข้อเสนอนะ 2 ในหน้า 9]

สิ่งที่เรียกว่า “ความเชื่อของมอรมอน” คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเดชนาภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอดของคนทั้งปวง

“เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตามเขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา”

ผู้เชื่อและปฏิบัติตามคำสอนของพระกิตติคุณ คนที่ได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณพระองค์ไม่ใช่คนที่กล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้าพระองค์เจ้าข้า” แต่คือคนที่ทำตามพระประสงค์ของพระองค์ [ดู ลูคา 6:46].^๑

เมื่อพูดถึงมัทธิวบทที่ 7 ข้อ 24 ข้าพเจ้าพบดังนี้

“เหตุฉะนั้น ผู้ใดที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา

“ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น แต่เรือนมิได้พังลง เพราะว่ารากตั้งอยู่บนศิลา

“แต่ผู้ที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและไม่ประพฤติตามเล่า เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่โง่เขลา สร้างเรือนของตนไว้บนทราย

“ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น เรือนนั้นก็พังทลายลง และการซึ่งพังทลายนั้นก็ใหญ่ยิ่ง” [มัทธิว 7:24–27]

มีกี่คนในพวกเราที่เรียนรู้พระประสงค์ของพระบิดาแล้วทำตาม มีกี่คนในพวกเรากำลังวางรากฐานและสร้างโครงสร้างที่สมพระเกียรติพระอาจารย์ของเราทุก ๆ วัน ‘แท้จริงแล้ว, มนุษย์เป็นพลับพลาของพระเจ้า, แม้พระวิหาร; และพระวิหารใดก็ตามที่เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์, พระเจ้าเป็นเจ้าของจะทำลายพระวิหารนั้น.’ [คพ. 93:35] พระองค์ประทานความรู้แจ้งและปัญญาเหนือเพื่อนมนุษย์ให้เรา พระองค์ประทานความรู้เรื่องการดำรงอยู่ก่อนเกิดให้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความรู้ที่ว่าเราอยู่บนโลกนี้เพราะเรารักษาสถานะแรกของเรา และว่าเรามีโอกาสได้รับชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์โดยรักษาสถานะที่สองของเรา พระองค์จะไม่ทรงตัดสินเราเฉกเช่นที่ทรงตัดสินพี่น้องชายหญิงของเราในโลก แต่ตามโอกาสที่ให้เรามากกว่าพวกเขา เราจะอยู่ในบรรดาคนที่ได้รับพระวณะของพระเจ้า ได้ยินพระคำรัสของพระองค์ และถ้าเราทำตาม ชีวิตนิรันดร์จะเป็นของเรา แต่ถ้าเราไม่ทำตาม การกล่าวโทษจะเกิดขึ้น⁹

ขอให้เราทำดีกว่าที่เราเคยทำได้ ขอให้เราตั้งใจใหม่อีกครั้งว่าจะจะเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แท้จริง และไม่เพียงเสแสร้งแกล้งทำ...ข้าพเจ้าไม่รู้จักใครที่ไม่สามารถทำให้ดีกว่าที่เขาทำอยู่มากขึ้นอีกเล็กน้อย ถ้าเขาตัดสินใจจะทำ¹⁰

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงคาดหวังให้เราเตรียมพร้อม และดำเนินชีวิตให้มีค่าควรแก่พรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้

ข้าพเจ้าเคยเปิดอ่านบทที่ยี่สิบสองของท่านมัทธิวซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสอนของพระเจ้าช่วยให้รอด และจะอ่านอุปมาเรื่องนี้ให้ฟัง

“พระเยซูตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาอีกว่า

“แผ่นดินสวรรค์อุปมาเหมือนกษัตริย์องค์หนึ่งได้จัดการเลี้ยงเนื่องในพิธีอภิเษกมเหสีให้ราชโอรสของท่าน

“แล้วใช้ข้าราชการไปตามผู้ที่รับเชิญในการนี้...

“แต่เมื่อกษัตริย์องค์นั้นเสด็จทอดพระเนตรแขก ก็เห็นผู้หนึ่งมิได้สวมเสื้อ
สำหรับงาน

“จึงรับสั่งถามว่า ‘สหายเอ๋ย เหตุไฉนจึงมาที่นี่โดยไม่สวมเสื้อสำหรับงาน
แต่งงาน’ ผู้นั้นก็นิ่งอึ้งอยู่พูดไม่ออก

“กษัตริย์จึงรับสั่งแก่พวกข้าราชการว่า ‘จงมัดมัดมัดเท้าคนนี้อาไปทิ้งเสียที่

มีดภายนอก อันเป็นที่ที่มีการร้องให้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’

“ด้วยผู้รับเชิญก็มาก แต่ผู้ที่ทรงเลือกก็น้อย” [ดู มัทธิว 22:1-3, 11-14]. . .

. . .นี่คือชายคนหนึ่งที่มางานอภิเษกสมรส และเมื่อถึงเวลากษัตริย์หรือเจ้านายเห็นว่าเขาไม่ได้สวมเสื้อสำหรับงาน เขาไม่สนใจความสำคัญของงานนี้อย่างเห็นได้ชัด เขามา คาดหวังว่าจะได้เข้าไปแต่ไม่ได้เตรียมตัว เขามางานเลี้ยง—พวกเขาทุกคนได้รับเชิญให้มางานอภิเษกสมรส แต่ข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าพวกเขาจะรู้ว่าเฉพาะคนที่แต่งกายเหมาะสมเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้ และชายคนนี้ประหลาดใจเมื่อถูกถามว่าเหตุใดเขาจึงอยู่ที่นั่นในสภาพนั้น

ดูเหมือนชาวโลกจะคิดว่าพวกเขาเมื่อไรก็ได้ที่พวกเขาพร้อม ลูกๆ ของพระบิดาไม่เข้าใจว่าต้องมีการเตรียมบางอย่าง ปฏิบัติกษัตริย์หรือเจ้านายเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเตรียม จะทำอะไรก็ได้ แต่ในข่าวสารนี้ที่พระเจ้าช่วยหรืออดประทานเป็นคำอุปมาแก่พระสหายของพระองค์บอกเราว่าจำเป็นต้องมีการเตรียมบางอย่าง และหากปราศจากการเตรียมนั้นจะไม่มีใครได้รับอนุญาตให้รับส่วนของประทาน อันล้ำค่ากว่าของพระบิดาบนสวรรค์ เรื่องนี้ประยุกต์ใช้ได้กับสมาชิกของศาสนจักรผู้มีความคิดว่าเพราะพวกเขาได้รับเชิญ และเพราะชื่อของพวกเขาปรากฏในบันทึกของผู้ที่ได้รับเรียก พวกเขาจึงไม่ต้องทำอะไรอีก . . .พวกเขาลืมพระเจ้าและไม่เตรียมไปงานเลี้ยงที่พระองค์ทรงเชิญพวกเขา

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงมีพระประสงค์ให้เราเตรียมไปงานอภิเษกสมรส หากไม่แล้วเราจะถูกกั้นไม่ให้เข้า พระองค์ทรงคาดหวังให้เราตั้งสมมติฐานไว้ว่าความคิดเราต่อไปและเผยแพร่ความจริงนั้นเมื่อมีโอกาสในบรรดาลูกๆ ทุกคนของพระองค์ ข้อเท็จจริงที่ว่าชื่อของเราปรากฏในบันทึกศาสนจักรไม่ได้รับประกันว่าเราจะพบที่ของเราในอาณาจักรซีเลสเชียล เฉพาะคนที่ดำเนินชีวิตคู่ควรแก่การเป็นสมาชิกของอาณาจักรดังกล่าวเท่านั้นจึงจะพบที่นั่น

ท่ามกลางสภาพที่วุ่นวาย ความไม่แน่นอนที่อยู่ในโลก หากมีเวลาที่เราควรสำรวจตนเองเพื่อดูว่าเรากำลังทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำหรือไม่ เวลานั้นคือวันนี้ หากมีเวลาที่เราควรแน่ใจว่าเราอยู่ในเส้นทางแห่งชีวิตนิรันดร์ เวลานั้นคือเดี๋ยวนี้ เราไม่สามารถมองข้ามโอกาสเหล่านี้ได้ พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงถูกล้อเลียน ในเมื่อพระองค์ทรงมอบของขวัญแก่เราแล้ว ในเมื่อพระองค์ทรงวางพรไว้ในรัศมีที่เราเอื้อมถึง ในเมื่อพระองค์ทรงเชื้อเชิญเราให้มาร่วมงาน

เลี้ยงและเราพิศเฉย เราแน่ใจได้เลยว่าเราจะประสบความอาครอันจะเกิดแก่คนเหล่านั้นผู้ปฏิเสธพรของพระเจ้าทั้งที่ทรงมอบให้พวกเขา¹¹

เราไม่อาจดำเนินชีวิตเหมือนชาวโลกและคาดหวังว่าจะได้รับสถานที่เหมาะสมในอาณาจักร พระเจ้าทรงบอกเราในภาคที่หนึ่งของหลักคำสอนและพันธสัญญา โดยตรัสถึงความชั่วร้ายว่า พระองค์จะทรงมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุดไม่ได้ [ดู คพ. 1:31] นี่คือนิยามที่กินยาก เพราะพวกเราบางคนในศาสนจักรมีความคิดว่าเราสามารถล้อเล่นกับพระกิตติคุณของพระเจ้าและกับหลักการพื้นฐานของชีวิตนิรันดร์ และยังได้สถานที่ซึ่งเราต้องการ นี่ไม่เป็นความจริง พระเจ้าจะทรงเมตตา แต่พระองค์จะทรงยุติธรรม และหากเราต้องการพรใดก็ตาม มีเพียงวิธีเดียวที่เราจะได้นั้น นั่นคือการรักษาพระบัญญัติซึ่งจะให้เรามีสิทธิ์ได้รับพร¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 9]

หากเราทำหน้าที่ของเราสมบูรณ์ ชีวิตเราจะเป็นหลักฐาน ยืนยันความเชื่อของเราในพระกิตติคุณ

ภายในปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสพบปะสนทนาเรื่องพระกิตติคุณกับคนบางคนที่อยู่ในชุมชนนี้ [ซอลท์เลคซิตี] แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรเรา ชายคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่นีย์ลิปปีแล้ว ชีวิตเขาไรที่ติ เป็นพลเมืองดี เป็นนักธุรกิจที่โดดเด่น เขามีความรู้สึกดีต่อคนของเรา เขาบอกข้าพเจ้าว่าเขาอยู่ที่นีย์ลิปปีแล้ว และเขาได้ข้อสรุปว่าเราเป็นคนดีเท่าๆ กับเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรอื่น เขามองไม่เห็นความแตกต่างใดๆ ในพวกเรา

ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่าน พี่น้องทั้งหลาย ว่านั่นไม่ใช่คำชมสำหรับข้าพเจ้า ถ้าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีกว่า แสดงว่าข้าพเจ้าไม่ได้พัฒนาเท่าที่ควร และถ้าเพื่อนบ้านที่ไม่ได้อยู่ในศาสนจักรนี้สามารถดำเนินชีวิตอยู่กับพวกเราไปแล้วปีแล้วและไม่เห็นประโยชน์ที่มาจากการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในชีวิตเรา แสดงว่าเราจะต้องมีการปฏิรูปในอิสราเอล...

...ท่านกำลังทำหน้าที่ของท่านหรือไม่ เรากำลังทำงานที่พระเจ้าทรงฝากฝังให้เราดูแลหรือไม่ เราารู้สึกถึงความรับผิดชอบที่อยู่กับเราหรือไม่ หรือเรากำลังล่องลอยไปตามกระแส ไปกับกระแสนิยมพลางคิดว่าในวันสุดท้าย เราจะได้รับการไถ่แน่นอน¹³

เราได้ชื่อว่าเป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ [ดู 1 เปโตร 2:9] บางทีอาจ

“ถ้าเรากำลังเอื้อมออกไปทุกทิศทางเพื่อทำคุณประโยชน์ให้ลูกๆ ของพระบิดา
เมื่อนั้นเราจะ... ปลื้มปิติในความคิดที่เราทำสำเร็จบนโลกนี้”

จะเป็นเพราะเราเชื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยสมบูรณ์...

ถ้าความพิเศษเฉพาะของเราไปถึงขั้นที่เราดำเนินชีวิตตามพระคำรัสทุกคำที่
ออกจากพระโอษฐ์ของพระบิดาบนสวรรค์ [ดู คพ. 84:44] แสดงว่าเราจะเป็น
ผู้ได้รับพรแน่นอน ส่วนใหญ่เราดำเนินชีวิตตามประจักษ์พยานที่พระผู้ไถ่ประทาน
แก่เรา และด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นผู้คนที่ได้รับพร แต่เราจะได้รับพรและรุ่งเรือง
มากกว่านี้ถ้าเราสามารถบังคับตนให้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้วิญญูณซึ่งทำให้เราสามารถรับใช้ได้อย่างซื่อสัตย์
อยู่กับเรา ขอให้ความปรารถนาจะทำดีเอาชนะการล่อลวงซึ่งถูกวางไว้ในทางของ
เรา และไม่ว่าเราจะไปที่ใด ขอให้คนอื่นๆ ที่เห็นงานดีของเราสรรเสริญพระ
บิดาของเราผู้ประทับในสวรรค์ [ดู มัทธิว 5:16]¹⁴

บัดนี้ขอให้เราสำรวจตนเอง เรากำลังทำมากเท่าที่เราควรทำหรือไม่ และ
ถ้าเราไม่ได้ทำ ขอให้เราหันกลับมาทำให้ดีขึ้น ถ้าเรากำลังทำอย่างที่เราควรทำ

ถ้าเรากำลังเอื้อมออกไปทุกทิศทางเพื่อทำคุณประโยชน์ให้ลูกๆ ของพระบิดา เมื่อนั้นเราจะนำพรทั้งหมดของพระบิดาผู้ทรงปรีชาญาณมาให้ตัวเรา และเราจะปลื้มปิติในความดีที่เราทำสำเร็จบนโลกนี้...

ขอให้เราอ่อนน้อมถ่อมตนและสวดอ้อนวอนตลอดเวลา โดยดำเนินชีวิตใกล้ชีวิตพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และแสดงให้เห็นความเชื่อของเราในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ ขอให้เราแสดงให้เห็นศรัทธาของเราในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและในงานที่พระองค์ประทานแก่แผ่นดินโลก โดยชีวิตที่ถูกต้องและเสมอต้นเสมอปลาย เพราะสุดท้ายแล้วนั่นคือประจักษ์พยานเข้มแข็งที่สุดที่เราจะสามารถมีได้เกี่ยวกับความจริงของงานนี้¹⁵ [ดูข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 10]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ขณะทบทวนข้อบัญญัติของประธานสมิธ (หน้า 1–2) ให้นึกถึงอุดมคติหรือหลักการบางอย่างที่ท่านประสงค์จะทำตามในชีวิตท่าน ท่านอาจจะจดไว้ในบันทึกส่วนตัวของท่าน
2. อ่านย่อหน้าแรกในหน้า 3 การเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหมายความว่าอย่างไร บิดามารดาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้บุตรธิดาเรียนรู้การดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน
3. ขณะอ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 5 ให้พิจารณาว่าอุปมาเรื่องงานอภิเษกสมรสประยุกต์ใช้กับชีวิตท่านได้อย่างไร (ดู มัทธิว 22:1–14 ด้วย) ตัวอย่างเช่น ท่านคิดว่างานอภิเษกสมรสหมายถึงอะไร แยกที่ได้รับเชิญหมายถึงใคร ไตร่ตรองสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อ “เตรียมไปงานอภิเษกสมรส” (หน้า 6)
4. อ่านย่อหน้าสุดท้ายของคำสอน (ในหน้า 9) และนึกถึงคนที่ท่านรู้จักผู้มีประจักษ์พยานเข้มแข็งในพระกิตติคุณ ชีวิตของบุคคลนั้นเป็นหลักฐานยืนยันประจักษ์พยานของเขาอย่างไร พิจารณาว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันประจักษ์พยานของท่าน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธีว 7:16–23; ยากอบ 1:22–25; 2:15–18;
1 ยอห์น 2:3–6; โมโรไน 7:3–5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 41:5

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ศาสนจักรจัดทำคู่มือบทเรียนและอุปกรณ์อื่นๆ เพื่อช่วยให้เราสอนจากพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย มีความจำเป็นเพียงเล็กน้อยในการใช้บทวิจารณ์หรือเนื้อหาอ้างอิงอื่นๆ” (ดู *ไม่มี* การเรียกโดยังใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอนพระกิตติคุณ [1999] หน้า 52)

อ้างอิง

1. “President George Albert Smith’s Creed,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 262.
2. เอสรา เทพท์ เป็นสัน ใน Conference Report, Apr. 1951, 46
3. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ *The Miracle of Forgiveness* (1969), 284
4. ไบรอันท์ เอส. อิงค์ลีย์ “Greatness in Men: Superintendent George Albert Smith,” *Improvement Era*, Mar. 1932, 270
5. เจ. รูเบิน คลาร์ก จูเนียร์ โน ดอยล์ แอล. กรีน “Tributes Paid President George Albert Smith,” *Improvement Era*, June 1951, 405
6. ใน Conference Report, Apr. 1949, 8
7. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, Sept. 28, 1946, Church section, 1, 6.
8. ใน Conference Report, Apr. 1913, 28–29
9. ใน Conference Report, Oct. 1906, 47
10. ใน Conference Report, Apr. 1941, 27
11. ใน Conference Report, Oct. 1930, 66–68
12. การประชุมใหญ่ของสาวกเจ็ดสิบกับผู้สอนศาสนาสเดค 4 ต.ค. 1941 หน้า 6
13. ใน Conference Report, Oct. 1916, 49
14. “Some Points of ‘Peculiarity,’” *Improvement Era*, Mar. 1949, 137.
15. ใน Conference Report, Apr. 1914, 13

“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

การแสดงน้ำใจต่อผู้อื่นด้วยความรักและความกรุณาเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

6 ปีที่ทราบกันดีว่าจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นผู้มีความสามารถในการรักผู้อื่น ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ ที่ปรึกษาคนหนึ่งของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวถึงท่านว่า “ชื่อจริงของท่านคือความรัก... ท่านมอบความรักให้ทุกคนที่ท่านพบ ท่านมอบความรักให้ทุกคนที่ท่านไม่ได้พบ”¹

ความรักที่ประธานสมิธมีให้ผู้อื่นเกิดจากความเชื่อมั่นอย่างจริงใจว่าเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน เป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์องค์เดียวกัน เมื่อใกล้ถึงบั้นปลายชีวิต ท่านกล่าวแก่วิสุทธิชนว่า

“ข้าพเจ้าไม่มีศัตรูที่ข้าพเจ้ารู้จัก และไม่มีใครในโลกที่ข้าพเจ้ามีเจตนาเป็นศัตรูกับเขา ชายทุกคนและหญิงทุกคนเป็นลูกพระบิดาของข้าพเจ้า และในช่วงชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพยายามปฏิบัติตามพระคำรัสอันทรงปรีชาญาณของพระผู้ไถ่มวลมนุษย์—ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง... ท่านไม่มีวันรู้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากเพียงใด ข้าพเจ้าไม่มีคำบรรยายความรักนั้น ข้าพเจ้าต้องการรู้สึกเช่นนั้นต่อบุตรทุกคนและธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์”²

ประธานสมิธแสดงความรักต่อผู้อื่นผ่านการกระทำที่เปี่ยมด้วยความกรุณานับครั้งไม่ถ้วน ผู้สังเกตการณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “อุปนิสัยของประธานสมิธคือท่านพยายามไปปลอบโยนและให้พรคนมากมายที่เจ็บป่วย ท้อใจ และมีเหตุให้ต้องรู้สึกขอบคุณการให้กำลังใจของท่าน ไม่ใช่เรื่องแปลกเมื่อเห็นท่านเดินอยู่ตามโถงทางเดินของโรงพยาบาล ก่อนและหลังเวลาเลิกงาน เพื่อไปเยี่ยมแต่ละห้อง ให้พร ปลอบขวัญ และให้กำลังใจด้วยการปรากฏตัวโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้าตามสถานที่เหล่านั้นซึ่งยินดีเป็นอย่างยิ่งกับการมาปลอบใจของท่านและพูดให้

“พระกิตติคุณสอนเราให้มีจิตกุศลต่อคนทั้งปวงและรักเพื่อนมนุษย์ของเรา”

พวกเขาสบายใจ...อุปนิสัยของท่านคือไปในสถานที่ซึ่งท่านรู้สึกว่าคุณสามารถให้ความช่วยเหลือและกำลังใจ”³

ประธานโรมัส เอส. มอนตันยกตัวอย่างเฉพาะของประธานสมิธเมื่อท่านพยายามแสดงความรักต่อคนตกทุกข์ได้ยาก

“ตอนเช้าของวันที่หนาวเย็นในฤดูหนาว เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดถนน [ในซอลท์เลคซิตี] กำลังกำจัดน้ำแข็งกองใหญ่ออกจากท้องถนน พนักงานประจำจะมีคนงานชั่วคราวที่ต้องการงานอย่างมากมาช่วย คนงานคนหนึ่งสวมแต่เสื้อกันหนาวเนื้อบางเบาและกำลังทรมาณจากความหนาว ชายร่างผอมสูงมีหนวดเคราตัดแต่งอย่างดีแหวะทักทายเจ้าหน้าที่และถามคนงานคนนั้นว่า ‘เข้าๆ อย่างนี้คุณต้องสวมเสื้อให้หนากว่านั้นนะครับ เสื้อโค้ทของคุณอยู่ที่ไหน’ ชายคนนั้นตอบว่าเขาไม่มีเสื้อโค้ท ผู้มาเยือนจึงถอดเสื้อโค้ทด้วยยาวของเขายื่นให้ชายดังกล่าวและบอกว่า ‘เสื้อโค้ทตัวนี้เป็นของคุณแล้ว เป็นผ้าขนแกะอย่างดีและจะทำให้คุณอุ่น ผมทำงานอยู่ฝั่งตรงข้ามนี้เอง’ ถนนเส้นนั้นคือเซาท์เทมเปิล ชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่เดินเข้าไปในอาคารบริหารงานศาสนจักรเพื่อทำงานประจำวันโดยไม่ได้สวมเสื้อโค้ทคือประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การแสดงความเอื้อเฟื้อโดยไม่คำนึงถึงตนเองเผยให้เห็นจิตใจที่อ่อนโยนของท่าน ท่านคือผู้ดูแลพี่น้องอย่างแท้จริง”⁴

[ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 18]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ทุกคนเป็นพี่น้องกัน เป็นบุตรธิดา ของพระบิดาบนสวรรค์

เราถือว่าชายทุกคนเป็นพี่น้องชายของเรา หญิงทุกคนเป็นพี่น้องหญิงของเรา เราถือว่ามนุษย์ทุกคนที่อยู่ในโลกเป็นลูกของพระบิดา และเชื่อว่าแต่ละคนอยู่ในรูปลักษณะของพระบิดาฉันใด แต่ละคนย่อมมีแววของความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้านั้นซึ่งหากพัฒนาจะเตรียมเราให้พร้อมกลับไปสู่ที่ประทับของพระองค์...

นั่นคือความเข้าใจของเราเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการดำรงอยู่ในโลกและอธิบายความสนใจของเราในเพื่อนมนุษย์ หลายคนคิดเอาเองว่าเราไม่สูงส่งกับใคร และบางคนคิดว่าเราเป็นคนที่รักแต่พวกพ้องของตน ข้อเท็จจริงคือ เราถือว่าเด็กทุกคนที่เกิดมาในโลกล้วนเป็นบุตรหรือธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นพี่

น้องชายหรือพี่น้องหญิงของเรา และเรารู้สึกว่าความสุขของเราจะไม่สมบูรณ์ในอาณาจักรสวรรค์เว้นแต่เราจะได้รับความเป็นเพื่อนของครอบครัวเรา และมีตราหายตลอดจนคนรู้จักที่เราสนิทสนมคุ้นเคยและผู้ที่เราสละเวลาส่วนใหญ่ของเราบนแผ่นดินโลกเพื่อประโยชน์ของพวกเขา⁵

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงความนับถือและความรักใคร่ที่ข้าพเจ้ามีต่อครอบครัวของพระบิดา ครอบครัวมนุษย์ ข้าพเจ้าจำสิ่งที่บิดาทงโลกของข้าพเจ้ากล่าวได้ และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าคงได้ส่วนหนึ่งมาจากท่าน ท่านกล่าวว่า “พ่อไม่เคยมองลูกของพระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ลึกในท้องถนโดยไม่เคยจะก้มลงไปดึงเขาให้ขึ้นมายืนอยู่ข้างบนด้วยลำแข้งของตนเองและเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง” ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดว่าข้าพเจ้าไม่เคยมองลูกคนใดของพระบิดาในชีวิตข้าพเจ้าโดยไม่ตระหนักว่าเขาคือพี่น้องของข้าพเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์⁶

โลกจะมีความสุขเพียงใดถ้ามนุษย์ทุกแห่งหนยอมรับว่าเพื่อนมนุษย์ของพวกเขาเป็นพี่น้องชายหญิง และแสดงออกโดยรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 18]

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สอนเรา ให้รักบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

พระกิตติคุณสอนเราให้มีจิตกุศลต่อคนทั้งปวงและรักเพื่อนมนุษย์ของเรา พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น

“ข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมเนียมปฏิบัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งสี่ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้” [มัทธิว 22: 37-40]

พี่น้องทั้งหลาย ถ้าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ตามที่มอบให้ท่าน ไม่ได้ปลูกฝังความรู้สึกรักเพื่อนมนุษย์ไว้ในใจท่าน ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าท่านยังไม่ได้รับผลอันสมบูรณ์แห่งของประทานที่ยอดเยี่ยมนั้นซึ่งมาสู่แผ่นดินโลกเมื่อครั้งจัดตั้งศาสนจักรนี้⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 18]

การปฏิบัติศาสนกิจของเราเป็นการปฏิบัติศาสนกิจแห่งความรัก การรับใช้

“เราจงพิศวงให้เห็นโดยความประพฤติกองเรา... ว่าเรารักษาพระบัญญัติข้อใหญ่นั้น...
“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง””

ของเราเป็นการรับใช้ซึ่งยกระดับชีวิตเรา... ถ้าเราดำเนินชีวิตตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมุ่งหมายให้เราดำเนิน ถ้าเราปฏิบัติศาสนกิจตามที่พระองค์ทรงปรารถนาให้เราปฏิบัติ อิทธิพลแห่งพระวิญญาณของพระองค์จะยกระดับชีวิตเราทุกวัน ความรักของเราต่อเพื่อนมนุษย์จะเพิ่มพูนและจิตวิญญาณของเราจะขยายจนกว่าเราจะรู้สึกรักว่าเราสามารถรับลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้ามาไว้ในอ้อมแขนของเราได้ ด้วยความปรารถนาจะเป็นพรแก่พวกเขาและพาพวกเขาเข้าสู่การเข้าใจความจริง⁹

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์ เราควรรักษาพระบัญญัติของพระองค์และรักกัน จากนั้นความรักของเราจะเลยเขตแดนของศาสนจักรซึ่งกำหนดไว้และเพื่อแผ่ไปถึงลูกหลานมนุษย์¹⁰

เราจงพิศวงให้เห็นโดยความประพฤติกองเรา โดยความสุภาพของเรา โดยความรักของเรา โดยศรัทธาของเราว่าเรารักษาพระบัญญัติข้อใหญ่นั้นที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ว่าเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่ข้อต้น “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”¹¹

เราแสดงจิตกุศลโดยแสดงน้ำใจต่อคนที่ต้องการ ความช่วยเหลือและกำลังใจ

การประเมินผลว่าความรักและจิตกุศลน่าอะไรเข้ามาในโลกเป็นเรื่องเหลือวิสัย ทุกสาขา ทุกวรรค และสนามเผยแผ่ทุกแห่งให้โอกาสเราพยายามฉายแสงตะวัน พัฒนาความสุขและพวยงคนเหล่านั้นที่ท้อแท้หมดกำลังใจ นำปีติและความสบายใจมาให้คนหม่นหมอง¹²

พระเจ้าตรัสดังนี้:

“จงดูว่าเจ้ารักกัน; เล็กโลก; เรียนรู้ที่จะแบ่งปันให้แก่กันดังที่พระกิตติคุณเรียกร้อง...

“และเหนือสิ่งทั้งปวง, จงห่อหุ้มตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล, ดังด้วยเสื้อคลุม, ซึ่งเป็นพันธะแห่งความดีพร้อมและสันติสุข.” [คพ. 88:123, 125]. . .

. . . ท่านกำลังทำตามคำแนะนำของพระองค์เกี่ยวกับจิตกุศลหรือไม่ ข้าพเจ้าต้องการบอกว่าในช่วงเวลาพิเศษของชีวิตเรา เราต้องแสดงจิตกุศล ไม่เฉพาะการแบ่งข้าวของของเราให้คนขัดสนเท่านั้น แต่เราต้องมีจิตกุศลสำหรับความอ่อนแอ ความล้มเหลว และความผิดพลาดของลูกๆ พระบิดาของเราด้วย¹³

ถ้าเราพบชายหรือหญิงที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต คนที่กำลังอ่อนแอในศรัทธา ขอเราอย่าได้หันหลังให้เขา ขอให้เรตัดจิตใจเด็ดขาดว่าจะไปเยี่ยมเขาไปหาเขาด้วยความเมตตาและความรัก กระตุ้นเขาให้ละทิ้งความผิดพลาดของเส้นทางนั้น โอกาสทำงานเป็นรายบุคคลในบรรดากลุ่มคนของเรามีอยู่ทุกที่ มีชายไม่กี่คนและหญิงไม่กี่คนในศาสนจักรที่ไม่สามารถเอื้อมออกไปนอกวงซึ่งกำหนดไว้ให้ไกลอีกเล็กน้อย หากพวกเขาจะทำ และพูดจาอ่อนโยน หรือสอนความจริงแก่ลูกบางคนของพระบิดา...นี่คืองานของพระบิดา นี่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่กำหนดให้เราทำในชีวิตนี้¹⁴

ข้าพเจ้ามีแต่เจตนาดีในใจข้าพเจ้าต่อมวลมนุษย์ ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาร้ายใจต่อมนุษย์คนใดที่มีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้ารู้จักคนบางคนที่ข้าพเจ้าประสงค์จะให้พวกเขาประพฤติตนดีกว่าเดิมเล็กน้อย แต่นั่นเป็นปัญหาของเขา ไม่ใช่ของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าสามารถโอบกอดพวกเขาและช่วยให้พวกเขากลับมาอยู่บนทางหลวงแห่งความสุขโดยสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่พวกเขา ความสุขของข้าพเจ้าจะเพิ่มขึ้นแน่นอน...ท่านไม่สามารถบังคับใครให้ทำสิ่งถูกต้องได้ แต่ท่านสามารถรักจนพวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นได้ ถ้าแบบอย่างของท่านเกิดจากอุป-

“พยายามฉายแสงทุกวัน พัฒนาความสุขและพụngคนเหล่านั้นที่ท้อแท้หมดกำลังใจ
นำปิติและความสบายใจมาให้คนหม่นหมอง”

นิสัยที่พวกเขาเห็นได้ว่าท่านหมายความอย่างที่ท่านพูด¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 4
ในหน้า 18]

ความสุขที่แท้จริงเกิดจากการรักและรับใช้ผู้อื่น

อย่าลืมว่าไม่ว่าท่านจะให้เงินมากเท่าใด ไม่ว่าท่านจะปรารถนาสิ่งต่างๆ ของ
โลกนี้อย่างไรเพื่อให้ตัวท่านมีความสุข ความสุขของท่านจะเป็นไปตามสัดส่วน
ของจิตกุศล ความเมตตา และความรักที่ท่านมีต่อคนที่ท่านคบหาบน
แผ่นดินโลก พระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสไว้ชัดเจนมากกว่าคนที่บอกว่ารักพระ
ผู้เป็นเจ้าของและไม่รักพี่น้องของเขาเป็นคนกล่าวเท็จ [ดู 1 ยอห์น 4:20]¹⁶

ไม่เพียงสิ่งที่เราได้รับเท่านั้นที่ทำให้เรามีความสุข สิ่งที่เราให้ก็เช่นกัน และ
ยิ่งเราให้สิ่งซึ่งสร้างสรรค์จริงใจลูกๆ ของพระบิดามากขึ้นเท่าใด เรายิ่งต้อง
ให้มากขึ้นเท่านั้น สิ่งนี้จะพัฒนาเหมือนน้ำพุแห่งชีวิตและผุดเป็นฟองขึ้นสู่ความ
สุขนิรันดร์¹⁷

เมื่อชีวิตเราที่นี้สิ้นสุดลงและเรากลับบ้าน เราจะพบว่าเรื่องตึงามทั้งหลายที่เรากระทำ ความเมตตาทั้งหมดที่เราให้ ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์จะเสริมสร้างเกียรติคุณของเราที่นั่น...

...ขอให้เราแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณต่อสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เราโดยรับใช้พระองค์ และเรากำลังรับใช้พระองค์เมื่อเราทำดีต่อลูกๆ ของพระองค์ เราได้รับมาแล้วเปล่าๆ ตอนนี้เราจึงให้เปล่าๆ [ดู มัทธิว 10:8] ด้วยใจที่อบอุ่นด้วยความรักและเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ขอให้เรายืนหยัดต่อไปจนกว่าหมายเรียกครั้งสุดท้ายจะมา และเราจะพบบันทึกของเรา หลังจากนั้น ถ้าเราปรับปรุงพรสวรรค์ของเราแล้ว ถ้าเราเชื่อสัตย์ แน่วแน่ บริสุทธิ์ มีเมตตา และมีจิตกุศล และได้พยายามยกระดับจิตวิญญาณทุกดวงที่เราคบหา ถ้าเราดำเนินชีวิตสมกับแสงสว่างที่เราได้รับ และเผยแพร่ความสว่างนั้นทุกครั้งที่มีโอกาส เราจะมีความสุขเพียงใดและเราจะอิมเอมใจด้วยความกตัญญูเพียงใดเมื่อเราได้รับการปรบพระหัตถ์ต้อนรับจากพระเจ้าผู้รังสรรค์แห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก “ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” [มัทธิว 25:21]¹⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 19]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. คิดหาวิธีที่ท่านจะแสดงความรักเช่นเดียวกับประธานสมิธ (ดู หน้า 11–13) ตัวอย่างเช่น เราจะแสดงความรักในการทำงานมอบหมายให้เขียนสอนและสอนประจำบ้านได้อย่างไร
2. ขณะศึกษาหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 13–14) ให้คิดว่าหากการประยุกต์ใช้คำสอนเหล่านี้จะปรับปรุงความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน สมาชิกครอบครัว และคนอื่นๆ ได้อย่างไร
3. อ่านย่อหน้าสุดท้ายในหน้า 14 คำสอนหรือเรื่องราวใดบ้างในพระคัมภีร์ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ท่านรักและรับใช้ผู้อื่น
4. ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 16) โดยเฉพาะสองย่อหน้าสุดท้าย นึกถึงคนที่อาจจะอยู่นอก “วงซึ่งกำหนดไว้ให้ [ท่าน]” ท่านสามารถทำสิ่งพิเศษอะไรได้บ้างเพื่อแสดงน้ำใจต่อบุคคลเช่นนั้น

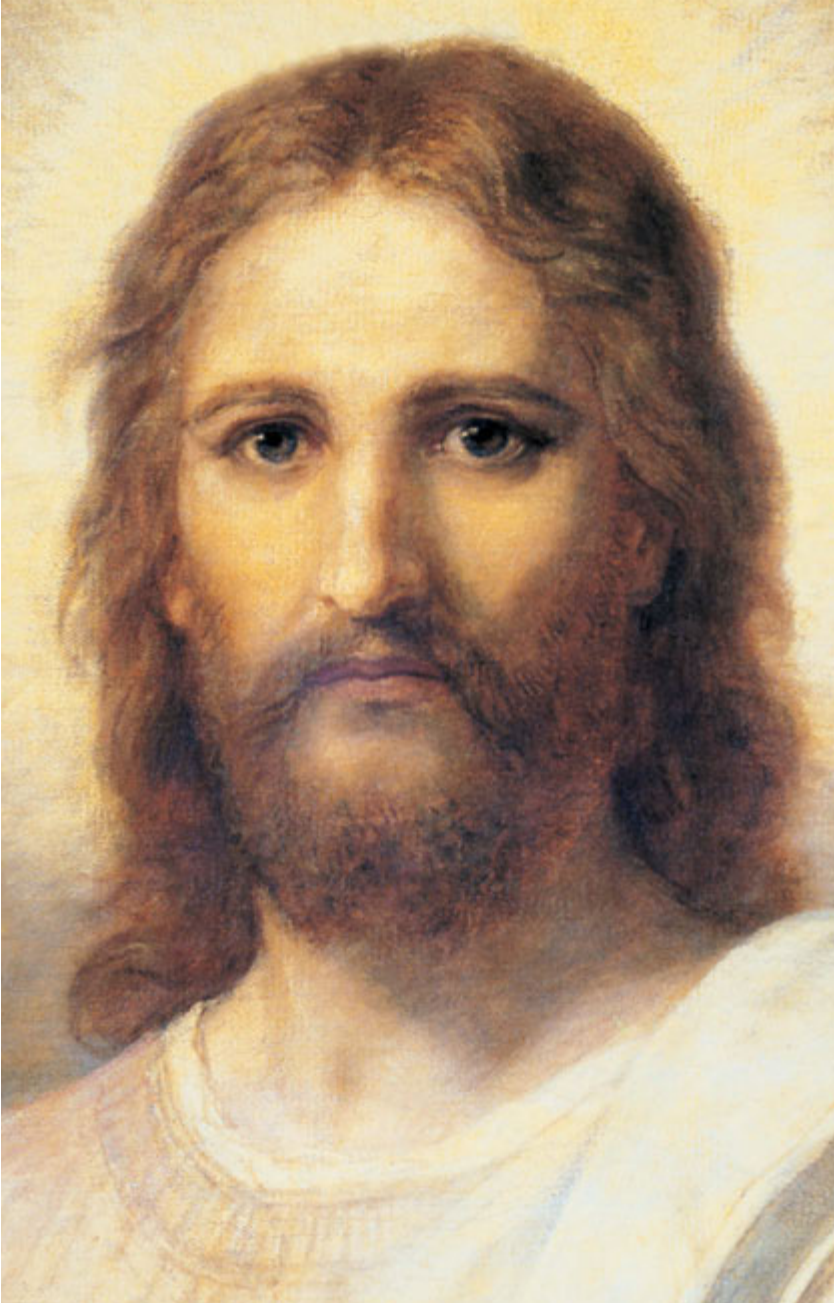
5. ไตร่ตรองคำสอนของประธานสมิธในหน้า 17–18) ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างที่สอนท่านว่าความสุขที่แท้จริงเกิดจากการทำให้ผู้อื่นมีความสุข

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 5:43–44; 25:34–40; ลูกา 10:25–37; ยอห์น 13:34–35; 1 ยอห์น 4:7–8; 1 นิโไฟ 11:16–25; โมโรไน 7:44–48

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “มีวิธีสอนอย่างหนึ่งที่ใช้กันในศาสนจักรมาโดยตลอด นั่นคือการบรรยายในห้องเรียน เราไม่ค่อยใช้การบรรยายมากนัก เราใช้ในการประชุมศีลระลึกและการประชุมใหญ่ แต่การสอนเป็นการสื่อสารสองทางได้ เราตั้งคำถามได้ ในชั้นเรียนเราใช้คำถามได้สะดวก” (บอยด์ เค. แพคเกอร์ “หลักการของการสอนและการเรียนรู้” *เจียโฮนา* มิถุนายน 2007 หน้า 55)

อ้างอิง

1. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ “No Man Had Greater Love for Humanity Than He,” *Deseret News*, Apr. 11, 1951, Church section, 10, 12
2. “After Eighty Years,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 263.
3. ริชาร์ด แอล. อีวานส์ “Anniversary,” *Improvement Era*, Apr. 1946, 224
4. ใน Conference Report, Apr. 1990, 62; หรือ *Ensign*, May 1990, 47
5. “Mormon View of Life’s Mission,” *Deseret Evening News*, June 27, 1908, Church section, 2.
6. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, Feb. 16, 1946, 6.
7. ใน Conference Report, Oct. 1946, 149
8. ใน Conference Report, Apr. 1922, 52
9. ใน Conference Report, Oct. 1929, 24
10. ใน Conference Report, Apr. 1905, 62
11. ใน Conference Report, Apr. 1949, 10
12. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 704.
13. “Saints Blessed,” *Deseret News*, Nov. 12, 1932, Church section, 5, 8.
14. ใน Conference Report, Apr. 1914, 12–13
15. ใน Conference Report, Apr. 1946, 184–85
16. “To the Relief Society,” 709.
17. *Sharing the Gospel with Others*, sel. Preston Nibley (1948), 214; address given Nov. 4, 1945, in Washington, D.C.
18. “Mormon View of Life’s Mission,” 2.

“ข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าทรงพระชนม์และทรงยอมให้ข้าพเจ้าใช้ความพยายาม
อันต่ำต้อยสถาปนาคำสอนของพระองค์”

ประจักษ์พยานของเรา ในพระเยซูคริสต์

พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูให้พยานเพิ่มเติมแก่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ในการเดินทางสมัยเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ บางครั้งจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจะพบคนที่คิดว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ ความเข้าใจผิดเรื่องนี้ทำให้ประธานสมิธแปลกใจและไม่สบายใจ ท่านพยายามแก้ไขความเข้าใจผิดโดยเป็นพยานส่วนตัวเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ครั้งหนึ่งท่านพูดที่การประชุมของศาสนจักรในคาร์ดสตัน แคนาดา เกี่ยวกับพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระคริสต์ เข้าวันรุ่งขึ้นท่านไปซื้อตั๋วที่สถานีรถไฟ ขณะยืนต่อแถวรอ ท่านบังเอิญได้ยินการสนทนาระหว่างสตรีคนหนึ่งกับเจ้าหน้าที่ขายตั๋ว สตรีคนนั้นบอกว่าเขียนวานเธอตัดสินใจเข้าร่วมพิธีนมัสการของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เจ้าหน้าที่ขายตั๋วมองด้วยความแปลกใจ “ตายละ” เธอกล่าว “อย่าบอกเสียวนะว่าคุณไปเข้าโบสถ์ที่นั่น”

“กะ ดิฉันไปที่นั่น” สตรีคนนั้นตอบ “ทำไมหรือคะ”

เจ้าหน้าที่ขายตั๋วตอบว่า “พวกเขาไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์นี่นา”

สตรีคนดังกล่าวตอบว่า “ก็เมื่อคืนนี้แหละคะที่ดิฉันได้ฟังเฮลเดอร์คนหนึ่งของศาสนจักรพูดถึงพระชนม์ชีพของพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ ดิฉันไม่เคยได้ยินใครที่ดูเหมือนประทับใจอย่างลึกซึ้งในความรู้ที่ว่าพระเยซูคือพระคริสต์มากเท่าผู้พูดในการประชุมนี้”¹ [ดู ข้อเสนอนะ 1 ในหน้า 31]

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้รับพลังจากประจักษ์พยานของท่านในพระเยซูคริสต์ และท่านยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่น เมื่ออายุ 44 ปีหลังจากรับใช้ในตำแหน่งอัครสาวก ได้ 11 ปี ท่านกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าได้รับแรงสนับสนุนคล้ายกับจะยกข้าพเจ้าให้ออกจากร่างและได้รับพลังที่ไม่ใช่พลังของตนเองเพื่อสอนความจริงอันรุ่งโรจน์ที่พระผู้ไถ่ของโลกทรงประกาศไว้ ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นพระองค์ตรงหน้าแต่เคยได้รับความเป็นเพื่อนจากพระวิญญูณของพระองค์และรู้สึกถึงพระสิริของพระองค์อย่างแน่นอน ข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้ไถ่ทรงพระชนม์และทรงยินยอมให้ข้าพเจ้าใช้ความพยายามอันต่ำต้อยสถาปนาคำสอนของพระองค์... ทุกอณูของร่างกายข้าพเจ้าสั่นไหวด้วยความรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์และสักวันหนึ่งมนุษย์ทุกคนจะรู้เช่นนั้น

“พระผู้ช่วยไ้หรือดลใจพระชนม์เพื่อให้เรามีชีวิต พระองค์ทรงเอาชนะความตายและหลุมศพและทรงเสนอความหวังแห่งการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์ให้ทุกคนที่เชื่อฟังคำสอนของพระองค์... ข้าพเจ้ารู้ว่านี่คืองานของพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยไ้หรือดลใจของเราอย่างแท้จริง”²

ประธานสมิธถึงแก่กรรมในวันเกิดปีที่ 81 ของท่าน วันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1951 ในช่วงสุดท้ายของชีวิตท่าน โดยมีครอบครัวอยู่ใกล้ๆ บุตรชายท่านถามว่า “คุณพ่อครับ มีอะไรที่คุณพ่ออยากพูดกับครอบครัว—เป็นพิเศษไหมครับ”

ท่านยืนยันพร้อมด้วยรอยยิ้มถึงประจักษ์พยานที่ท่านแบ่งปันมาแล้วหลายครั้งตลอดชีวิตท่านว่า “มี มีเท่านั้น พ่อรู้ว่าพระผู้ไถ่ของพ่อทรงพระชนม์ พ่อรู้ว่าพระผู้ไถ่ของพ่อทรงพระชนม์”³

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และเวลานี้พระองค์ทรงพระชนม์ในฐานะพระผู้ช่วยไ้หรือดลใจที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว

ข้าพเจ้าพบคนมากมายในโลกที่ไม่รู้ว่าเราเชื่อในพระพันธกิจอันสูงส่งของพระเจ้า และข้าพเจ้าเคยมีเหตุให้ต้องพูดมากกว่าหนึ่งครั้งว่าไม่มีใครในโลกที่จะเข้าใจดีเท่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายถึงพระพันธกิจอันสูงส่งของพระเยซูคริสต์ เชื่อโดยสิ้นเชิงว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และมั่นใจ [เชื่อมั่น]

ว่า ณ เวลาปัจจุบัน พระองค์ทรงครองบัลลังก์ในรัศมีภาพทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดา⁴

ข้าพเจ้ารู้อย่างเดียวกับที่รู้ว่าข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า โดยผ่านพระองค์และโดยผ่านพระองค์เท่านั้นที่เราจะได้รับความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลและทุกคนที่เดินตามรอยพระบาทพระองค์และดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนที่พระองค์ประทาน จะมีความสุขในชีวิตนี้และจะเตรียมตนเองให้พร้อมรับปราสาทในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระองค์ที่พวกเขาจะพำนักอยู่กับพระองค์ชั่วกาลนาน⁵

พระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์เป็นมากกว่าคนดีที่เข้ามาในโลกเพื่อสอนจริยธรรมแก่เรา พระผู้ไถ่ของมนุษยชาติทรงมีสติปัญญามากกว่าคนธรรมดา พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระเจ้าในเนื้อหนัง... พระองค์เสด็จมาเพื่อเรียกมนุษย์สู่การกลับใจ ให้พวกเขาหันจากความผิดพลาดของเส้นทางชีวิต พระองค์เสด็จไปในหมู่พวกเขาโดยทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระบิดานรันดร์ โดยทรงประกาศว่าพระองค์อยู่ในรูปลักษณะของพระบิดา คนที่เคยเห็นพระองค์เคยเห็นพระบิดา ทรงบอกพวกเขาว่าพระบิดาทรงส่งพระองค์มาทำตามพระประสงค์ของพระบิดา และทรงเรียกร้องมนุษย์ทุกคนให้หันจากความผิดพลาดที่คืบคลานเข้ามาในบรรดาพวกเขา กลับใจจากบาปและลงไปใต้น้ำบัพติศมา⁶

ในสมัยของพระเจ้าช่วยให้ออด ปฏิบัติกษัตริย์บอผู้คนเหล่านั้นว่าพระองค์ไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้า พวกคุณจะต้องไม่ยอมรับพระองค์ พระองค์เป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่ง พระองค์เป็นเพียงบุตรของมารีย์กับโยเซฟและพระองค์ไม่ได้เป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้ามากกว่าที่พวกคุณเป็น ผู้คนฟังคนชั่วร้ายเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวคนนั้นและตรึงพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์บนกางเขน⁷

พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ทรงทำงานในหมู่ [ผู้คน] ด้วยความรักและเมตตา แต่พวกเขาถือว่าจากดูหมิ่นพระนามเหมือนพระองค์เป็นคนชั่ว... พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงมีสิทธิ์ตรัสในพระนามพระบิดา ความจริงที่พระองค์นำมาสู่โลกมาจากพระบิดา แม้พวกเขาจะเอาตะปูดอกพระองค์ติดกางเขน แม้พวกเขาจะ

เอาหนามดักเป็นมงกุฏครอบพระเศียรพระองค์ และนำคทาปลอมมาใส่ไว้ในพระหัตถ์พระองค์ แม้พวกเขาจะแทงพระองค์ด้วยหอกจนพระโลหิตไหลหลัง แต่พระดำรัสที่พระองค์ตรัสกับพวกเขาเป็นพระดำรัสของพระเจ้า และพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง^๑

เราไม่เพียงเชื่อว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธทรงพระชนม์บนแผ่นดินโลกมาแล้วเท่านั้น แต่เราเชื่อด้วยว่าพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ ไม่ได้เป็นวิญญาณ ไม่ได้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีรูปร่างหรือจับต้องไม่ได้ แต่เราเชื่อพระองค์ในฐานะมนุษย์ที่สูงส่ง เพราะพระองค์ทรงลุกขึ้นมาพร้อมพระวรกายเดียวกับที่ว่างไว้ในอุโมงค์ของโยเซฟแห่งอาริมาเธีย พระวรกายเดียวกับที่บรรดาผู้รักพระองค์ให้ความสนใจดูแล พระเยซูคริสต์องค์เดียวกับที่ออกมาจากอุโมงค์ ออกมาพร้อมพระวรกายที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และสะอาดแล้ว... และพระองค์ทรงนำพระวรกายนั้นไปกับพระองค์ด้วยเมื่อทรงหายลับไปจากการจ้องมองของคนจำนวนมากที่เยรูซาเล็มเมื่อชายสวมชุดขาวสองคนกล่าวว่า “พระองค์จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” [ดู กิจการ 1:10-11]

นี่คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อ เราเชื่อด้วยว่าสัญญาที่ทำไว้เกี่ยวกับมนุษย์จะเกิดสัมฤทธิ์ผล ว่าในเวลาอันเหมาะสม เมื่อจะมีการสั่งสอนพระกิตติคุณไปทั่วโลก สู่ทุกประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน เมื่อมนุษย์จะไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ เราเชื่อว่าโดยผ่านเดชานูภาพแห่งพระบิดาบนสวรรค์ของเรา มนุษยชาติจะได้รับพรวิเศษสุดนั้นของการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตาย และพระเจ้าผู้ไถ่ของมวลมนุษย์จะเสด็จมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์ด้วยเดชานูภาพและรัศมีภาพเพื่อประทับบนโลกนี้ เราเชื่อว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธจะเสด็จมาประทับกับคนเหล่านั้นผู้มีค่าควรรับรัศมีภาพซีเลสเชียล^๑ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 31]

เรายอมรับประจักษ์พยานของพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับ พระพันธกิจอันสูงส่งของพระเยซูคริสต์

พระเยซูแห่งนาซาเร็ธเสด็จลงไปในน้ำและรับบัพติศมาจากยอห์น เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาสถิตอยู่บนพระองค์ในรูปแบบของนก

“เรายอมรับโดยสิ้นเชิงในประจักษ์พยาน...ในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย”

พิราบ และพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” [ดู มัทธิว 3:13–17]

มีสิ่งใดชัดเจนกว่านี้ได้เล่า พระคัมภีร์ไบเบิลอันแสนวิเศษของเราประกอบด้วยข้อมูลทั้งหมดนั้นและมากกว่านั้น เมื่อมีคนพูดหรือคิดว่าเราไม่เชื่อในพระพันธกิจอันสูงส่งของพระเยซูคริสต์ จึงให้พวกเขาเห็นว่าเราเชื่อทั้งหมดที่พระคัมภีร์ไบเบิลสอนเกี่ยวกับพระองค์ เราเชื่อเรื่องที่พระองค์ทรงวางระเบียบผู้คนของพระองค์และทรงสอนพวกเขา และเรื่องที่...พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนในท้ายที่สุด¹⁰

เรายอมรับโดยไม่มีข้อกังขาในประจักษ์พยานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนที่บรรจुไว้ในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย เห็นได้ชัดว่าสำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนว่าคนที่คิดถ้อยคำจะเข้าใจประจักษ์พยานดังกล่าว ข้อเท็จจริงคือว่าหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงถูกตรึง

กางเขนและพระศวางไว้ในอุโมงค์ที่พระองค์เสด็จออกมา และเป็นเวลาสี่สิบวันที่พระองค์ทรงร่วมสนทนาวิสาสะกับสานุศิษย์ของพระองค์ พระองค์เสวยปลาและรวงผึ้งกับพวกเขา พวกเขาได้สัมผัสสร้อยตะปูในพระหัตถ์และรอยแผลในพระปรัศว์ของพระองค์ พระองค์ทรงประกาศต่อพวกเขาขณะทรงยืนท่ามกลางพวกเขาว่า “จงดูมือของเราและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนท่านเห็นเรามีอยู่นั้น” [ดู ลูกา 24:39–43] แน่ใจว่านี่เป็นหลักฐานที่ไม่สามารถโต้แย้งได้แต่ก็ยังมึนงงครึ้นจำนวนมากของพระบิดาไม่เข้าใจเรื่องดังกล่าว¹¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 31]

พระคัมภีร์มอรมอนและประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิทให้หลักฐานเพิ่มเติมแก่เราเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

เกิดความสงสัยในโลกเก่าว่าพระเยซูคริสต์มีเชื้อสายของพระเจ้า เพราะพระองค์ประสูติเหมือนเด็กเล็กๆ คนหนึ่ง นอนอยู่ในรางหญ้า มารดาของพระองค์คือมารีย์และโยเซฟบิดาผู้เป็นที่เลื่องลือของพระองค์เป็นช่างไม้ คนจำนวนมากยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นคนดีและยิ่งใหญ่ แต่พวกเขาปรารถนาจะช่วงชิงความสูงส่งแห่งกำเนิดของพระองค์ไปจากพระองค์

แต่โชคดีสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เราได้รับพยานว่าเรื่องเหล่านี้จริง และนอกจากนั้น เรายังได้รับประจักษ์พยานด้วยว่าพระองค์เสด็จมาชีกโลกตะวันตกตั้งบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน และทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อชาวนีไฟบนทวีปนี้ คราวนี้พระองค์มิได้เสด็จมาในฐานะเด็กเล็กๆ แต่พระองค์เสด็จมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์ และการเสด็จมาของพระองค์ประกาศโดยเสียงที่ทะลุทะลวงถึงกลางใจของทุกคนที่พำนักในแผ่นดิน คราวนี้พระองค์เสด็จมาในฐานะบุรุษจากสวรรค์ และพวกเขาเห็นพระองค์เสด็จมา พวกเขารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ เพราะการเสด็จมาของพระองค์ทำนายไว้โดยศาสตพยากรณ์ของพระองค์ พระองค์ประทานองค์กรเดียวกับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรที่เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงสอนพวกเขาว่าพวกเขาต้องรับบัพติศมา เฉกเช่นพระองค์ โดยผู้มีสิทธิอำนาจในการประกอบศาสนพิธีดังกล่าว [ดู 3 นีไฟ 11:1–27] นี่ไม่ใช่ถ้อยคำของคนธรรมดาสามัญ นี่คือพระดำรัสของพระบุตรของพระเจ้า ผู้เสด็จขึ้นไปหาพระบิดาของพระองค์ และเสด็จกลับมาอีกครั้ง เพื่อลูกหลานมนุษย์จะมีอีกประจักษ์พยานหนึ่งเพิ่มเข้าไปในประจักษ์พยานที่พวกเขาได้รับแล้ว¹²

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์เสด็จเยือนชาวนีไฟ “เหล่าเทพลงมาจากสวรรค์
ประหนึ่งอยู่ท่ามกลางไฟห้อมล้อมเด็กเล็ก ๆ”

มีหลักฐานการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตายชัดเจนกว่าหลักฐานนี้อีกหรือไม่ที่ยืนยันว่าพระองค์เสด็จมาในพระวรกายที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้วในบรรดา [ชาวนีไฟ] และทรงสอนพระกิตติคุณเดียวกันกับที่พระองค์ทรงสอนในเยรูซาเล็ม และพระองค์ได้ทรงทำตามสัญญาที่ให้ไว้ในเยรูซาเล็มเมื่อตรัสว่า “แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเราแล้วจะรวมเป็นฝูงเดียวและมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว” [ยอห์น 10:16] พระองค์เสด็จมาในพระวรกายที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้วเพื่อให้ข้อมูลที่พระองค์ตรัสไว้ล่วงหน้าว่าจะประทานแก่คนที่พระองค์ปฏิบัติศาสนกิจต่อพวกเขาในขณะนั้น

นับเป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมสำหรับคนเหล่านั้น หลังจากสอนพวกเขาทั้งวัน... พระองค์ทรงรักษาคนป่วยและทรงให้พรเด็ก ๆ ของพวกเขาและทรงแนะนำสั่งสอนพวกเขาต่อไปในความงามแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ ไม่มี ความสงสัยในใจพวกเขาว่าพระองค์คือพระผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขาเห็น

พระองค์เสด็จมาจากสวรรค์และเป็นพยานถึงเดชะนาภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์...พระองค์เสด็จมาในรัศมีภาพ เหล่าเพลงมาจากสวรรค์ประหนึ่งอยู่ท่ามกลางไฟห้อมล้อมเด็กเล็ก ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ไฟล้อมรอบพวกเขา และเหล่าเทพปฏิบัติต่อพวกเขา [ดู 3 นิไฟ 17:6–24]

นั่นไม่ใช่ภาพหลอน แต่เป็นประสบการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่ผู้ประสบพบเห็นจะจดจำไว้ตลอดไป ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเราอมรับว่าบันทึกนี้เป็นหลักฐานยืนยันการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา¹³

ต่อจากนั้นในยุคสมัยที่เราอยู่มีบุคคลอีกคนหนึ่ง...[โจเซฟ สมิธ] ไม่เพียงมีพยานของพระคัมภีร์ไบเบิลว่าพระเยซูคือพระคริสต์เท่านั้น แต่ท่านเห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาทรงยืนในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์ ห่อหุ้มด้วยรัศมีภาพ และพระเยซูคริสต์ พระผู้ไถ่ของโลก ทรงได้รับความสูงส่งทางพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และท่านได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าตรัสว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา จงฟังท่าน” [ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:16–17] ท่านแสดงประจักษ์พยานถึงนิมิตอันรุ่งโรจน์นี้ต่อคนที่ท่านสนทนาวิสาสะด้วย คนอื่นๆ ได้รับพยานจากเบื้องบนเช่นกัน ประจักษ์พยานของพวกเขาถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระพันธกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพิ่มพูนและเข้มแข็งขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะไม่เป็นเรื่องของประวัติศาสตร์โบราณอีกต่อไปว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์และพระเยซูคือพระคริสต์ พวกเขารู้ด้วยตนเอง เพราะพวกเขาได้รับประจักษ์พยานด้วยตนเอง¹⁴

ตามความเห็นของข้าพเจ้า ประจักษ์พยานแรงกล้าที่สุดถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราคือประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิธผู้พลีชีพเพื่อเป็นพยานถึงความจริงแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 31]

เราแต่ละคนสามารถมีประจักษ์พยานส่วนตัวได้ ว่าพระเยซูคือพระคริสต์

เรามีอีกหนึ่งประจักษ์พยาน อีกหนึ่งหลักฐานที่สมบูรณ์กว่าและน่าเชื่อถือมากกว่าอย่างอื่น เพราะนี่คือประจักษ์พยานที่มาถึงแต่ละบุคคลเมื่อเขาทำตามข้อกำหนดของพระบิดาในสวรรค์ของเรา นี่คือประจักษ์พยานที่เผาไหม้ในจิตวิญญาณเราโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเราทำงานที่พระเจ้าตรัสว่าต้อง

ทำถ้าเราอยากรู้ว่าหลักคำสอนเป็นของพระเจ้าหรือเป็นของมนุษย์¹⁶

พระองค์ตรัสด้วยพระองค์เองว่า “คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบของเราเอง” (ยอห์น 7:16-17) นั่นคือสัญญาของพระองค์ เราชาวคริสต์ทั่วโลกต่างยอมรับสัญญาดังกล่าวและควรพยายามพิสูจน์ให้เห็นว่าสัญญานั้นใช้ได้ผลหรือไม่มีหลายคนพิสูจน์มาแล้ว ข้าพเจ้าทราบดีว่ามี...หลายคนทดสอบสัญญาดังกล่าวแล้ว มีหลายคนรู้ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์และพระเยซูคือพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก¹⁷

ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่เพียงมีหลักฐานด้านบันทึกเท่านั้น...เราไม่เพียงมีประจักษ์พยานของคนดี ๆ ที่อยู่บนแผ่นดินโลกในสมัยของเราเท่านั้น แต่ถ้าเราทำตามข้อกำหนดของพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าเรามีศรัทธาในพระเจ้า ถ้าเรากลับใจจากบาปของเรา ถ้าเราได้รับบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว ถ้าเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์กายได้มีผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจของพระเจ้า ข้าพเจ้ากล่าว ถ้าเราทำทั้งหมดนี้แล้ว ในจิตวิญญาณแต่ละจิตวิญญาณย่อมมีความรู้แน่ชัดที่ไม่สามารถพูด [ปฏิเสธ] ได้ว่าพระเจ้าทรงพระชนม์และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของมวลมนุษย์...

...ในฐานะสมาชิกที่ต่ำต้อยคนหนึ่งของศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์เจกเช่นข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่...พระเยซูคือพระคริสต์ และข้าพเจ้ารู้ว่าลูกหลานมนุษย์ต้องบรรลุถึงความรู้นั้น พวกเขาต้องได้รับความรู้นี้แล้ว และตามภาษาของพระองค์ผู้ประทับในสวรรค์ “ทุกแห่งจะย่อลง, และทุกถิ่นจะสารภาพว่าพระเยซูคือพระคริสต์” [ดู คพ. 88:104]¹⁸ [ดูข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 31]

พันธกิจของเราคือแบ่งปันกับทุกคนถึงสิ่งที่เรา เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าพูดกับท่านวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่าไม่มีใครอื่นอีกแล้วในโลกนี้ที่มีข้อมูลครบถ้วนเท่าเราเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และหากเราไม่เชื่อในพระองค์ เราย่อมอยู่ภายใต้การกล่าวโทษที่ใหญ่หลวงกว่าคนอื่น ๆ

ผู้ไม่เคยมีข้อมูลนี้ และด้วยเหตุนี้เราจึงพูดกับชาวโลกโดยไม่ลังเลว่าเราเชื่อเรื่องเหล่านี้...

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีที่ท่านมีสิทธิพิเศษนี้และพญานี้เข้ามาในชีวิตท่าน และบัดนี้ข้าพเจ้าอ้อนวอนท่านฉันทน์พี่น้องของท่าน ขอร้องท่านในฐานะคนต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่งในบรรดาพวกท่าน อย่าซ่อนเทียนของท่านไว้ใต้ถัง อย่าปิดบังความรู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมอบให้ท่านจากเพื่อนมนุษย์ของท่าน

อย่าทำให้พวกเขาเศร้าคาญใจ แต่อย่าไม่ฉลาดถึงขนาดซ่อนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จากพวกเขา นั่นคือพระบรมเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ความรอดในอาณาจักรซีเลสเชียล¹⁹

ชายผู้มีความสุขมากที่สุดและหญิงผู้มีความสุขมากที่สุดที่ท่านรู้จักในโลกคือคนเหล่านั้นผู้ดำเนินชีวิตตามคำสอนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขาคือคนที่มีความเชื่อมั่นในชีวิตนิรันดร์ พวกเขาคือคนที่เข้าใจจุดประสงค์ในการดำรงอยู่ของเรา... ขณะเดินทางไปมาในโลกเพื่อเป็นพยานถึงข่าวสารนี้ จิตวิญญาณข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ และนัยน์ตาข้าพเจ้าพร่ามัวด้วยน้ำตาเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นชีวิตมนุษย์เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงเพราะพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเห็นคนที่ท้อแท้หมดกำลังใจ คนที่อยู่ในความมืด คนที่สงสัยในจุดประสงค์แห่งการดำรงอยู่ของพวกเขา และเมื่อพวกเขาได้รับการสอนความจริงอันรุ่งโรจน์ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขาเปลี่ยนไป พวกเขาเรียนรู้ที่จะมีความสุข อิ่มเอมใจ ฟังพอใจ และกระตือรือร้นในการเชื่อและสอนพระกิตติคุณที่ประกาศโดยพระเยซูคริสต์เมื่อครั้งพระองค์ประทับบนโลกนี้และเดินทางในกาลิลี

พี่น้องทั้งหลาย โลกไม่เข้าใจ แต่พันธกิจของเราคือช่วยให้พวกเขาเข้าใจ และไม่ใช้ด้วยความอวดดี ไม่ใช่ด้วยความยโสโอหัง แต่ด้วยจิตกุศลต่อทุกคน ด้วยความรักความอ่อนโยน เพื่อส่งข่าวสารนี้ออกไป...

ในฐานะคนต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่งในบรรดาพวกท่าน ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์ด้วยสุดใจสำหรับความเชื่อมั่นที่เข้ามาในชีวิตข้าพเจ้า... เหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์สำหรับความรู้ที่ลูกใหม่ในจิตวิญญาณข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น

พระเจ้าช่วยให้รอดของมนุษยชาติ และไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่ทำให้ชายหญิงได้รับความสูงส่ง นอกจากพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเราเท่านั้น ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์เสด็จมาในโลกยุคสุดท้ายนี้ พระองค์ทรงมอบสิทธิอำนาจจากเบื้องบนให้เด็กหนุ่มที่อ่อนน้อมถ่อมตนผู้กำลังแสวงหาความจริง และผลของการนี้คือการจัดตั้งศาสนจักรซึ่งเราเข้าร่วม และกับศาสนจักรนี้มีเดชาานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ความรอดของคนทั้งปวงที่เชื่อ²⁰

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราดำเนินชีวิตจนเป็นแบบอย่างที่มีค่าควรในอุดมการณ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ชีวิตเราเป็นอย่างที่เราจะแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นว่าเราเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง²¹ [ดูข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 32]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่ หน้า v–viii

1. อ่านเรื่องในหน้า 21 ท่านจะตอบอย่างไรกับคนที่พูดว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์
2. ประ찬าสมิธสอนว่า “เราไม่เพียงเชื่อว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ททรงพระชนม์บนแผ่นดินโลกมาแล้วเท่านั้น แต่เราเชื่อด้วยว่าพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่” (หน้า 24) วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีเหตุผลอะไรให้เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ขณะนี้ ตัวท่านมีเหตุผลอะไรให้เชื่อเช่นนั้น
3. ทบทวนหน้า 24–27 พอสั่งเขป เรื่องราวหรือข้อความใดบ้างจากพระคัมภีร์ที่เสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า อ่าน 1 นิไฟ 10:17 และคิดหาวิธีที่ท่านจะสามารถเพิ่มพูนความเข้าใจในพระพันธกิจของพระเจ้าช่วยให้รอด
4. ขณะที่ท่านอ่านหน้า 28 ให้พิจารณาว่าการเชื่อฟังหลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านในพระเยซูคริสต์อย่างไร บิดามารดาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้บุตรธิดามีประจักษ์พยานนี้

5. ท่านมีความคิดหรือความรู้สึกอย่างไรบ้างขณะอ่านประจักษ์พยานของ
ประธานสมิธในหน้า 29–30 ให้นึกถึงเวลาที่ท่านเห็นชีวิตผู้คนเปลี่ยน
แปลงเพราะพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระกิตติคุณเปลี่ยนชีวิตท่าน
อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 16:15–17; 17:1–5; 2 นิโอฟี 25:26;
แอลมา 5:45–48; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:22–24; 110:1–4

ความช่วยเหลือด้านการสอน “[หลีกเลี่ยง] การล่อลวงที่จะครอบคลุมเนื้อหา
ให้มากที่สุด...เรากำลังสอนคน ไม่ใช่สอนแต่เนื้อหาอย่างเดียว และ...โครง
ร่างบทเรียนทุกบทที่ผมเคยเห็นนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีเนื้อหามากมายเกิน
กว่าที่เราจะสามารถครอบคลุมได้ในเวลาที่กำหนดไว้” (เจฟฟรีย์ อาร์.ฮอลแลนด์
“การสอนและการเรียนรู้ในศาสนจักร” *เลียโฮนา* มิถุนายน 2007 หน้า 59)

อ้างอิง

1. ใน *Deseret News*, Dec. 27, 1924, Church section, 6; ดู *Sharing the Gospel with Others*, sel. Preston Nibley (1948), 201–2 ด้วย
2. “Testimony of Elder George Albert Smith,” *Liahona: The Elders’ Journal*, Feb. 2, 1915, 502.
3. ใน Robert L. Simpson, *The Powers and Responsibilities of the Priesthood*, Brigham Young University Speeches of the Year (Mar. 31, 1964), 8
4. ใน *Deseret News*, Dec. 27, 1924, Church section, 6
5. ใน *Deseret News*, Jan. 15, 1927, Church section, 8
6. ใน Conference Report, Oct. 1921, 39
7. ใน Conference Report, Apr. 1918, 39
8. ใน Conference Report, Apr. 1904, 63
9. ใน *Deseret News*, Dec. 27, 1924, Church section, 6
10. ใน Conference Report, Oct. 1950, 156
11. ใน Conference Report, Apr. 1939, 120–21
12. ใน Conference Report, Apr. 1905, 61
13. ใน Conference Report, Apr. 1939, 121–22
14. ใน Conference Report, Apr. 1905, 61–62
15. ใน *Deseret News*, Jan. 15, 1927, Church section, 8

16. ใน *Deseret News*, Dec. 27, 1924, Church section, 6
17. *Sharing the Gospel with Others*, 206; ปรากฏเมื่อวันที่ 4 พ.ย. 1945 ในวอชิงตัน ดี.ซี.
18. ใน *Deseret News*, Dec. 27, 1924, Church section, 6
19. *Sharing the Gospel with Others*, 211, 214; ปรากฏเมื่อวันที่ 4 พ.ย. 1945 ในวอชิงตัน ดี.ซี.
20. ใน Conference Report, Oct. 1927, 48-50
21. ใน *Deseret News*, Jan. 12, 1907, 31

วันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1905 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทกับผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ
เข้าร่วมอุทิศอนุสาวรีย์ ณ สถานที่เกิดของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท

ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท เครื่องมือของพระเจ้า ในการฟื้นฟูความจริง

โดยผ่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท พระผู้เป็นเจ้าของทรงฟื้นฟู
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในความบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณนั้น

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

ใกล้ถึงวันเกิดปีที่ 100 ของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท เอ็ดเดอร์จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทเดินทางพร้อมกับประธานโจเซฟ เอฟ. สมิทและคนอื่นๆ เพื่อไปเยือนสถานที่สำคัญในชีวิตท่านศาสตราจารย์ ตอนเช้าวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1905 อนุสาวรีย์โจเซฟ สมิทได้รับการอุทิศ ณ สถานที่เกิดของท่านในเวอร์มอนต์ การได้อยู่ในสถานที่สำคัญเช่นนั้นต่อการฟื้นฟูพระกิตติคุณนับเป็นประสบการณ์ที่น่าซาบซึ้งใจสำหรับจอร์จ อัลเบิร์ต สมิทและคนในคณะของท่าน “น้ำตาเราไหลพราก” ท่านจำได้ “ภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณ ทุกจิตวิญญาณนอบน้อม ใจทุกดวงหลอมละลาย และเราชื่นชมยินดีในพรของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา”¹ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทได้รับเชิญให้กล่าวคำสวดอ้อนวอนปิดพิธีอุทิศ หลังจากบันทึกเหตุการณ์พอสังเขปของวันนั้นไว้ในบันทึกส่วนตัวของท่าน ท่านเขียนว่า “วันสำคัญที่สุดวันหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้าสิ้นสุดลงดังนั้น ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ได้เป็นคนหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนของเราเพื่อช่วยให้งานสำเร็จลุล่วง”²

ต่อมาพวกท่านไปยังสถานที่ซึ่งได้รับนิมิตแรก ในพอลไมรา นิวยอร์ก เอ็ดเดอร์สมิทจำได้ว่า “เราเข้าไปในป่าที่โจเซฟเคยคุกเข่าและทูลขอพระเจ้าให้ทรงบอกท่านว่าท่านควรนับถือนิกายใด เราได้รับการกระตุ้นเตือนให้ร้องเพลงสวด... อันไพเราะในสถานศักดิ์สิทธิ์นั้น ‘การสวดอ้อนวอนครั้งแรกของโจเซฟ สมิท’”³

หลังจากไปเยือนเนินเขาคาโมราห์ พระวิหารเคิร์ทแลนด์ และสถานที่สำคัญอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพันธกิจของท่านศาสตราจารย์ ปรธานโจเซฟ เอฟ. สมิธได้เรียกคนในคณะมารวมกันตอนเย็นวันสุดท้ายของการเดินทาง “หลังจากร้องเพลงแห่งโซอันหลายเพลง สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้รับอนุญาตให้เป็นพยานถึงพระกรุณาธิคุณและพระเมตตาที่พระบิดาทรงมีต่อพวกเรา พระวิญญูญาณของพระเจ้าเทมาที่เรา และเราหลังน้ำตาแห่งปีติและความสุข”⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 45]

หลายปีต่อมา ขณะที่ยอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรับใช้ในฐานะศาสนจักร มีคนพยายามจัดพิมพ์หนังสือบางเล่มเพื่อทำลายชื่อเสียงของโจเซฟ สมิธ ในการประชุมใหญ่สามัญของศาสนจักร ประธานสมิธแก้ต่างให้ท่านศาสตราจารย์อย่างองอาจ โดยแสดงประจักษ์พยานถึงพันธกิจของท่านด้วยถ้อยคำต่อไปนี้

“ประโยชน์และพระมากมายที่มาถึงข้าพเจ้าผ่านมาจากบรูซผู้นั้นซึ่งสละชีวิตเพื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ มีบางคนดูหมิ่นเหยียดหยามท่าน แต่ข้าพเจ้าประสงค์จะกล่าวว่าคนที่ทำเช่นนั้นจะถูกกลืนและร่างของพวกเขาจะกลับคืนสู่ธรณี ถ้าพวกเขายังไม่ตาย ชื่อเสียงไม่ดีของพวกเขาจะจรรยาจายไม่มีวันตาย ขณะที่เกียรติยศ ศักดิ์ศรี บารมี ความกล้าหาญ และความภักดีที่ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธแสดงให้เห็นจะต่อท้ายชื่อของท่านไปชั่วกาลนาน”⁵

เอดเดอร์ฮาโรลด์บี. ที สมัยเป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง รู้สึกประทับใจมากกับคำกล่าวนี้ถึงขนาดตัดเก็บไว้ในกระเป๋าเสื้อและหีบขมาพูดบ่อยครั้ง โดยปรารถนาจะให้ “ทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกได้ยิน” คำพูดของประธานสมิธ⁶

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธแสดงให้เห็นว่า ฟ้าสวรรค์ไม่ได้ถูกปิดตาย

เราเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสในสมัยของเรา... ว่าพระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนที่อ่อนน้อมของเยาวชนคนหนึ่งในพอลไมรา ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเขาและทรงอวยพรเขาให้รู้ถึงพระลักษณะของพระองค์ว่าทุกคนจะรู้จักพระเจ้า ถ้าพวกเขาปรารถนา

เป็นเรื่องธรรมดาที่โจเซฟ สมิธจะแสวงหาพระเจ้า ท่านมาจาก... กลุ่มคนที่เชื่อในพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ในพระพันธกิจอันสูงส่งของพระผู้ช่วยให้รอด ในประสิทธิผลของการสวดอ้อนวอน พระผู้เป็นเจ้าทรงได้ยินและจะทรงตอบผู้คนของพระองค์ถ้าพวกเขาเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยวิญญาณที่เหมาะสม เด็กหนุ่มคนนี้เชื่อโดยง่าย เพราะท่านเกิดและเติบโตในครอบครัวที่เชื่ออยู่แล้ว และเมื่อท่านเข้าไปในป่าตามคำสั่งในพระคัมภีร์ (ยากอบ 1:5) “ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณาและมีได้ทรงดำหนิ แล้วผู้นั้นก็จะได้รับสิ่งที่ทูลขอ” ท่านเชื่อว่าคำสวดอ้อนวอนของท่านจะได้รับคำตอบ และพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสัญญากับลูก ๆ ของพระองค์นับแต่กาลเริ่มต้นว่า “โดยศรัทธา เจ้าจะรู้ทุกเรื่อง”⁷

ศรัทธาที่ท่านมีต่อพระผู้เป็นเจ้านำท่านออกจากความเชื่อโดยทั่วไปในสมัยของท่านว่าพระคัมภีร์ไบเบิลมีการเปิดเผยทั้งหมดที่มนุษย์จะรับได้ และฟ้าสวรรค์ถูกปิดตายเหนือศีรษะท่าน ท่านสวดอ้อนวอนพระเจ้า และคำสวดอ้อนวอนของท่านได้รับคำตอบ ท่านเห็นพระบิดาและพระบุตรเสด็จลงมาแผ่นดินโลก ห้อมล้อมด้วยแสงสว่างเจิดจ้า ท่านได้รับความรู้ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่าพระองค์ทรงมีพระวรกายเหมือนมนุษย์ และพระองค์ทรงเป็นพระอติรูปที่จับต้องได้ พระองค์ตรัสกับท่านและท่านได้ยินสุรเสียงของพระองค์⁸

ผล [จากคำสวดอ้อนวอนของโจเซฟ] คือปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์ ไม่เหมือนปรากฏการณ์อื่นที่เราเคยได้ยินในประวัติศาสตร์ของโลก เราได้ยินเหตุการณ์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ เราเคยอ่านเหตุการณ์ที่พระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์แสดงองค์ให้ประจักษ์ แต่เราไม่เคยอ่านเหตุการณ์ที่พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อสัจภาวะที่มีชีวิตมาก่อนและทรงมีพระดำรัสกับบุคคลนั้น

ผู้คนของโลกไม่เชื่อเรื่องนี้ ชายหญิงได้รับการสอนว่าฟ้าสวรรค์ถูกปิดตาย... และเมื่อเด็กหนุ่มคนนี้ประกาศในสมัยของเราในเวลาที่เรากำลังแสวงหามากที่สุด เวลาที่ชายหญิงวิ่งไปมาเพื่อหาพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าและหาไม่พบ ดังศาสตพยากรณ์สมัยก่อนทำนายไว้ [ดู อาโมส 8:11–12] พระเจ้าได้ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ ท่าน [โจเซฟ] ถูกเหยียหยัน... คำแถลงของท่านถูกปฏิเสธ และคนที่ควรเป็นเพื่อนของท่านกลับทอดทิ้งท่าน และถึงกับพูดว่า

ท่านเป็นคนชั่ว ประจักษ์พยานของเด็กหนุ่มคนนั้นคืออะไร

“... ข้าพเจ้าเห็นแสงสว่างจริงๆ, และท่ามกลางแสงสว่างนั้นข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, และพระองค์ได้รับสั่งกับข้าพเจ้าจริงๆ; และแม้ว่าข้าพเจ้าถูกเกลียดชังและถูกข่มเหง เพราะการกล่าวว่าข้าพเจ้าเห็นนิมิต, แต่มันเป็นความจริง; และขณะที่พวกเขาข่มเหงข้าพเจ้า, สบประมาทข้าพเจ้า, และกล่าวร้ายนานปีการใส่ความข้าพเจ้าผิดๆ เพราะการกล่าวเช่นนั้น, มันทำให้ข้าพเจ้ากล่าวอยู่ในใจ : ทำไมจึงข่มเหงข้าพเจ้าเพราะการบอกความจริงเล่า? ข้าพเจ้าเห็นนิมิตจริงๆ; และข้าพเจ้าเป็นใครเล่าที่จะคัดค้านพระผู้เป็นเจ้าได้, หรือเหตุใดโลกจึงคิดจะทำให้ข้าพเจ้าปฏิเสธสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นมาจริงๆ เล่า? เพราะข้าพเจ้าเห็นนิมิต; ข้าพเจ้ารู้เรื่องนี้, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบเรื่องนี้, และข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้, ทั้งข้าพเจ้าไม่กล้าปฏิเสธเรื่องนี้; อย่างน้อยข้าพเจ้าก็รู้ว่าโดยการทำเช่นนั้นข้าพเจ้าจะทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงขุ่นเคือง, และจะอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ” [ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:25]⁹

ในปีคริสต์ศักราช 1830 เมื่อครั้งจัดตั้งศาสนจักรนี้ บนแผ่นดินโลกไม่มีองค์การศาสนจักรที่จะประกาศว่าพวกเขาเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดเผยพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์ คำสอนของนิกายต่างๆ ล้วนขัดแย้งกับเรื่องดังกล่าว และพระบิดาของเราทรงเห็นความไร้ผลของการพยายามช่วยบุตรธิดาของพระองค์ให้รอดจนกระทั่งพวกเขาได้รับการเฉลยให้มาหาพระองค์ด้วยความเชื่อว่าพระองค์จะทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา เมื่อศาสตาศาพการณ์หนุ่มเห็นพระบิดาและพระบุตรในป่าแห่งพอลิมารา และตระหนักว่าพระองค์ทรงเป็นพระอติรูปจริงๆ พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบสิ่งที่ท่านทูลถาม นิมิตแรกนั้นเริ่มศักราชใหม่ในโลกนี้ และวางรากฐานให้ศรัทธาของลูกหลานมนุษย์ บัดนี้พวกเขาสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ได้แล้วและตระหนักว่าพระองค์จะทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา ว่ามีการเชื่อมโยงระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลก¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 45]

**แม้จะอายุน้อยและขาดประสบการณ์ แต่โจเซฟ สมิธ
ก็ได้รับเรียกให้ฟื้นฟูศาสนจักรของพระเยซูคริสต์**

ศรัทธากระตุ้นโจเซฟให้แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอนและทูลถามว่าท่านควรนับถือนิกายใด คำตอบคืออะไร พระเจ้าตรัสหรือไม่ว่า “ลูกพ่อดีทุกนิกาย พวกเขาล้วนพยายามรักษาพระบัญญัติของพ่อ คนที่เป็นผู้นำของ

นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ “เริ่มศักราชใหม่ในโลกนี้ และวางรากฐาน
ให้ศรัทธาของลูกหลานมนุษย์”

ทุกนิกายล้วนได้รับความเห็นชอบจากพ่อ ไม่ว่านิกายไหนก็ล้วนนำเจ้ากลับสู่ที่
ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ทั้งสิ้น” จากสภาพที่เป็นอยู่เด็กหนุ่มอาจคาดหว้ง
อยู่แล้วว่า จะได้คำตอบเช่นนั้น แต่ท่านต้องการรู้ว่าต้องทำอะไร และท่านมี
ศรัทธาเต็มเปี่ยมว่าพระเจ้าจะทรงบอกท่าน ดังนั้นเมื่อท่านสวดอ่อนวอน ท่าน
จึงทูลถามว่าท่านควรนับถือนิกายใด ข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าท่านคงแปลกใจเมื่อ
[ท่านได้รับคำตอบว่า] “ข้าพเจ้าต้องไม่นับถือนิกายใดเลย พวกเขาสอนบัญญัติ
ของมนุษย์เป็นหลักคำสอน พวกเขาเข้าใกล้เราด้วยริมฝีปากพวกเขา แต่ใจ
พวกเขาอยู่ไกลจากเรา พวกเขามีรูปแบบของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า แต่
พวกเขาปฏิเสธอำนาจในนั้น” [ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:19] ลองนึกถึงเด็ก

หนุ่มวัยสิบสี่ปีลุกขึ้นจากการคุกเข่าในป่าใกล้บ้านและประกาศข่าวสารเช่นนั้นต่อโลก! ท่านคงนึกไม่ถึงว่าเยาวชนคนหนึ่งจะกล้าทำเรื่องเช่นนั้นได้ แต่ด้วยพยานที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้ ด้วยพระบัญชาจากพระองค์เอง เด็กหนุ่มคนนี้จึงกล้าทำอีกหลายอย่างนอกเหนือจากการประกาศว่าพระเจ้ารับสั่งกับท่าน¹¹

โจเซฟ สมิธยังเป็นเด็กหนุ่มเมื่อมือของเปโตร ยากอบ และยอห์นวางบนศีรษะท่านและท่านได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค—ท่านกับออลิวอร์ คาวเดอรี ต่อมาไม่นานโจเซฟ สมิธได้รับพระบัญชาให้จัดตั้งศาสนจักรท่านเป็นเพียงชายหนุ่ม แต่ท่านจัดตั้งศาสนจักรภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้าผู้ไถ่ของมวลมนุษยชาติ ตามแบบของศาสนจักรที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงจัดตั้งเมื่อครั้งพระองค์ประทับบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยที่มีหลายคนมองว่าชายหนุ่มคนนี้มีอำนาจขึ้นอย่างฉับพลัน แม้ถึงกับหัวเราะเยาะเมื่อคนที่ด้อยการศึกษาสำหรับการเป็นผู้นำจะมานำพวกเขา แต่ท่านเป็นเหมือนผู้รับใช้คนอื่นๆของพระบิดาบนสวรรค์ที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลก ผู้ได้รับเรียกจากพระเจ้าให้ทำงานพิเศษ การขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องของโลกนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่พระเจ้าจะประทานข้อมูลให้ท่านเพื่อทำให้ท่านทัดเทียมและแม้เหนือกว่าคนเหล่านั้นผู้มีโอกาสมากมายทางโลกในหลายๆ ด้านอย่างที่ท่านไม่มี¹²

แม้ท่านจะถูกกระทำทารุณกรรมและถูกให้ร้าย ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากคนที่ควรเป็นเพื่อนของท่าน ถูกคนมีการศึกษาและนักวิชาการสมัยนั้นต่อต้าน แต่ท่านประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอดและการสถาปนาศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

แม้อำนาจของความชั่วร้ายจะมีอยู่เสมอเพื่อทำลายท่าน แต่พระเจ้าทรงปกป้องรักษาท่านจนงานของท่านเสร็จและได้มอบกุญแจและศาสนพิธีทั้งหมดที่จำเป็นต่อความรอดของครอบครัวมนุษยชาติให้มนุษย์อีกครั้ง¹³ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 45]

ความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิธนำสันติสุข และปีติมาให้คนเหล่านั้นผู้ยอมรับความจริง

มีข่าวสารอันประเสริฐจากเด็กหนุ่มวัยสิบสี่ปีผู้เห็นพระบิดาและพระบุตรว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหา-

บุรุษผู้ทรงรัศมีภาพ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกทรงฟื้นคืนพระชนม์จากบรรดาคนตาย เด็กหนุ่มคนนั้นเห็นสิ่งที่โลกเคยรู้ แต่หลงลืมไปแล้วด้วยเหตุผลบางอย่าง และท่านเริ่มเป็นพยานถึงเรื่องนี้อีกครั้งต่อลูกหลานมนุษย์¹⁴

[สมัยต้นทศวรรษ 1800] มีไม่กี่คนในโลกที่เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมีพระวรกาย แต่การแสดงให้ประจักษ์ครานั้นมาถึงศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท เมื่อท่านเป็นเพียงเด็กหนุ่ม อายุยังไม่ถึงสิบห้าปี ท่านเห็นพระบิดาและพระบุตร จึงเป็นพยาน ท่านได้รับการเยือนจากสัจภาวะแห่งสวรรค์องค์อื่นๆ ด้วย และพระเจ้าประทานข้อมูลเพิ่มเติมให้ลูกหลานมนุษย์ผ่านสัจภาวะจากสวรรค์เหล่านั้น พระองค์ประทานความเข้าใจในจุดประสงค์ของชีวิตแก่เราตามวิถีของพระองค์ หรือแก่คนที่มาก่อนเราในศาสนจักร... คำพรรณนาของท่านเกี่ยวกับสวรรค์สร้างแรงบันดาลใจให้เราปรารถนาจะมีค่าควรอยู่บ้านบนสวรรค์เมื่อชีวิตบนโลกของเราสิ้นสุด การฟื้นคืนชีวิตอย่างแท้จริง และคำพรรณนาเกี่ยวกับสวรรค์ นรก ชัดเจนมากถึงขนาดพระคัมภีร์ใช้ว่า “คนไม่สะอาดจะไม่เดินทางนั้น แม้คนโง่ก็จะไม่หลงในนั้น” [ดู อีสยาห์ 35:8]¹⁵

โดยผ่านท่านพระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องการสร้างพระวิหาร ความเป็นนิรันดร์ของพันธสัญญาการแต่งงาน และความรอดสำหรับคนตายเพื่อนำปีติที่ไม่อาจพรรณนาได้มาสู่ลูกๆ หลายพันคนของพระบิดาเรา

ความจริงนิรันดร์ที่ท่านประกาศอย่างชัดเจนกำลังไปถึงหมู่คนของแผ่นดินโลก นำสันติสุขและความพอใจไปให้คนเหล่านั้นผู้ยอมรับความจริง¹⁶

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณในความบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณนั้นในยุคสุดท้ายนี้ พระองค์ทรงรู้เรื่องการละทิ้งความเชื่อในโลกท่ามกลางลูกๆ ของพระองค์ และพวกเขาได้ละทิ้งความจริงอันแจ่มชัด ในพระเมตตาอันมากล้นของพระองค์ พระองค์ทรงเปิดเผยงานยุคสุดท้ายนี้ พระองค์ทรงเลือกเด็กหนุ่มคนหนึ่งในชนบทจากหมู่คนทั่วไป และทรงดลใจเขาให้เริ่มงานที่กำหนดไว้เพื่อปฏิวัติโลกศาสนา พระองค์ทรงทราบทั่วโลกกำลังคล้อยในความมืด และในพระเมตตาทรงนำแสงสว่างกลับมา ไม่มีวิธีใดที่ลูกหลานมนุษย์จะได้รับความสุขนอกจากโดยชีวิตแห่งความชอบธรรม ผู้คนจะมีชีวิตที่ขอบรรรมไม่ได้หากไม่ปรองดองกับความจริง มีความจริงมากมายในโลกแต่ความจริงนั้นปะปนกับความเชื่อผิดๆ ที่องค์พระเจ้าทรงบอกศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทว่ามนุษย์ที่เป็นครูและผู้สอนในนิกายต่างๆ

“ข้าพเจ้ากล่าวกับมนุษย์ทุกคนทุกแห่งหน จงสำรวจคำสอนพระกิตติคุณของพระเจ้าของเราตั้งเปิดเผยต่อศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ คั่นหาพร้อมกับการสวดอ้อนวอน”

สอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน และทรงเตือนเด็กหนุ่มว่าท่านต้องไม่เข้าร่วมกับนิกายเหล่านั้น ต่อมาพระองค์ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณ เดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านำไปสู่ความรอด ผู้คนทั้งปวงผู้จะเชื่อและเชื่อฟังพระกิตติคุณนั้น¹⁷

ข้าพเจ้ากล่าวกับมนุษย์ทุกคนทุกแห่งหน จงสำรวจคำสอนพระกิตติคุณของพระเจ้าของเราตั้งเปิดเผยต่อศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ คั่นหาพร้อมกับการ

สวดอ้อนวอน ท่านจะพบยาครอบจักรวาลที่ใช้รักษาความเจ็บป่วยของโลกนี้ และจะไม่ค้นพบยาอื่นในวิธีอื่น¹⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 45]

โจเซฟ สมิธยอมสละชีวิตเพื่อประจักษ์พยานของท่าน

ดังที่เคยเป็นมาแล้วกับเหล่าศาสดาพยากรณ์ซึ่งพระเจ้าทรงยกขึ้นก่อนหน้า นี้ ดูเหมือนจำเป็นในกรณีนี้ที่ต้องผนึกประจักษ์พยานของผู้รับใช้พระองค์ด้วยเลือดของชีวิต เราจะไม่พบหน้าหนังสือใดในประวัติศาสตร์โลกที่ [สะท้อนอารมณ์] มากเท่าหน้าหนังสือซึ่งจารึกคำพูดครั้งสุดท้ายของศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธผู้เป็นที่รักของเรา ท่านรู้ว่าเวลาของท่านใกล้หมดแล้ว ท่านทราบดีว่าพันธกิจของชีวิตท่านลุล่วงแล้ว... และเมื่อถึงเวลาที่ท่านต้องเผชิญหน้ากับความตาย ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไปดังลูกแกะถูกพาไปเชือด แต่ข้าพเจ้าสงบดังเวลาเช้าของฤดูร้อน ข้าพเจ้ามีมโนธรรมอันปราศจากความผิดต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง ถ้าพวกเขาปลิดชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะตายอย่างผู้บริสุทธิ์, และเลือดของข้าพเจ้าจะร้องจากผืนดินเพื่อการแก้แค้น และคนจะกล่าวถึงข้าพเจ้า ‘เขาถูกปลิดชีพอย่างเลือดเย็น’” [ดู คพ. 135:4]

ท่านไม่กลัวเมื่อต้องยื่นหน้าบัลลังก์ที่น่าพอใจ... และรับผิดชอบการกระทำที่ทำในร่างกาย ท่านไม่กลัวเมื่อต้องพบข้อกล่าวหาที่เคยฟ้องท่าน ว่าท่านหลอกลวงผู้คนและปฏิบัติกับพวกเขาอย่างไม่เป็นธรรม ท่านไม่กลัวผลแห่งพันธกิจของชีวิตท่าน และชัยชนะในที่สุดของงานซึ่งท่านรู้ว่ามาจากสวรรค์ และงานซึ่งท่านสละชีวิตให้ ทว่าคนของโลกตัดสินงานนี้โดยวิญญูณของมนุษย์เช่นเคย พวกเขาไม่มีพระวิญญูณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะทำให้พวกเขาสามารถเข้าใจได้ว่างานดังกล่าวมาจากพระบิดาในสวรรค์ของเรา¹⁹

เขาวงกตคนนี่เชื่อมั่นในการเปิดเผยที่ท่านได้รับ และร้อนใจอยากให้คุณของพระบิดา ลูกทุกคน รู้ความจริงว่านับจากเวลาที่ท่านได้รับแผ่นจารึกของพระคัมภีร์มอรมอนจากเทพโมโรไน ท่านได้อุทิศทั้งชีวิตเพื่อการจัดตั้งศาสนจักรและการเผยแพร่วางความจริง... ความรู้เฉกเช่นที่สเตเฟนมี [ดู กิจการ 7:54-60] เฉกเช่นที่พระเจ้าผู้ไถ่ทรงมีกำลังลูกใหม่ในจิตวิญญูณท่าน ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นผู้กุมหางเสือ งานของพระองค์อยู่บนแผ่นดินโลก เดชานุภาพของพระองค์ควบคุมในที่สุด และชีวิตนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิรันดร ท่านพร้อมสละชีวิตส่วนหนึ่งบนแผ่นดินโลก หากจำเป็น ทั้งนี้เพื่อท่านจะได้อยู่กับ

เพื่อนที่ท่านรักอย่างจริงใจชั่วนิรันดร์ และเบิกบานใจกับการสนทนาวิสาสะของชายหญิงที่ดีผู้เคยพำนักและพำนักบนแผ่นดินโลก และจะพำนักอีกครั้งบนแผ่นดินโลกเมื่อแผ่นดินโลกกลายเป็นอาณาจักรซีเลสเชียล²⁰

โจเซฟ สมิทสอนว่าท่านรู้ว่ามีชีวิตหลังความตาย ท่านรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ และพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้ว่าท่านรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ ท่านยอมสละชีวิตเพื่อให้ท่านทั้งหลาย พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า มีศรัทธาแก่กล้ามากขึ้นและเพื่อความเชื่อมั่นของพวกท่านในท่านศาสดาพยากรณ์จะไม่สั่นคลอน ท่านรู้จักประสงค์ของชีวิตนี้ ท่านรู้ว่าเราอยู่ที่นี้เพื่อเตรียมรับอนาคตและการดำรงอยู่อันรุ่งโรจน์ ท่านยอมสละชีวิตหากจำเป็น ไม่เพียงสูญเสียชีวิตเพื่อประโยชน์ของเราเท่านั้น แต่เพราะท่านรู้ด้วยว่าพระบิดาตรัสไว้ว่าคนที่ใคร่จะเอาชีวิตรอดคนนั้นจะเสียชีวิต แต่คนที่ยอมเสียชีวิตเพื่อเห็นแก่พระองค์จะพบชีวิต แม้ชีวิตนิรันดร์ [ดู มัทธิว 16:25] ความรู้อันดังกล่าวทำให้ท่านศาสดาพยากรณ์และผู้ประสาทพรของศาสนจักร [ไฮรัม สมิท] ในสมัยเริ่มแรกยอม [ทิ้ง] คนรักไว้เบื้องหลัง ถูกขังในเรือนจำ และสละทุกอย่างที่พวกท่านมีในโลกนี้ ที่มีมนุษย์สามารถสละให้พี่น้องของตนได้—ชีวิตมรตัยของพวกท่าน²¹

ในปีคริสต์ศักราช 1830 ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งพร้อมสมาชิกหกคน ปฏิบัติของความชอบธรรมทั้งหมดทางขัดขวางความก้าวหน้าและทำลายศาสนจักรนับจากวันนั้นจวบจนปัจจุบัน ข้าพเจ้าสงสัยว่านุรุษที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้ โจเซฟ สมิท ผู้สละชีวิตเพื่อให้ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งและดำเนินต่อไปตามที่พระเจ้าทรงประสงค์เช่นนั้น เห็นศาสนจักรดังที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันหรือไม่ ศาสนจักรที่สถาปนาสาขาต่างๆ ไปทั่วทุกภูมิภาคของโลก และตระหนักหรือไม่ว่าแต่ละวันตั้งแต่ท่านเสียชีวิตเป็นมรณสักขี ตั้งแต่ท่านพลีชีพและผนึกประจักษ์พยานด้วยเลือดของท่าน ศาสนจักรเข้มแข็งกว่าสมัยก่อน²² [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 45]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ใคร่ครวญประสบการณ์ที่ประธานสมิธบรรยายไว้ในสามย่อหน้าแรกของ “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 35–36) ประสบการณ์ใดในชีวิตท่านเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับศาสตาดพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ ขณะอ่านบทนี้ ให้ระบุข้อความจากคำสอนของประธานสมิธที่เสริมสร้างประจักษ์พยานของท่าน และคิดแบ่งปันข้อความเหล่านั้นกับสมาชิกครอบครัว โควรัมฐานะปุโรหิต หรือสมาคมสงเคราะห์
2. ทบทวนหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 36–38) และทบทวนเรื่องราวของโจเซฟ สมิธเกี่ยวกับนิมิตแรก (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:10–19) นิมิตแรกมีอิทธิพลต่อศรัทธาของท่านในพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างไร ท่านเห็นนิมิตแรกมีอิทธิพลต่อศรัทธาของผู้อื่นอย่างไร
3. ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 38 และอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:17–19 เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของโจเซฟ สมิธเกี่ยวกับการรับใช้ในศาสนจักร นึกถึงเวลาที่ท่านได้รับงานมอบหมายจากพระเจ้าและรู้สึกว่ามีคุณสมบัติคู่ควร พระเจ้าทรงช่วยท่านอย่างไร
4. พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงอะไรบ้างผ่านโจเซฟ สมิธ (ดูตัวอย่างความจริงเหล่านี้ได้จากหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 40) ชีวิตท่านได้รับพรอย่างไร เพราะท่านรู้ความจริงเหล่านี้
5. ขณะไตร่ตรองย่อหน้าสุดท้ายของคำสอน (หน้า 44) ให้พิจารณาว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ศาสนจักรเข้มแข็งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง อิสยาห์ 29:13–14; 1 โครินธ์ 1:26–27; 2 เนไฟ 3:5–9, 11–15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 135

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “เพื่อกระตุ้นการสนทนา ขอให้ใช้คำถามท้าทาย... ท่านอาจจะคิดคำถามของท่านเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ท่านกำลังสอน ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะถามผู้มีส่วนร่วมว่าพวกเขาจะประยุกต์ใช้คำสอนของประธานสมิธกับหน้าที่รับผิดชอบของพวกเขาในฐานะบิดามารดาหรือผู้สอนประจำบ้าน หรือผู้เยี่ยมสอนได้อย่างไร (จากหน้า vii ของหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1906, 54
2. ข้อความในบันทึกส่วนตัวลงวันที่ 23 ธ.ค. 1905 George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 73, book 2, page 160
3. ใน Conference Report, Apr. 1906, 56
4. ใน Conference Report, Apr. 1906, 57–58
5. ใน Conference Report, Apr. 1946, 181–82
6. ฮาโรลด์ บี. ลี ใน Conference Report, Oct. 1947, 67
7. ใน Conference Report, Oct. 1921, 158–59
8. “The Latter-day Prophet,” *Millennial Star*, Dec. 7, 1905, 822.
9. ใน Conference Report, Oct. 1921, 159–60
10. ใน Conference Report, Apr. 1917, 37
11. ใน Conference Report, Oct. 1921, 159–60
12. ใน Conference Report, Apr. 1927, 83
13. “The Latter-day Prophet,” 823.
14. ใน Conference Report, Oct. 1921, 160
15. ใน Conference Report, Apr. 1934, 26
16. “The Latter-day Prophet,” 823.
17. ใน Conference Report, Oct. 1916, 46–47
18. ใน Conference Report, Oct. 1931, 121
19. ใน Conference Report, Apr. 1904, 63–64
20. ใน Conference Report, Oct. 1927, 48
21. ใน Conference Report, Apr. 1905, 62–63
22. ใน Conference Report, Oct. 1945, 18

ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์—เพื่อเป็นพร แก่บุตรธิดาของพระเจ้า

ฐานะปุโรหิตคือสิทธิอำนาจของพระเจ้า คนเหล่านั้นผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตต้องมีค่าควรและใช้ฐานะปุโรหิตเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ไ
ในระหว่างการประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิตเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ.
1948 ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธกล่าวว่า

“บางครั้งข้าพเจ้าสงสัยว่าในฐานะบิดาเราพยายามอย่างเต็มที่หรือไม่เพื่อ
อธิบายให้ลูกชายของเราถึงความจริงจังของข้อผูกมัดที่รับไว้เมื่อเด็กชายเป็น
มัคนายก ข้าพเจ้าสงสัยว่าเมื่อลูกชายได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายก บิดาทำให้เขา
รู้สึกหรือไม่ว่าเวลานี้เรามีบางอย่างที่สำคัญชั่ววันจันทร์...”

“ข้าพเจ้าจำได้ ประหนึ่งเกิดขึ้นวานนี้ เมื่อจอห์น ทิงกี้วางมือบนศีรษะ
ข้าพเจ้าและแต่งตั้งข้าพเจ้าเป็นมัคนายก เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
และความสำคัญของเหตุการณ์นี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูง ผลคือ
สิ่งนี้เป็นพรต่อข้าพเจ้า และหลังจากนั้นไม่นานการแต่งตั้งอื่นๆ ก็มาถึงข้าพเจ้า
แต่ทุกครั้งจะวางรากฐานในใจข้าพเจ้าว่านี่เป็นโอกาสสำหรับพรอีกประการ
หนึ่ง”¹

ในคำปราศรัยครั้งเดียวกัน ประธานสมิธสอนว่าพรประการหนึ่งที่มาจากการ
แต่งตั้งฐานะปุโรหิตคือโอกาสเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น เพื่อยกตัวอย่าง ท่านได้เล่า
เรื่องของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อท่านนับแต่วัยเยาว์—ผู้สอน
ประจำบ้าน—

“รอดนีส์ แบดเจอร์เป็นผู้สอนในบ้านของบิดาข้าพเจ้าหลายปี เขาเป็นคนดี
มาก ทุกครั้งที่เขามา ครอบครัวมารวมกัน เขานั่ง และถามเรา บอกสิ่งที่คิด
ว่าเราน่าจะเข้าใจ ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าเมื่อเขาเข้ามาในบ้านเรา เขาน่า

“ข้าพเจ้าสงสัยว่าเมื่อลูกชายได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายก
บิดาทำให้เขารู้สึกหรือไม่ว่าเวลานี้เขามีบางอย่างที่สำคัญชั่วนี้รันดร์”

วิญญาณของพระเจ้ามาด้วย และเมื่อเขาออกไป เราารู้สึกว่าเราได้รับการเยือนจากผู้รับใช้ของพระเจ้า”²

ประธานสมิธสรุปโดยแสดงความปรารถนาให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตรับใช้สมาชิกในวอร์ดและสเตคของพวกเขา และ “อย่าเสียโอกาสช่วยยกระดับ พัฒนา และนำคนเหล่านั้นให้เป็นอย่างที่พระบิดาของเราทรงต้องการให้พวกเขาเป็น”³
[ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 56]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นฟูสิทธิอำนาจจากเบื้องบนสู่แผ่นดินโลก ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัย

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาในความเรืองโรจน์แห่งเวลา พระองค์ทรงพบว่า มหานครเยรูซาเล็มเต็มไปด้วยความชั่วร้าย ผู้ผู้อาศัยดำเนินชีวิตถึงขนาดที่พวกเขาสูญเสียสิทธิอำนาจจากเบื้องบน ด้วยเหตุนี้ [พระเจ้าเป็นเจ้า] จึงทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในโลกและเริ่มให้ศาสนจักรมีอำนาจนั้นอีกครั้ง... มีคนในเชื้อสายของพระองค์ที่เป็นคนดี... และมีหลายคนยังคงปฏิบัติหน้าที่ในฐานะปุโรหิต แต่พระเจ้าช่วยให้รอดจำเป็นต้องเสด็จมาฟื้นฟูสิทธิอำนาจจากเบื้องบน...

...เมื่อพระองค์ทรงเริ่มปฏิบัติศาสนกิจ พระองค์มิได้ทรงเรียกกษัตริย์ ผู้ปกครอง ปุโรหิต และผู้มีอำนาจสูงสุดมาช่วยพระองค์ แต่พระองค์ทรงเรียกชาวประมงที่ต่ำต้อย และผลคือพระองค์ทรงรวมคนว่านอนสอนง่ายมาอยู่รอบๆ พระองค์ และไม่ใช่ว่าคนที่จะไม่เชื่อพระองค์ พระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงประสาทสิทธิอำนาจจากเบื้องบนแก่เพื่อนร่วมงานของพระองค์และทรงกำกับดูแลสิ่งที่พวกเขาควรทำ... พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจจากเบื้องบน และคนชอบธรรมยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า บางคนคิดว่าพระองค์เป็นเพียงคนดีคนหนึ่ง เราเชื่อว่าพระองค์เสด็จมาบนแผ่นดินโลกไม่เพียงเพื่อสอนสิ่งที่ผู้คนต้องทำเท่านั้น แต่เพื่อประสาทสิทธิอำนาจจากเบื้องบนให้เพื่อนร่วมงานของพระองค์ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งศาสนจักรของพระองค์ด้วย...

ในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์ทรงเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุม รองจากพระองค์คือโควรัมของชายสิบสองคนที่พระองค์ทรงเลือก เมื่อพระองค์สิ้น

พระชนม์ โควรัมอัครสาวกสิบสอง ไม่ใช่คนธรรมดาในกลุ่มหนึ่งที่เราเรียกตนเองว่า
ศาสนิกชน แต่เป็นควรัมของชายสิบสองคนผู้มีสิทธิอำนาจจากเบื้องบนและได้
รับสิทธิอำนาจนั้นจากพระเยซูคริสต์ กลายเป็นผู้นำของศาสนจักร⁴ [ดู ข้อ
เสนอแนะ 2 ในหน้า 56]

ฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูในสมัยของเราโดยชาย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในสมัยโบราณ

มีบันทึกและทราบกันทั่วไปในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกว่าข้อบัญญัติทาง
ศาสนาและนิกายต่างๆ ทวีขึ้นหลังจาก [พระเยซูคริสต์] เสด็จไปจากแผ่นดิน
โลก และศาสนจักรต่างๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้นบนแผ่นดินโลก จนกระทั่งในสมัย
ของโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ที่รักของเรา มีมากมายหลายนิกาย มีหลาย
คนอ้างว่าตนมีสิทธิอำนาจจากเบื้องบน และข้าพเจ้าคิดว่าบางคนคิดว่าพวกเขา
ได้รับสิทธิอำนาจนั้นแล้ว...

เมื่อถึงเวลาและโลกสูญเสียสิทธิอำนาจหรือฐานะปุโรหิต พระเจ้าทรงเรียก
เด็กหนุ่มที่ต่ำต้อย ทรงให้ปรากฏการณ์จากสวรรค์แก่เขาและตรัสกับเขา ทรง
บอกเขาถึงสิ่งที่เขาควรทำ พระองค์ทรงส่งผู้ส่งสารคนอื่นๆ และทูตสวรรค์มาเป็น
ครั้งคราว ผลของการนั้นคือการจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย และทรงฝากสิทธิอำนาจจากเบื้องบนไว้ในศาสนจักรนั้น...

เมื่อโจเซฟ สมิธเป็นชายหนุ่ม พระเจ้าทรงบัญชาท่านให้แปลพระคัมภีร์
มอรมอน ครั้งหนึ่งเมื่อโจเซฟกับออลิเวอร์ คาวเดอรีกำลังแปล พระเจ้าทรง
ส่งสัปดาห์ที่บริสุทธิ์มาตอบคำถามของพวกท่านเกี่ยวกับบัพติศมา คนที่มาเป็น
ใคร ยอห์น ผู้ถวายบัพติศมา ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ท่านมาจากไหน
ท่านมาจากสวรรค์... ท่านปรากฏต่อโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรีใน
ฐานะสัปดาห์ที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วและมีรัศมีภาพ ท่านมาตามพระบัญชาของพระ
บิดาบนสวรรค์เพื่อประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนให้โจเซฟกับออลิเวอร์ เพราะ
เวลานั้นไม่พบว่ามีที่ใดในแผ่นดินโลก จำเป็นที่ฟ้าสวรรค์ต้องเปิดและชายผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิต และยังคงดำรงฐานะปุโรหิต จะมาประสาทฐานะปุโรหิต

หลังจากนั้น เปโตร ยากอบ และยอห์นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค
มาประสาทฐานะปุโรหิตนั้นให้โจเซฟกับออลิเวอร์ และพระเจ้าทรงกำกับดูแลการ
จัดตั้งศาสนจักร โดยมีฝ่ายประธานสูงสุดประกอบด้วยประธานและที่ปรึกษา

“ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมาประสาธฐานะปุโรหิต
 อย่างเป็นทางการให้ชายที่อ่อนน้อมต่อมตน”

สองคน โควรัมอัครสาวกสิบสอง ผู้ประสาธพร มหาปุโรหิต สาวกเจ็ดสิบ
 เอ็ดเดอร์ ปุโรหิต ผู้สอน และมัคนายก องค์การเดียวกันกับที่ดำรงอยู่ใน
 ศาสนจักรสมัยต้น เท่าที่เกี่ยวข้องกับสิทธิอำนาจ⁵

สิทธิอำนาจเดียวกับที่ [โจเซฟ สมิธ] มีอยู่ได้ประสาธให้บุตรชายของท่าน
 และพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเรียกร้องให้พวกเขาปฏิบัติในศาสนพิธีแห่ง
 พระกิตติคุณ ความรับผิดชอบที่มาถึงโจเซฟ สมิธมิได้สูญหายไปพร้อมการจาก
 ไปของท่าน แต่ตกอยู่บนบ่าคนอื่น ๆ พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงยกผู้มีสิทธิ
 อำนาจเหล่านั้นให้พูดในพระนามของพระองค์ ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณ
 และเป็นพรแก่ลูกหลานมนุษย์ พวกเขาได้รับเกียรตินี้ร่วมกับท่านและลูกหลาน
 ของท่าน⁶

ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มยินดีที่ในยุคสมัยนี้พระเจ้าทรงเปิดเผยพระกิตติคุณ
 อีกครั้ง พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏ ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในอดีตมา
 ประสาธฐานะปุโรหิตให้ชายที่อ่อนน้อมต่อมตนและพวกเขาได้รับบัญชาให้

ประสาทรูานะปุโรหิตแก่คนอื่นๆ ต่อไป ด้วยเหตุนี้พระกิตติคุณและฐานะปุโรหิตจึงมีให้ทุกคนผู้มีคุณสมบัติคู่ควรจะได้รับเช่นเดียวกัน และนี่คือวิธีของพระเจ้า⁷

พันธกิจของท่านเป็นพันธกิจที่ไม่ธรรมดาเลย ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหลาย สิทธิอำนาจจากเบื้องบนได้ประสาทไว้ที่ท่าน ท่านไม่ได้รับสิทธิให้สั่งสอนหรือสอนพระกิตติคุณและประกอบศาสนพิธีเนื่องด้วยการอบรมในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ท่านได้รับสิทธิอำนาจจากชายผู้ได้รับมอบหมายจากเบื้องบนให้ทำหน้าที่ผู้รับใช้ของพระเจ้า และคนที่ได้รับโดยตรงจากพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเราได้ประสาทสิทธิอำนาจนั้นให้ท่าน⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 56]

พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าพบได้ใน ศาสนจักรที่แท้จริงของพระองค์เท่านั้น

เคยมีคำถามข้าพเจ้าว่า “ศาสนจักรของคุณมีประโยชน์มากกว่าศาสนจักรอื่นอย่างไร” ข้าพเจ้าพยายามอธิบายความแตกต่างให้พวกเขาฟังอย่างระมัดระวัง ศาสนจักรอื่นๆ อาจร่วมกันนมัสการและจัดตั้งโบสถ์ในชุมชน แต่นั่นไม่ได้ให้สิทธิอำนาจจากเบื้องบนแก่พวกเขา กลุ่มนิกายต่างๆ อาจรวมกลุ่มกันจัดตั้งศาสนจักรในชุมชน นั่นไม่ได้ประสาทสิทธิอำนาจจากเบื้องบน มนุษย์อาจเป็นหนึ่งในเดียวกันเพื่อจุดประสงค์ที่ดี แต่จะได้รับสิทธิอำนาจจากพระบิดาบนสวรรค์ของเราในวิธีของพระองค์เท่านั้น วิธีของพระองค์ในอดีตคือโดยการเรียกและแต่งตั้งชายและมอบหน้าที่ให้พวกเขาทำงาน เรื่องทำนองนี้เป็นจริงในสมัยของเรา...

เราควรทำให้ผู้คนเข้าใจว่าการเพียงแต่กัมศิระสวดอ้อนวอนพระเจ้าไม่ได้ให้สิทธิอำนาจจากเบื้องบนแก่พวกเขา การดำเนินชีวิตตามข้อกำหนดอันกอบปร ด้วยความซื่อสัตย์ คุณธรรม ความจริง ฯลฯ ไม่ได้ให้สิทธิอำนาจจากเบื้องบนแก่พวกเขา...เราสวดอ้อนวอน เราไปโบสถ์ เท่านั้นไม่พอ เราจำเป็นต้องมีสิทธิอำนาจจากเบื้องบนด้วย และการอ้างว่าเรามีสิทธิอำนาจนั้นเองที่นำการข่มเหงมากมายมาสู่ศาสนจักรนี้นับแต่กาลเริ่มต้น แต่นี่คือความจริงและบุตรธิดาจำนวนมากของพระบิดาเริ่มจะเห็นผลของสิทธิอำนาจจากเบื้องบนในศาสนจักรนี้ พวกเขาเห็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นในชีวิตชายหญิง⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 56]

โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะให้เข้าใจว่าข้าพเจ้ากำลังจับผิดและวิพากษ์วิจารณ์คนที่เป็สมาชิกของนิกายต่างๆ ในโลก ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณที่ในหลายนิกายเหล่านี้มีชายที่ดีและหญิงที่ดีผู้เชื่อในพระองค์และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงรับใช้พระเจ้า แต่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าพระบิดาของเราทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ในโลกนี้แล้ว พระองค์ทรงประสาทสิทธิอำนาจของพระองค์ให้มนุษย์ในสมัยนี้แล้ว และไม่มีสิทธิอำนาจใดในโลกที่พระองค์จะทรงยอมรับนอกจากสิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงกำหนด¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 56]

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตจำเป็นต่อการ เข้าอาณาจักรซีเลสเชียล

ถ้าเราเป็นเหมือนนิกายอื่นทั้งหมด เราอาจแสวงหาพระเจ้าและรับพรของพระองค์ เพราะทุกคนที่ทำได้ในโลกนี้ล้วนได้รับพร เราอาจมีคุณธรรมพื้นฐานทั้งหมดและทำให้เป็นของเรา แต่หากปราศจากอำนาจของพระเจ้าและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์ยอมไม่อยู่ในวิสัยจะไปถึงอาณาจักรซีเลสเชียลได้¹¹

แผนเดียวที่จะเตรียมมนุษย์ให้พร้อมรับอาณาจักรซีเลสเชียลคือแผนซึ่งพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเราประทานไว้ สิทธิอำนาจเดียวที่จะทำให้มนุษย์มีคุณสมบัติคู่ควรสอนและประกอบศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณอย่างถูกต้องคือสิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา¹²

โจเซฟ สมิท จูเนียร์ได้รับเรียกจากพระเจ้าให้เป็นศาสตาดพยากรณ์ของพระองค์และฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นอำนาจของพระเจ้าที่มอบให้มนุษย์กระทำในพระนามของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลกผ่านท่าน โดยผ่านฐานะปุโรหิตนี้ เราจึงมีสิทธิอำนาจประกอบศาสนพิธีทั้งหมดของพระกิตติคุณของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ ซึ่งจำเป็นต่อความรอดของลูกหลานมนุษย์¹³

ผลจะเป็นอย่างไรถ้าเราต้องแยกกับสิทธิอำนาจที่พระเจ้าเป็นผู้ประสาทให้เรา นั่นย่อมหมายความว่าประตูอาณาจักรซีเลสเชียลปิดไม่ให้เราเข้า นั่นย่อมหมายความว่าพรสูงสุดซึ่งข้าพเจ้าได้รับการสอนให้รอคอยตั้งแต่เด็กจะไม่เป็นจริง. . . ข้าพเจ้าจะไม่ได้อยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลกับบุคคลที่ข้าพเจ้ารัก. . . คนที่ข้าพเจ้ารักเกือบเท่าชีวิต¹⁴

ฐานะปุโรหิต... เป็นพรที่จะเปิดประตูอาณาจักรเฮลเฮียลและให้เราผู้ที่อยู่ที่นั่นตลอดกาลในรันดรถ้าเราเชื่อสัตย์ อย่าทำเล่นกับพรอันประมาธค่ามิได้นี้¹⁵
[ดู ข้อเสนอแนะ 6 ในหน้า 56]

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิต เป็นแบบอย่างและใช้ฐานะปุโรหิตเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น

ถ้าเลิกเพียงใดที่ทราบว่ายายผู้มีความควรจะได้รับฐานะปุโรหิต[นั้น] และทำสิ่งต่าง ๆ มากมายในสิทธิอำนาจที่ให้แก่พวกเขาเพื่อเป็นพรแก่ลูกคนอื่น ๆ ของพระบิดาเรา¹⁶

ท่านไม่สามารถออกไปในโลกในศาสนจักรใดหรือศาสนจักรอื่นทั้งหมดและพบ... ชายผู้ดำรงสิทธิอำนาจจากเบื้องบน อย่าลืมเรื่องนี้ ท่านอยู่ในกลุ่มชายที่ดีที่สุด... ได้รับการวางมือ และได้รับสิทธิอำนาจจากเบื้องบน โดยทำให้ท่านเป็นหุ้นส่วนกับพระอาจารย์แห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าท่านหัวเราะไม่ได้ ยิ้มไม่ได้ และมีความสุขกับชีวิตไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าหมายความว่าควรมีความสำนึกถึง ๆ ในจิตวิญญาณว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลพี่น้องข้าพเจ้าดำรงสิทธิอำนาจจากพระเจ้าพระเยซูคริสต์—ข้าพเจ้าเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์” ถ้าเราจะทำเช่นนี้ เท่ากับเราไม่ได้ล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหมือนที่คนบางคนเคยทำมาแล้วในอดีต¹⁷

ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาดำรงฐานะปุโรหิตจะเป็นการกล่าวโทษชายหลายคนเพราะทำที่ที่พวกเขาปฏิบัติต่อฐานะปุโรหิตนั้นประหนึ่งว่าเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ธรรมดา¹⁸

ชายบางคนคิดว่าเพราะพวกเขาดำรงฐานะปุโรหิต พวกเขาจึงมีวิธีพิเศษในการประพฤติปฏิบัติตนที่บ้าน ข้าพเจ้าต้องการบอกชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหลายว่าท่านจะไม่มีวันได้เข้าไปในอาณาจักรเฮลเฮียลเลย เว้นแต่ท่านจะให้เกียรติภรรยาและครอบครัวของท่านตลอดจนอบรมพวกเขาและให้พรพวกเขาอย่างที่ท่านต้องการให้ตนเองได้รับพรนั้น¹⁹

สิทธิอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์อยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อเป็นพรแก่มวลมนุษย์ ไม่ใช่เพื่อทำให้ผู้ได้รับสิทธิอำนาจทะนงตน แต่ทำให้พวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ใช่เพื่อทำให้คนที่ได้รับเอกสิทธิ์พิเศษรู้สึกว่าเขาสำคัญกว่าคนอื่น ๆ แต่เพื่อทำให้เราอ่อนน้อมในจิตวิญญาณเรา สวดอ้อนวอนในใจเราอยู่เสมอ

และใส่ใจความรู้สึกของทุกคนในทุกสิ่งที่เราทำ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ซื่อตรงซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนาให้เราสอน²⁰

การเป็นสมาชิกของศาสนจักรและการดำรงฐานะปุโรหิตจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่เราเว้นแต่เราจะมีค่าควร พระเจ้าตรัสไว้ว่าพรทุกประการที่เราปรารถนาขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เราอาจหลอกเพื่อนบ้านของเรา และเราอาจหลอกตัวเราเองด้วยความคิดว่าชีวิตเรารับรู้ดี แต่หากเราไม่รักษาพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์ หากเราไม่ดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ และถ้าค่านี้ยังมีค่าควร เราจะไม่มีพบที่ของเราในอาณาจักรซีเลสเชียล²¹

พี่น้องชายทั้งหลาย... ท่านได้รับมอบโอกาสอันศักดิ์สิทธิ์ ความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว ท่านได้รับพรของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์แล้ว สิทธิอำนาจจากเบื้องบนประสาทให้ท่านแล้ว สิทธิอำนาจดังกล่าวมาพร้อมความรับผิดชอบในการเปล่งเสียงของท่านและในการดำเนินชีวิตจนคนของโลกรู้ความแตกต่างระหว่างพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์กับองค์กรอื่น ๆ ของโลก²²

ไม่ว่าท่านจะไปที่ใด จงจดจำความจริงที่ว่าท่านเป็นตัวแทนของพระองค์ผู้ทรงลิขิตการดำรงอยู่ของท่าน ฐานะปุโรหิตที่ท่านดำรงอยู่ไม่ใช่ฐานะปุโรหิตของโจเซฟ สมิท หรือบริคัม ยังค์ หรือชายใดที่ได้รับเรียกให้นำศาสนจักรทั้งที่บ้านหรือต่างแดน ฐานะปุโรหิตที่ท่านดำรงอยู่เป็นอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ให้ท่านจากเบื้องบน พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องทรงส่งสัจภาวะศักดิ์สิทธิ์มาแผ่นดินโลก... เพื่อฟื้นฟูพรอันรุ่งโรจน์นั้นที่สูญหายไปหลายร้อยปี เราฟังคำสัญญาต่อพรของเรา²³

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าประทานพรเราทุกคน ขอให้เรามีค่าควรดำรงฐานะปุโรหิตที่พระองค์ทรงมอบให้เราและทรงประสาทแก่เรา เพื่อไม่ว่าเราจะไปที่ใด ผู้คนจะพูดได้ว่า “ชายคนนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า”²⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 7 ในหน้า 56]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

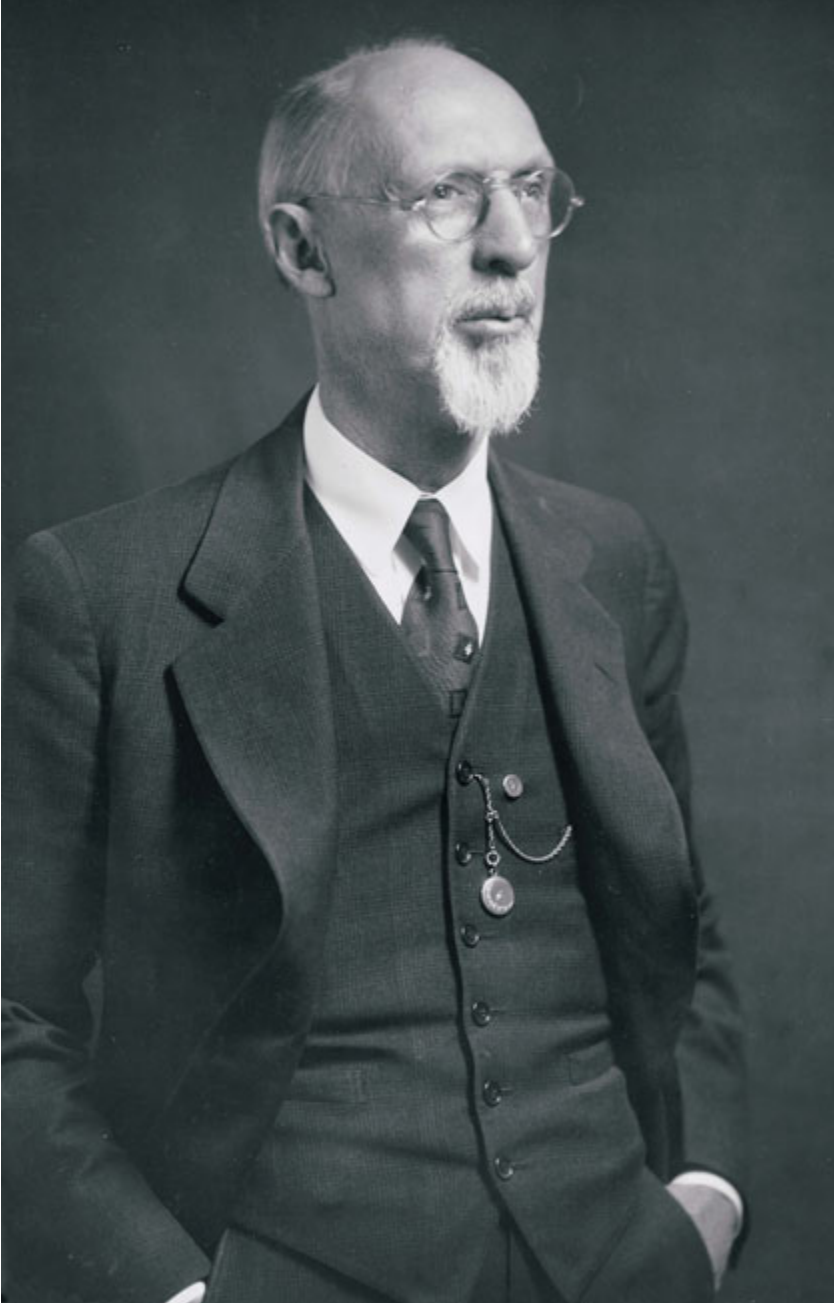
1. ใคร่ครวญประสบการณ์ที่ประธานสมิธบรรยายไว้ในหน้า 47–49 เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเยาวชนชายเตรียมรับการแต่งตั้งสู่ตำแหน่งฐานะปุโรหิต เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้เยาวชนชายเข้าใจความสำคัญของอำนาจฐานะปุโรหิตในชีวิตพวกเขา เหตุใดจึงสำคัญที่ชายและหญิงจะเรียนรู้เรื่องฐานะปุโรหิต
2. เหตุใด “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจำเป็นต่อ... พันฟูสิทธิอำนาจจากเบื้องบน” (หน้า 49) ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก นอกเหนือจากการสอนพระกิตติคุณ
3. อ่านหน้า 51 และย่อหน้าแรกในหน้า 52 ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าจึงประทานสิทธิอำนาจของพระองค์แก่ชายที่มีค่าควรทุกคนแทนที่จะจำกัดเฉพาะชายไม่กี่คนที่ได้รับการอบรมอย่างเป็นทางการ
4. ประธานสมิธพูดถึง “พัฒนาการที่เกิดขึ้นในชีวิตชายหญิง” เพราะฐานะปุโรหิต (หน้า 52) คำกล่าวนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อหล่อเลี้ยงพลังอำนาจและอิทธิพลของฐานะปุโรหิตในชีวิตท่าน
5. ขณะทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 52 ให้พิจารณาว่าท่านจะตอบอย่างไรถ้ามีคนถามท่านแบบเดียวกับที่ถามประธานสมิธว่า “ศาสนจักรของคุณมีประโยชน์มากกว่าศาสนจักรอื่นตรงไหน”
6. ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 53 “พรอันประมาณค่ามิได้” ที่ท่านได้รับเนื่องจากฐานะปุโรหิตมีอะไรบ้าง
7. ขณะศึกษาหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 54–55) ให้หาความรับผิดชอบที่ประธานสมิธกล่าวมาพร้อมกับฐานะปุโรหิต สมาชิกโครัมฐานะปุโรหิตจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนกันในความรับผิดชอบของพวกเขา สตรีจะช่วยให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเชื่อตรงต่อความรับผิดชอบเหล่านี้ได้อย่างไร ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนสตรีในบทบาทอันสูงส่งของพวกเขา

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 15:16; แอลมา 13:1–3, 6–10; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–22; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:68–72; หลักแห่งความเชื่อ 1:5

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “เป็นพยานเมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณกระตุ้นเตือนให้ท่านทำเช่นนั้น ไม่เฉพาะแค่ตอนจบบทเรียนเท่านั้น เปิดโอกาสให้คนที่ท่านสอนแสดงประจักษ์พยานด้วย” (ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน หน้า 45)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Oct. 1948, 180–81
2. ใน Conference Report, Oct. 1948, 186
3. ใน Conference Report, Oct. 1948, 190
4. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, Sept. 28, 1946, Church section, 6.
5. “The Church with Divine Authority,” 6.
6. ใน Conference Report, Apr. 1904, 64
7. ใน Conference Report, Apr. 1934, 28–29
8. ใน Conference Report, Apr. 1927, 83
9. ใน Conference Report, Apr. 1934, 28–29
10. ใน Conference Report, Apr. 1917, 37–38
11. ใน Conference Report, Oct. 1926, 106
12. ใน Conference Report, Apr. 1934, 30
13. “Message to Sunday School Teachers,” *Instructor*, Nov. 1946, 501.
14. ใน Conference Report, Apr. 1925, 65
15. ใน Conference Report, Apr. 1949, 191–92
16. ใน Conference Report, Oct. 1950, 6
17. Seventies and stake missionary conference, Oct. 4, 1941, 7.
18. ใน Conference Report, Apr. 1948, 184
19. ใน Conference Report, Apr. 1948, 184
20. ใน Conference Report, Oct. 1928, 94
21. ใน Conference Report, Apr. 1943, 91–92
22. ใน Conference Report, Oct. 1933, 25
23. ใน Conference Report, Oct. 1945, 118
24. ใน Conference Report, Oct. 1950, 182

“ข้าพเจ้าเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น คนต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่งในบรรดาพวกท่าน
แต่ข้าพเจ้าได้รับเรียกผู้การรับใช้... โดยสิทธิอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์”

สนับสนุนคนที่พระเจ้า ทรงสนับสนุน

ผู้นำของเราได้รับเลือกจากพระเจ้า และพระองค์ทรงคาดหวัง
ให้เราสนับสนุนท่านเหล่านั้นทั้งในคำพูดและการกระทำ

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักรในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 1945 ก่อนจบการประชุมใหญ่ ประธานสมิธแสดงความซาบซึ้งใจสำหรับเสียงสนับสนุนของวิสุทธิชนดังนี้ “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับความเชื่อมั่นที่แสดงให้เห็นประจักษ์ โดยหวังว่าข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จ และโดยสัญญาอย่างที่เราท่านบางคนสัญญาไปแล้วว่าท่านจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น คนต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่งในบรรดาพวกท่าน แต่ข้าพเจ้าได้รับเรียกสู่การรับใช้—และข้าพเจ้าคงไม่อยู่ที่นี้หากข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้าได้รับเรียก—โดยสิทธิอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์”

ต่อจากนั้นท่านเพิ่มคำขอร้องว่า “ข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือของชายทุกคน หญิงทุกคน และเด็กทุกคน ไม่ใช่เพื่อเป็นพรแก่ข้าพเจ้า แต่เพื่อเป็นพรแก่ท่าน และเพื่อเป็นพรแก่ลูกหลานมนุษย์ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม นั่นไม่ใช่ความรับผิดชอบ ของข้าพเจ้า นั่นคือความรับผิดชอบ ของเรา”¹

ดังคำสอนที่เห็นได้จากบทนี้ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเข้าใจภาระหนักที่ฝ่ายประธานสูงสุดแบกรับ แม้ก่อนที่ท่านจะเป็นประธานศาสนจักรด้วยซ้ำ ท่านสอนวิสุทธิชนว่าความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ของพวกเขาจะช่วยแบ่งเบาภาระเหล่านั้น ท่านเป็นแบบอย่างของหลักธรรมนี้ระหว่างที่ท่านรับใช้ในโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ในปี ค.ศ. 1943 ขณะดำเนินการประชุมใหญ่สามัญภาคหนึ่ง ประธานสมิธ เริ่มต้นการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักรโดยอธิบายว่าไม่ใช่เพียงการทำไปอย่างนั้นเอง “เวลานี้เรามีระเบียบหนึ่งของกิจธุระที่เป็นธรรมเนียมของการประชุมใหญ่เหล่านี้ นั่นคือ การเสนอชื่อเจ้าหน้าที่ของศาสนจักรเพื่อให้ผู้คน ออกเสียงสนับสนุน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะตระหนัก ทุกท่านจะตระหนักกว่านี่ เป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์... ไม่เพียงเป็นสัญลักษณ์เท่านั้นแต่จะเป็นการ บ่งบอกว่า ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ท่านจะทำงานในส่วนของท่าน”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 68]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

คนที่ควบคุมศาสนจักรได้รับการเตรียม ไว้รับเลือก และได้รับการคลไจจากพระเจ้า

ศาสนจักรที่ยิ่งใหญ่ที่ควบคุมโดยชายที่พระเจ้าทรงเตรียมเป็นพิเศษ สอนเป็นพิเศษ และมีความสามารถเป็นพิเศษสำหรับเกียรติอันสูงส่งนั้นที่ประสาทให้แต่ละคนเมื่อเขารับตำแหน่งของเขา พระบิดาบนสวรรค์ของเราในพระปรีชาญาณของพระองค์ได้ทรงล้อมผู้นำแห่งอิสราเอลเหล่านี้ไว้ด้วยคนอื่นๆ ผู้มีศรัทธาเหมือนพวกเขาและผู้ไม่ก้มศีรษะให้เขาเพราะบุคลิกภาพหรือความเป็นปัจเจกบุคคลของเขาในฐานะประธานศาสนจักร แต่ยอมรับว่าเขาเป็นกระบอกเสียงของพระบิดาบนสวรรค์และสนับสนุนเขา คำจูนเขา สวดอ้อนวอนให้เขา และรักเขา ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะได้รับพรจากพระบิดาบนสวรรค์ของเราเช่นกัน

ไม่มีองค์ใดในโลกเหมือนองค์นี้ ไม่มีคนอื่นใด [ผู้ได้รับ] การนำเหมือนคนกลุ่มนี้ กล่าวได้ว่าคนเหล่านั้นที่ควบคุมเป็นคนเที่ยงธรรม พระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำงานผ่านพวกเขา พระกิตติคุณต้องได้รับการสอนผ่านพวกเขา... ชายผู้ควบคุมเราเวลานี้ไม่ได้ควบคุมเพราะความสามารถแต่กำเนิดของเขา เขาไม่ได้ควบคุมเพราะเขาเป็นลูกชายของผู้ทรงอำนาจมาบางคน แต่เขาอยู่ในตำแหน่งที่เขาดำรงอยู่เพราะพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงรู้ถึงความสุจริตของจิตวิญญาณเขา โดยตระหนักถึงเจตนาอันแน่วแน่ที่เขามีเพื่อนำข่าวสารนี้ไปสู่ทุกประชาชนชาติของแผ่นดินโลก พระองค์จึงทรงเตรียมเขาให้พร้อมรับการเรียกอันสูงส่งที่ประสาทให้เขาแล้ว เขาเป็นประธานในฐานะตัวแทนของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา³

วันนี้ข้าพเจ้านึกถึงชายที่อ่อนน้อมถ่อมตนทวย่างใหญ่ ชายที่นำศาสนจักรนี้ตั้งแต่เริ่มจัดตั้ง...ข้าพเจ้าคุ้นเคยดีกับประธาน [ศาสนจักรหลายท่าน] และเชื่อว่าพวกท่านทุกคนเป็นคนของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราจะทรงเลือกคนประเภทอื่นให้ควบคุมศาสนจักรนี้⁴

เกิดอะไรขึ้นเมื่อ [โจเซฟ สมิธ] ลึนชีวิต...[วิสุทธิชน] ไม่จัดการประชุมลับ ไม่เลือกประธานกรรมการและคัดผู้นำคนใหม่ ผู้นำได้รับเลือกจากพระเจ้าแล้ว เขาคือสมาชิกอาวุโสของโครัมอัครสาวกสิบสอง บริคัม ยังก์...ศาสนจักรในฐานะองค์กรทุกภาคส่วนสนับสนุนเขาเป็นประธาน เมื่อเขาลึนชีวิต ที่ปรึกษาของเขาไม่ได้พูดว่าตนเป็นประธาน แต่โครัมอัครสาวกสิบสองผู้ที่ควบคุมอยู่นาน และเป็นสมาชิกอาวุโสของพวกเขาได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร ระเบียบที่สมบูรณ์ยังมีผล...

ข้าพเจ้าอธิบายเรื่องนี้พอสังเขปเพื่อจะไม่มี การเข้าใจผิด โจเซฟ สมิธไม่ได้เลือกตนเองเป็นประธานศาสนจักร ทั้งคนที่เป็ นศาสต าพยากรณ์ต่อจากท่านก็ไม่ได้เลือกตนเอง...การแต่งตั้งมาจากพระบิดาบนสวรรค์ของเราผ่านการคลไจของพระองค์ และมนุษย์ได้รับพลังความสามารถทั้งหมดที่มาพร้อมกับการแต่งตั้งนั้น⁵

เราควรปลื้มเพียงใดที่รู้ว่างานนี้ไม่ใช่ งานของมนุษย์ แต่เป็นงานของพระเจ้า ว่าศาสนจักรนี้ที่มีพระนามของพระเยซูคริสต์ กำกับดูแลโดยพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงยอมให้ชายใดหรือคนกลุ่มใดทำลายงานนี้ พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนที่ควบคุมศาสนจักรของพระองค์ชักนำผู้คนให้ทำผิด แต่พระองค์จะทรงสนับสนุนพวกเขาด้วยพระเดชานุภาพอันไพศาลของพระองค์ พระองค์จะทรงขยายพวกเขาในสายตาของชายหญิงที่ดีและยิ่งใหญ่ พระองค์จะทรงอวยพร การปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาและการปฏิบัติศาสนกิจนั้นจะเต็มไปด้วยความสำเร็จ คนที่ต่อต้านและจับผิดจะไม่พบปิติในการต่อต้านของพวกเขา คนที่วิพากษ์วิจารณ์และหาทางทำลายอิทธิพลของผู้นำศาสนจักรจะต้องรับผลการกระทำชั่วของตน⁶

เราต้องน้อมขอบพระทัยในใจเราที่เรามีผู้นำเป็นคนบริสุทธิ์ผู้ได้รับการคลไจจากพระบิดาในสวรรค์ให้สอนเราวันแล้ววันเล่า⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 68]

โดยผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าทรงสอน เส้นทางสู่ความสุขและความปลอดภัยแก่เรา

ตั้งแต่สมัยของท่านบิดาอาดัมจนถึงปัจจุบันพระเจ้าทรงเตือนผู้คนผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาดำเนินชีวิตดีขึ้นเมื่อพวกเขาฟังพระองค์ และตลอดยุคสมัยที่ผ่านมาเมื่อลูกๆ ของพระองค์เรียกร้อง พระองค์จะทรงส่งคนบริสุทธิ์มาในโลกเพื่อให้คำแนะนำสั่งสอนอันโน้มนำไปสู่ความสุข ทรง دلใจพวกเขาให้สอนความจริงอันรุ่งโรจน์เพื่อสร้างเสริมและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้มวลมนุษย์⁸

ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีเรื่องสำคัญมากเรื่องใดที่เคยเกิดขึ้นในโลกที่พระเจ้ามิได้ทรงแจ้งผู้คนล่วงหน้าผ่านศาสตพยากรณ์ของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกปล่อยไว้ในความเขลาถึงสิ่งที่จะต้องพัฒนา แต่จะสามารถวางแผนชีวิตได้ถ้าพวกเขาจะทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง . . .

กรณีของโนอาห์คือตัวอย่างที่ตรงประเด็น เขาได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้ต่อเรือเพื่อคนชอบธรรมจะรอดจากน้ำท่วมซึ่งต้องเกิดขึ้น โนอาห์ต่อเรือและสั่งสอนการกลับใจแก่คนในรุ่นของท่านเป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปี โดยเตือนพวกเขาอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามก็ตีผู้คนชั่วร้ายมากจนไม่เอาใจใส่คำเตือน พวกเขามีสิทธิ์เสรีแต่กลับเลือกความชั่วแทนความชอบธรรม ฝนตกลงมาและน้ำท่วม มีเพียงโนอาห์กับครอบครัวของเขาแปดคนเท่านั้นที่รอดชีวิต ทุกคนได้รับการเตือนอย่างเต็มที่ แต่เพราะความดื้อรั้นและไม่ยอมกลับใจพวกเขาจึงจมน้ำตาย [ดู โโมเสส 8: 13-30]⁹

พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรามีความสุข นั่นคือสาเหตุที่พระองค์ประทานพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่เรา นั่นคือสาเหตุที่พระองค์ประสาทฐานะปุโรหิตแก่เรา พระองค์ทรงประสงค์ให้เราปฏิบัติ นั่นคือสาเหตุที่พระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรนี้และทรงกำหนดตำแหน่งต่างๆ ไว้ในศาสนจักร และทั้งหมดนี้อยู่ในระเบียบ . . . หากท่านจะทำตามผู้นำของพระเจ้า และคนที่พระเจ้าทรงสนับสนุน ท่านจะไม่ตกไปในความมืด สูญเสียความสว่าง ล่วงละเมิดกฎของพระผู้เป็นเจ้า และสูญเสียเอกสิทธิ์ที่พระองค์ทรงมุ่งหวังให้เราทุกคนได้รับ¹⁰

มีเส้นทางแห่งความปลอดภัยเพียงเส้นทางเดียวเท่านั้นสำหรับข้าพเจ้าในวันนี้และนั่นคือทำตามคนเหล่านั้นผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งให้นำ ข้าพเจ้าอาจมีความ

คิดและความเห็นของตนเอง ข้าพเจ้าอาจเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าเมื่อข้อคิดเห็นของข้าพเจ้าขัดแย้งกับคำสอนของคนเหล่านั้นที่พระเจ้าประทานมาเพื่อชี้ทางให้เรา ข้าพเจ้าควรเปลี่ยนแนวทาง หากข้าพเจ้าปรารถนาความรอดข้าพเจ้าจะต้องทำตามผู้นำที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เรา トラบที่พระองค์ทรงสนับสนุนพวกเขา¹¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 68]

คนที่อ่อนน้อมถ่อมตนและซื่อสัตย์จะสนับสนุน และปกป้องผู้ใช้ของพระเจ้า

ข้าพเจ้ารู้จักสมาชิกธรรมดาๆ หลายพันคนของศาสนจักรที่ยิ่งใหญ่นี้ ชายหญิงในหลายประเทศผู้ยอมรับพระกิตติคุณด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและซื่อสัตย์เพื่อเข้าร่วมกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย [พวกเขา] สวดอ้อนวอนให้ผู้นำและสนับสนุนผู้นำของพวกเขา... ระหว่างประสบการณ์ของข้าพเจ้าในศาสนจักรข้าพเจ้ายังไม่เคยรู้จักใครที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้ามาตลอดและเปล่งเสียงของเขาต่อต้านผู้ได้รับเรียกให้ควบคุมศาสนจักรนี้ นี่เป็นเรื่องน่าทึ่งจริงๆ...

ประจักษ์พยานสำคัญที่สุดประการหนึ่งของข้าพเจ้าถึงความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้คือ... ในการประชุมใหญ่สุดเคย ชมหมู่มากมีโอกาส... ออกเสียงสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนผู้ควบคุมพวกเขา (ทุกคนใช้สิทธิ์เสรี) โดยที่จะยังคงสนับสนุนผู้นำของพวกเขาต่อไป แน่แน่นอนว่าพระวิญญูณของพระเจ้าทรงกระดู้นคนอ่อนน้อมถ่อมตนและซื่อสัตย์ให้สนับสนุนผู้ใช้ที่พระองค์ทรงเลือก¹²

เมื่อโมเสสนำอิสราเอลออกจากอียิปต์ผ่านแดนทุรกันดารเข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้ คนอามาเลขโจมตีอิสราเอลที่เรฟีดิม โมเสสสั่งโยชูวาให้เลือกชายฉกรรจ์มาคุ้มครองอิสราเอล โมเสส อาโรน และเฮอร์ขึ้นไปยอดเขามองลงมาที่สนามรบ ขณะโมเสสชูไม้เท้าของพระผู้เป็นเจ้าขึ้นเหนือศีรษะ อิสราเอลจะได้เปรียบ แต่เมื่อท่านลดมือลงเพราะความอ่อนล้า คนอามาเลขจะได้เปรียบ พวกเขาจึงนำก้อนหินมาวางให้โมเสสนั่ง อาโรนกับเฮอร์ช่วยกันยกมือโมเสสเพื่อพรของพระผู้เป็นเจ้าจะหลั่งไหลมาสู่อิสราเอลจนทหารของพวกเขาได้เปรียบและรบชนะ เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าสถิตกับโมเสสและสถิตกับเขาจนเขาทำงานเสร็จ [ดู อพยพ 17:8–13] เมื่อเขาได้รับการสนับสนุนจากผู้คน ผู้คนได้รับพรเช่นกัน และเป็นเช่นนี้ด้วยกับผู้ใช้ทุกคนของพระเจ้าผู้ควบคุมอิสราเอล...

“เรา... จะต้องเป็นเหมือนอาโรนกับเฮโรในสมัยก่อน
เราต้องยกมือของ [ศาสตพยากรณ์]”

...ตราบใดที่ [ประชาชน] ควบคุมศาสนจักรนี้ ไม่สำคัญว่าจะกี่ปี พระบิดา
บนสวรรค์จะประทานความเข้มแข็ง พลัง ปัญญา วิจรรณญาณ และการดลใจ
ให้เขาพูดกับอิสราเอลตามที่ต้องพูดกับคนเหล่านั้น เราต้องเป็นเหมือนอาโรน
และเฮโรในสมัยก่อนในการติดตามผู้นำของเขา เราต้องยกมือของเขาขึ้น เพื่อ
โดยผ่านเขาพระเจ้าจะทรงยอมให้พรจากสวรรค์ลงมาสถิตกับเราและคนเหล่านี้¹³

ข้าพเจ้ารู้ว่าชายเหล่านี้ [เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่] เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และ
ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกท่านมุ่งหมายจะเป็นพรแก่มวลมนุษยชาติ ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่มีคน
ใดในพวกท่าน... ไม่สนับสนุนผู้รับใช้เหล่านี้ ไม่เพียงโดยศรัทธาและการสวด
อ้อนวอนของท่านเท่านั้นแต่หากมีคนเข้าใจพวกเขาผิดและเข้าใจเจตคติของ
พวกเขาผิดไป ท่านจะเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะปกป้องพวกเขาหากจำเป็น
เพราะถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะต้องการให้ท่านปกป้อง ปฏิบัติไม่ได้ล้มผู้รับใช้
เหล่านี้ และหลักฐานประการหนึ่งที่ยืนยันต่อข้าพเจ้าถึงความศักดิ์สิทธิ์ของการ

เรียกคนเหล่านี้คือคนชั่วจะพูดให้ร้ายพวกเขา และชายหญิงที่ดีจะพูดให้เกียรติพวกเขา¹⁴ [ดู ข้อเสนอนะ 4 ในหน้า 68]

เมื่อเรวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำของเราหรือไม่เอาใจใส่คำแนะนำ ของพวกเขา เท่ากับเรยอมให้ปฏิบัติกษณ์นำเราออกนอกทาง

มีคนเช่นนั้นในบรรดาพวกเรา... ผู้ตาบอดเพราะปรัชญาและความโง่เขลาของมนุษย์ มีคนที่ปฏิเสธคำแนะนำและคำปรึกษาของคนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดให้เป็นหัวหน้าของศาสนจักรนี้...

จู่ๆ คนที่มีข้อมูลไม่มากก็โผล่มาพร้อมความคิดที่เฉียบแหลม พวกเขาเสนอว่า “ทางนี้สิ” หรือ “ทางโน้นสิ” และถึงแม้จะขัดกับคำแนะนำของพระเจ้า ก็ยังมีบางคนถูกชักจูงให้หลง พระเจ้าประทานคำแนะนำที่ปลอดภัยไว้แล้วและทรงแต่งตั้งประธานศาสนจักรให้ถ่ายทอดความหมายของคำแนะนำนั้น หากเราเพิกเฉยสิ่งที่ประธานศาสนจักรแนะนำ เราอาจพบว่าเราได้ทำความผิดร้ายแรงเสียแล้ว¹⁵

ฝ่ายประธานของศาสนจักร... เป็นตัวแทนของพระบิดาบนสวรรค์ ไม่เพียงต่อคนเหล่านี้เท่านั้น แต่พวกท่านเป็นตัวแทนของพระองค์ต่อคนทั้งโลกด้วย เราจะประสบความสำเร็จถ้าเราจะยกย่องให้เกียรติชายเหล่านี้ที่พระองค์ทรงตั้งเป็นหัวหน้าของเรา พวกท่านเป็นคนที่มีความบกพร่องตามประสามนุษย์ พวกท่านจะทำผิดพลาด แต่ถ้าเราจะใจกว้างต่อความผิดพลาดที่พวกท่านทำดั่งที่เราใจกว้างต่อความล้มเหลวและความผิดพลาดของตนเอง เราจะเห็นคุณธรรมของพวกท่านเหมือนที่เราเห็นคุณธรรมของตนเอง

ข้าพเจ้ายื่นที่นี้เพื่อขอรับรองท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า ว่าอย่ายอมให้คำวิพากษ์วิจารณ์หรือคำพูดที่ไร้เมตตาออกมาจากริมฝีปากของท่านเกี่ยวกับคนที่พระเจ้าทรงเรียกให้หน้าเรา อย่าเป็นเพื่อนกับคนที่จะดูหมิ่นท่านเหล่านั้นหรือบั่นทอนอิทธิพลของพวกท่านในบรรดาลูกหลานมนุษย์ หากท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าบอกท่านได้ว่าท่านจะพบตนเองอยู่ในอำนาจของปฏิบัติ ท่านจะถูกเขาชักจูงให้ออกห่างจากเส้นทางแห่งความจริงเท่าที่จะห่างได้ และหากท่านไม่กลับใจ ท่านอาจพบเมื่อสายเสียแล้วว่าท่านสูญเสีย “ไข่มุกอันล้ำค่า” เพราะความเห็นแก่ตัวและความมืดบอดของท่าน ท่านจะถูกชักนำไป และคนที่ท่านรัก... จะเสร์้าโศกอยู่อีกด้านหนึ่งของม่านเพราะความอ่อนแอและความเขลาของท่าน¹⁶

[ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 68]

ปฏิภักษ์ไม่หลับไม่นอน เขากำลังหลอกคนมากมายและชักนำคนเหล่านั้นให้ทำบาป...มีบางคนกำลังสอนหลักคำสอนเท็จ และบางคนกำลังพยายามชักจูงชายหญิงให้ละเมิดพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์...ถ้าสมาชิกของศาสนจักรนี้ที่จับผิดผู้นำของศาสนจักรและวิพากษ์วิจารณ์คนที่กำลังสละชีวิตเพื่อเป็นพรและเพื่อประโยชน์ของเราจะหยุดนานพอให้สวดอ้อนวอนทูลถามว่า “ในบรรดาผู้สอนเหล่านี้ ควรทำตามผู้สอนคนใดจึงจะปลอดภัย” พวกเขาจะไม่มีปัญหาใดๆ ในการหาแนวทางที่ถูกต้องและจะสนับสนุนคนที่พระเจ้าทรงสนับสนุน¹⁷

เมื่อเราสนับสนุนผู้นำของเรา เท่ากับเราให้คำมั่นว่าจะทำตามคำแนะนำของพวกเขาและขยายการเรียกของเราเอง

แหล่งพลังของประธานศาสนจักรนี้คือการได้มองดูใบหน้าชายหญิงที่ซื่อสัตย์หลายพันคนและเห็นพวกเขาขมื่อทำพันธสัญญากับพระบิดาในสวรรค์ สนับสนุนท่านในตำแหน่งซึ่งท่านได้รับเรียกเป็นประธานของศาสนจักรใหญ่นี้ ข้อผูกมัดที่เราทำเมื่อเรายกมือภายใต้สภาวะการณ์เช่นนั้นถือเป็นข้อผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด มิได้หมายความว่าเราจะไปตามทางของเราเสียๆ และเต็มใจให้ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้ากำกับดูแลงานนี้ แต่หมายความว่า—ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจข้อผูกมัดที่รับไว้เมื่อข้าพเจ้ายกมือ—เราจะสนับสนุนท่าน เราจะสวดอ้อนวอนให้ท่าน เราจะปกป้องชื่อเสียงอันดีของท่าน และเราจะพยายามทำตามคำแนะนำของท่านเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาท่านให้แนะนำเราขณะที่ท่านยังอยู่ในตำแหน่งนั้น¹⁸

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงภาระที่ประธานของศาสนจักรนี้และที่ปรึกษาของท่านแบกรับ และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่วางไว้บนบ่าพวกท่าน ข้าพเจ้าปรารถนาจะช่วยพวกท่านสุดหัวใจ เพื่อข้าพเจ้าจะไม่เป็นตัวถ่วง แต่ในตำแหน่งที่ข้าพเจ้าได้รับเรียก กับท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า เราจะรับบทบาทของเรา แยกภาระในส่วนของเรา และขยายการเรียกของเราเพื่อถวายเกียรติและรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้า¹⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 68]

พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมให้เราผู้ได้รับพรล้นเหลือยกมือผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ควบคุมเรา เพื่อเราจะช่วยเขาไม่เพียงโดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของเรา

เราสนับสนุนผู้นำของเราเมื่อเรา “แบกภาระในส่วนของเรา
และขยายการเรียกของเราเพื่อถวายเกียรติและรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้า”

เท่านั้นแต่โดยความรักความเมตตาตามที่โอกาสจะอำนวย เพื่อเราจะเดินได้ผืน
ธงที่เขาจะชูขึ้นขณะพระผู้เป็นเจ้ายังคงสนับสนุนเขาในฐานะประธานศาสนจักร
ในฐานะศาสตาดायกรรมของพระเจ้าในยุคสุดท้ายนี้²⁰

ขอให้เราสนับสนุนชายเหล่านี้ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงยกขึ้นเพื่อควบคุมเรา
ขอให้เราอวยพรพวกเขา ไม่เพียงด้วยริมฝีปากของเราเท่านั้น แต่โดยการช่วย
เหลือทุกวิถีทางที่ทำได้เพื่อแบกภาระนี้ที่ตกหนักอยู่บนบ่าพวกเขา...จงสวด
อ้อนวอนให้พวกเขา อวยพรพวกเขา และช่วยพวกเขา²¹

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือ
เหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. อ่านย่อหน้าสุดท้ายของ “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 60) อะไรคือ “งานในส่วนของท่าน” ขณะศึกษาตอนนี้ให้คิดว่าวิธีที่ท่านจะสามารถแสดงออกโดยคำพูดและการกระทำของท่านว่าท่านสนับสนุนผู้นำของศาสนจักร
2. ทบทวนหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 60–61) โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่อหน้าที่สองและสี่ วิธีของพระเจ้าในการเลือกผู้นำต่างจากวิธีของโลกอย่างไร ท่านเคยได้รับประสบการณ์อะไรบ้างที่เสริมสร้างศรัทธาของท่านว่าผู้นำของเราได้รับเลือกจากพระเจ้า
3. ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 62 และอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:4–7 พระเจ้าประทานคำแนะนำอะไรเป็นพิเศษผ่านประธานศาสนจักรคนปัจจุบัน ผ่านประธานสภาคหรือประธานท้องถิ่นของท่าน ผ่านอธิการหรือประธานสาขาของท่าน ท่านได้รับพรอะไรบ้างเมื่อท่านทำตามคำแนะนำดังกล่าว
4. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 63 และอ่าน ย่อหน้าที่สองและสามในหน้า 66 การสนับสนุนผู้นำศาสนจักรมีความหมายต่อท่านอย่างไร การสนับสนุนผู้นำศาสนจักรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้านของเราอย่างไร
5. อ่านย่อหน้าสุดท้ายในหน้า 65 เหตุใดการวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำของศาสนจักรจึงเป็นอันตราย อะไรคือวิธีตอบสนองอย่างเหมาะสมหากมีคนที่ให้เห็นความผิดของผู้นำคนหนึ่งในห้องที่

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: อาโมส 3:7; เอเฟซัส 4:11–14; ฮีบรู 5:4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:109–110; 107:22; 112:20

ความช่วยเหลือด้านการสอน: วิธีหนึ่งที่จะกระตุ้นให้มันเรียนรู้คือตั้งใจฟังเมื่อมีคนถามคำถามหรือให้คำมั่นสัญญา “การฟังคือการแสดงความรัก สิ่งนี้เรียกว่าการเสียดสีเสมอ เมื่อเราฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ บ่อยครั้งเราจะหยุดสิ่งที่เราต้องการพูดเพื่อให้เขาได้พูด” (ดู *ไม่มีอะไรเรียกได้ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 66)

ອ້າງອິງ

1. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1945, 174–75
2. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1946, 153–54
3. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1927, 86–87
4. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1931, 31
5. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, Sept. 28, 1946, Church section, 6, 9.
6. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1934, 29
7. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1917, 45
8. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1917, 40
9. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1945, 136
10. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1949, 192
11. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1937, 33
12. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1931, 32
13. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1942, 14
14. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1933, 29
15. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1936, 75
16. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1937, 34
17. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1937, 33
18. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ກຸມພາ. 1919, 40
19. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1929, 24
20. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ພຶດສະພາ. 1930, 68–69
21. ໂນ ກິດສະດີ ການສະຫຼຸບ, ຕຸລາ. 1930, 69

ความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ

ชีวิตเราดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ความรู้ที่ช่วยให้เราทำการเลือกที่ถูกต้อง
และปลอดภัยในยามทุกข์โศก

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทได้รับพรด้วยความเข้าใจที่แน่ชัดถึงจุดประสงค์ของชีวิต สิ่งนี้ทำให้ท่านสามารถให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อพวกเขาเผชิญความยากลำบาก ท่านเตือนวิสุทธิชนบ่อยๆ ว่า “เรามีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์”—ความเป็นนิรันดร์มิได้เริ่มต้นหลังจากชีวิตนี้แต่ความเป็นมรรตัยเป็นส่วนสำคัญยิ่งของนิรันดร์ “บางครั้งข้าพเจ้าพูดกับเพื่อนๆ เมื่อดูเหมือนพวกเขาจะอยู่ตรงทางแยก ไม่แน่ใจว่าตนต้องการไปทางไหน ว่า ‘วันนี้เป็นวันเริ่มต้นความสุขนิรันดร์หรือไม่ก็ความผิดหวังนิรันดร์สำหรับคุณ’”¹

ประธานสมิทเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้ในพิธีศพของโฮรัม จี. สมิทผู้ประสพพรของศาสนจักร ผู้ถึงแก่กรรมเมื่ออายุค่อนข้างน้อย โดยละทิ้งภรรยาและบุตรธิดาอีกแปดคนไว้เบื้องหลัง

“ข้าพเจ้ารู้สึกตั้งแต่ขอให้ข้าพเจ้าพูดในพิธีศพแล้วว่าข้าพเจ้าคงไม่สามารถพูดได้ ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจ และพบว่าตนไม่สามารถควบคุมความรู้สึกเหล่านั้นได้ แต่พอเข้ามาในอาคารหลังนี้ อิทธิพลที่สวางามและอ่อนหวานของสันติสุขได้เข้ามาสู่จิตวิญญาณข้าพเจ้า...

“แทนที่จะทุกข์โศกข้าพเจ้ากลับรู้สึกขอบพระทัยพระบิดาในสวรรค์สำหรับพระกิตติคุณของพระบุตรที่รักของพระองค์ที่เปิดเผยอีกครั้งในสมัยของเรา... การรู้ว่าชีวิตดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ถือเป็นพรวิเศษสุด—การรู้ว่าพรซึ่งชายที่ดีคนนี้ดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้มาจะเป็นของเขาชั่วนิรันดร์ ชีวิตมรรตัยของเขาสิ้นสุดแล้วแต่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตนิรันดร์ เขาวางรากฐานไว้ลึกและมั่นคงซึ่งเขาสร้างบนนั้นและจะยังคงสร้างต่อไปชั่วนิรันดร์ ปีติที่เขาประสบบนโลกนี้จะเพิ่มพูน...

“ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่มีการเปิดเผยต่อเราและมีความชัดเจนในยุคสุดท้ายนี้
ว่าชีวิตนี้ไม่ใช่จุดสิ้นสุด นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิรันดร”

“ขณะนึกถึงประสบการณ์ของคนในโลก ในโอกาสเช่นนี้ ข้าพเจ้าประหลาดใจที่เราได้รับพรมากมายเหลือเกิน ข้าพเจ้าไม่สงสัยเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์และความเป็นอมตะของจิตวิญญาณเหมือนกับไม่สงสัยว่าดวงอาทิตย์ส่องแสงตอนเที่ยงวัน... เป็นเรื่องเศร้าที่ต้องพลัดพรากจากคนที่เรารัก แม้เพียงชั่วคราว เราส่งพวกเขาไปทำงานเผยแผ่ หรือพวกเขาไปอยู่ส่วนอื่นของโลกและเราคิดถึงพวกเขา เมื่อโอกาสสักขณะนี้เกิดขึ้นดูเหมือนพวกเขาจะอยู่ไกลกว่านั้น แต่ความจริงแล้วพวกเขาอยู่ไม่ไกลเลย หากเราเพียงแต่เข้าใจ... แทนที่จะแสดงความเสียใจซึ่งบางครั้งอาจไปถึงคนที่สูญเสีย วันนี้ข้าพเจ้ากลับปลื้มปีติมากกว่าที่รู้ว่านี่ไม่ใช่จุดจบ...

“... ดังนั้นวันนี้ ขณะยืนอยู่ต่อหน้าท่าน ทั้งที่น้ำตาควรวไหล จิตวิญญาณข้าพเจ้ากลับเปี่ยมไปด้วยความอุ่นใจและความพอใจ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ความอุ่นใจนั้นอยู่ในชีวิตทุกคนที่สูญเสีย”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 81]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

**เราดำรงอยู่เป็นวิญญาณก่อนที่เราจะมายังแผ่นดินโลก และ
วิญญาณของเราจะดำรงอยู่ต่อไปหลังจากเราตาย**

ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับชีวิตนี้คือชีวิตเป็นนิรันดร์—เราอยู่ในนิรันดรวินนี้มากเท่ากับที่เราจะอยู่ในนิรันดร์ตลอดไป ความเชื่อของเราคือเรามีชีวิตก่อนเรามาที่นี่ ซึ่งความรู้แจ้งนั้น ซึ่งวิญญาณนั้น ไม่มีการเริ่มต้นในชีวิตนี้ เราเชื่อว่าเราได้รับร่างวิญญาณก่อนที่เราจะมายังโลกนี้ ร่างวิญญาณดังกล่าวถูกส่งมายังโลกนี้ และที่นั่นร่างนั้นได้รับร่างกาย ร่างกายที่เราเห็น ร่างกายส่วนที่เราเห็นมาจากดิน เป็นดิน [ดู 1 โครินธ์ 15:47] แต่ส่วนนั้นซึ่งออกจากร่างกายของเราเมื่อชีวิตเราสิ้นคือส่วนที่เป็นวิญญาณและไม่มีวันตาย ร่างกายวางอยู่ในหลุมศพ—ร่างกายเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินโลกและกลับสู่ธรณี—แต่ความรู้แจ้งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงใส่ไว้ในนั้น ซึ่งมีความสามารถในการให้เหตุผลและคิด ความสามารถในการร้องเพลงและพูด หารู้จักความตายไม่ ความรู้แจ้งเพียงแต่ออกจากอาณาจักรนี้ของชีวิตนิรันดร์ และรอรับการชำระร่างกายให้บริสุทธิ์อยู่ที่นั่น จนกว่าจะถึงเวลารวมกับร่างนี้ ซึ่งจะได้รับรัศมีภาพ แม้ดังพระวรกายของพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ได้รับรัศมีภาพ หากเราดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร³

ในภาษาของกวี “ชีวิตเป็นเรื่องจริง ชีวิตนั้นจริงจัง” และ “ความตายหาใช่

เป้าหมายของชีวิตไม่” [เฮนรี่ วัตสเวิร์ธ ลองเฟลโล “A Psalm of Life”] วิญญาณที่อยู่ในร่างนั้นเป็นอมตะ มีชีวิตอยู่เหนือความตาย ร่างกายเน่าเปื่อย และคืนสู่แผ่นดินโลกแต่วิญญาณมีชีวิตอยู่ต่อไป⁴

ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่มีการเปิดเผยต่อเราและมีความชัดเจนในยุคสุดท้ายนี้ว่าชีวิตนี้ไม่ใช่จุดสิ้นสุด นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิรันดร และถ้าเราใช้เอกลักษณ์ของเราที่นี่ให้เกิดประโยชน์ สิ่งนี้จะเพียงพินิจทางเดินสู่สภาพที่ดีกว่าและเป็นที่ยอมรับมากกว่า⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 81]

จุดประสงค์ของเรานั้นคือเตรียมตัวเราให้พร้อม จะอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

บางคนเชื่อว่าเมื่อเราออกจากอาณาจักรของการดำรงอยู่นี้ นั่นคือจุดสิ้นสุด ดูเหมือนยากจะเชื่อได้เมื่อเรามองดูผลงานของธรรมชาติ เมื่อเราสืบเสาะหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอวัยวะของมนุษย์ ความสมบูรณ์แบบของร่างกาย การเต้นเป็นจังหวะของหัวใจ การสร้างและเพิ่มพลังจากวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ แล้วค่อยๆ เสื่อมถอยจนชีวิตนี้สิ้นสุด—เป็นไปได้ที่ลูกของพระบิดาจะเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาในโลกเพียงเพื่ออยู่เป็นชายและหญิง ล่วงเลยเข้าสู่วัยชรา และตาย โดยไม่มีจุดประสงค์ในการอยู่ที่นี่⁶

ชีวิตนี้มีได้ประทานแก่เราเพื่อเป็นการฆ่าเวลา มีจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ในการสร้างเรา ในชีวิตที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานแก่เรา ขอให้เราศึกษาว่าจุดประสงค์นั้นคืออะไร เพื่อเราจะเจริญก้าวหน้าและได้รับชีวิตนิรันดร⁷

ไม่มีความสงสัยในจิตวิญญาณยุคสุดท้ายเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิตบนแผ่นดินโลก เราอยู่ที่นี่เพื่อเตรียมตัวเรา พัฒนาตัวเรา และทำให้ตัวเรามีคุณสมบัติคู่ควรที่จะพำนักในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา⁸

เราเชื่อว่าเราอยู่ที่นี่เพราะเรารักษาสถานะแรกของเราและได้รับสิทธิพิเศษให้มายังโลกนี้ เราเชื่อว่าการดำรงอยู่ของเราเป็นรางวัลสำหรับความซื่อสัตย์ของเราก่อนเรามาที่นี่ และบนโลกนี้เรากำลังชื่นชมกับผลแห่งความพยายามของเราในโลกวิญญาณ เราเชื่อด้วยว่าวันนี้เรากำลังหวนระลึกที่พระเจ้าเก็บเกี่ยวเมื่อเราไปจากที่นี่ ชีวิตนิรันดรสำหรับเราคือผลรวมของการดำรงอยู่ก่อนเกิด การดำรงอยู่ปัจจุบัน และความต่อเนื่องของชีวิตในความเป็นอมตะ โดยมอบพลังแห่งความก้าวหน้าและการเพิ่มพูนอันไม่สิ้นสุดแก่เรา ด้วยความรู้สึกละและความ

มันใจเช่นนั้น เราเชื่อว่า “มนุษย์เป็นอยู่เช่นไร พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเช่นนั้น มาแล้ว และพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นอยู่เช่นไร มนุษย์จะเป็นเช่นนั้น” [See Lorenzo Snow, “The Grand Destiny of Man,” *Deseret Evening News*, July 20, 1901, 22.] โดยได้รับการสร้างตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า เราจึงเชื่อว่าใจจะไม่สมควร ใจจะไม่ชอบธรรมสำหรับเราที่จะหวังว่าเราอาจได้รับอนุญาตให้รับส่วนคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า ถ้าเราเชื่อสัตย์ เพราะเมื่อเราได้รับและเชื่อฟังกฎฝ่ายโลกของพระบิดาที่ปกครองชีวิตนี้ เราจะเหมือนพระองค์มากขึ้น และเมื่อเราใช้โอกาสที่อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมให้เกิดประโยชน์ เท่ากับเราเตรียมรับโอกาสที่สำคัญกว่าในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง...

เราควรเป็นผู้คนที่มีความสุขเพียงใดกับความรู้ที่เรามีว่าการทดสอบครั้งนี้ไม่ใช่การเตรียมเราให้พร้อมตาย แต่ให้พร้อมมีชีวิต สิ่งที่พระบิดาทรงปรารถนาจากเราคือขอให้เราหลีกเลี่ยงความผิดพลาดทั้งหมดและรับความจริงทั้งหมด และโดยการประยุกต์ใช้ความจริงกับชีวิตเราจะเหมือนพระองค์มากขึ้น และมีค่าควรอยู่กับพระองค์⁹

พี่น้องทั้งหลาย นี่เป็นเรื่องจริงจัง เราควรคิดถึงเรื่องนี้อย่างจริงจัง เราควรมองเข้าไปในชีวิตเราและดูว่าเราพร้อมรับชีวิตอันสำคัญยิ่งในอนาคตหรือไม่ หากเราได้รับเรียกตั้งแต่วันพรุ่งนี้ ไม่ว่าเราจะพร้อมรายงานการกระทำบนแผ่นดินโลกของเราหรือไม่ ไม่ว่าเราจะรู้สึกได้หรือไม่ว่าเราจะได้รับการปรบมือต้อนรับจากพระบิดาบนสวรรค์ของเราพร้อมคำยกย่องชมเชยว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ”¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 81]

ในช่วงชีวิตนี้เราควรแสวงหาลึกลับเหล่านั้น ซึ่งมีคุณค่านิรันดร์

เราอาจได้รับเพียงไม่กี่อย่างในชีวิตนี้ที่จะให้ความพึงพอใจแก่เราชั่วครว แต่สิ่งที่ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ สิ่ง “คุ้มค่า” คือสิ่งที่ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์เหล่านั้นที่เราเอื้อมไปหาและเตรียมตัวรับ และพยายามเท่าที่เราแต่ละคนจะทำได้¹¹

ไม่ใช่เรื่องแปลกที่สิ่งซึ่งโลกต่อสู้มาตั้งแต่ต้น ความมั่งคั่ง อำนาจ สิ่งทั้งหมดนั้นที่ทำให้มนุษย์สุขสบาย จะมีอยู่อย่างล้นเหลือในทุกวันนี้—เสื้อผ้าดีกว่าและมีมากกว่าแต่ก่อน อาหารมีมากเกินไปกว่าจะบริโภคได้หมด ความมั่งคั่งทุกรูป

แบบมีมากกว่าที่โลกเคยมี บ้านของเราสุขสบายขึ้น ความสะดวกสบายของชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ตั้งแต่พระกิตติคุณมาบนแผ่นดินโลก และทุกวันนี้เรามีทุกอย่างที่เราต่อสู้เพื่อให้ได้มา การศึกษามาถึงจุดสูงสุด มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับโลกนี้มากกว่าแต่ก่อน ทุกอย่างที่มีวลงมนุษย์ต่อสู้เพื่อให้ได้มาตั้งแต่กาลเริ่มต้นซึ่งถือว่าน่าพิงปรารถนาที่สุดล้วนอยู่บนแผ่นดินโลกแล้วเวลานี้ ถึงกระนั้นก็ตามยังมีความสงสัยและความหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความกังวลใจของเราคืออะไร ความกังวลใจของเราคือเราแสวงหาความสุขสบายทางโลก เราแสวงหาเกียรติของมนุษย์ เราแสวงหาสิ่งเหล่านั้นที่ความเห็นแก่ตัวใส่ไว้ในจิตวิญญาณเรา เราเห็นแก่ประโยชน์ของตนเป็นสำคัญและให้ตนเองมาก่อนลูกคนอื่น ๆ ของพระบิดา¹²

อย่ายอมให้ใครมากล่อมเราหลั้ อย่าให้ความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งดีในโลกนี้หลอกเรา เพราะจะเป็นประโยชน์อันใดแก่มนุษย์เล่าหากเขาจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลกแต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน [ดู มาระโก 8:36] อย่ามองข้ามวัตถุประสงค์ของการสร้างเรา แต่จงทำงานเพื่อความรอดของจิตวิญญาณเรา¹³

เรื่องเศร้าอย่างหนึ่งในชีวิตคือการได้เห็นชายหรือหญิงถูกวางไว้ในธรณีพร้อมด้วยการรับรู้ข้อเท็จจริงว่าพวกเขาได้ปฏิเสธพรที่ยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระบิดาทรงเสนอต่อพวกเขา และมัวแต่ไขว่คว้าฟองสบู่ที่หายวับไป เมื่อข้าพเจ้านึกถึงลูก ๆ หลายล้านคนของพระเจ้าเป็นเจ้าในโลกและรับรู้ว่พวกเขาช่างมีความพยายามเพียงน้อยนิดเพื่อให้ได้สิ่งที่คุ้มค่าจริง ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้า!¹⁴

พึงระลึกว่าความรู้แจ้งที่ท่านได้มาจะดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์ ความจริงซึ่งท่านเรียนรู้ที่นี้และประยุกต์ใช้ในชีวิต ความรู้และประสบการณ์ที่ท่านได้รับและได้ประโยชน์—ท่านจะนำสิ่งเหล่านี้ติดตัวไปด้วยเมื่อท่านกลับบ้าน¹⁵

ทรัพย์สินสมบัติที่เราจะมีเมื่อเราไปอีกด้านหนึ่งจะเป็นทรัพย์สินสมบัติที่เราได้สะสมไว้ที่นั่นโดยการปฏิบัติศาสนกิจต่อบุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระบิดาผู้ซึ่งเราคบหาที่นี้ พระองค์ทรงทำให้เรื่องนี้อยู่ในวิสัยที่เราทุกคนทำได้ และระหว่างเราอยู่ที่นี้การรับใช้เพื่อนมนุษย์จะทำให้เรามีความสุขมากกว่าที่เราจะมีได้ด้วยวิธีอื่น¹⁶

ไม่สำคัญเลยว่าท่านจะมีสิ่งของล้ำค่ามากเพียงใด ท่านจะครอบครองทรัพย์สินสมบัติมากแค่ไหน ท่านได้รับเกียรติของมนุษย์มากเท่าใด และทั้งหมดนั้นที่พึง

“สิ่ง...ซึ่งมีค่ายิ่งสิ่งใดคือโอกาสที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ [กับ] บุตรธิดา
สามีและภรรยาของท่าน”

ปรารถนาในโลก สิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานแก่ท่านซึ่งมีค่ายิ่งสิ่งใดคือโอกาสที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรซีเลสเชียล มีบุตรธิดา สามีและภรรยาผู้เป็นสายสัมพันธ์ของท่านบนแผ่นดินโลกเป็นเพื่อนของท่านตลอดช่วงเวลาของนิรันดร์¹⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 82]

เพราะพระเยซูคริสต์ เราจึงจะฟื้นคืนชีวิต

พระชนม์ชีพที่ชอบธรรมของพระเจ้าช่วยให้รอดเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมพร้อมสำหรับทุกคน และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เป็นการรับรองครั้งแรกกับมนุษย์ว่าเราเองจะออกมาจากหลุมฝังศพเช่นกัน¹⁸

เมื่อพระเยซูทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายพระองค์ทรงเป็นผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต ผู้ถือกำเนิดทางวิญญาณของพระบิดา (ส่วนที่รู้แจ้งของจิตวิญญาณพระองค์) กลับไปอยู่ในร่างทางโลกของพระองค์ซึ่งทำให้บริสุทธิ์แล้ว พระองค์

ทรงกลายเป็นสัตว์ภาวะซีเลสเชียลอันทรงรัศมีภาพ และทรงเข้าประจำตำแหน่งของพระองค์ทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดาในฐานะพระผู้เป็นเจ้าขององค์หนึ่งในสามพระองค์ พระองค์ทรงมีเดชนาภาพเอาชนะความตายเพราะพระองค์ทรงปฏิบัติตามกฎทั้งหมดของพระบิดาในเรื่องนี้ โดยที่ทรงสยบความตาย พระองค์จึงทรงไขกุญแจเพื่อให้มวลมนุษย์ฟื้นคืนชีวิต ทุกคนจะได้รับรัศมีภาพเช่นกัน โดยเชื่อฟังคำสอนของพระองค์ ซึ่งเรียบง่ายมากจนทุกคนทำตามได้หากพวกเขาจะทำ¹⁹

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมนุษย์ที่ปราศจากบาป เนื่องด้วยความสามารถของพระองค์ ความซื่อตรงและคุณธรรมของพระองค์ พระองค์จึงทรงสามารถไขประตูเรือนจำ เอาชนะความตายและหลุมศพ และบุกเบิกทาง...สู่สวรรค์ที่เราคาดว่าจะเป็น²⁰

เราจะเปิดไปที่ภาค 88 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา และดูว่าพระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของเรา ไม่เฉพาะการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น แต่พระองค์ทรงบอกเราด้วยว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเรา... เราทราบในภาคนี้ว่าร่างกายของเราจะลุกขึ้นจากหลุมฝังศพ ไม่ใช่ร่างกายอื่น และวิญญาณที่ครอบครองร่างเหล่านี้จะอยู่ในร่างเดิมหลังจากได้รับการชำระให้สะอาดบริสุทธิ์และเป็นอมตะแล้ว [ดู คพ. 88:14–17, 28–33]²¹

เวลานี้คนดีมากมายในโลกไม่รู้ว่าการฟื้นคืนชีวิตคืออะไร ท่านสอนลูกๆ และมิตรสหายของท่านหรือไม่ว่าการฟื้นคืนชีวิตหมายถึงอะไร... การฟื้นคืนพระชนม์ [ของพระผู้ช่วยให้รอด] กระจ่างชัดต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้เข้าใจพระกิตติคุณ แต่มีคนเป็นอันมากที่ไม่เข้าใจว่าการฟื้นคืนชีวิตหมายถึงอะไร... จุดประสงค์ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือเพื่อเตรียมชาย หญิง และเด็กทุกคนให้พร้อมเมื่อทุกคนที่สิ้นชีวิตแล้วจะออกมาจากหลุมศพของพวกเขาเมื่อพระบิดาบนสวรรค์ของเราจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้ และคนชอบธรรมจะพำนักที่นั่น พระเยซูคริสต์จะทรงเป็นกษัตริย์ของเราและพระผู้ให้กฎของเรา²² [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 82]

**ความรู้ของเราเรื่องความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ
สร้างแรงบันดาลใจ ให้กำลังใจ และปลอบโยนเรา**

เราอ่านในโยบว่า “แต่เป็นวิญญาณจิตในมนุษย์ ลมหายใจขององค์ผู้ทรง

“การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าช่วยให้รอด... เป็นการรับรองครั้งแรกกับมนุษย์
ว่าเราเองจะออกมาจากหลุมฝังศพเช่นกัน”

มหิทธิฤทธิ์ที่กระทำให้เขาเข้าใจ” [โยบ 32:8] คนที่ไม่ได้รับการตลใจนั้นจะไม่เข้าใจความหมายของการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตาย และหากไม่เข้าใจสำหรับข้าพเจ้าแล้วย่อมดูเหมือนว่าจะมีความสุขเพียงเล็กน้อยสำหรับผู้มีชีวิตอยู่ในวัยชราขณะรอเวลาให้วิญญาณออกจากร่างไปยังที่ซึ่งพวกเขาหารู้จักไม่²³

โอ้ เราจะเศร้าใจเพียงใดถ้าเราคิดว่าความตายทำให้การดำรงอยู่ของเราสิ้นสุดลง ถ้าเราไม่มีโอกาสพัฒนาต่อไปเมื่อการทำงานของชีวิตเราบนโลกนี้เสร็จสิ้น เราคงไม่ค่อยมีแรงบันดาลใจให้ดำเนินชีวิตอย่างที่ควร ความรู้ที่ว่าความดีงามทั้งหลายที่เราทำสำเร็จบนโลกนี้และความก้าวหน้าทั้งหมดที่เราจะทำจะเพิ่มพูนความสุขของเราชั่ววันนิรันดร์ จะกระตุ้นเราให้ทำสุดความสามารถ²⁴

เราทุกคนกำลังเข้าไปสู่ความตายอย่างรวดเร็ว ถ้าเราไม่เข้าใจว่ามีชีวิตหน้า ถ้าเราไม่ตระหนักว่ามีบางอย่างมากกว่าอิทธิพลที่เราเคยได้รับจวบจนปัจจุบัน ถ้าไม่มีอะไรให้เราอยู่เพื่อสิ่งนั้นนอกจากเพื่อความเหลวไหลไร้สาระและความปวดเศียรเวียนเกล้าของชีวิตแล้วละก็ สำหรับข้าพเจ้า คนจำนวนมากคงอดทนระอาใจในการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อดำรงอยู่บนโลกนี้ แต่ในพระเมตตาของพระ

บิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงมอบของประทานวิเศษสุดให้มนุษย์อย่างเรา²⁵

พระเจ้าประทานพรเราด้วยความรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ทรงมีพระวรกาย และพระองค์ทรงสร้างเราตามรูปลักษณ์ของพระองค์ เราไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นแก่นสารบางอย่างหรือยากจะเข้าใจ ถ้าท่านได้รับพยานที่มาถึงข้าพเจ้าและรู้อย่างเดียวกับที่ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเปิดเผยพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าส่วนตัวของเรา เราได้รับการสร้างตามรูปลักษณ์ของพระองค์ วิญญาณของเราถือกำเนิดจากพระองค์ พระองค์ประทานโอกาสให้เราพำนักบนแผ่นดินโลกเพื่อรับร่างกาย ทั้งนี้เพื่อให้เราพร้อมที่จะกลับคืนไปสู่ที่ประทับของพระองค์และอยู่กับพระองค์ชั่ววันนิรันดร ข้าพเจ้ากล่าว ถ้าท่านได้รับความเชื่อมั่นเช่นนั้น ท่านย่อมมีรากฐานซึ่งท่านจะสร้างศรัทธาไว้บนนั้นได้ ถ้าไม่มีความรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์อยู่จริง ถ้าไม่มีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูคริสต์คือปรากฏการณ์ของพระผู้เป็นเจ้าในเนื้อหนัง ถ้าไม่มีความเชื่อมั่นว่าจะมีการฟื้นคืนชีวิตจริงจากบรรดาคนตาย และท่านพบว่าตนเองอยู่ในสภาพที่ลูกของพระบิดาเป็นอยู่ทั่วโลก ข้าพเจ้าถามท่านว่า เวลานั้นจะมีอะไรปลอมโยนท่านได้แล้ว สิ่งเหล่านี้คือความจริงขั้นพื้นฐาน²⁶

บุคคลที่ข้าพเจ้ารักอยู่อีกด้านหนึ่งมากกว่าอยู่ที่นี้ และอีกไม่นานตามวิถีธรรมชาติของเหตุการณ์ต่างๆ ข้าพเจ้าเองจะได้รับหมายเรียกให้ตามไป ข้าพเจ้าไม่ได้รอคอยเวลานั้นด้วยความกระวนกระวายใจและความทุกข์ระทม แต่ด้วยความหวังและความเชื่อมั่นว่าการเปลี่ยนแปลง เมื่อเกิดขึ้น จะเป็นไปได้เพื่อความสุขและประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเราไม่สามารถรู้ได้ในความเป็นมรรตัย²⁷

เมื่อเราตระหนักว่าตลอดวันนิรันดรความตายเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งที่ลูกของพระผู้เป็นเจ้าจะประสบ และนั่นเป็นไปตามแผนของพระองค์ เราจะไม่รู้ลึกถึงความเจ็บแปลบของความตายและพาเราไปประจันหน้ากับความเป็นจริงของชีวิตนิรันดร หลายครอบครัวต้องกล่าวลาคนที่พวกเขารักชั่วคราว เมื่อการพลัดพรากเกิดขึ้น นั่นย่อมรบกวนใจเรา ถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนั้น ความตายจะนำความเศร้าโศกใหญ่หลวงมาสู่ชีวิตเรา แต่ถ้าตาฝายวิญญาณของเราเปิดกว้างและเราเห็น ข้าพเจ้ามั่นใจว่า เราจะได้รับการปลอมโยนด้วยสิ่งที่สายตาของเรามองเห็น พระเจ้ามิได้ทรงปล่อยให้เราลิ้นหวัง ตรงกันข้าม พระองค์ทรงรับรองกับเราถึงความสุขนิรันดร ถ้าเราจะยอมรับคำแนะนำและคำปรึกษาของพระองค์ขณะอยู่ที่นี้ในความเป็นมรรตัย

นี่ไม่ใช่ความฝันเลื่อนลอย นี่คือข้อเท็จจริง กับท่านผู้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เรื่องนี้เป็นเรื่องเรียบง่าย แต่เป็นความจริง มีพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางไว้ให้เราหยิบมาอ่านได้ โดยสอนเราว่าเรามีชีวิตชั่วนิรันดร์... พระเจ้าประทานข้อมูลดังกล่าวไว้ชัดเจนมาก และจากส่วนลึกของหัวใจข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์สำหรับความรู้ที่พระองค์ประทานแก่เราว่าคนเศร้าโศกจะได้รับการปลอบโยนและตัวเราจะเข้าใจจุดประสงค์ของการอยู่ที่นี้ ถ้าผู้ที่ล่องลับไปแล้วพบกับเราได้ พวกเขาจะพูดว่า “เร่่งมือเถิด เร่่งให้บรรลุเป้าหมายเพื่อเราจะมีสุขนิรันดร์ด้วยกัน” จงทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านทำ และท่านจะไม่พลาดสิ่งมีค่าใดๆ เลย แต่ตรงกันข้าม ท่านกำลังสั่งสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ที่ซึ่งแมลงจะกินและสนิมจะกัดไม่ได้หรือขโมยจะขูดข่องลักเอาไปไม่ได้ [ดู มัทธิว 6:19–20]

ข้าพเจ้าฝากประจักษ์พยานไว้กับท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าเรากำลังดำเนินชีวิตนิรันดร์ การพลัดพรากจากกันชั่วคราวเพราะความตาย... เป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งระหว่างเส้นทางของความเจริญก้าวหน้านิรันดร์และจะส่งผลให้เกิดความสุขในที่สุดถ้าเราเชื่อสัตย์²⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 6 ในหน้า 82]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่ หน้า v–viii

1. ขณะอ่าน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 71–73) ให้นึกถึงเวลาที่ท่านพยายามปลอบใจคนบางคนหลังจากความตายของบุคคลที่เขารัก สิ่งที่ทำให้ประธานสมิธสบายใจคืออะไร
2. ประธานสมิธสอนว่า “[ชีวิต] นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิรันดร์” (หน้า 74) ข้อความนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร ความเข้าใจของเราในหลักธรรมนี้ส่งผลต่อการเลือกของเราอย่างไร
3. ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 74 คำสอนในหัวข้อนี้แตกต่างอย่างไร จากสิ่งที่โลกสอนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิต เรามีประสบการณ์อะไรบ้างในช่วงชีวิตมรรตัยที่สามารถช่วยเราให้ได้ “รับส่วนคุณลักษณะของพระเจ้าเป็นเจ้า”

4. ทบทวน หัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 75 โดยเฉพาะย่อหน้าสุดท้ายของหัวข้อนั้น เหตุใดการเสาะแสวงหาสิ่งของทางโลกจึงเหมือนกับ การ “ไขว่คว้าฟองสบู่ที่หายวับไป”
5. ใน หน้า 77-78 ประธานสมิธพูดถึงข้อมูลเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 88 ข้อ 14-17 และ 28-33 ของภาคนี้ สอนอะไรเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิต มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการสอนเด็ก ๆ เรื่องการฟื้นคืนชีวิต
6. อ่าน หัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 78 การทดลองอะไรบ้างของชีวิตที่ท่านทนได้มากขึ้นเพราะท่านมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับหลักธรรมที่สอนในหัวข้อนี้

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: 1 โครินธ์ 15:12-26, 35-42, 53-58; 2 นีโอฟี 9:6-13; แอลมา 12:24; 28:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:19-20, 29-34; 130:18-19; อับราฮัม 3:24-26

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ขอให้ผู้มีส่วนร่วมเลือกหัวข้อที่พวกเขาสนใจ และอ่านในใจ เสิร์ชพวกเขาพร้อมกลุ่มคนที่เลือกหัวข้อเดียวกันกลุ่มละสองถึงสามคนและสนทนาสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้” (จาก หน้า ix ของหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Oct. 1944, 94
2. ใน *Deseret News*, Feb. 13, 1932, Church section, 5, 7
3. “Mormon View of Life’s Mission,” *Deseret Evening News*, June 27, 1908, Church section, 2.
4. ใน Conference Report, Apr. 1905, 62
5. ใน Conference Report, Oct. 1923, 70-71
6. ใน Conference Report, Apr. 1905, 59
7. ใน Conference Report, Oct. 1906, 48
8. ใน Conference Report, Oct. 1926, 102
9. “Mormon View of Life’s Mission,” 2.
10. ใน Conference Report, Apr. 1905, 63
11. ใน Conference Report, Oct. 1909, 78
12. ใน Conference Report, Apr. 1932, 44
13. ใน Conference Report, Oct. 1906, 50

14. လုံ့ Conference Report, Oct. 1923, 70
15. "Mormon View of Life's Mission," 2.
16. လုံ့ *Deseret News*, May 26, 1945, Church section, 6
17. လုံ့ Conference Report, Apr. 1948, 163
18. "President Smith Sends Greetings," *Deseret News*, Dec. 27, 1950, Church section, 3.
19. "Mormon View of Life's Mission," 2.
20. လုံ့ Conference Report, Apr. 1905, 60
21. လုံ့ Conference Report, Apr. 1939, 122-23
22. လုံ့ Conference Report, Apr. 1950, 187-88
23. လုံ့ Conference Report, Apr. 1939, 121
24. လုံ့ Conference Report, Oct. 1921, 41
25. လုံ့ Conference Report, Oct. 1923, 71
26. လုံ့ Conference Report, Oct. 1921, 39
27. လုံ့ *Deseret News*, May 26, 1945, Church section, 4
28. "Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace," *Improvement Era*, Sept. 1945, 501.

ภายในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ที่ศาสตราจารย์เอเลียห์อินสมีย์โบราณมาปรากฏต่อ
โจเซฟ สมิธและประสาทอำนาจการผนึกและกุญแจของงานแทนคนตายให้ท่าน

พรพระวิหารสำหรับตัวเรา และบรรพชนของเรา

จุดประสงค์ของพระวิหารคือเพื่อจัดเตรียมสถานที่ประกอบศาสนพิธี
ศักดิ์สิทธิ์ให้คนเป็นและคนตาย

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

คริสต์ศักราช 1905 ในฐานะอัครสาวกคนใหม่ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธกับ
ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธและสมาชิกท่านอื่นๆ ในโครัมอัครสาวกสิบสองไป
เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หลายแห่งของศาสนจักร แห่งหนึ่งที่
พวกท่านไปเยือนคือเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอที่ซึ่งวิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกได้สร้างพระ
วิหารแห่งแรกในสมัยการประทานนี้ “เมื่อเริ่มเห็นเมือง” เอ็ดเดอร์สมิธนึกถึง
“สิ่งแรกที่ปรากฏต่อสายตาเราคือพระวิหารเคิร์ทแลนด์ที่สวยงาม... ที่นั่นศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธและ [ออลิเวอร์ คาวเดอรี] เห็นพระผู้ช่วยให้รอดบน
พนักอกของแท่นพูด ที่นั่นโมเสสได้มอบกุญแจแห่งการรวมอิสราเอลให้พวก
ท่าน เอลีอัสและเอลียาห์มาด้วยอำนาจและความน่าเกรงขามในการเรียกอันยิ่ง
ใหญ่ของพวกท่าน และมอบกุญแจที่เคยมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของพวก
ท่านในสมัยที่พวกท่านปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก

ขณะคนทั้งกลุ่มเดินผ่านพระวิหาร เอ็ดเดอร์สมิธนึกถึงวิสุทธิชนผู้อุทิศตน
สร้างพระวิหารหลังนี้ “เมื่อเราตระหนักว่าคนยากจนชั้นแค้นเป็นผู้สร้างอาคาร
หลังนี้ ผู้กล้าทั้งหลายทำงานตอนกลางวันเพื่อวางรากฐานและสร้างผนังสิ่งปลูก
สร้าง พอดตกกลางคืนก็ยืนถืออาวุธคุ้มกันพระวิหารให้รอดพ้นจากคนที่สาบาน
ไว้ว่าจะไม่ให้อาคารดังกล่าวสร้างเสร็จ เราอดรู้สึกไม่ได้ว่าไม่แปลกเลยที่พระเจ้า
ทรงรับเครื่องพลีบูชาของพวกเขาและประทานพรพวกเขาซึ่งมีเพียงไม่กี่คนบน
แผ่นดินโลกได้รับ”

หลายปีต่อมา หลังจากได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักร
ประธานสมิธอุทิศพระวิหารไอดาโฮพอลส์ ไอดาโฮ ในคำสวดอ้อนวอนอุทิศ

ท่านขอบพระทัยสำหรับงานแห่งความรอดที่ประกอบในพระวิหารเพื่อคนเป็น และคนตาย ดังนี้

“พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยพระองค์ โอ้พระผู้เป็นเจ้า ที่ทรงส่งเอลียาห์ ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณมา ‘...มอบกุญแจแห่งอำนาจการหันใจบรรพบุรุษ มหาลูกหลาน, และใจลูกหลานมาหาบรรพบุรุษ, เพื่อทั้งแผ่นดินโลกจะไม่ถูก ลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแห่ง’ [คพ. 27:9] พวกข้าพระองค์ขอบพระทัยที่พระองค์ ทรงส่งท่านมาประสาทกุญแจและสิทธิอำนาจของงานแทนคนตายให้ผู้รับใช้ ของพระองค์ โจเซฟ สมิธ และทรงเปิดเผยว่าแผนแห่งความรอดครอบคลุม ครอบครัwmมนุษย์ทั้งหมด ว่าพระกิตติคุณมีผลกับคนทั้งโลก และพระองค์ไม่ ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง โดยทรงจัดเตรียมการสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งความรอด ให้ทั้งคนเป็นและคนตาย พวกข้าพระองค์สำนึกในพระกรุณาธิคุณอย่างสูงสุดที่ พระองค์ทรงจัดเตรียมความรอดให้ทุกคนผู้ปรารถนาจะรับการช่วยให้รอดใน อาณาจักรของพระองค์

“ขอให้ผู้คนของพระองค์พอใจที่ได้ค้นคว้าลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพ- บุรุษเพื่อพวกเขาจะเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันโดยประกอบพิธีในพระวิหาร ให้ผู้วายชนม์ซึ่งเป็นวงศาภคณาญาติของพวกเขา พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอน ขอให้วิญญูณของเอลียาห์อยู่กับทุกคนทุกแห่งหนเพื่อพวกเขาจะพร้อมใจกัน มาทำลำดับการสืบเชื้อสายของบรรพชน และเพื่อลูก ๆ ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ จะใช้พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ประกอบศาสนพิธีทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความสูงส่ง นิรันดร์ในนามของผู้วายชนม์”

ในคำสวดอ้อนวอนประธานสมิธยอมรับด้วยว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ ของพระเจ้าอย่างแท้จริงและเป็นสถานที่ซึ่งรู้สึกได้ถึงพระสิริของพระผู้เป็นเจ้า

“วันนี้พวกข้าพระองค์อยู่ที่นี้และอุทิศพระวิหารแด่พระองค์พร้อมด้วยทุกสิ่ง ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ศักดิ์สิทธิ์ในสายพระเนตรของพระองค์ เพื่อจะเป็นบ้านแห่ง การสวดอ้อนวอน บ้านแห่งการสรรเสริญและการนมัสการ เพื่อรัศมีภาพของ พระองค์จะพำนักอยู่ ณ ที่นี้ และพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์จะดำรงอยู่ ณ ที่นี้ ตลอดเวลา เพื่อจะเป็นสถานพำนักที่พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงยอมรับ เพื่อทำให้ศักดิ์สิทธิ์และ อุทิศถวายทุกส่วนที่ศักดิ์สิทธิ์แด่พระองค์ พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอให้ ทุกคนที่ก้าวข้ามธรณีประตูพระนิเวศน์ของพระองค์ประทับใจในความบริสุทธิ์ ของพระนิเวศน์แห่งนี้...”

“ข้าแต่พระองค์ พระบิดาบนสวรรค์ของพวกข้าพระองค์ ขอให้พวกข้าพระองค์ รู้สึกถึงพระสิริของพระองค์ที่นี้เสมอ ขอให้ทุกคนที่มาชุมนุมกัน ณ ที่แห่งนี้ ตระหนักว่าพวกเขาเป็นแขกของพระองค์และนี่คือพระนิเวศน์ของพระองค์”²
[ดู ข้อเสนอนะ 1 ในหน้า 94]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ในพระวิหารเราได้รับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนศาสนพิธี ที่ผูกมัดครอบครัวไว้ชั่ววันรันดร์

เพื่อให้เราพร้อมรับอาณาจักร [ซีเลสเชียล] พระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ในยุคนั้นจึงได้ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และทรงวางสิทธิอำนาจจากเมืองบับิโลนั้น ต่อจากนั้นได้ประทานความเข้าใจให้ลูกๆ ของพระองค์เพื่อพวกเขาจะได้รับและประกอบศาสนพิธีบางอย่าง ด้วยจุดประสงค์ดังกล่าวศาสนจักรจึงสร้างพระวิหารและในพระวิหารเหล่านั้นผู้ปรารถนาสถานที่ในอาณาจักรซีเลสเชียลจะมีโอกาสไปรับพรของตนเอง ยกเว้นชีวิตและเตรียมตัวรับอาณาจักรนั้น³

เราเป็นคนกลุ่มเดียวในโลกที่รู้ว่าพระวิหารมีไว้เพื่ออะไร⁴

[พระวิหาร] แต่ละแห่งสร้างไว้เพื่อจุดประสงค์วันรันดร์อันสำคัญยิ่งประการหนึ่ง นั่นคือ เพื่อใช้เป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า เพื่อจัดเตรียมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเหมาะสมให้ประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งผูกมัดบนแผ่นดินโลกเช่นเดียวกับในสวรรค์—ศาสนพิธีสำหรับคนตายและสำหรับคนเป็นซึ่งรับรองว่าผู้รับศาสนพิธีเหล่านี้และชื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพวกเขาก็ได้ครอบครองและเชื่อมสายสัมพันธ์กับครอบครัวตลอดกาลนาน และได้รับความสูงส่งกับพวกเขาในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระบิดา⁵

เราควรซาบซึ้งเพียงใดต่อความรู้เรื่องวันรันดร์ของพันธสัญญาการแต่งงานถ้าในชีวิตนี้เรามีแต่ความหวัง เราคงเป็นพวกน่าสังเวชที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง [ดู 1 โครินธ์ 15:19] ความเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์ของเราที่นี้ฉันทพ่อแม่ลูกฉันสามีภรรยา จะดำเนินต่อไปในสวรรค์ และนี่เป็นเพียงการเริ่มต้นอาณาจักรอันยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงมุ่งหมายให้เราได้รับเป็นมรดกในอีกด้านหนึ่ง จะทำให้เราเปี่ยมด้วยความหวังและปีติ⁶

ถ้าข้าพเจ้าคิดอย่างคนจำนวนมากคิดว่าตอนนี้ภรรยาที่รักของข้าพเจ้าและบิดามารดาที่รักของข้าพเจ้าจากไปแล้ว พวกเขาไปจากชีวิตข้าพเจ้าตลอดกาล ข้าพเจ้าจะไม่ได้พบพวกเขาอีก นั่นคงทำให้ข้าพเจ้าสูญเสียปีติอันใหญ่หลวงที่สุดประการหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ามีในชีวิต นั่นคือการมุ่งหวังว่าจะได้พบพวกเขาอีกครั้ง ได้รับการต้อนรับและความรักจากพวกเขา ขอบคุณพวกเขาจากส่วนลึกของหัวใจอันเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณสำหรับทุกอย่างที่พวกเขาทำให้ข้าพเจ้า

แต่มีลูกหลาย ๆ ล้านคนของพระบิดาผู้ไม่รู้ว่ามีโดยรับศาสนพิธีบางอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนด สามภรรยาจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อกาลเวลาและนิรันดรอีกทั้งได้ชื่นชมความเป็นเพื่อนของบุตรธิดาตลอดกาล เราควรขอบพระทัยเพียงใดสำหรับความรู้ัน?

มีเพียงไม่กี่แห่งในโลกที่เราสามารถแต่งงานเพื่อนิรันดรได้ และนั่นอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า... มีพี่น้องชายหญิงมากมายหลายคนของเรา ลูกทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ถูกปฏิเสธสิทธิพิเศษนี้เนื่องด้วย... เหตุผลที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ถ้าพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรและถ้าพวกเขาจะใช้สิทธิพิเศษนั้นให้เป็นประโยชน์หากพวกเขาสามารถทำได้ สภาสวรรค์ชั่วคราวอันไม่น่าพึงใจเหล่านี้จะไม่ทำให้พวกเขาสูญเสียสิ่งใดเลย แต่ลองนึกดูว่าความรับผิดชอบของผู้ที่อยู่ในที่ซึ่งชายหญิงสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้ชั่วนิรันดรและที่พวกเขาสามารถไปทำงานแทนคนตายของพวกเขาได้จะใหญ่หลวงมากขึ้นเพียงใด คนของโลกไม่มีพรนี้ ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราเห็นคุณค่าของพรดังกล่าวหรือไม่...

ขอให้เราอบรมสั่งสอนคนหนุ่มสาวของเราในเรื่องเหล่านี้ตั้งแต่พวกเขาอยู่ในวัยเยาว์ ทั้งนี้เพื่อว่าเมื่อพวกเขาใกล้ถึงเวลาแต่งงาน จะไม่มีข้อกังขาในใจพวกเขาว่าควรประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่ไหนหรืออย่างไรหรือโดยใคร—และสถานที่แห่งเดียวที่พวกเขาจะประกอบศาสนพิธีเพื่อกาลเวลาและนิรันดรอยู่ในพระวิหาร⁸

ข้าพเจ้าขอบพระทัย [พระเจ้า] สำหรับศาสนพิธีทั้งหมดแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าที่ข้าพเจ้าได้รับ ศาสนพิธีแต่ละอย่างมิได้มุ่งหมายจะให้ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้รับส่วนหนึ่งซึ่งมุ่งหมายจะให้ลูกทุกคนของพระองค์ ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม หากพวกเขายินดียรับสิ่งที่พระองค์ทรงมอบให้ โดยไม่คิดเงินและไม่คิดราคา⁹

“มีเพียงไม่กี่แห่งในโลกที่เราสามารถแต่งงานเพื่อนิรันดรได้
และนั่นอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า”

พระวิหารทุกแห่ง . . . ซึ่งสร้างแล้วหรือจะได้รับการอุทิศ จะพิสูจน์ให้ทุกคนที่มีสิทธิ์ใช้พระวิหารอย่างมีค่าควรเห็นพรเหลือคณานับ ทั้งสำหรับตนเองและสำหรับคู่ชายหนุ่มที่เป็นวงศาญาติของพวกเขา¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ใน หน้า 95]

โดยผ่านงานพระวิหารเราทำให้พรนิรันดรมีผลต่อ บรรพชนผู้ล่วงลับของเรา

สมาคมลำดับเชื้อสายใช้เวลาหลายปีรวบรวมข้อมูล [ประวัติครอบครัว] และอีกหลายคนใช้เวลาหลายปีเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้าเพื่อรับบันทึกมาแทนคู่ชายหนุ่ม เพื่อผนึกสามภรรยาและบุตรธิดาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวกันดังที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงแนะนำว่าเราควรทำ คงจะดีถ้าเราแต่ละคนจะถามตนเองว่า ฉันกำลังทำอะไรกับเรื่องนี้ ฉันกำลังทำส่วนของฉันหรือไม่ พระบิดาบนสวรรค์ทรงบอกผู้คนผ่านโจเซฟ สมิธว่าถ้าเราไม่ทำงาน

แทนคนตายของเรา เราจะสูญเสียพรของเราเอง เราจะถูกตัดขาด และเรื่องสุดท้ายเรื่องหนึ่งที่ศาสตราจารย์พยายามทำคือสร้างพระวิหารให้เสร็จเพื่อผู้คนจะได้ไปทำงานแทนคนตายของพวกเขา งานนี้สำคัญมาก ต้องมีคนทำงานนี้¹¹

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องของสองพี่น้องที่อยู่ในเมืองทางภาคเหนือของยูทาห์ พี่ชายชื่อเฮนรี่เป็นนายธนาคารและพ่อค้า มีรายได้เหลือเฟือ น้องชายชื่อจอร์จเป็นเกษตรกร มีรายได้พอกินพอใช้ แต่เขาปรารถนาจะทำงานพระวิหารแทนคนตายของพวกเขา เขาค้นคว้าลำดับเชื้อสายและไปพระวิหารเพื่อทำงานให้คนเหล่านั้นที่ล่วงลับแล้ว

วันหนึ่งจอร์จพูดกับเฮนรี่ว่า “ผมคิดว่าพี่ควรไปช่วยผมที่พระวิหาร”

แต่เฮนรี่พูดว่า “พี่ไม่มีเวลาทำเรื่องพวกนั้นหรอก ดูแลธุรกิจของพี่ทั้งหมดเวลาแล้ว” . . .

ราวหนึ่งปีหลังจากนั้น เฮนรี่โทรมาที่บ้านจอร์จและบอกว่า “จอร์จ พี่ฝันถึงอะไรบางอย่างที่ทำให้พี่ไม่สบายใจเลย เธอพอจะบอกพี่ได้ไหมว่าฝันนั้นหมายถึงอะไร”

จอร์จถามว่า “แล้วพี่เฮนรี่ฝันว่าอะไรหรือครับ”

เฮนรี่ตอบว่า “พี่ฝันว่าพี่กับเธอจากชีวิตนี้ไปอยู่อีกด้านหนึ่งของม่าน ขณะไปด้วยกัน เรามาถึงเมืองที่สวยงามเมืองหนึ่ง ผู้คนจับกลุ่มกันตามที่ต่างๆ และทุกแห่งที่เราไปพวกเขาจับมือทักทายเธอ โอบกอดเธอ อวยพรเธอ และบอกว่าพวกเขาขอบคุณเหลือเกินที่ได้พบเธอ แต่” เขาเล่าต่อ “พวกเขาไม่สนใจพี่สักนิด พวกเขาแทบจะไม่มีมิตรเลย นี่หมายความว่าอะไรหรือ”

จอร์จถามว่า “พี่คิดว่าเราอยู่อีกด้านหนึ่งของม่านหรือครับ”

“ใช่”

“นี่เป็นเรื่องที่ผมพูดกับพี่มาตลอด ผมพยายามให้พี่ทำงานแทนคนเหล่านั้นที่อยู่ที่นั่น ผมทำงานให้พวกเขาหลายคน แต่ยังมีงานต้องทำอีกมาก . . . พี่น่าจะลงมือทำได้แล้ว เพราะพี่รู้แล้วว่านี่ครับว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพี่ไปอยู่ที่นั่นถ้าพี่ไม่ทำส่วนของพี่ในการทำงานนี้แทนพวกเขา” [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 95

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องนี้จากชีวิตของสองพี่น้องหลายครั้ง คนจำนวนมากไม่เข้าใจความจริงจังและความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต พวกเขาไม่เข้าใจความศักดิ์สิทธิ์ของ

“ลองนึกถึงการอุทิศตนและความซื่อสัตย์ของคนที่เข้าไปในพระวิหารเหล่านี้
วันแล้ววันเล่าและประกอบพิธีให้ผู้ที่ล่องลับไปอยู่อีกด้านหนึ่ง”

การแต่งงานนิรันดร์ มีพวกเราบางคนไม่สนใจเรื่องลำดับการสืบเชื้อสาย พวกเราไม่สนใจอะไรเลยเกี่ยวกับบรรพชนของตน อย่างน้อยท่านก็คิดเช่นนั้นเพราะจากความประพฤดิที่เห็น พวกเขาไม่ไปพระวิหารเพื่อทำงานแทนคนตายของพวกเขา...

...หลังจากเราไปรับพรของเราเองในพระนิเวศน์ของพระเจ้าแล้ว ขอให้เรานึกถึงความรับผิดชอบต่อบรรพชนของเรา ท่านจะได้รับการต้อนรับอย่างไรเมื่อท่านไปอีกด้านหนึ่ง ท่านอยากเป็นคนที่ถูกเขาจะยื่นมือให้และอวยพรชั่ววันจนิรันดร์ หรือท่านอยากเป็นเหมือนพี่ชายที่พะวงกับปัญหาของตนเองที่นี้และปล่อยให้คนที่ไม้อาจช่วยตนเองได้อยู่ต่อไปโดยไม่ยอมช่วย¹²

ท่านรู้ว่าเราทุกคนถูกผูกไว้ด้วยกันโดยงานอันสำคัญยิ่งที่ทำในพระวิหารของพระบิดาที่ซึ่งอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์นำครอบครัวที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกันมาอยู่ด้วยกัน พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรธิดาทุกคนของพระองค์มีโอกาสได้รับพร ไม่เฉพาะบนโลกนี้เท่านั้น แต่ได้รับพรนิรันดร์ด้วย

ลองนึกถึงการอุทิศตนและความซื่อสัตย์ของคนที่เข้าไปในพระวิหารเหล่านี้ วันแล้ววันเล่าและประกอบพิธีให้ผู้ทีล่งลับไปอยู่อีกด้านหนึ่ง รู้ไว้เถิดว่าคนที่อยู่อีกด้านหนึ่งเป็นห่วงเราเช่นกัน พวกเขากำลังสวดอ้อนวอนให้เราและเพื่อความสำเร็จของเรา พวกเขากำลังวิงวอนแทนผู้สืบตระกูลของพวกเขา วิงวอนแทนลูกหลานที่อยู่บนแผ่นดินโลกตามวิธีของพวกเขา¹³

พระเจ้าจะทรงช่วยเราในการค้นหาผู้วายชนม์ ที่เป็นวงศาคนญาติของเรา

ในซิกาโก หลายปีก่อน ระหว่างงานนิทรรศการศตวรรษแห่งความเจริญก้าวหน้า วันหนึ่งข้าพเจ้าเข้าไปในมูเซียมจักรของเรและถามผู้สอนศาสนาว่าใครดูแลรับผิดชอบงานมหกรรมด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

พวกเขาบอกว่าคนที่ชื่อดาเวส ข้าพเจ้าถามว่า “ใช่คนที่ เป็นพี่น้องกับชาร์ลส์ จี. ดาเวส รองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาและเป็นเอกอัครราชทูตประจำเกรทบริเทน ด้วยหรือเปล่า”

พวกเขาตอบว่า “ใช่ครับ”

“ดีเลย” ข้าพเจ้าบอก “ผมตั้งใจที่รู้เรื่องนี้ บังเอิญว่าผมรู้จักเขา”

ข้าพเจ้าพูดกับตนเองว่า “ผมคิดว่าจะไปเยี่ยมเขา เขาต้องเป็นเฮนรี่ ดาเวส แน่เลย” ข้าพเจ้ารู้จักเฮนรี่ ดาเวส ด้วยเหตุนี้จึงโทรศัพท์ไปที่สำนักงานของเขา เลขาณูการ. . .บอกคุณดาเวสว่าจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจากซอลท์เลคซิตีโทรมาและต้องการพบเขา เขาบอกเธอว่าให้ผมมาได้เลย แทนที่จะจัดลำดับให้ผมต่อจากคนที่หนึ่งร้อย เธอพาผมเข้าทางประตูด้านข้าง และคนที่ยืนอยู่ตรงหน้าผมคือชายที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อนในชีวิต

เขาบอกว่า “ผมชื่อดาเวสครับ”

เขาเป็นคนน่ารักมาก แต่ท่านคงพอจะนึกภาพออกว่าข้าพเจ้ารู้สึกอายเพียงใด เขา คือ คุณดาเวส และเขาเป็นน้องชายของ ฯพณฯ เอกอัครราชทูตดาเวส แต่เขาเชื่อรัส ดาเวส ข้าพเจ้าไม่รู้ว่ามิรูฟัส ดาเวสอยู่ในโลก

“ก็อย่างนี้ครับ” ข้าพเจ้าบอก “ผมตั้งใจจะมาบอกคุณว่านี่เป็นงานที่ยอดเยี่ยมมาก และผมขอแสดงความขอบคุณสำหรับสิ่งที่คุณทำในการจัดงานและงานออกมาดี งานนี้ประสบความสำเร็จอย่างคาดไม่ถึง ให้ความรู้แก่คนจำนวนมาก ผมเข้าใจว่าคุณเป็นนักธุรกิจ ผมอยากมาบอกคุณเพียงเท่านี้ ขอแสดง

ความยินดีและขอบคุณมากครับ”

“เกรงใจมากไปแล้ว” เขากล่าว “เข้ามาข้างในสิคุณ”

“ไม่เป็นไรครับ ผมมาบอกเท่านั้นแหละครับ” ข้าพเจ้าตอบ

เขาบอกว่า “เข้ามาเถอะน่า”

ข้าพเจ้าพูดว่า “ไม่เป็นไรครับ มีอีกร้อยคนรอพบคุณอยู่”

“คงไม่มีใครพูดอะไรได้น่าฟังเท่าคุณแน่นอน”

ข้าพเจ้าจึงเข้าไป นึกอะไรไม่ออกและแทบไม่หายใจด้วยซ้ำ เขายืนกรานให้ข้าพเจ้านั่ง และเรื่องต่อไปที่ข้าพเจ้าพูดคือ “ขอถือโอกาสถามหน่อยได้ไหมครับคุณดาเวส คนของคุณมาจากไหนหรือครับ”

“คุณหมายถึงในอเมริกาหรือ” เขาถาม

“ผมหมายถึงทุกที่ครับ”

เขาถามว่า “คุณสนใจเรื่องการสืบลำดับเชื้อสายอย่างนั้นหรือ”

“แน่นอนครับ” ข้าพเจ้าตอบ “เรามีหอสมุดลำดับการสืบเชื้อสายที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในซอลท์เลคซิตีครับ”

เขาพูดว่า “ผมขอตัวสักครู่” แล้วเดินออกจากห้องทำงานและกลับมาพร้อมกล่องกระดาษใบหนึ่งขนาดเท่าพระคัมภีร์ใบเปิดของครอบครัวสมัยก่อน เขาใช้มีดเปิดกล่อง และดึงท่อกระดาษทึบสีขาวออกมา เขาแกะกระดาษทึบออก แล้ววางหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งเย็บเล่มสวยที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยเห็นไว้บนโต๊ะ หนังสือเล่มนี้พิมพ์ไว้อย่างดีมีภาพประกอบมากมาย ปกสลักลายนูนสีทอง

ขณะตรวจตราอย่างละเอียด ข้าพเจ้าบอกว่า “คุณดาเวสครับ หนังสือเล่มนี้สวยมาก”

“น่าจะอย่างนั้น เล่มนี้ราคาสองหมื่นห้าพันเหรียญ”

“หรือครับ” ข้าพเจ้ากล่าว “แต่ก็คุ้มครับ”

เขากล่าวว่า “มันมีค่าต่อคุณบ้างไหม”

ข้าพเจ้าตอบว่า “มีแน่ครับถ้าผมได้ไป”

เขากล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นคุณเอาไปได้เลย!”—ชายคนที่ข้าพเจ้าเพิ่งพบเมื่อห้าวันที่ก่อนวางลำดับการสืบเชื้อสายราคาสองหมื่นห้าพันเหรียญไว้ในมือข้าพเจ้า การพบปะครั้งแรกของเราดำเนินต่อไปอีกครู่หนึ่ง ข้าพเจ้าบอกเขาว่าข้าพเจ้า

ดีใจมากที่ได้หนังสือเล่มนี้และจะเก็บไว้ในหอสมุดลำดับการสืบเชื้อสายในคอลท์เลคซี้ดี

ก่อนออกจากห้อง เขาพูดว่า “คุณสมิธครับ นี่เป็นลำดับการสืบเชื้อสายของคุณแม่ผม ลำดับการสืบเชื้อสายของตระกูลเกทส์ เรากำลังเตรียมลำดับการสืบเชื้อสายของคุณพ่อผมด้วย—ครอบครัวดาเวส คงจะออกมาแบบนี้ เมื่อเสร็จแล้วผมจะส่งเล่มหนึ่งไปให้คุณเช่นกัน”

ลำดับการสืบเชื้อสายห้าหมื่นดอลลาร์!—เพียงเพราะผมพยายามสุขภาพต่อคนบางคน ผมไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องบังเอิญ...

พระเจ้าทรงกำลังช่วยเรา นวัตกรรมที่พระองค์ทรงเปิดทางและคนอื่นๆ มักได้รับการกระตุ้นเตือนให้เตรียมลำดับการสืบเชื้อสายของพวกเขา แต่บางครั้งเราไม่ใช่โอกาสของเราให้เป็นประโยชน์เพื่อเตรียมลำดับการสืบเชื้อสายของเรา ทั้งที่พระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนมากกว่าถ้าเราไม่ดูแลงานพระวิหารของเรา เราจะถูกปฏิเสธพร้อมคนตายของเรา [ดู คพ. 124:32] นี่เป็นเรื่องจริงจังมาก นี่เป็นเรื่องที่เราเปลี่ยนแปลงไม่ได้ถ้าเราปล่อยโอกาสของเราให้เสียเปล่าจนชีวิตผ่านไป...เราจะคาดหวังให้คนอื่นทำงานนี้แทนเราไม่ได้

ด้วยเหตุนี้ ในวิธีใดวิธีหนึ่ง พระเจ้าจึงทรงกระตุ้น แนะนำ และเตือนเราให้ทำงานของเรา แต่บางครั้งชีวิตที่ไม่สามารถทำงานเองได้จะมีคนอื่นทำลำดับการสืบเชื้อสายในพระวิหารและบันทึกให้พวกเขา

ถ้าเราทำส่วนของเรา ลำดับการสืบเชื้อสายของเราจะเผยต่อเรา—บางครั้งในวิธีหนึ่ง บางคราวในอีกวิธีหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะแนะนำท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า ขอให้เราทำส่วนของเรา¹⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 95]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. อ่านบทคัดลอกจากคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารไอดาโฮฟอลส์ ไอดาโฮหน้า 86–87 และอ่าน คพ. 109:1–5, 10–13 (จากคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์) ไตร่ตรองความรู้สึกของท่านเมื่อท่านเข้าพระวิหาร นึกถึงประสบการณ์ที่เพิ่มพลังประจักษ์พยานของท่านว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า

2. ประธานสมิธให้เหตุผลอะไรบ้างสำหรับการสร้างพระวิหาร (ดู หน้า 87–88) เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อกระตุ้นคนหนุ่มสาวให้เตรียมแต่งงานในพระวิหาร
3. อ่านเรื่องเล่าในหน้า 90 มีวิธีง่ายๆ อะไรบ้างเพื่อให้คนบางคนที่มีความรับผิดชอบอื่นๆ มากมายได้มีส่วนร่วมในงานประวัติดรอบครัว โครัม จูนาะปุโรหิตและสมาคมสงเคราะห์ทำอะไรได้บ้างเพื่อมีส่วนร่วม
4. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 92 พระเจ้าทรงช่วยท่านอย่างไรบ้างเมื่อท่านพยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับบรรพชนของท่าน ท่านได้รับพรอะไรอีกบ้างเมื่อท่านมีส่วนร่วมในงานประวัติดรอบครัว

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มาลาคีย์ 4:5–6; หลักคำสอนและพันธสัญญา 97: 15–16; 110; 124:39–41; 128:9, 15–24

ความช่วยเหลือด้านการสอน: เมื่อบุคคลหนึ่งอ่านออกเสียงจากคำสอนของประธานสมิธ จงเชื่อเชิญสมาชิกชั้นเรียนคนอื่นๆ ให้ “ฟังและหาหลักธรรมหรือแนวคิดที่เฉพาะเจาะจงบางอย่าง ถ้าข้อความมีคำหรือวลีที่ยากหรือไม่ธรรมดาให้อธิบายก่อนอ่านข้อความนั้น ถ้าคนใดในกลุ่มมีปัญหาในการอ่าน ขออาสาสมัครแทนที่จะให้เขาฟัดกันอ่าน” (*ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน* หน้า 56)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1906, 57
2. “Dedicatory Prayer . . . Idaho Falls Temple,” *Improvement Era*, Oct. 1945, 564–65.
3. ใน *Deseret News*, Feb. 13, 1932, Church section, 7
4. ใน Conference Report, Oct. 1950, 159
5. “The Tenth Temple,” *Improvement Era*, Oct. 1945, 561.
6. ใน Conference Report, Oct. 1905, 29
7. “Priceless Prospects,” *Improvement Era*, June 1950, 469.
8. “The Tenth Temple,” 561, 602.
9. ใน Conference Report, Oct. 1929, 25
10. “The Tenth Temple,” 602.
11. “The Tenth Temple,” 602.
12. “The Tenth Temple,” 561, 602.
13. ใน Conference Report, Apr. 1937, 34–35
14. “On Searching for Family Records,” *Improvement Era*, Aug. 1946, 491, 540.

“พรวิเศษสุดที่เราได้รับ...คือเรารู้สึกถึงการนำทางจากเบื้องบน มีศรัทธาแท้จริง
ในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสนพระทัยเรา ทรงไถ้อิน และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา”

เปิดจิตวิญญาณของท่านรับ พระเจ้าในการสวดอ้อนวอน

โดยผ่านการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและกับ
ครอบครัวเราจะรู้สึกได้ถึงอิทธิพลของ
พระบิดาบนสวรรค์ในชีวิตเราและในบ้านของเรา

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนสำคัญของบ้านที่จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเติบโตมา “สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวเอาใจใส่การสวดอ้อนวอนในที่ลับตาและการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเรียนรู้ในชีวิตด้วยเหตุว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเพราะพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าและประทานหลักฐานให้ข้าพเจ้าในหลายๆ ด้านเพื่อยืนยันถึงการดูแลเอาใจใส่ของพระองค์”¹

แม้ในบั้นปลายชีวิต ประธานสมิธก็ยังชอบนึกถึงวิธีที่ซาราห์ ฟาร์รี สมิธ มารดาของท่านสอนให้สวดอ้อนวอน

“ข้าพเจ้าได้รับการอบรมที่เข้ามารดาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนหนึ่ง อย่างแรกที่ข้าพเจ้าจำได้คือเมื่อท่านจูมมือข้าพเจ้าและพาขึ้นไปชั้นบน ในห้องนั้นมีเตียงสองเตียง เตียงที่คุณพ่อคุณแม่นอน กับเตียงเล็กๆ ที่มีล้อติดกับขาเตียงอยู่อีกด้านหนึ่ง ข้าพเจ้าจำได้ประหนึ่งเพิ่งเกิดขึ้นวานนี้ เมื่อเราขึ้นชั้นบน ท่านนั่งลงข้างเตียงเล็กๆ ของข้าพเจ้า ท่านให้ข้าพเจ้าคุกเข่าตรงหน้าท่าน ท่านให้ข้าพเจ้าจูมมือและท่านจูมมือข้าพเจ้าไว้ ท่านสอนข้าพเจ้าให้สวดอ้อนวอนเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้าไม่เคยลืม ข้าพเจ้าไม่อยากจะลืม นี่เป็นความทรงจำอันงดงามที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยมีในชีวิตเมื่อคุณแม่ผู้เปรียบประดุจนางฟ้า นั่งลงข้างเตียงข้าพเจ้า และสอนข้าพเจ้าให้สวดอ้อนวอน

“นั่นเป็นการสวดอ้อนวอนที่เรียบง่าย แต่...การสวดอ้อนวอนครั้งนั้นเปิด

หน้าต่างสวรรค์ให้ข้าพเจ้า การสวดอ้อนวอนครั้งนั้นยื่นพระหัตถ์ของพระบิดา ในสวรรค์มาให้ข้าพเจ้า เพราะท่านอธิบายว่าทุกอย่างล้วนมีความหมายตราบที่ เด็กเล็กเข้าใจได้ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ แม้ข้าพเจ้าจะเดินทางมาแล้วประมาณ หนึ่งล้านไมล์ในโลกท่ามกลางลูกคนอื่น ๆ ของพระบิดา ทุกวันและทุกคืน ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ที่ใด เมื่อข้าพเจ้าเข้านอนหรือตื่นนอน ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้า อยู่ใกล้ชีวิตพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงอยู่ไม่ไกล”²

ตลอดชีวิตของท่าน ประธานสมิทธาศัยการสวดอ้อนวอนไม่เพียงเป็นวิธี ใกล้ชีวิตพระเจ้าผู้เป็นเจ้านายมากขึ้นเท่านั้นแต่เพื่อทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ในยามวิกฤติด้วย วันหนึ่งขณะว่ายน้ำอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก นอกชายฝั่ง แคลิฟอร์เนีย ท่านมีประสบการณ์ต่อไปนี้

“ข้าพเจ้าถือเป็นนักว่ายน้ำที่เก่งมากและชื่นชอบกีฬานี้มาก วันนี้กระแสน้ำ ขึ้นสูงและเชี่ยวกราก ขณะว่ายออกจากฝั่งเข้าไปในมหาสมุทร ข้าพเจ้าพุ่งผ่าน คลื่นขนาดใหญ่ขณะที่มันกลายเป็นยอดคลื่นและแตกเป็นฟองฝอยกระเซ็นใส่ ข้าพเจ้า เป้าหมายของข้าพเจ้าคือลูกคลื่นขนาดใหญ่ที่ข้าพเจ้าสามารถนอนหงาย และลอยตัวขึ้นลงไปตามลูกคลื่น

“ขณะง่วนอยู่กับกีฬาที่น่าสนใจนี้ คลื่นใหญ่มากลูกหนึ่งก็กลายเป็นยอดคลื่น และแตกก่อนที่ข้าพเจ้าจะตั้งหลักทันหลังจากพุ่งผ่านลูกแรก คลื่นลูกที่สอง ดิ่งข้าพเจ้าเหวี่ยงลงไปก้นมหาสมุทร ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าตนกำลังถูกกระแสน้ำ ดิ่งลงไป ในเวลานี้คลื่นหลายลูกตามมาติด ๆ ข้าพเจ้าไม่สามารถตั้งหลักทัน ก่อนจะพุ่งจากลูกหนึ่งไปอีกลูกหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ตัวว่าเร็วแรงกำลังถดถอยอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องหาวิธีการบางอย่างเพื่อช่วยตนเอง ขณะลอยไปตามยอด คลื่นลูกใหญ่ลูกหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นเสาค้ำตอม่ออยู่ใกล้แค่เอื้อม และคิดว่าถ้า สามารถเอื้อมไปจับเสาเหล่านั้นได้ด้วยแรงเหนือมนุษย์ ข้าพเจ้าก็จะรอดชีวิต

“ข้าพเจ้าทูลในใจขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานความเร็วให้ข้าพเจ้าไปถึงที่ หมาย ขณะถูกซัดเข้าไปใกล้ตอม่อห่างหนึ่งช่วงแขน ข้าพเจ้าเอื้อมออกไปโอบ รอบเสาต้นหนึ่งไว้ เสาเหล่านั้นมีเฟรียงสีน้ำเงินเปลือกแหลมคมเกาะเต็มไปหมด เมื่อข้าพเจ้าเอาแขนขาโอบเสาให้แน่น พวกมันจะบาดหน้าอก แขน และต้นขา ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเกาะอยู่ที่นั่นนานเท่าที่จะทนเจ็บไหวพอลางจับตามองคลื่น ที่ซัดมาเพื่อโยนตัวขึ้นไปบนนั้นและให้คลื่นซัดข้าพเจ้าไปถึงเสาใกล้ฝั่ง ข้าพเจ้า สวดอ้อนวอนในใจทุกครั้งที่ย้ายจากเสาต้นหนึ่งไปอีกต้นหนึ่งด้วย

ความช่วยเหลือของคลื่นที่ม้วนตัวกันเข้ามา

“ช้าๆ แต่แน่นอนและด้วยความลำบากมาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึงฝั่งที่น้ำตื้นพอให้เดินขึ้นชายหาดได้ เมื่อมาถึงความปลอดภัยของทรายอ่อนๆ ข้าพเจ้าล้มลง หมดแรง อ่อนเพลีย เกือบจมน้ำตาย ไม่สามารถเดินกลับบ้านได้จนกว่าจะได้พักสักครู่ ขณะนอนอยู่บนทรายอ่อนๆ ด้วยความรู้สึกปลอดภัยข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์เฉียดตายที่ข้าพเจ้าเพิ่งประสบและใจข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความสำนึกในพระกรุณาธิคุณและความนอบน้อมที่พระเจ้าทรง...ไว้ชีวิตข้าพเจ้า”³ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 105]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

การสวดอ้อนวอนอนุญาตให้เราได้พบกับพระบิดาบนสวรรค์ ประหนึ่งพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น

พรวิเศษสุดที่เราได้รับในภาวะตึงเครียดและไม่แน่นอนเช่นนี้คือเรารู้สึกถึงการนำทางจากเบื้องบน มีศรัทธาแท้จริงในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสนพระทัยเรา ทรงได้ยิน และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา⁴

หลายปีก่อน...ข้าพเจ้าได้ฟังเรื่องของเด็กชายวัยเก้าขวบ [คนหนึ่ง] เป็นเด็กกำพร้า มีผู้พาเขาไปโรงพยาบาลอย่างเร่งด่วน ผลตรวจบอกว่าเขาต้องรับการผ่าตัดทันที เขาอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ ที่ให้เขาพักอยู่ด้วย พ่อแม่ของเขา (สมัยที่ยังมีชีวิตอยู่) สอนเขาให้สวดอ้อนวอน ด้วยเหตุนี้เมื่อเข้าโรงพยาบาลสิ่งที่เขาต้องการคือให้พระเจ้าทรงช่วยเขา

คณะแพทย์ตัดสินใจจัดการประชุมหารือ เมื่อเขาถูกเข็นเข้ามาในห้องผ่าตัด เขามองไปรอบๆ เห็นพยาบาลและแพทย์หารือกันเกี่ยวกับอาการป่วยของเขา เขารู้ว่าสถานการณ์ร้ายแรง เขาจึงพูดกับแพทย์คนหนึ่งขณะพวกเขากำลังเตรียมวางยาสลบว่า “คุณหมอครับ ก่อนจะเริ่มผ่าตัด คุณจะไม่สวดอ้อนวอนให้ผมหรือครับ”

แพทย์คนนั้นหาข้ออ้างด้วยความกระอักกระอ่วนใจพอสมควรว่า “หมอสวดอ้อนวอนให้หนูไม่ได้หรอก” เด็กชายจึงถามแพทย์คนอื่นๆ และได้คำตอบเหมือนกัน

ในที่สุด เหตุการณ์ที่น่าทึ่งบางอย่างก็เกิดขึ้น เด็กน้อยคนนี้พูดว่า “ถ้าคุณ

สวดอ้อนวอนให้ผมไม่ได้ คุณจะกรุณารอหน่อยได้ไหมครับขณะที่ผมสวดอ้อนวอนให้ตัวเอง”

พวกเขาดึงผ้าคลุมออก เด็กน้อยคุกเข่าอยู่บนเตียงผ่าตัด ก้มศีรษะ และพูดว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ผมเป็นเพียงเด็กกำพร้า ป่วยหนักมาก พระองค์จะไม่ทรงโปรดให้ผมหายดีหรือหรือ ขอทรงอวยพรคนเหล่านี้ที่กำลังจะผ่าตัดเพื่อพวกเขาจะผ่าตัดสำเร็จ ถ้าพระองค์ทรงทำให้ผมหายดี ผมจะพยายามเติบโตเป็นคนดี ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงทำให้ผมหายดี”

เมื่อสวดอ้อนวอนจบแล้ว เขาจึงนอนลง แพทย์และพยาบาลนำตาคลอหน่วยเขาพูดต่อจากนั้นว่า “ผมพร้อมแล้วครับ”

แพทย์ลงมือผ่าตัด หลังจากนั้นจึงส่งเด็กน้อยกลับไปห้อง เขาออกจากโรงพยาบาลภายในไม่กี่วัน และหายเป็นปกติในที่สุด

หลายวันหลังจากนั้น ชายคนที่ได้ยินเรื่องนี้เข้าไปในห้องทำงานของศัลยแพทย์คนหนึ่งและพูดว่า “เล่าให้ผมฟังหน่อยสิครับเรื่องการผ่าตัดเมื่อสามสี่วันก่อน—การผ่าตัดเด็กผู้ชายคนหนึ่งนะครับ”

ศัลยแพทย์พูดว่า “ผมผ่าตัดเด็กผู้ชายตั้งหลายคน”

ชายคนนั้นเสริมว่า “เด็กผู้ชายคนที่อยากให้มีใครบางคนสวดอ้อนวอนให้เขา”

แพทย์พูดจริงจังมากกว่า “มีอยู่รายหนึ่งครับ แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะพูดถึง”

ชายคนนั้นพูดว่า “คุณหมอครับ ถ้าคุณเล่าให้ผมฟัง ผมจะปฏิบัติต่อเรื่องนี้ด้วยความเคารพ ผมอยากฟังครับ”

แพทย์จึงเล่าเรื่องตามที่ข้าพเจ้านำมาเล่าที่นี่ และเสริมว่า “ผมผ่าตัดมาแล้วหลายร้อยราย ชายและหญิงผู้คิดว่าตนมีศรัทธาที่จะรับการรักษาให้หาย แต่ผมไม่เคยรู้สึกถึงพระสิริของพระเจ้าเหมือนที่ผมรู้สึกขณะเฝ้ามองเด็กชายคนนั้น เด็กชายเปิดหน้าต่างสวรรค์และพูดกับพระบิดาบนสวรรค์ประหนึ่งคนพูดกันตรงหน้า ผมอยากบอกคุณว่าผมเป็นคนดีขึ้นเพราะประสบการณ์นี้ขณะยืนฟังเด็กชายคนหนึ่งพูดกับพระบิดาในสวรรค์ของเขาประหนึ่งพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น”⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 105]

“เราควรดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์จนเมื่อเราก็มัทธิษะ ณ เมืองพระพักตร์
พระองค์เราจะรู้ว่าสิ่งที่เรากำลังทูลขอเป็นที่พอพระทัยพระองค์”

ขอให้เราดำเนินชีวิตจนทุกคืนเมื่อเราคุกเข่าสวดอ้อนวอนและทุกเช้าเมื่อเราก็มัทธิษะขอบพระทัย ณ เมืองพระพักตร์พระเจ้า เราจะมีพลังเปิดฟ้าสวรรค์เพื่อพระผู้เป็นเจ้าจะทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา เพื่อเราจะรู้ว่าพระองค์ทรงเห็นชอบ⁶

ถ้าเราดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ เราจะได้รับการดลใจให้รู้ว่าจะสวดอ้อนวอนขออะไร

สมัยเป็นหนุ่ม บิดาข้าพเจ้า [เกือบ] เสียชีวิตในแม่น้ำโพรวโอ...บิดาของท่านซึ่งอยู่ในซอลท์เลคซิติ์รู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้เข้าไปในห้องที่จัดไว้สำหรับการสวดอ้อนวอน ท่าน...คุกเข่า...และทูลว่า “พระบิดาบนสวรรค์ข้าพระองค์รู้สึกว่าจะเกิดเรื่องร้ายแรงบางอย่างกับครอบครัวของข้าพระองค์ในโพรวโอ พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์ไม่สามารถอยู่กับพวกเขาที่นั่นได้และอยู่ที่นี้พระบิดาบนสวรรค์ โปรดทรงปกป้องรักษาและคุ้มครองพวกเขาด้วยเถิด...”

ตอนที่บิดาท่านกำลังสวดอ้อนวอน จากการตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นเวลาใกล้เคียงกับที่บิดาข้าพเจ้าตกลงไปในน้ำ ช่วงนั้นน้ำไหลบ้า ท่อนไม้และก้อนหินไหลตามน้ำลงมาจากหุบเขาเล็ก และท่านช่วยตนเองไม่ได้ คนแถวนั้นเห็นสถานการณ์อันตรายของท่าน แต่พวกเขาเอื้อมไม่ถึงตัวท่าน กระแสน้ำเชี่ยวกรากมากถึงขนาดที่ไม่มีใครในนั้นจะรอดชีวิตได้ พวกเขาได้แต่ยืนดูด้วยความอกสั่นขวัญแขวน บิดาข้าพเจ้ากำลังทำทุกอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ศีรษะพ้นน้ำ แต่ท่านกำลังถูกน้ำเหวี่ยงขึ้นลงกระแทกกับก้อนหินและท่อนไม้ ฐู่ๆ คลื่นลูกหนึ่งก็พัดร่างท่านขึ้นจากน้ำไปอยู่บนฝั่ง นั่นคือคำตอบโดยตรง...ของการสวดอ้อนวอน⁷

เราควรสวดอ้อนวอนในที่ลับตา เราควรดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ จนเมื่อเราก็มีศีรษะ ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์เราจะรู้ว่าสิ่งที่เรากำลังทูลขอเป็นที่พอพระทัยพระองค์ และถ้าไม่ได้เป็นอย่างที่เราขอเราจะรู้ว่าพระเจ้ามาถึงเราซึ่งเรามีสิทธิ์ได้รับและจะเป็นพรจริง ๆ⁸ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 105]

การสวดอ้อนวอนมีอิทธิพลมหาศาลในชีวิตส่วนตัวของเรา ครอบครัวเรา และชุมชนของเรา

พระเจ้า...ทรงอธิบายต่อเราว่าเราจะได้รับพรผ่านการสวดอ้อนวอนอย่างไร มีคนมากมายในโลกผู้ไม่ตระหนักถึงประโยชน์แท้จริงของการสวดอ้อนวอน การสวดอ้อนวอนคือพลัง การสวดอ้อนวอนมีอิทธิพลที่เมื่อเทียบแล้วดูเหมือนน้อยคนจะเข้าใจ...

...มีผู้คนในศาสนจักรนี้ผู้ที่ไม่รู้ว่าพวกเขามีสิทธิ์ สิทธิขาด ที่จะสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขา ทูลขอพระองค์ให้ทรงนำความทุกข์ใจไปจากพวกเขาและนำพวกเขาไปสู่ความพอใจและความสุข⁹

เป็นเรื่องแปลกที่ต้องกระตุ้นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้กล่าวคำสวดอ้อนวอน มีบางคนไม่สวดอ้อนวอนในที่ลับตาหรือไม่สวดอ้อนวอนกับครอบครัว แต่หากเราไม่สวดอ้อนวอนเราย่อมสูญเสียความคุ้มครองที่การสวดอ้อนวอนมอบให้¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 105]

ข้าพเจ้าประสงค์จะเน้นดังนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะไม่ลืมสวดอ้อนวอน สวดอ้อนวอนในที่ลับตาและสวดอ้อนวอนกับครอบครัว บุตรธิดา ผู้ได้รับการเลี้ยงดูในบ้านที่ไม่มีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและการสวด

“จงคุ้มครองครอบครัวท่านทุก ๆ ด้านที่อยู่ในวิสัยจะทำได้
ทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้อิทธิพลของการสวดอ้อนวอน”

อ้อนวอนในที่ลับตาข่อมสูญเสียพรมากมาย ข้าพเจ้าเกรงว่าท่ามกลางความ
สับสนของโลก ความเร่งรีบและความวุ่นวาย หลายครั้งที่บ้านหลายหลังไม่มี
การสวดอ้อนวอนและปราศจากพรของพระเจ้า บ้านเหล่านี้จะมีความสุขต่อไป
ไม่ได้ เราอยู่ในยุคที่เราต้องการพระบิดาบนสวรรค์มากเท่ากับที่คนในยุคอื่นต้อง
การพระองค์¹¹

อย่าปล่อยให้อำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ห่างจากท่าน จงรักษาอิทธิพลของ
การสวดอ้อนวอนและการน้อมขอบพระทัยไว้ในบ้านของท่าน ให้ความกตัญญู
พรั่งพรไปสู่อุพระองค์ผู้ทรงรังสรรค์การดำรงอยู่ของเราและผู้ประทานความดีทั้ง
มวล¹²

จงให้บ้านของเราเป็นที่อยู่ของการสวดอ้อนวอน การน้อมขอบพระทัย และ
ความกตัญญู...เราจงสวดอ้อนวอนให้ชายหญิงที่ดีของโลกผู้ต้องการพระเจ้า
แต่ไม่เข้าใจว่าพระองค์ทรงสนพระทัยพวกเขา จงสวดอ้อนวอนให้...ผู้ว่าการ
ของเรา นายกเทศมนตรีประจำเมือง ผู้มีอิทธิพลทางการเมืองในชุมชนต่างๆ

ของเรา เพื่อพวกเขาจะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเพื่อเราทุกคนและทำให้เรามีความสุขมากขึ้น และทำให้พระบิดาบนสวรรค์ของเราพอพระทัย นั่นคือเอกลักษณ์ของเรา ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าพลังของการสวดอ้อนวอนเป็นสิ่งที่ไม่สามารถประเมินค่าได้¹³

การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทำให้ครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวกัน

เรา [ในฐานะสมาชิกครอบครัว] มักเห็นไม่เหมือนกัน สามีมักมีเหตุผลไม่เหมือนภรรยาและภรรยาก็มักจะมีเหตุผลไม่เหมือนสามี แต่ถ้าท่านจะสวดอ้อนวอนด้วยกัน ด้วยความปรารถนาจะเป็นหนึ่งเดียวกันจริงๆ ข้าพเจ้าบอกท่านได้ว่า ท่านจะเห็นพ้องต้องกันในเรื่องสำคัญทุกอย่าง

ข้าพเจ้าเห็น... ป้ายโฆษณาอันหนึ่งเขียนว่า “ครอบครัวที่สวดอ้อนวอนด้วยกันจะอยู่ด้วยกัน” ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครนำไปติดไว้ที่นั่น แต่ข้าพเจ้าต้องการพูดว่าถ้าท่านจะใคร่ครวญเรื่องนี้สักครู่ท่านจะรู้ว่าเป็นความจริง ข้าพเจ้าเตือนท่านให้สวดอ้อนวอนพระเจ้าด้วยกัน ข้าพเจ้ามิได้หมายความว่าคำสวดอ้อนวอนเท่านั้น ข้าพเจ้ามิได้หมายถึง... การพูดซ้ำไปซ้ำมา แต่เปิดจิตวิญญาณท่านต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในบ้านของท่านในฐานะสามีและบิดา ให้ภรรยาและลูกๆ ของท่านร่วมด้วย ให้พวกเขามีส่วนร่วม จากนั้นอิทธิพลที่ท่านรู้สึกได้เมื่อท่านไปที่นั่นจะเข้ามาในบ้าน¹⁴

ในฐานะคนหนึ่งทีพระเจ้าทรงขอให้สอน ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน จงจัดบ้านของท่านให้เป็นระเบียบ อย่ามองข้ามความสำคัญในหลายเรื่อง อย่าถูกชักนำเข้าไปในความเขลาและข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ ของโลก จงคุ้มครองครอบครัวท่านทุกๆ ด้านที่อยู่ในวิสัยจะทำได้ ทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้อิทธิพลของการสวดอ้อนวอน... การสวดอ้อนวอนมีพลังป้องกันเราให้อยู่ในเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์และนำเราเข้าไปสู่อาณาจักรซีเลสเชียล!¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 105]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ใน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 97–99) ลองสังเกตว่าประสบการณ์แต่เยาว์วัยของประธานสมิธเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนมีอิทธิพลต่อท่านอย่างไรตลอดชีวิต มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการสอนเด็ก ๆ เรื่องพลังของการสวดอ้อนวอน
2. ทบทวนเรื่องเล่าเกี่ยวกับเด็กชายวัยเก้าขวบ (หน้า 99–100) เหตุใดจึงรู้สึกว่บางครั้งการสวดอ้อนวอนของเราไม่เหมือนการสนทนากับพระบิดาบนสวรรค์ประหนึ่งคนพูดกันตรงหน้า พิจารณาว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างในการสวดอ้อนวอนส่วนตัวเพื่อให้รู้สึกถึงพระสิริของพระองค์บ่อยขึ้น
3. ขณะไตร่ตรองคำสอนของประธานสมิธในหน้า 101–102 ลองนึกถึงเวลาที่ท่านรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้สวดอ้อนวอนทูลขอบางอย่าง ท่านจะบอกอะไรกับคนที่รู้สึกว่คำสวดอ้อนวอนของเขาไม่ได้รับคำตอบ
4. พิจารณาคำกล่าวของประธานสมิธ “หากเราไม่สวดอ้อนวอนเราย่อมสูญเสียความคุ้มครองที่การสวดอ้อนวอนมอบให้” (หน้า 102) ท่านเคยรู้สึกถึงพลังและความคุ้มครองของการสวดอ้อนวอนในด้านใดบ้าง ท่านอาจจะแสดงประจักษ์พยานเรื่องพลังของการสวดอ้อนวอนกับคนที่ท่านไปเยี่ยมในฐานะผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอน
5. ประธานสมิธสอนว่การสวดอ้อนวอนจะ “ป้องกันเราไว้ในเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์” (หน้า 104) ท่านคิดว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ครอบครัวจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้แน่ใจว่พวกเขาสวดอ้อนวอนด้วยกันเสมอ พิจารณาว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้การสวดอ้อนวอนส่วนตัวมีความหมายมากขึ้นในชีวิต

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 6:7–13; 7:7–11; 2 นิไฟ 4:35; แอลมา 34:18–27; 37:37; 3 นิไฟ 18:20–21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63–64

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “นักเรียนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมเมื่อครูทำให้ตนเองกลายเป็นคนสำคัญที่สุดในห้องเรียน พูดคนเดียว และทำกิจกรรมเองทั้งหมด แนใจได้ว่าครุคนนั้นกำลังขัดขวางการเรียนรู้ของสมาชิกชั้นเรียน” (อาซาเฮล ดี. วูดร็อฟ ใน *ไม่มีการเรียกไดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 61)

อ้างอิง

1. “Testimony of Elder George Albert Smith,” *Liahona: The Elders’ Journal*, Feb. 2, 1915, 501.
2. ใน Conference Report, Oct. 1946, 150–51
3. “How My Life Was Preserved,” George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 121, scrapbook 1, pages 45–46.
4. ใน Conference Report, Apr. 1931, 31
5. “A Story of Two Boys,” *Improvement Era*, June 1949, 365.
6. ใน Conference Report, Apr. 1942, 17
7. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, Feb. 16, 1946, Church section, 1.
8. ใน Conference Report, Oct. 1934, 51
9. “Saints Blessed,” *Deseret News*, Nov. 12, 1932, Church section, 5.
10. ใน Conference Report, Apr. 1941, 25
11. การประชุมฐานะปุโรหิต 4 ต.ค. 1947 หอสมุดประวัติศาสตร์จักร ซอลท์เลคซิตี
12. “Pres. Smith’s Leadership Address,” 6.
13. ใน Conference Report, Apr. 1948, 163–64
14. ใน Conference Report, Apr. 1949, 190
15. ใน Conference Report, Apr. 1933, 72

“[พระคัมภีร์บรรจ] สิ่งที่พระบิดาของท่านและข้าพเจ้าทรงคิดว่าสำคัญมากพอ จะเก็บรักษาไว้และประทานแก่ลูกหลานมนุษย์และทำให้อ่านได้ในหลายภาษาของโลก”

พระคัมภีร์ ห้องสมุดล้ำค่า ที่สุดในโลก

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้เราเพื่อช่วยเรา
และครอบครัวเราเตรียมรับชีวิตนิรันดร์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

ใ
นบั้นปลายชีวิต ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิทหวนนึกถึงประสบการณ์จาก
วัยเยาว์เมื่อข้อความพระคัมภีร์ตอนหนึ่งมีผลยั่งยืนต่อท่าน “เมื่อข้าพเจ้าอายุ
ประมาณสิบสี่ปี ข้าพเจ้าอ่านแอลมาบทที่สี่สิบในพระคัมภีร์มอรมอนที่ชั้นเรียน
โรงเรียนวันอาทิตย์ของเรา พระคัมภีร์บทนั้นฝากรอยประทับไว้ในความคิดข้าพเจ้า
ซึ่งเป็นประโยชน์เมื่อความตายพรากคนรักไปจากเรา... นี่เป็นบทเดียวในพระ
คัมภีร์ที่บอกเราว่าวิญญาณเราไปที่ไหนเมื่อออกจากร่างกาย [ดู ข้อ 11–14]
และข้าพเจ้าต้องการไปที่ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษมนับแต่นั้น” [ดู ข้อเสนอ
แนะ 1 ในหน้า 115]

ประธานสมิทหวังให้คนอื่นๆ ได้รับประสบการณ์ที่มีความหมายขณะอ่าน
พระคัมภีร์ ในการกล่าวปราศรัยต่อสาธารณชนและการปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวกับ
คนอื่นๆ ท่านกระตุ้นทุกคนให้ศึกษาพระคัมภีร์อันเป็นวิธีสร้างประจักษ์พยานที่
พวกเขามีต่อพระกิตติคุณ ครั้งหนึ่ง ขณะโดยสารรถไฟ ท่านเริ่มสนทนากับชาย
คนหนึ่งที่เคยโตในครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายแต่ไม่ได้เข้าร่วมศาสนจักรอีก
ต่อไป “ขณะสนทนากัน” ท่านกล่าวในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้าคุยกับเขาเกี่ยวกับ
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์... เขาพูดเมื่อเราสนทนาหลักธรรมพระ
กิตติคุณว่า ‘เรื่องพวกนี้น่าสนใจครับ’ เราสนทนากันพักใหญ่ และเมื่อจบแล้ว
ชายที่ดีคนนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาเป็นคนดี กล่าวกับข้าพเจ้าว่า ‘ผมยอมสละทุก
อย่างที่ผมเป็นเจ้าของเพื่อให้มีความเชื่อมั่นแบบที่คุณมี...’

“ข้าพเจ้าบอกว่า ‘น้องชาย คุณไม่ต้องสละทุกอย่างที่คุณเป็นเจ้าของเพื่อให้
มีความเชื่อมั่นแบบนั้นหรอก ทั้งหมดที่คุณต้องทำคือค้นคว้าพระคัมภีร์ร่วมกับ

การสวดอ้อนวอน ไปหาคนที่จะอธิบายให้คุณฟังได้ แสวงหาความจริง และความสวยงามของความจริงจะดึงดูดใจคุณ... คุณจะรู้อย่างเดียวกับที่ผมรู้ว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ โจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์”²

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

ความจริงที่อยู่ในพระคัมภีร์มีค่ายิ่งกว่าปรัชญาของมนุษย์

พระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่าไม่ได้บรรจุปัญญาของมนุษย์เท่านั้น แต่บรรจุพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าด้วย แม้ในบ้านของคนหลายคนจะไม่มีพระคัมภีร์ แต่พระคัมภีร์บรรจุพระวาทะของพระเจ้า แม้เราจะเข้าใจโฮเมอร์ เซกสเปียร์ และมิลตัน และข้าพเจ้าสามารถแจกแจงรายชื่อนักเขียนคนสำคัญทั้งหมดของโลกได้ แต่นั่นไม่สำคัญ เพราะถ้าเราไม่อ่านพระคัมภีร์เท่ากับเราได้พลาดวรรณกรรมชิ้นเอกของโลกนี้

พี่น้องทั้งหลาย ความจริงทั้งหมดที่... จำเป็นต่อความรอดของเรารวมไว้ในปีกหนังสือที่ข้าพเจ้าแจกแจงไว้แล้ว เราอาจไม่ได้เป็นเจ้าของห้องสมุดที่มีหนังสือสองสามพันเล่ม แต่เราเป็นเจ้าของห้องสมุดล้ำค่าราคาไม่แพงได้ซึ่งแลกมาด้วยเลือดของคนดีที่สุดเท่าที่เคยมีมาในโลกนี้³

ข้าพเจ้าไม่หวังว่าท่านมีหนังสือประจำห้องสมุดหลายแห่งของโลกสะสมไว้ในบ้านท่านหรือไม่ แต่หวังว่าท่านมีพระคัมภีร์เหล่านี้หรือไม่ ลองนึกถึงหนังสือหลายล้านเล่มที่มีอยู่ในหอสมุดรัฐสภาที่วอชิงตัน ในหอสมุดบริติช และในหอสมุดของประเทศต่างๆ หลายล้านเล่ม—แต่ทั้งหมดที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยและจัดพิมพ์ให้ลูกหลานมนุษย์ซึ่งจำเป็นต่อการเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับที่แห่งหนึ่งในอาณาจักรซีเลสเชียลล้วนบรรจุอยู่ในปีกหนังสือศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ มีพวกเราที่คนรู้ว่าพระคัมภีร์บรรจุอะไรไว้บ้าง ข้าพเจ้าเข้าไปในบ้านที่ข้าพเจ้าเห็นนิตยสารเล่มล่าสุดทุกเล่มอยู่บ่อยๆ ข้าพเจ้าพบหนังสือที่โฆษณาว่าเป็นหนังสือขายดีที่สุด ถ้าท่านต้องโยนทั้งหมดนั้นทิ้งและเก็บไว้เฉพาะพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ท่านจะไม่สูญเสียสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขียนไว้และมีไว้ให้เราทุกคนชื่นชม พี่น้องทั้งหลาย ในบรรดาพรอื่นๆ ของเรา ขอให้เราอย่าลืมว่าพระเจ้าทรงให้เรา มี ชื่นชม และเข้าใจพระคัมภีร์ มีพระวาทะของพระองค์ที่ประทานมาตลอดทุกยุคทุกสมัยเพื่อความรอดของลูกๆ พระองค์⁴

ขณะอ่านพระคัมภีร์... ข้าพเจ้าพิศวงในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเพื่ออวยพรคนที่ยอมรับคำสอนของพระองค์ เพราะเราจะพบการปลอบโยนในบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มากกว่าในปรัชญาทั้งหลายของยุคสมัย ตามที่ปัญญาของมนุษย์ให้เรา⁵

เราพูดถึงปรัชญาของมนุษย์และบางครั้งเชิดชูให้เป็นเหมือนภาพที่สวยงาม แต่เมื่อขัดแย้งกับคำสอนของพระบิดาบนสวรรค์ดังบรรจุไว้ในงานเขียนศักดิ์สิทธิ์ ปรัชญาเหล่านั้นย่อมไร้ค่า ทั้งจะไม่นำคนใดไปสู่ความสุขนิรันดร์ และไม่ช่วยให้ใครพบสถานที่ในอาณาจักรของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา⁶

บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกที่เราไม่เห็นคุณค่าของพระคัมภีร์ไบเบิลศักดิ์สิทธิ์ และสิ่งที่บรรจุไว้ในนั้น รวมถึงพระคัมภีร์อื่นๆ เหล่านี้ พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่าที่เรียกว่า... เป็นจดหมายจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระคัมภีร์เหล่านี้ควรถือว่าเป็นเช่นนั้นอย่างน้อยก็เป็นคำปรึกษาและคำแนะนำที่ให้ลูกหลานมนุษย์เพื่อพวกเขาจะรู้วิธีใช้โอกาสของตนให้เป็นประโยชน์ เพื่อพวกเขาจะไม่ใช้ชีวิตให้สูญเปล่า⁷ [ดูข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 115]

พระเจ้าประทานพระคัมภีร์แก่เราเพื่อช่วยให้เราเอาชนะ การทดลองของเราและเตรียมรับความสูงส่ง

นี่คือวันแห่งการพิสูจน์ตัวเรา วันแห่งการทดลอง นี่คือวันที่ใจมนุษย์ไม่สมหวังเพราะความกลัว เมื่อคนจำนวนมากในโลกถามตนเองว่าจุดจบจะเป็นอย่างไร ชายผู้ได้รับการดลใจบางคนรู้ว่าจุดจบจะเป็นอย่างไร พระเจ้าทรงบอกเราไว้ใน [พระคัมภีร์] ห้องสมุดอันแสนวิเศษนี้ที่ข้าพเจ้าถืออยู่ในมือว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระองค์ประทานข้อมูลที่เรารู้จำเป็นต้องรู้เพื่อปรับชีวิตเราและเตรียมตัวเราให้พร้อม ทั้งนี้ไม่ว่าอะไรจะอุบัติเราจะอยู่ฝ่ายพระเจ้า⁸

ข้าพเจ้าจะขออ่านสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับยุคสุดท้ายนี้ในภาคที่หนึ่งของหลักคำสอนและพันธสัญญา: . . .

“ดังนั้น, เรา พระเจ้า, โดยรู้ภัยพิบัติซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, จึงเรียกหาผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และพูดกับเขาจากสวรรค์, และให้บัญญัติเขา; . . .

“จงค้นคว้าพระบัญญัติเหล่านี้, เพราะสิ่งเหล่านี้จริงและเป็นสัจจะ, และคำ

พยากรณ์และสัญญาซึ่งอยู่ในนั้นจะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด.

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด, และเราหาแก้ตัวไม่; และแม้ฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลกสูญสิ้นไป, คำของเราจะไม่สูญสิ้นไป, แต่จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด, ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน.”

“เพราะคุณเกิด, และคุณดี, พระเจ้าคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และพระวิญญาณรับสั่งคำพยาณ, และคำพยาณเป็นความจริง, และความจริงดำรงอยู่ตลอดกาลและตลอดไป. เอเมน.” [คพ. 1:17, 37-39]

คำปรารภนี้มีค่าควรให้ท่านพิจารณาอย่างจริงจัง นี่เป็นพระดำรัสเตือนของพระบิดาถึงเราทุกคน นี่เป็นพระดำรัสแนะนำด้วยความรักของพระบิดาผู้ทรงอ่อนโยนผู้ทรงทราบเราต้องการอะไร ดังที่พระองค์ตรัสไว้ในบทที่เราเพิ่งอ่านว่าโดยรู้สิ่งที่จะเกิดกับผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก พระองค์จึงประทานพระบัญญัติเหล่านี้⁹

บางครั้งเราลืมไปว่าพระเจ้าตรัสไว้แล้วและเราทำให้ตนเองไม่รับรู้ประกาศิตของพระองค์...

ข้อความหลายสิบตอนในพระคัมภีร์ใช้อ้างเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ในพระเมตตากรุณาของพระองค์ตรัสกับลูกหลานมนุษย์เรื่อยมาตลอดทุกยุคสมัย มิเพียงตรัสบอกพวกเขาว่าจะเกิดอะไรขึ้นเท่านั้น แต่ทรงขอร้องพวกเขาให้ละทิ้งความผิดพลาดในวิถีของตนด้วยเกลือกความพินาจะตามทันพวกเขา...

พระบิดาบนสวรรค์ทรงบอกเราผ่านตัวแทนที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ถึงเรื่องสำคัญที่จะเกิดขึ้น และเราสามารถอ่านได้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ถ้าเราปรารถนาจะได้รับการช่วยให้รอดและความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระองค์ พระองค์ทรงบอกเราแล้วว่าจะอย่างไร¹⁰

[พระคัมภีร์เป็น] ห้องสมุดใหญ่ที่สุดที่พบได้ในโลกนี้ พระคัมภีร์บรรจุอะไรไว้บ้าง พระคัมภีร์บรรจุสิ่งที่พระบิดาของท่านและข้าพเจ้าทรงเห็นความสำคัญมากพอจะเก็บรักษาไว้และมอบให้ลูกหลานมนุษย์และทำให้อ่านได้หลายภาษาของโลก พระคัมภีร์เหล่านี้ล้วนสำคัญและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายควรเข้าใจ ข้าพเจ้าจะไม่ขอให้ท่านยกมือเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมประชุมที่คนที่นี่เคยอ่านพระคัมภีร์

เหล่านี้ แต่ข้าพเจ้าปรารถนาจะดึงความสนใจของท่านมายังข้อเท็จจริงที่ว่าพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นความจริงอันล้ำค่า บรรจุพระวจนะที่ได้รับการเปิดเผยของพระเจ้าซึ่งจัดพิมพ์เผยแพร่ให้ชาวโลกเพื่อจุดประสงค์ของการเตรียมลูก ๆ ของพระองค์ให้พร้อมรับสถานที่หนึ่งในอาณาจักรซีเลสเชียล นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้าบอกว่าพระคัมภีร์มีค่ามาก...เราควรขอบพระทัยเพียงใดที่เราอยู่ในยุคสมัยที่เราสามารถอ่านคำแนะนำและคำปรึกษาของพระองค์ได้ อีกทั้งอธิบายเรื่องที่คลุมเครือและไม่รู้แน่ชัดให้เราเข้าใจ¹¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 115]

เราสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดศรัทธา ในครอบครัวเราโดยอ่านพระคัมภีร์กับพวกเขา

ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ท่านถามตัวท่านเองว่า มีกี่คนในพวกท่านอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ครอบครัวท่านฟังบ่อย ๆ เรียกพวกเขามาร่วมกันเพื่อสอนสิ่งที่พวกเขาควรรู้ ข้าพเจ้าเกรงว่าพวกเราหลายคนจะต้องตอบว่าเรายิ่งมา¹²

เราทราบอยู่แล้วถึงพระมากมายที่พระเจ้าประทานแก่เราในบันทึกศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเก็บรักษาไว้จนถึงสมัยของเรา และบรรจุนำแนะนำตลอดจนคำปรึกษาของพระบิดาผู้ทรงรู้แจ้งทุกสรรพสิ่ง นำแปลกที่พวกเราหลายคน ทั้งที่มีโอกาส ก็ยังขาดความคุ้นเคยกับเนื้อหาของบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้¹³

พระบิดาจะทรงถือว่าเราได้รับความผิดเมื่อเรากลับไปหาพระองค์อย่างนั้นหรือ ถ้าเราไม่สอนลูก ๆ ของเราให้รู้ความสำคัญของบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่...ท่านคิดหรือว่าหลังจากพระเจ้าทรง...วางคำสอนที่ยอดเยี่ยมซึ่งบรรจุไว้ในบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ให้เราเอื้อมถึงแล้ว พระองค์จะทรงคิดว่าเราเห็นค่าถ้าเราไม่สอนคำสอนเหล่านี้ให้ครอบครัวเราและทำให้คนเหล่านั้นผู้ที่เราดูแลด้วยเห็นความสำคัญของคำสอน

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาจะเน้นคำสอนของพระอาจารย์อีกครั้ง จง “คันคูดุในพระคัมภีร์” อ่านร่วมกับการสวดอ้อนวอนและด้วยศรัทธา สอนพระคัมภีร์ในบ้านของท่าน เรียกครอบครัวมาอยู่รอบตัวท่านและทำให้พวกเขาเกิดศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ โดยอ่านเรื่องเหล่านั้นที่เปิดเผยไว้ พระคัมภีร์เป็นห้องสมุดล้ำค่าที่สุดใดในบรรดาห้องสมุดทั้งหลายของโลก¹⁴

เก็บห้องสมุดนี้ไว้ในที่ซึ่งท่านจะมองเห็น และลูก ๆ ของท่านจะมองเห็น

“จงเรียกครอบครัวของท่านมาอยู่รอบตัวท่านและทำให้พวกเขาเกิดศรัทธา
ในพระผู้เป็นเจ้าของท่าน โดยอ่านเรื่องเหล่านั้นที่เปิดเผยไว้”

จากนั้นจงสนใจความรอดนิรันดร์ของเด็กชายหญิงเหล่านั้นที่อยู่ในบ้านท่าน
มากพอจะหาวิธีและหนทางให้พวกเขาสนใจสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในหนังสือเหล่านี้ เพื่อ
พวกเขาจะรู้ว่าพวกเขามีค่าเพียงใดในสายพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์ของ
พวกเขา¹⁵

นับเป็นเรื่องดีงามสำหรับข้าพเจ้าสมัยข้าพเจ้ายังเด็ก เมื่อพ่อแม่ นั่งข้างเตาผิง
และอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลขณะลูก ๆ นั่งฟังอยู่บนพื้น . . .

บัดนี้ ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านพี่น้องทั้งหลายว่า พระคำรัสแนะนำของ
พระเยซูคริสต์ ยังคงมีผลกับเราซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายคนดูในพระ
คัมภีร์เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่
เรา” [ยอห์น 5:39] อย่าละเลยพระคัมภีร์ไบเบิลเก่าแก่ของครอบครัว อย่าวาง
ทิ้งไว้เฉยๆ บนหิ้งแล้วลืมไปเลย จงหาว่าในนั้นพูดอะไรถ้าท่านยังไม่รู้ และถ้า
ท่านเคยอ่านแล้ว จงอ่านให้บุตรหลานของท่านฟังบ่อยๆ อีกครั้ง ไม่เพียงอ่าน

พระคัมภีร์ไบเบิลเท่านั้น แต่อ่านพระคัมภีร์เล่มอื่นที่พระเจ้าประทานเพื่อความสูงส่งของเรา เพื่อความสบายใจ และเพื่อพรของเราด้วย¹⁶

ข้าพเจ้าตกเตือนท่าน ไอ้อิสราเอล จงคันดูในพระคัมภีร์ อ่านพระคัมภีร์ในบ้านของท่าน สอนครอบครัวให้รู้ว่าพระเจ้าตรัสอะไรบ้าง และขอให้เราใช้เวลาอ่านวรรณกรรมที่ไม่สำคัญและมักเป็นภัยในสมัยของเราให้น้อยลง จงไปสู่น้ำพุแห่งความจริงและอ่านพระวจนะของพระเจ้า¹⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ด้านล่าง]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ความสำเร็จเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ขณะอ่านย่อหน้าแรกในหน้า 109 ให้นึกถึงเวลาที่พระคัมภีร์ข้อหนึ่งคลายท่านในลักษณะเดียวกัน ท่านรู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เป็นความจริงเมื่อไม่นานมานี้ท่านมีประสบการณ์อะไรบ้างกับพระคัมภีร์ที่เสริมสร้างประจักษ์พยานนั้น
2. อ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 110 และพิจารณาว่าพระคัมภีร์อยู่ที่ใดในห้องสมุดส่วนตัวของท่าน (นอกเหนือจากสิ่งอื่นที่ท่านอ่าน ดู หรือฟัง) ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้พระคัมภีร์มีที่อยู่ถาวรมากขึ้นในบ้านท่านและในชีวิตท่าน
3. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 111 พระคัมภีร์เคยช่วยท่านเผชิญภัยพิบัติของวันเวลาสุดท้ายอย่างไรบ้าง พิจารณาว่าท่านจะใช้พระคัมภีร์ช่วยคนที่ท่านรู้จักซึ่งกำลังประสบการทดลองที่ยากได้อย่างไร
4. ไตร่ตรองคำแนะนำที่ประธานสมิธกล่าวกับครอบครัวในหน้า 113–115 พรใดมาถึงครอบครัวที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการทำให้ลูก (หรือหลาน) ของเราเกิดความสนใจพระคัมภีร์ พิจารณาร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อท่านจะหมั่นศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวมากขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-7; โยชูวา 1:8; โรม 15:4; 2 ทิโมธี 3:15-17; 2 นีไฟ 4:15; ฮีลามัน 3:29-30; หลักคำสอนและพันธสัญญา 33:16

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ท่านจะช่วยให้คนที่ท่านสอนรู้สึกเชื่อในความสามารที่จะมีส่วนร่วมในการสนทนามากขึ้นได้ถ้าท่านตอบสนองความคิดเห็นที่จริงใจทุกข้อในทางบวก ตัวอย่างเช่น ท่านอาจพูดว่า ‘ขอบคุณครับสำหรับคำตอบของคุณ นั่นเป็นความคิดเห็นที่น่าคิดมาก’... หรือ ‘นั่นเป็นตัวอย่างที่ดี’ หรือ ‘ผมขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่คุณพูดวันนี้’” (*ไม่มีการเรียกไต่อย่างใหญ่กว่าการสอน* หน้า 64)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1949, 83–84
2. ใน Conference Report, Oct. 1948, 165–66
3. ใน Conference Report, Oct. 1917, 43
4. ใน Conference Report, Oct. 1948, 164–65
5. ใน Conference Report, Oct. 1931, 120
6. ใน Conference Report, Apr. 1946, 125
7. ใน Conference Report, Oct. 1923, 70
8. ใน Conference Report, Apr. 1942, 14
9. ใน Conference Report, Oct. 1917, 42–43
10. ใน Conference Report, Oct. 1940, 107–9
11. ใน Conference Report, Oct. 1948, 164
12. ใน Conference Report, Oct. 1950, 179
13. ใน Conference Report, Apr. 1929, 30
14. ใน Conference Report, Oct. 1917, 43–44
15. ใน Conference Report, Oct. 1948, 165
16. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, Feb. 16, 1946, Church section, 6.
17. ใน Conference Report, Oct. 1917, 41

การเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า ต่อบุตรธิดาของพระองค์

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงนำทางเราแต่ละคนและทั้งศาสนจักร
ผ่านพระวิญญูณบริสุทธิ์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

เพื่อสอนเรื่องความสำคัญของการเปิดเผยเพื่อนำทางศาสนจักร จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทจึงเล่าประสบการณ์หนึ่งที่ท่านได้รับบนเที่ยวบินจากลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนียไปซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

“ใกล้มีลพอร์ต ยูทาห์ จู่ๆ เราก็มบินเข้าไปในกลุ่มหมอกหนาที่บอบบางที่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นมาก่อน ข้าพเจ้าพยายามมองฝ่าหมอกออกไปนอกหน้าต่าง แต่มองไม่เห็นอะไรเลย ไม่ว่าจะมองออกไปทางไหนก็มองไม่เห็นอะไร

“ข้าพเจ้ารู้ว่าเรากำลังเข้าใกล้เทือกเขาด้วยอัตราความเร็วประมาณห้ากิโลเมตรต่อนาที ซึ่งเราต้องบินผ่านเข้าไปในหุบเขาซอลท์เลค ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลและถามตนเองว่า ‘นักบินจะหาทางเจอได้อย่างไรในเมื่อเขามองไม่เห็นอะไรเลย’ เขามีเข็มทิศแต่เครื่องบินอาจออกนอกเส้นทางได้ เขามีเครื่องมือบอกระยะทางเหนือระดับน้ำทะเลแต่เขาไม่มีทางรู้ว่าเราอยู่ห่างจากพื้นดินแค่ไหน ข้าพเจ้าคิดว่าเขาอาจบินสูงพอจะบินข้ามเทือกเขาระหว่างเรากับหุบเขาซอลท์เลคและพยายามหาที่ลงจอดโดยอาศัยแสงวาวของไฟสัญญาณบนลานบินถ้าเราเข้าใกล้มากพอ แต่ข้าพเจ้าขุ่นลุกเมื่อนึกถึงอันตรายของการหลงทางและมองไม่เห็นไฟสัญญาณกับสนามบิน

“ด้วยความกระวนกระวายใจข้าพเจ้าจึงไปที่ห้องของนักบินกับนักบินผู้ช่วยเพื่อดูว่าพวกเขาารู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าไม่อาจบอกได้ว่าเราอยู่ที่ระดับหนึ่งร้อยฟุต หนึ่งพันฟุต หรือหนึ่งหมื่นฟุตเหนือพื้นดินและไม่ทราบว่าจะบอกได้อย่างไร นอกจากประมาณการ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่านักบินมี

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิทกับลูซีกรรยา ประธานสมิธโซ่ประสบการณ์ที่ท่านได้รับ
บนเครื่องบินสอนเรื่องความสำคัญของการเปิดเผย

อุปกรณ์ชิ้นเล็ก ๆ อยู่เหนือใบหูเหมือนเครื่องรับโทรศัพท์ในสำนักงาน ข้าพเจ้าสอบถามนักบินผู้ช่วยว่าพวกเขาบอกได้อย่างไรว่าเรากำลังบินไปถูกทิศหรือรู้ได้อย่างไรว่าเราออกนอกเส้นทาง เขาตอบว่า ‘เมื่อเรามองไม่เห็นเราจะมีสัญญาณวิทยุนำทาง’

“‘คืออะไรหรือครับ’ ข้าพเจ้าถาม เขาอธิบายว่าสัญญาณเปรียบเสมือนเส้นทางไฟฟ้าระหว่างจุดสองจุด ในกรณีของเราจุดสองจุดนั้นคือมิลฟอร์ดกับซอลท์เลคซิตี เขากล่าวว่าอุปกรณ์ที่อยู่เหนือใบหูนักบินจะทำงานทั้งนี้เพื่อว่าเมื่อเครื่องบินอยู่ในสัญญาณ เขาจะยังได้ยินเสียงฮัมเบา ๆ อย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าเครื่องบินไปทางขวาหรือซ้ายเสียงจะเปลี่ยนและเสียงดังกรีกคล้ายเสียงเครื่องรับโทรเลขจะเตือนนักบินถ้าเขา... ถอยกลับเข้าไปในสัญญาณหรือเส้นทางบนเส้นทางของความปลอดภัย เสียงกรีกจะหยุดและจะยังได้ยินเสียงฮัมเหมือนเดิมถ้าเรายังคงอยู่ในคลื่นเราจะไปถึงที่หมายอย่างปลอดภัย

“ข้าพเจ้ากลับไปนั่งที่ด้วยความสบายใจอย่างยิ่งเพราะรู้ว่าแม้จะมีหมอกและความมืดปกคลุม มองไม่เห็นหรือไม่รู้เลยว่าเราอยู่ที่ไหน แต่นักบินกำลังรับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอเพื่อเราจะอยู่บนเส้นทางและเขารู้ว่าอีกไม่นานเราจะถึงที่หมายของเรา ไม่นานที่ต่อมาข้าพเจ้ารู้สึกว่เครื่องบินกำลังลดระดับ เราบินผ่านยอดเขามาแล้วและใกล้จะถึงสนามบิน เมื่อเราใกล้ถึงพื้นเราเห็นดวงไฟสว่างจ้าของลานบินที่จะลงจอด เครื่องบินบรรทุกสินค้าลำค่าที่สุดและพื้นอย่างนุ่มนวลดั่งนกนางนวลและพื้นน้ำ ค่อย ๆ วิ่งไปยังที่จอด เราก้าวลงจากยานผู้พื้น มีความสุขที่ได้กลับบ้านอีกครั้ง...

“ข้าพเจ้านึกถึงบทเรียนเกี่ยวกับเครื่องบินหลายครั้งและประยุกต์ใช้กับประสบการณ์ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย...

“พระเจ้าไม่เพียงประทานคำแนะนำที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เพื่อนำทางเราเท่านั้นแต่พระองค์ทรงวางผู้นำไว้ในศาสนจักรนี้ด้วย บุตรชายคนหนึ่งของพระองค์ผู้ได้รับการเลือก การแต่งตั้ง และการวางมือมอบหน้าที่ให้เป็นประธานท่านเป็นนักบินของเราและท่านจะได้รับการนำทางจากเสียงหนึ่งซึ่งจะทำให้ท่านสามารถนำเราไปยังที่ซึ่งเราควรไป ถ้าเราฉลาดเราจะไม่มีความเห็นขัดแย้งกับท่านแต่จะยินดีให้เกียรติท่านในตำแหน่งของท่านตราบที่พระเจ้าทรงสนับสนุนท่าน”

ประธานสมิธใช้ประสบการณ์บนเครื่องบินสอนด้วยว่าเราแต่ละคนสามารถ

รับการเปิดเผยเพื่อนำทางชีวิตเราได้ถ้าเรามีค่าควร

“ถ้าเราดำเนินชีวิตอย่างที่เรารู้ว่าเราควรทำ เราย่อมมีสิทธิ์ได้ยินเสียงกระซิบของพระสุรเสียงสงบแผ่วเบาเตือนเราให้ระวังอันตราย โดยบอกว่านี้คือเส้นทางของความปลอดภัย เจ้าเดินมาทางนี้สิ... ถ้าเราประพฤติผิด สุรเสียงนั้นจะกระซิบบอกเราให้ ‘หันกลับมา คุณทำผิดพลาดไปแล้ว คุณไม่เอาใจใส่คำแนะนำของพระบิดาบนสวรรค์’ จงฟังความผิดพลาดในวิถีของท่านขณะยังมีเวลา เพราะหากท่านออกจากเส้นทางที่ถูกต้องไกลเกินไป ท่านจะไม่ได้ยินเสียงและท่านอาจหลงทางจนหาทางกลับไม่ได้...”

“คำแนะนำของข้าพเจ้าถึงท่านคือจงมีพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าและรักษาพระวิญญาณไว้ วิธีเดียวที่เราจะรักษาพระวิญญาณไว้ได้คือดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระองค์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์... ฟังสุรเสียงสงบแผ่วเบาที่จะนำท่านตลอดเวลาถ้าท่านมีค่าควรในเส้นทางที่มุ่งสู่ความสุขนิรันดร์”¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 126]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงองค์ต่อบุตรธิดาของพระองค์ ในสมัยเราเคยเช่นที่พระองค์ทรงแสดงองค์ในอดีต

นับเป็นสิทธิพิเศษอย่างยิ่งที่ได้อยู่ในยุคหนึ่งของโลก ยุคที่เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ รู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกและพระผู้ไถ่ของเรา รู้ว่าพระเจ้ายังคงแสดงองค์ต่อบุตรธิดาของพระองค์ผู้ได้เตรียมตนเองให้พร้อมรับพรของพระองค์! ข้าพเจ้ามองดูใบหน้าของผู้ฟังกลุ่มใหญ่ในวันนี้ [ที่การประชุมใหญ่สามัญภาคหนึ่ง] ผู้ฟังส่วนใหญ่ได้รับการคลายจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพ และเมื่อพวกเขาสวดอ้อนวอน พวกเขาสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขาโดยรู้ว่าคำสวดอ้อนวอนของพวกเขาจะได้รับคำตอบด้วยพรบนศิริชะ... เรารู้ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระองค์ทรงสนพระทัยเรื่องของเรา พระองค์ทรงสนพระทัยมาแล้วตั้งแต่โลกเริ่มต้นเมื่อทรงวางบุตรคนแรกของพระองค์ไว้บนแผ่นดินโลก²

ความแตกต่างระหว่างศาสนจักรที่ยิ่งใหญ่นี้กับศาสนจักรอื่นทั้งหมดตั้งแต่กาลเริ่มต้นคือเราเชื่อในการเปิดเผยจากเบื้องบน เราเชื่อว่าพระบิดาของเราตรัสกับมนุษย์สมัยนี้เช่นที่พระองค์ตรัสมาแล้วตั้งแต่สมัยของอาดัม เราเชื่อและเรา

รู้—ซึ่งมากกว่าเพียงแค่เชื่อ—ว่าพระบิดาของเราทรงงานในโลกนี้เพื่อความรอดของลูกหลานมนุษย์³

ไม่เพียงเพราะเรามีศรัทธาในหนังสือเหล่านี้เท่านั้น [พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า] ที่ทำให้คนอื่นมองว่าเราเป็นคนแปลกแต่เพราะเราเชื่อมั่นด้วยว่าพระบิดาในสวรรค์ตรัสในยุคสมัยนี้ ความจริงคือเรารู้ว่ามีการสื่อสารกับฟ้าสวรรค์ เราเชื่อว่าพระเยซูฮอวาทรงมีความรู้สึกต่อเราและทรงมีอิทธิพลเหนือเราเหมือนที่ทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ผู้เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ในอดีต

ผู้ไม่เชื่อมองว่าสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในทุกยุคทุกสมัยของโลกเป็นคนแปลก เมื่อพระเจ้าตรัสผ่านผู้รับใช้ของพระองค์มีหลายช่วงเวลาที่คนมากมายในโลกพูดว่า “ฉันไม่เชื่อเรื่องการเปิดเผย” ยุคนี้ก็ไม่มีข้อยกเว้น ลูก ๆ ของพระบิดาหลายพันหลายล้านคนที่อยู่ในโลกกำลังชำระรอยประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเมื่อพวกเขาปฏิเสธว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์อีกครั้งต่อลูกหลานมนุษย์ และกล่าวว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องได้รับการเปิดเผยอีก⁴

เราไม่เชื่อว่าฟ้าสวรรค์ปิดตายเหนือศีรษะเรา แต่พระบิดาองค์เดียวกันกับที่ทรงรักและห่วงใยลูกหลานอิสราเอลทรงรักและห่วงใยเราเช่นกัน เราเชื่อว่าเราต้องการความช่วยเหลือของบิดาบนสวรรค์ในการกำกับดูแลชีวิตเรามากเท่า ๆ กับพวกเขา เรารู้ว่าในยุคสมัยที่เราอยู่ตราบนึกถอดออกแล้ว และพระผู้เป็นเจ้าตรัสจากฟ้าสวรรค์อีกครั้ง⁵ [ดู ข้อเสนอนะ 2 ในหน้า 126]

พระเจ้าทรงนำทางผู้คนของพระองค์ผ่านการเปิดเผย ต่อประธานศาสนจักร

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการจัดตั้งตามพระบัญชาโดยตรงจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ศาสนจักรนี้วางรากฐานบนศิลาของการเปิดเผยและศาสนจักรได้รับการนำทางโดยการเปิดเผย⁶

การเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรในวันเวลาเหล่านี้ นับว่าพิเศษสุด ศาสนจักรที่ผู้เป็นสมาชิกเชื่อว่าพระเจ้าตรัสผ่านผู้นำของพวกเขา เมื่อเราได้รับการสอนจากประธานศาสนจักร เราเชื่อว่าท่านบอกสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำสำหรับเราสิ่งนี้เป็นมากกว่าคำแนะนำของมนุษย์ เราเชื่อเช่นนั้นและนั่นนำเราให้

ค้นหาจิตวิญญาณของเรา และเราได้รับการกระตุ้นเตือนให้ตั้งใจมันอีกครั้งว่าจะเป็นอย่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์ให้เราเป็น⁷

เราเคยมีจิตวิญญาณในศาสนจักรที่ถูกชักนำอย่างผิด ๆ เพราะความเขลาของ พวกเขาให้ต่อต้านคำแนะนำของ [ประธานศาสนจักร] โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงว่า พวกเขากำลังต่อต้านพระเจ้าและพวกเขาตกอยู่ในความมืดและโทมัส หาก พวกเขาไม่กลับใจ พวกเขาจะไม่พบสถานที่ในอาณาจักรซีเลสเชียล

ขอให้เราจำไว้ว่าพระเจ้าทรงกำหนดประธานศาสนจักรนี้อย่างเป็นทางการ ให้เป็นนักบินของศาสนจักรที่นี้ในความเป็นมรรตัยเพื่อเป็นตัวแทนของพระ อาจารย์แห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก⁸

เมื่อบางครั้งมนุษย์มาหาคน ๆ หนึ่งหรือหลายคน อย่างที่พวกเขาเคยทำเพื่อ ให้ตนบรรลุผลสำเร็จในการแสวงหาบางอย่าง และพูดว่า “ผมฝันอย่างนี้และนี่ คือสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ” ท่านพึงรู้ว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้า ความฝัน นิमित และการเปิดเผยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต่อลูกหลานมนุษย์จะผ่าน มาทางผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้งอย่างถูกต้องเสมอ ท่านอาจฝันและเห็น ปรากฏการณ์เพื่อความสบายใจของท่านหรือเพื่อความพอใจของท่าน แต่ท่าน จะไม่ฝันหรือไม่เห็นเพื่อศาสนจักร . . . เราต้องไม่ถูกหลอก⁹

วันนี้จิตวิญญาณข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณที่รู้ว่าเมื่อเรายังคงเป็น สมาชิกในศาสนจักรเรามีนักบินผู้รู้ทาง และถ้าเราจะทำตามคำแนะนำของเขา . . . เราจะไม่ประสบภัยทางวิญญาณที่โลกกำลังประสบอยู่แต่เราจะออกไปกระทำ คุณประโยชน์ เป็นพรแก่มนุษยชาติ และปลาบปลื้มยินดีในความเป็นเพื่อนของ คนที่เรารัก¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 126]

เราต่างมีสิทธิ์ได้รับการดูแลส่วนตัวจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ถ้าเราเชื่อฟังพระบัญญัติ

ข้าพเจ้าเชื่อใจท่าน พี่น้องทั้งหลาย . . . ท่านมีสิทธิ์ได้รับความรู้อย่างเดียวกับ ที่ผู้เป็นประธานดูแลศาสนจักรได้รับ ท่านมีสิทธิ์ได้รับการดูแลอย่างเดียวกับที่ หลั่งไหลมาสู่คนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแต่งตั้งให้เป็นผู้นำของพระองค์ ท่านมีสิทธิ์ ได้รับการดูแลจากพระวิญญาณ และความรู้ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของ ท่าน และเมื่อข้าพเจ้าพูดคำว่า “ท่าน” ข้าพเจ้าพูดถึงทุกคนที่เชื่อฟังพระบัญญัติ ของพระบิดา และเคยได้รับอทธิพลอันหอมหวานของพระวิญญาณพระเจ้าใน

“เราแต่ละคนมีสิทธิ์ได้รับการดูแลจากพระเจ้าตามสัดส่วน
การดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมของเรา”

ศาสนจักรของพระคริสต์... เราแต่ละคนมีสิทธิ์ได้รับการดูแลจากพระเจ้าตาม
สัดส่วนการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมของเรา¹¹

ไม่ว่าท่านจะไปทีใด ท่านจะไม่พบคนกลุ่มใดเหมือนคนกลุ่มนี้ที่ทุกคนมีศรัทธา
ในพระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราต้องถามทุกท่านว่ากี่คนมีประจักษ์พยาน ไม่ใช่เชื่อ
ตามที่คนอื่นพูด แต่มีกี่คนในพวกท่านมีความเชื่อมั่นว่านี่คืองานของพระผู้เป็น
เจ้า ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ เรากำลังดำเนินชีวิตนิรันดร์ และโจเซฟ สมิธ
เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ท่านจะตอบว่าท่านมี
ประจักษ์พยานนี้ซึ่งทำให้ท่านมีกำลังใจ ทำให้ท่านเข้มแข็ง และให้ความพึงพอใจ
แก่ท่านขณะก้าวไปในโลก...

...ข้าพเจ้าเรียนรู้เมื่อยังเด็กว่านี่คืองานของพระเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ามีศาสดา
พยากรณ์อยู่บนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการดูแลของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ
จะกล่อมเกลาคคนที่มิชีวิตเพื่อให้ชื่นชมกับการดูแลดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเราจะไม่
ฟังคนๆ หนึ่ง หรือสองคน หรือครึ่งโหล มีสมาชิกหลายพันคนของศาสนจักร

นี้ที่รู้—ไม่ใช่คิดไปเอง—พวกเขารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์พระเยซูคือพระคริสต์และเราเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า¹²

ท่านไม่จำเป็นต้องฟังแต่ประวัติศาสตร์ หรือฟังคำสอนของมนุษย์ เพื่อให้รู้ว่านี่คืองานของพระเจ้า เพราะท่านมีความรู้ชั้นลูกใหม่ในจิตวิญญาณท่านอยู่แล้วโดยของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีความสงสัยในจิตใจท่านเกี่ยวกับต้นกำเนิดของท่าน หรือเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งท่านจะไปเมื่อชีวิตนี้สิ้นสุด ถ้าท่านซื่อสัตย์ต่อความไว้วางใจที่มอบให้ท่าน¹³

คนอื่นให้ประจักษ์พยานเราไม่ได้ ความเชื่อมั่นมาจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา¹⁴

ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นั่นเพื่อแสดงความสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งสำหรับความรู้ที่มาถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ข้าพเจ้าไม่ได้ฟังใครสำหรับประจักษ์พยานที่ข้าพเจ้าครอบครอง แน่แน่นอนว่าข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับกำลังใจจากคนอื่นๆ ผู้ครอบครองแสงสว่างและความจริง และผู้ให้กำลังใจจากชีวิตที่ชอบธรรม แต่ข้าพเจ้าไม่ฟังใครสำหรับความรู้ที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์และโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

...ข้าพเจ้ายินดีเป็นพยานว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงและข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สุดจิตวิญญาณของข้าพเจ้าที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระกิตติคุณต่อข้าพเจ้า¹⁵

ในบรรดาพรทั้งหลายที่เข้ามาในชีวิตข้าพเจ้า พรล้ำค่าที่สุดคือการรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์และนี่คืองานของพระองค์ เพราะพรนั้นครอบคลุมพรอื่นทั้งหมดที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับในชีวิตนี้หรือในชีวิตที่จะมาถึง¹⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 126]

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้นำทางที่ปลอดภัย ตามเส้นทางของชีวิตมรรตัย

ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ [ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า]... เป็นเครื่องนำทางที่ปลอดภัยตามเส้นทางแห่งชีวิตมรรตัยและเป็นการเตรียมที่เชื่อถือได้เพื่อรับบ้านในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระองค์¹⁷

เราอ่านในโยบว่ามีวิญญาณในมนุษย์ และการคลีใจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ประทานความเข้าใจแก่เขา [ดู โยบ 32:8] ถ้าเรารักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เราย่อมมีสิทธิ์รับการคลีใจนั้น และถ้าเราดำเนินชีวิตอย่างที่บุตรของพระผู้เป็นเจ้าพึงดำเนิน เราจะมี การคลีใจนั้น และไม่มีใครขัดขวางได้ ผลที่ตามมาคือการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมของเราในความเป็นมรรตัย และยังคงพัฒนาต่อไปตลอดชั่ววันรันดร์¹⁸

ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณพระเจ้าเป็นยาแก้ความเบื่อหน่าย...แก้ความกลัวและสิ่งทั้งหมดคนนั้นที่บางครั้งจู่โจมชีวิตเราอย่างฉับพลัน¹⁹

เมื่อสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอดอยู่กับพระองค์พวกเขาเลื่อมใสพระองค์ โดยทราูไม่ว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่เพียงใด แต่พวกเขาไม่สามารถเผชิญปัญหาและอดทนต่อการข่มเหงที่แทบจะทำให้ชีวิตทนไม่ไหวจนกว่าอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับพวกเขาและจนกว่าพวกเขาจะได้รับบำบัดศมาด้วยไฟ เมื่อการคลีใจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพประทานความเข้าใจให้พวกเขา รัวว่าพวกเขามีชีวิตนิรันดร์ และถ้าพวกเขาพิสูจนศรัทธา พวกเขารัวว่าเมื่อใดที่พวกเขามอบร่างกายให้แก่ความตายพวกเขาจะลุกขึ้นจากหลุมฝังศพสู่ศมีภาพ และความเป็นอมตะ

นั่นคือผลของการคลีใจจากพระวิญญาณพระเจ้าเป็นเจ้าที่มาถึงพวกเขา การคลีใจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพที่ประทานความเข้าใจแก่พวกเขา...

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณซึ่งคุ้มครองเราในเส้นทางแห่งความจริงและความชอบธรรมสถิตกับเรา และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ความปรารถนาอันเกิดจากการคลีใจของพระบิดาบนสวรรค์นำเราไปบนเส้นทางนั้นของชีวิต²⁰

เมื่อการทำงานในชีวิตเสร็จสิ้นขอให้เราพบว่าเราได้ฟังเสียงกระซิบของสุรเสียงสงบแผ่วเบาที่นำทางเราเสมอในเส้นทางแห่งความชอบธรรม และรัวว่าการเปิดประตูสู่อาณาจักรเสสเซียลมีความหมายต่อเรา เพราะตัวเรา และคนที่เรารักจะก้าวหน้าตลอดกาล... มีความสุขชั่ววันรันดร์²¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 126]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v-viii

1. ขณะอ่าน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 117–120) ให้พิจารณาว่าเรื่องเปรียบเทียบของประธานสมิธประยุกต์ใช้กับการเดินทางผ่านความเป็นมรตัยของเราอย่างไร หมอก สัญญาณวิทู และเสียงดังกีริกแทนอะไรได้บ้าง พระเจ้าทรงเตือนท่านให้ระวังอันตรายและทรงช่วยให้ท่านอยู่บนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดรอย่างไร
2. ในหน้า 120–121 ประธานสมิธประกาศว่าการเปิดเผยจำเป็นในทุกวันนี้เท่าๆ กับในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล ท่านจะตอบอย่างไรเมื่อมีคนพูดว่าการเปิดเผยในพระคัมภีร์เพียงพอแล้วสำหรับสมัยของเรา ประสพการณ์ใดสอนท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ “ทรงสนพระทัยเรื่องของเรา”
3. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 121 ท่านรู้ได้อย่างไรว่าคำปรึกษาของศาสดาพยากรณ์มาจากพระเจ้าและเป็น “มากกว่าคำแนะนำของมนุษย์” (หน้า 122) การเปิดเผยส่วนตัวจะช่วยให้ท่านยอมรับและประยุกต์ใช้การเปิดเผยที่ประทานผ่านศาสดาพยากรณ์ได้อย่างไร
4. ขณะศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 122 ให้ตรึกตรองว่าท่านได้ประจักษ์พยานในพระกิตติคุณอย่างไร ประจักษ์พยานของผู้อื่นช่วยท่านอย่างไร ท่านทำอะไรจึงรู้ความจริงด้วยตนเอง
5. ให้หาถ้อยคำและประโยคในหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 124–125) ซึ่งอธิบายถึงวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถช่วยเราได้ พิจารณาว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้มีค่าควรรับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์บ่อยขึ้นในชีวิตของท่าน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 15:26; 1 นิไฟ 10:17–19; 2 นิไฟ 32:5; โมโรไน 10:3–5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38; 42:61; 76:5–10; หลักแห่งความเชื่อ 1:9

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “อย่ารู้สึกกังวลถ้าผู้เรียนเงียบไปสองสามวินาทีหลังจากที่ท่านตั้งคำถาม อย่าตอบคำถามเสียเอง ให้เวลาผู้เรียนได้คิดหาคำตอบ อย่างไรก็ดี ความเงียบที่ยาวนานอาจชี้ให้เห็นว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำถามและท่านจำเป็นต้องเรียบเรียงคำถามเพื่อถามใหม่” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 69)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Oct. 1937, 50-53
2. ใน Conference Report, Apr. 1946, 4
3. ใน Conference Report, Apr. 1917, 37
4. "Some Points of 'Peculiarity,'" *Improvement Era*, Mar. 1949, 137.
5. ใน *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55
6. "Message to Sunday School Teachers," *Instructor*, Nov. 1946, 501.
7. ใน Conference Report, Oct. 1930, 66
8. ใน Conference Report, Oct. 1937, 52-53
9. ใน Conference Report, Oct. 1945, 118-19
10. ใน Conference Report, Oct. 1937, 53
11. ใน Conference Report, Oct. 1911, 44
12. ใน Conference Report, Apr. 1946, 124-25
13. ใน Conference Report, Apr. 1905, 62
14. "Opportunities for Leadership," *Improvement Era*, Sept. 1949, 557.
15. ใน Conference Report, Oct. 1921, 42
16. ใน Conference Report, Apr. 1927, 82
17. "To the Latter-day Saints Everywhere," *Improvement Era*, Dec. 1947, 797.
18. ใน Conference Report, Apr. 1944, 31
19. ใน Conference Report, Oct. 1945, 115-16
20. ใน Conference Report, Apr. 1939, 124-25
21. ใน Conference Report, Apr. 1941, 28

“นี่คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่เรามี นี่คือการปราถนาจะช่วยจิตวิญญาณ
ของลูกหลานมนุษย์ให้รอดที่ลูกใหม่ในใจเรา”

ความปรารถนาจะแบ่งปัน พระกิตติคุณด้วยความกระตือรือร้น

พี่น้องของเราทั่วโลกต้องการข่าวสารของพระกิตติคุณ
ที่ได้รับการฟื้นฟู และเป็นเกียรติอย่างยิ่ง
ที่เราได้แบ่งปันกับพวกเขา

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

เพื่อนสนิทของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเขียนว่า “ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ เป็นผู้สอนศาสนาโดยกำเนิด ตั้งแต่วัยเยาว์ท่านมีความปรารถนาแรงกล้าที่จะแบ่งปันคำสอนของพระกิตติคุณกับเพื่อนมนุษย์ของท่าน เพื่อให้ ‘บุตรและศิษยาของพระเจ้า’ ทุกคนที่ท่านถือเป็นพี่น้องชายหญิงของท่าน ได้รู้ความจริงที่เปิดเผยต่อศาสนาดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

“หลายครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้เดินทางด้วยรถไฟไปกับประธานสมิธ ทุกครั้งข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าทันทีที่รถไฟเริ่มเคลื่อนขบวน ท่านจะหยิบหนังสือพระกิตติคุณเล่มเล็กๆ ออกจากกระเป๋าเดินทาง ใส่ไว้ในกระเป๋าเสื้อ แล้วย้ายไปนั่งกับผู้โดยสารคนอื่น ๆ ด้วยท่าทางที่เป็นมิตรและน่ารักของท่านทำให้ท่านรู้จักกับเพื่อนร่วมทางในเวลาอันรวดเร็ว และไม่นานนักข้าพเจ้าจะได้ยินท่านเล่าเรื่องราวการก่อตั้งศาสนจักรโดยศาสนาดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธหรือไม่ก็เล่าเรื่องราวการอพยพของวิสุทธิชนจากนอวูและการทดลองตลอดจนความยากลำบากของพวกเขาขณะข้ามทุ่งราบไปยูทาห์หรืออธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อให้เพื่อนที่เพิ่งรู้จักฟัง การสนทนาครั้งแล้วครั้งเล่าตามด้วยผู้โดยสารคนอื่นแล้วจนกระทั่งการเดินทางสิ้นสุด จากการที่ข้าพเจ้าได้รู้จักประธานสมิธมานานกว่าสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด ท่านจะต้องเป็นผู้สอนศาสนาสำหรับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเสมอ”¹

มีผู้เขียนถึงประธานสมิธด้วยว่า “ท่านจะพูดเรื่องศาสนากับคนทำความ

สะอาดปล่องไฟที่บ้านท่าน ท่านแทบจะไม่ยอมเสียโอกาสอธิบาย ‘ความจริงนิรันดร์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู’ กับเพื่อนหรือคนแปลกหน้า จากทัศนคติของท่าน นี่เป็นความกรุณาสูงสุด เพราะข่าวสารของพระคริสต์เป็นของขวัญล้ำค่าที่สุดที่ท่านต้องมอบให้”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 138]

เพราะการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นหัวข้อที่ประธานสมิธกล่าวถึงบ่อยครั้งในคำสอนของท่าน บทนี้จึงเป็นบทแรกของสามบทที่พูดถึงเรื่องดังกล่าวในหนังสือเล่มนี้ โดยเน้นเหตุผลที่เราแบ่งปันพระกิตติคุณ บทที่ 13 นำเสนอวิธีการต่างๆ เพื่อเราจะมีส่วนร่วมในงานสำคัญนี้ได้ และบทที่ 14 อธิบายวิธีที่ใช้ได้ผลมากที่สุดในความพยายามของเรา

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

โลกต้องการสิ่งที่เรามี—พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ที่ได้รับการฟื้นฟูในความสมบูรณ์

โลกอยู่ในความทุกข์ระทม ในความยากลำบาก จากสุดแดนด้านหนึ่งถึงอีกด้านหนึ่ง ชายหญิงต่างกำลังมองทางโน้นที่ทางนี้ที่ พลังหาว่าพวกเขาควรจะไปทางใดเพื่อทำสิ่งซึ่งจะนำสันติสุขมาให้พวกเขา...พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟูแล้ว ความจริงที่เปิดเผยจากสวรรค์อยู่ที่นั่นและนี่คือความจริงนั้น พระกิตติคุณนั้น ซึ่งถ้าโลกเพียงแต่รู้จัก จะเป็นยาอเนกประสงค์ที่รักษาได้สารพัดโรค พระกิตติคุณเป็นสิ่งเดียวที่จะนำสันติสุขมาให้พวกเขาขณะพวกเขาอยู่บนแผ่นดินโลก³

คนของโลกนี้จำเป็นต้องเดินย้อนกลับทางเดิมไปสู่รากฐานซึ่งพระอาจารย์แห่งสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงวางไว้ รากฐานแห่งศรัทธา การกลับใจและบำเพ็ญศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป การรับของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ภายใต้มือผู้ครอบครองสิทธิอำนาจจากเบื้องบน นั่นคือสิ่งที่โลกต้องการ ข้าพเจ้ารู้สึกยินดียิ่งที่หลายคนกำลังมองทางนั้น พวกเขาไปตามเส้นทางที่นำสู่โทมนัสและความทุกข์ระทมอย่างมีขอบเขตมาตลอด แต่มีวิธีเชี่ยวชาญสารพัดโรควางไว้ให้พวกเขาเอื้อมถึง—พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ มีแผนที่แสดงรายละเอียดของเส้นทางนั้นทั้งหมด แม้จะเป็นเส้นทางแคบ และเดินตามได้ยาก แต่ก็นำกลับไปหาพระบิดาของเราทุกคน ไม่มีเส้นทางอื่นนำเราไปที่นั่น⁴

นิกายต่างๆ ของโลกกำลังพยายามนำสันติสุขเข้ามาในใจมนุษย์ตามวิธีของพวกเขา พวกเขามีคุณธรรมมากมายมีความจริงมากมาย และบรรลุผลดีมากมาย แต่พวกเขาไม่ได้รับสิทธิอำนาจจากเบื้องบน อีกทั้งบุโรहितของพวกเขาไม่ได้รับมอบหมายจากเบื้องบนด้วย⁵

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นคนกลุ่มเดียวที่มีสิทธิอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณ โลกต้องการเรา⁶

มีความอดอยากพระวจนะของพระเจ้าจริงๆ ในโลก จิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์หลายดวงกำลังแสวงหาอย่างจริงจังเพื่อให้รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงปรารถนาอะไรจากพวกเขา ข้าพเจ้าเคยพบผู้นำจำนวนหนึ่งในนิกายต่างๆ ของโลก และท่ามกลางคนเหล่านั้นข้าพเจ้าพบบุคคลที่โดดเด่นผู้อุทิศตนทำคุณประโยชน์ แต่ในบรรดาคนเหล่านั้นที่ได้รับเรียกสู่การปฏิบัติศาสนกิจในองค์กรต่างๆ ข้าพเจ้าแทบไม่พบคนที่มีความเข้าใจเรื่องจุดประสงค์ในการดำรงอยู่ของพวกเขา หรือคนที่ทราบสาเหตุใดเราจึงอยู่ในโลกนี้ มนุษย์ไม่สามารถสอนสิ่งที่คุณเองไม่รู้ คนดี ๆ เหล่านี้ไม่เข้าใจพระกิตติคุณและความจำเป็นของศาสนพิธีพระกิตติคุณและส่วนมากจะจำกัดการสอนของพวกเขาอยู่เพียงบทเรียนทางศีลธรรมและการอ่านบทเพลงสดุดีให้ที่ประชุมฟัง พวกเขาเลือกข้อความพระคัมภีร์บางตอนมาเป็นเนื้อหาคำปราศรัยเรื่องคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นประโยชน์และจรรโลงใจ แต่มีเทศนาสั่งสอนเพียงไม่กี่ครั้งที่อธิบายข้อกำหนดซึ่งจิตวิญญาณทุกจิตวิญญาณต้องทำก่อนจะเข้าในอาณาจักรสวรรค์ นี่เป็นข้อมูลที่โลกต้องการมากที่สุด บาทหลวงน้อยคนมีข่าวสารที่คลใจผู้เข้าร่วมประชุมให้เชื่อในความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์และความจำเป็นของการรับศาสนพิธีพระกิตติคุณตามที่พระองค์ทรงกำหนด⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 138]

มีคนมากมายจะน้อมรับความจริง หากเปิดโอกาสให้พวกเขา

ลูกๆ ของพระบิดาทุกแห่งหนอยากทราบว่าพวกเขาควรทำอะไร แต่เนื่องด้วยอิทธิพลชั่วร้ายที่แผ่คลุมไปทั่วโลก พวกเขาจึงถูกหลอก คนน่ายกย่องสรรเสริญของโลกมองไม่เห็นความจริง...ปฏิบัติกำลังทำงานอยู่ และอำนาจเดียวที่สามารถล้มล้างอิทธิพลของเขาได้คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์⁸

ผู้คนระแวกกัน พวกเขาไม่เชื่อสิ่งที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาไม่เต็มใจทำตามที่ฟิลิป ศาสนุศิษย์คนหนึ่งของพระเจ้าช่วยให้ออดเนสนำนาธานาเอลผู้กำลังสนทนากับเขา ฟิลิปกล่าวว่า “พระเจ้าเสด็จมาแล้ว”

เขาพูดถึงพระองค์และนาธานาเอลถามว่า “พระองค์มาจากที่ไหนหรือ”

ฟิลิปตอบว่า “พระองค์มาจากนาซาเร็ธ” และชายที่ดีคนนั้นถามว่า “สิ่งดีอันใดจะมาจากนาซาเร็ธได้หรือ” ฟิลิปตอบว่า “มาดูเถิด” (ดู ยอห์น 1:43-46)

นาธานาเอลได้รับการสอนให้เชื่อว่าจะไม่มีความดีมาจากนาซาเร็ธ แต่เขาคือคนที่พระเจ้าช่วยให้ออดเนสรู้ถึงในเวลาต่อมาว่าเขาเป็นชาวอิสราเอลที่ไม่มีมารยา—เป็นคนดี แต่ถูกหลอกเพราะเรื่องราวที่เขาได้ยิน

แต่เมื่อเขาเรียนรู้แล้ว เมื่อเขายอมรับคำเชื่อเชิญของศาสนุศิษย์ให้ “มาดูเถิด” เขามาดู

เราเคยมีปีติอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระองค์ เราอยากให้ทุกคนชื่นชมพรนั้น และด้วยเหตุนี้เมื่อพวกเขาถามว่า “คนที่นี่เป็นอย่างไรหรือ” คำตอบของเราคือ “มาดูเถิด”⁹

พระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้า...ทรงเรียกข้าพเจ้าให้ไปยังภูมิภาคต่างๆ ของแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเดินทางมาแล้วกว่าหนึ่งล้านไมล์ตั้งแต่ได้รับเรียกสู่การปฏิบัติศาสนกิจ ข้าพเจ้าเดินทางไปในดินแดนและท้องถิ่นต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะไปที่ใดข้าพเจ้าได้พบคนดี ๆ บุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์ที่กำลังรอคอยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และมีหลายพันคน หลายแสนคน หลายล้านคนผู้จะยอมรับความจริงถ้าพวกเขาเพียงแต่รู้อย่างที่เรา¹⁰

มีองค์กรศาสนามากมายในโลก ชายหญิงที่เคร่งศาสนาหลายคนกำลังดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ตามที่พวกเขาเข้าใจ...

มนุษย์ทั้งปวงซึ่งจะดำเนินชีวิตตามแสงสว่างที่พระเจ้าทรงมอบให้พวกเขา และแสวงหาพระองค์ในการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ พระองค์จะทรงสัมผัสใจพวกเขา จะทรงมีอิทธิพลต่อความคิดของพวกเขา และจะประทานโอกาสให้พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าดร้ออีกครั้ง¹¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 139]

“คนที่เชื่อจะทำตามแบบแผนที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานเมื่อพระองค์ตรัสกับสาวกยิวว่า
“ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด”

เรากระตือรือร้นในการแบ่งปันพระกิตติคุณ เพราะเรารักเพื่อนบ้านของเรา

บางทีคนภายนอกอาจสังเกตเห็นว่ามีความกระตือรือร้นมากเป็นพิเศษในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดังที่ชายคนหนึ่งพูดเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “น่าแปลกที่คนของคุณผลักดันงานให้ก้าวหน้าอย่างมีความสุข ไม่ว่าผมจะพูดกับเยาวชนหรือผู้ใหญ่ คนทำสวนหรือนักการเมืองในหมู่คนของคุณ พวกเขาทุกคนมีความสุขพอใจ และเชื่อมั่นว่าพวกเขาครอบครองพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” . . .

. . . แปลกหรือที่ที่มีความกระตือรือร้นในการนมัสการของเรา ที่เรามีนิสัยอยากแบ่งความจริงอันรุ่งโรจน์เหล่านี้กับเพื่อนบ้านของเรา แปลกอย่างนั้นหรือที่พอถึงเวลาลูกชายของเราได้รับเรียกสู่สนามเผยแผ่ หรือเมื่อขอให้เราพักหน้าที่ของเราไว้ก่อนและออกไปในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ประกอบด้วยอำนาจจากเบื้องบน โดยครอบครองสิทธิอำนาจที่ประสาทให้ในยุคสุดท้าย

นี้ เพื่อให้เราแบ่งปันความจริงอันแสนวิเศษนี้กับทุกคน ความจริงที่ทำให้ชีวิตเราร่ำรวย...ความจริงที่เรานับด้วยความเต็มใจและความยินดี¹²

นี่คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่เรามี นี่คือการประารถนาจะช่วยจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์ให้รอดที่ลูกใหม่ในใจเรา ไม่ใช่เพื่อตัดดวงผลประโยชน์และกลายเป็นผู้มีอำนาจทางการเงิน ไม่ใช่เพื่อเราจะมีชื่อเสียงขจรขยายในโลกเพราะความสำเร็จของเรา แต่เพื่อบุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด จะได้ยินพระกิตติคุณนี้ ซึ่งคือเดซาณาภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า อันนำไปสู่ความรอดของทุกคนที่เชื่อและปฏิบัติตามพระกิตติคุณ และคนที่เชื่อจะทำตามแบบแผนที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานเมื่อพระองค์ตรัสกับสานุศิษย์ว่า “ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ” [มาระโก 16:16]¹³

ลองนึกถึงความรับผิดชอบที่ตกอยู่กับเราถ้าเราดำเนินชีวิตในความประมาทหรือความเฉยเมย ไม่หมายมั่นแบ่งความจริงให้กับคนที่พระเจ้าทรงรักมากเท่าๆ กับทรงรักเรา และผู้มีค่าในสายพระเนตรพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณจะมีความตื่นตัวในหมู่สมาชิกบางคนของศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรพยายามมากขึ้นเพื่อแบ่งความจริงทั้งหมดที่ฝากไว้กับศาสนจักรนี้ให้ลูกๆ ของพระบิดา¹⁴

เมื่อชายคนหนึ่งป่วย ถ้าเขาเป็นเพื่อนบ้านของเรา เราย่อมยินดีปรนนิบัติดูแลเขา ถ้ามีการสิ้นชีวิตในครอบครัวเขา เราจะพยายามปลอบโยนเขา แต่ปีแล้วปีเล่าที่เรายอมให้เขาเดินในเส้นทางซึ่งจะทำลายโอกาสรับชีวิตนิรันดร์ของเขา เราเดินผ่านเขาไปประหนึ่งเขาเป็นสิ่งที่ไร้ค่า¹⁵

เราตระหนักหรือไม่ว่าชายทุกคนอยู่ในรูปลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และหญิงทุกคนเป็นธิดาของพระองค์ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด พวกเขาคือลูกของพระองค์ พระองค์ทรงรักพวกเขาและปรารถนาความรอดของพวกเขา แน่หนอนว่าในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนี้เราจะนั่งเฉยๆ ไม่ได้ เราไม่สามารถรับของขวัญพิเศษของพระบิดาบนสวรรค์ซึ่งทรงมอบให้เราความรู้เรื่องชีวิตนิรันดร์ แล้วเก็บไว้อย่างเห็นแก่ตัวโดยคิดว่าเราอาจได้รับพรด้วยการนี้ สิ่งที่ยกระดับชีวิตเราไม่ใช่สิ่งที่เรารับ แต่คือสิ่งที่เราให้¹⁶

ขอให้เราสนใจความรอดของมนุษย์มากพอจะแสดงความกระตือรือร้นในเรื่องศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส เพื่อเราจะได้รับความสำนึกคุณและความรักของพวกเขาชั่ววันรันดร์ และความซาบซึ้งของพระบิดาบนสวรรค์

เพราะความสนใจที่เรามีต่อลูก ๆ ของพระองค์โดยไม่เห็นแก่ตนเอง¹⁷

พันธกิจของเราต่อลูก ๆ ของพระบิดา... คือพันธกิจแห่งสันติสุข แห่งไมตรีจิตต่อมนุษย์ทั้งปวง คือความปรารถนาอันแรงกล้าและกระตือรือร้นที่จะแบ่งสิ่งดี ๆ ที่พระองค์ทรงมอบให้เราอย่างเผื่อแผ่แก่ลูก ๆ ของพระบิดา และด้วยความหวังว่าพวกเขาจะเข้าใจ เพื่อเราจะถูกเขา วันแล้ววันเล่า และสวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงสัมผัสจิตใจพวกเขา ขอให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาในจิตวิญญาณพวกเขา เพื่อพวกเขาจะเข้าใจความจริงตามที่พระองค์ประทาน¹⁸

โอ้ ขอให้ศาสนจักรใหญ่นี้ พร้อมด้วยอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประทาน สามารถเผยแพร่วิถีความจริงได้เร็วขึ้น และช่วยประชาชาติต่าง ๆ ให้รอดพ้นจากความพินาศ เรากำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ในฐานะองค์กรหนึ่ง แต่ข้าพเจ้ามิได้ปลอบปล้ำในจำนวนที่เพิ่มขึ้นมากเท่ากับปลอบปล้ำในความเชื่อที่ว่าอิทธิพลของเรากำลังแผ่ขยายไปในทางดีและลูก ๆ ของพระบิดา จากเหนือจดใต้ จากตะวันออกถึงตะวันตก กำลังได้อินข่าวสารแห่งชีวิตและความรอด ซึ่งหากปราศจากข่าวสารดังกล่าวพวกเขาไม่อาจพำนักในที่ประทับของพระผู้ไถ่แห่งมนุษยชาติ¹⁹ [ดู ข้อเสนอนะ 4 ในหน้า 139]

พระเจ้าจะทรงถือว่าเรามีหน้าที่ต้องพยายาม แบ่งปันของประทานแห่งพระกิตติคุณ

เราได้รับของขวัญแสนวิเศษ แต่มีความรับผิดชอบสำคัญยิ่งติดตามด้วย เราได้รับพรจากพระเจ้าด้วยความรู้มากกว่าเพื่อนมนุษย์ของเรา และความรู้นั้นมีข้อกำหนดว่าเราต้องแบ่งให้ลูก ๆ ของพระองค์ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด²⁰

บัดนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราไม่ได้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดกำลังของเราถ้าเราทอดทิ้งลูก ๆ ของพระองค์ หรือถ้าเราแม้แต่ใช้เวลาตัดดวงผลประโยชน์ สะสมทรัพย์สินสมบัติในชีวิตนี้ และปล่อยให้ลูก ๆ ของพระองค์อยู่ในความมืดทั้งที่เราสามารถนำพวกเขาเข้ามาในแสงสว่างได้ ความเข้าใจของข้าพเจ้าคือพันธกิจสำคัญที่สุดที่ข้าพเจ้ามีในชีวิตนี้คือ หนึ่ง รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตามที่ข้าพเจ้าได้รับการสอน และถัดมาคือ สอนพระบัญญัติให้ลูก ๆ ของพระบิดาที่ยังไม่เข้าใจพระบัญญัติเหล่านั้น²¹

ไม่มีพระกิตติคุณแห่งความรอดใดอีก และเรา พี่น้องชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ มีความรับผิดชอบในการนำข่าวสารดังกล่าว ไม่เพียงไปสู่ประชาชาติ

ต่าง ๆ ของแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่แสดงให้เห็นเป็นแบบอย่างในชีวิตเราด้วย และสอนข่าวสารให้คนที่ เป็นเพื่อนบ้านของเราผู้ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกับเรา ข้าพเจ้าเตือนท่านวันนี้ว่าพระเจ้าทรงถือว่าท่านมีหน้าที่ต้องเรียกลูก ๆ ของพระองค์มาสู่การกลับใจและประกาศความจริงของพระองค์ให้ทราบโดยทั่วกัน ถ้าเราไม่ฉวยโอกาสสอนพระกิตติคุณของพระเจ้าของเราแก่นุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้นับถือศาสนาต่างจากเรา ผู้พำนักอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์จะทรงเรียกร้องในอีกด้านหนึ่งของมันให้เรารับผิดชอบสิ่งที่เราไม่ได้ทำ²²

อีกไม่นานเราจะต้องเผชิญกับบันทึกชีวิตของเรา ถ้าเราเชื่อสัตย์ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระบิดาของเราทุกคนในโลกจะทรงขอบใจเราและทรงอวยพรเราเพราะเราช่วยให้บุตรธิดาจำนวนมากของพระองค์เข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตและวิธีมีความสุขกับชีวิตภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระองค์²³

เมื่อเรามีวิญญาณของพระกิตติคุณ เราจะปรารถนาให้ตนสามารถสอนความจริงอันรุ่งโรจน์ซึ่งจำเป็นต่อความสูงส่งให้ลูก ๆ ของพระบิดาได้มากเท่าที่เราจะพบเจอ เพื่อว่าเมื่อถึงเวลาต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยชาติ เราจะสามารถทูลพระองค์ได้ว่า “ด้วยอำนาจที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ ด้วยปัญญาและความรู้ที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้เพียรพยายามนำลูก ๆ ของพระองค์มากเท่าที่ข้าพระองค์ทำได้มาสู่ความรู้เรื่องพระกิตติคุณด้วยความอ่อนโยน ด้วยความรักที่ไม่เสแสร้ง ด้วยเจตนาปรารถนาอันแน่วแน่ และด้วยความเมตตา²⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 139]

ถ้าเราแบ่งปันพระกิตติคุณให้ลูก ๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า รางวัลของเราคือปีติอย่างยิ่งกับพวกเขาในอาณาจักรซีเลสเชียล

พวกเราหลายคน ใช้เวลาส่วนใหญ่แสวงหาทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ที่เราจะต้องทิ้งไว้เมื่อเราไปจากที่นี่ แต่มีจิตวิญญาณอมตะรอบตัวเราผู้ที่เราสามารถสอนและสร้างแรงจูงใจให้ศึกษาความจริง และปลูกฝังความรู้ในใจพวกเขาว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ คงไม่มีสมบัติใดในโลกมีค่าต่อเราได้มากขนาดนั้น เพราะเราจะได้รับความชอบคุณจากพวกเขาที่นี่และความซาบซึ้งใจชั่ววันนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง นี่คือพันธกิจสำคัญที่สุด²⁵

นึกดูว่าจะมีความหมายเพียงใดถ้าเราสามารถนับได้ว่าเราเคยโน้มน้าวชายหญิงหลายสิบหลายร้อยคนให้ยอมรับพระกิตติคุณของพระเจ้าแทนที่จะเห็นแก่

*“เมื่อเรามีวิญญาณของพระกิตติคุณ เราจะปรารถนาให้คนสามารถสอนความจริง
อันรุ่งโรจน์ซึ่งจำเป็นต่อความสูงส่งให้ลูกๆ ของพระบิดาได้มากเท่าที่เราจะพบเจอ”*

ตนเองโดยพยายามช่วยแต่ครอบครัวเล็กๆ ของเราให้รอด ถึงเวลานั้นเราจะ
รู้สึกได้รับพรจริงๆ เราจะชื่นชมความรักและความซาบซึ้งใจของพวกเขาตลอด
กาล²⁶

เราจะเกิดปีติเพียงใดในอีกด้านหนึ่งของม่านเมื่อพบชายหญิงที่ดีเหล่านี้ผู้
ดำเนินชีวิตตามแสงสว่างที่พวกเขามี โดยพยายามทำหน้าที่ของตนต่อพระผู้
เป็นเจ้า และเนื่องด้วยการติดต่อของเรา เนื่องด้วยความห่วงใยและความเต็ม
ใจจะแบ่งปันกับพวกเขา พวกเขาจึงได้รับข้อมูลอื่นเกี่ยวกับพระกิตติคุณของ
พระเจ้าและยอมรับศาสนพิธีแห่งพระนิเวศน์ของพระองค์พร้อมทั้งเตรียมตัว
เป็นสมาชิกในอาณาจักรซีเลสเชียล ท่านจะมีความสุขเพียงใดหากเวลานั้นมา
ถึง เมื่อท่านยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่เพื่อรายงานถึงช่วง
เวลาไม่กี่ปีที่ท่านดำเนินชีวิตในความเป็นมรรตัย ถ้าบุตรธิดาเหล่านี้ที่พระบิดา
ทรงรักมากเท่ากับที่ทรงรักเรา ยืนข้างๆ เราและทูลว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ชาย
คนนี้ หญิงคนนี้เป็นคนแรกที่น่าข้อมูลเกี่ยวกับความจริงอันรุ่งโรจน์ของพระองค์

มาให้ข้าพระองค์ ความจริงที่เป็นเหตุให้ข้าพระองค์ปรารถนาจะแสวงหาพระองค์อย่างแรงกล้ามากกว่าแต่ก่อน ชายคนนี้หรือหญิงคนนี้คือคนที่ทำให้สิ่งนี้เป็นพระแก่ข้าพระองค์” และนั่นยังไม่หมด

เมื่อถึงเวลานั้น เมื่อท่านผ่านยุคของนินรันดรซึ่งเป็นเวลาที่ยาวนาน ท่านจะได้รับความรักและความสำนึกคุณจากชายหญิงและเด็กทุกคนที่ท่านเป็นเครื่องมือในการนำความสุขนินรันดรมาให้พวกเขา นี่ไม่คุ้มค่าหรือหรือ เราอาจใช้ชีวิตของเราที่นี่และได้เงินมาไม่กี่ร้อยหรือไม่กี่พันดอลลาร์ เราอาจมีฝูงสัตว์เลี้ยง ฝูงปศุสัตว์ บ้านและที่ดิน แต่เราไม่สามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปอีกด้านหนึ่งได้ สิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นต่อชีวิตนินรันดร จำเป็นต่อเราเฉพาะที่นั่นเท่านั้น แต่ถ้าเราได้รับความสำนึกคุณและความรักจากลูกคนอื่นๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้า สิ่งนั้นจะหลังไหลมาสู่เราตลอดกาล คิดดูเถิดว่าสิ่งนั้นจะมีความหมายเพียงใด! เมื่อถึงเวลาที่โลกนี้จะได้รับการชำระให้สะอาดและบริสุทธิ์ด้วยไฟและกลายเป็นอาณาจักรซีเลสเชียล ความไม่บริสุทธิ์ทั้งหลาย สิ่งไม่พึงปรารถนาทุกอย่างจะถูกกวาดทิ้งไป และเราจะพอใจอย่างยิ่งที่พบว่าเราได้เป็นเพื่อนกับคนเหล่านั้นที่เราบ้ใช้เมื่ออยู่ในความเป็นมรรตัย รัชมรดกกับพวกเขา และมีพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเราทรงนำทางเราตลอดกาล—นี่ไม่คุ้มค่าหรือหรือ นี่ไม่ใช่โอกาสอันน่ายินดีหรือหรือ²⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 6 ในหน้า 139]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v-viii

1. ทบทวน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 129–130) ท่านคิดว่าเหตุใดประธานสมิธจึงกระตือรือร้นเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา การเป็น “ผู้สอนศาสนาสำหรับศาสนจักรก่อน” มีความหมายอย่างไรในความคิดของท่าน
2. พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมอบอะไรให้โลกนอกเหนือจาก “บทเรียนทางศีลธรรม” ที่ศาสนาส่วนใหญ่มอบให้ (ดูตัวอย่างได้ที่ หน้า 130–131)

3. อ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 131 (ดู กพ. 123:12) ท่านเคยเห็นแบบอย่างอะไรบ้างจากคนที่เอาชนะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับศาสนจักรโดยยอมรับคำเชื่อเชิญให้ “มาดูแล” มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการกล่าวเชื่อเชิญเช่นนั้น
4. อ่านย่อหน้าที่สามในหน้า 134 ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งเราจึงลังเลไม่กล้าแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนบ้าน ขณะศึกษา หน้า 133–135 ให้พิจารณาว่าเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะความลังเลนั้น
5. ขณะศึกษา หัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 135 ให้ใคร่ครวญว่าท่านกำลังทำสิ่งทีพระเจ้าทรงคาดหวังให้ท่านทำเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณหรือไม่ พิจารณาร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านจะรักษาพระบัญญัติข้อนี้ให้เต็มที่ยิ่งขึ้นได้อย่างไร
6. ทบทวน หัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 136–138) และนึกถึงคนแรกที่แนะนำท่านหรือครอบครัวให้รู้จักพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อแสดงความสำนึกคุณต่อบุคคลนั้น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: อาโมส 8:11–12; โมไซยาห์ 28:1–3; แอลมา 26:28–30; หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:4; 18:10–16

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “เป็นการดีกว่าที่จะยกแนวคิดดีๆ บางอย่างมาทำให้เกิดการสนทนา—และการเรียนรู้ที่ดี—มากกว่าจะตะลุมบอนทุกคำในคู่มือ... บรรยายากที่ไม่เร่งรีบนั้นจำเป็นอย่างยิ่งถ้าคุณต้องการให้มีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในชั้นเรียนของคุณ” (เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “การสอนและการเรียนรู้ในศาสนจักร” *เดียวโฮนา* มิ.ย. 2007 หน้า 59)

อ้างอิง

1. เพรสตัน นิบลิย์ “Sharing the Gospel with Others,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 270
2. เมอร์ไล เจ. พูซีย์ *Builders of the Kingdom* (1981), 240
3. ใน Conference Report, June 1919, 43
4. ใน Conference Report, Apr. 1922, 54–55
5. ใน Conference Report, Apr. 1922, 53
6. ใน Conference Report, Apr. 1916, 47

7. ใน Conference Report, Oct. 1921, 38
8. ใน Conference Report, Apr. 1922, 53
9. ใน Conference Report, Oct. 1949, 5
10. ใน Conference Report, Oct. 1945, 120
11. ใน Conference Report, Apr. 1935, 43-44
12. ใน Conference Report, Oct. 1927, 46-47
13. ใน *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55
14. ใน Conference Report, Apr. 1934, 28
15. ใน Conference Report, Oct. 1916, 50
16. ใน Conference Report, Apr. 1935, 46
17. "Greeting," *Millennial Star*, July 10, 1919, 441.
18. ใน Conference Report, Oct. 1927, 49
19. ใน Conference Report, Oct. 1922, 98
20. ใน Conference Report, Apr. 1922, 53
21. ใน Conference Report, Oct. 1916, 50
22. ใน Conference Report, Apr. 1916, 48
23. ใน Conference Report, Oct. 1948, 7-8
24. ใน *Deseret News*, Aug. 20, 1921, Church section, 7
25. ใน Conference Report, Oct. 1916, 50
26. ใน Conference Report, Oct. 1941, 102
27. *Sharing the Gospel with Others*, sel. Preston Nibley (1948), 214-16; คำปราศรัยเมื่อวันที่ 4 พ.ย. 1945 ในวอชิงตัน ดี.ซี.

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ยุโรป
ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1919 ถึง ค.ศ. 1921

ทำส่วนของเราเพื่อแบ่งปัน พระกิตติคุณ

มีหลายวิธีที่เราสามารถมีส่วนร่วมในงานอันสำคัญยิ่งของการแบ่งปัน
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

นอกจากจะรับใช้เป็นเจ้าของที่ชั้นผู้ใหญ่ร่วม 48 ปี จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธยังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาสำหรับศาสนจักรสามครั้งด้วย รวมทั้งสองปีในฐานะประธานคณะเผยแผ่ยุโรป ท่านกระตุ้นสมาชิกศาสนจักรให้เตรียมความพร้อมทางวิญญาณสำหรับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและยอมรับการเรียกนั้นเมื่อมาถึง แต่ท่านสอนพวกเขาด้วยว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องได้รับจดหมายเรียกอย่างเป็นทางการให้สั่งสอนพระกิตติคุณ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นผู้สอนศาสนาตลอดชีวิต ท่านมักเตือนสมาชิกศาสนจักรให้นึกถึงโอกาสมากมายของพวกเขາในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนบ้านและมิตรสหาย ท่านกระตุ้นพวกเขาให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสานุศิษย์พระคริสต์

การรับใช้ของประธานสมิธในคณะเผยแผ่ยุโรปเริ่มต้นหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้ไม่นาน เพราะสงคราม จำนวนผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่จึงลดฮวบ การพยายามเพิ่มจำนวนมีอุปสรรคเพราะที่นั่นไม่ยอมให้วีซ่าแก่ผู้สอนศาสนาหน้าซำ้ศตวรรษของศาสนจักรยังได้รู้เรื่องเท็จเกี่ยวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ก่อให้เกิดอคติที่ยากจะเอาชนะได้ ถึงแม้จะมีข้อจำกัดเหล่านี้ แต่ประธานสมิธยังเชื่อมั่นว่างานจะก้าวไปข้างหน้าเพราะแบบอย่างของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์ ท่านสังเกตว่าเมื่อมีคนรู้จักศาสนจักรมากขึ้น “สมาชิกศาสนจักรจะเป็นที่เคารพนับถือเพราะคุณธรรมของพวกเขา” และนักวิจารณ์ “ถอนอคติที่ไม่เป็นธรรมอย่างรวดเร็ว โดยเข้ามาสัมผัสวิสุทธิชนยุคสุดท้ายโดยตรงในชีวิตประจำวันของพวกเขา. . .จากนั้นพวกเขาตัดดีลินเราตามผลของเราจากการสังเกตส่วนตัว และ

ข้อมูลที่พวกเขาให้ผลลัพธ์ที่ตามมาเพียงอย่างเดียว และผลนั้นเราชื่นชอบเป็นที่สุด¹

หลังจากเริ่มรับใช้เป็นประจำจนเผยแพร่ได้ไม่นาน ท่านเขียนถึงสมาชิกของศาสนจักรในยุโรปโดยเตือนพวกเขาให้นึกถึงหน้าที่รับผิดชอบในการแบ่งปันพระกิตติคุณและช่วยให้งานเจริญก้าวหน้า

“ด้วยความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าพระเจ้าจะทรงโน้มน้าวใจทุกคนที่มีค่าควรให้รับพระกิตติคุณเมื่อพวกเขาเข้าใจ เราจึงต้องพร้อมใจกันเปิดโอกาสให้ตัวเราได้ทำงานขณะยังมีเวลา ขอให้เราเผยแพร่คำสอนของพระอาจารย์เพื่อความรอดทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของคนดีๆ ในเกรทบริเทนและประเทศอื่นๆ ในคณะเผยแผ่ยุโรป”²

ไม่กี่เดือนต่อมาท่านเขียนว่า “สมาชิกทุกคนของศาสนจักรควรเบิกบานในการสอนความจริง เราแต่ละคนควรทำบางสิ่งบางอย่างทุกวันเพื่อนำแสงสว่างไปให้เพื่อนมนุษย์ของเรา ทุกคนมีค่าในสายพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์และพระองค์จะประทานรางวัลให้เราอย่างเพียงพอเพราะเราชี้ทางสว่างให้พวกเขา เราจะโยนความรับผิดชอบไปให้คนอื่นไม่ได้”³

หลังจากกลับจากยุโรปในปี ค.ศ. 1921 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรายงานในการประชุมใหญ่สามัญว่า “อคติที่มีต่อเราในอดีตลดลงไปมากแล้วและชายหญิงหลายร้อยหลายพันคนรู้ถึงงานที่เราทำอยู่” จากนั้นท่านเตือนวิสุทธิชนให้หาวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นอยู่เสมอ “ปัญหาของเราคือหาวิธีที่เราจะมอบพระกิตติคุณของพระเจ้าให้คนทั้งปวง นี่คือนิยามของเรา และด้วยความช่วยเหลือจากเบื้องบนเราจะพบวิธีแก้ไขปัญหา เรามีหน้าที่ต้องตรวจสอบให้แน่ชัดว่าไม่มีวิธีใดที่เราสามารถทำได้มากกว่าที่เราทำไปแล้ว ถ้าเราจะทำตามข้อเรียกร้องของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา”⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 153]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

สมาชิกทุกคนของศาสนจักรมีความรับผิดชอบ ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งยิ่งสำหรับสิทธิพิเศษของเราในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ สำหรับการเป็นเพื่อนกับชายหญิงของศาสนจักรนี้และศาสนจักรอื่น

ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่มีเพื่อนมากมายอยู่ในนิกายต่างๆ ของโลก กระจัดกระจายอยู่ในที่ต่างๆ ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจสำหรับมิตรภาพเหล่านั้น แต่ข้าพเจ้าจะไม่พอใจจนกว่าจะสามารถแบ่งปันบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขายังไม่ได้รับ⁵

เราส่งผู้สอนศาสนาไปยังประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลกเพื่อประกาศพระกิตติคุณดังเปิดเผยในยุคนสุดท้ายนี้ แต่หน้าที่ของเรายังไม่หมด ตรงประมุขมีบุตรธิดาที่ประเสริฐหลายร้อยหลายพันคนของพระบิดาบนสวรรค์คือเราอยู่ พวกเขาอยู่ท่ามกลางเรา เราเป็นเพื่อน แต่เราไม่สอนพวกเขาเท่าที่ควรเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่เราถือว่าเป็นเดชะนุภาพของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอด ฝ่ายประธานศาสนจักรกำลังทำทุกอย่างที่อยู่ในอำนาจของพวกท่าน พวกท่านอุทิศเวลาระหว่างวัน และบ่อยครั้งจนดิ้นรนเพื่อประโยชน์ของศาสนจักร เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ผู้ร่วมงานกับพวกท่านเต็มใจใช้เวลาเดินทางไปสอนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและนำพระกิตติคุณไปให้ลูกๆ ของพระบิดา ประธานสแตค สมาชิกสภาสูง อธิการวอร์ด และผู้ช่วยของพวกเขางานไม่หยุดหย่อนเพื่อเป็นพรแก่ผู้คน และรางวัลของพวกเขานั่นเอง แต่เรากำลังทำทุกอย่างที่เราพึงทำหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อว่าเมื่อเรายืนอยู่หน้าบัลลังก์ของพระบิดาบนสวรรค์พระองค์จะตรัสว่า เราได้ทำหน้าที่ต่อเพื่อนมนุษย์ ลูกๆ ของพระองค์ครบถ้วนแล้ว⁶

การเปิดเผยแรกสุดอย่างหนึ่ง . . . ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาอ่านได้ดังนี้

“บัดนี้ คุณเกิด, งานอัศจรรย์กำลังจะออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์; . . .

“ฉะนั้น, หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมาใช้งาน.” [คพ. 4:1, 3]

ท่านไม่จำเป็นต้องได้รับเรียกให้เข้าสู่สนามเผยแผ่เพื่อประกาศความจริง เริ่มกับคนที่อยู่ข้างบ้านโดยกระตุ้นให้พวกเขาเกิดความเชื่อมั่น กระตุ้นให้พวกเขารักท่านเพราะความชอบธรรมของท่าน และงานเผยแผ่ศาสนาของท่านเริ่มต้นแล้ว

“เพราะคุณเกิด ทูตชาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว.” [คพ. 4:4]⁷

การเผยแผ่ความจริงไม่ใช่ความรับผิดชอบของใครอื่น หากแต่เป็นความรับผิดชอบของท่านและข้าพเจ้าเพื่อดูว่ามีการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในความบริสุทธิ์แก่ลูกหลานมนุษย์ นี่ไม่ทำให้ท่านรู้สึกปลาบปลื้มหรือ⁸

มีโอกาสมากมายสำหรับเราทุกคน ข้าพเจ้าใคร่ขอเน้นงานเผยแผ่ศาสนาของเราแต่ละคนในหมู่เพื่อนบ้านของเรา เราจะแปลกใจ ถ้าเราทำสุดความสามารถว่ามีคนมากมายสนใจ คนเหล่านั้นไม่เพียงจะขอบคุณเราเพราะเรานำความจริงไปให้พวกเขาและเปิดตาให้มองเห็นรัศมีภาพและพรที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้เท่านั้น แต่พวกเขาจะรักเราและขอบคุณเราตราบนิรันดร์

มีหลายอย่างที่พระเจ้าทรงมอบให้เราซึ่งคนอื่นยังไม่ได้รับ แน่แน่นอนว่าเราจะเห็นแก่ตัวไม่ได้ ในใจเราพึงมีความปรารถนาจะแบ่งปันความจริงอันน่ายินดีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้จิตวิญญาณทุกจิตวิญญาณเท่าที่เป็นไปได้⁹

ดังนั้น ขณะก้าวไปข้างหน้า เราแต่ละคนจึงมีอิทธิพลต่อเพื่อนบ้านและมิตรสหายของเรา เราจงอย่าเหนียมอายเกินไป เราไม่จำเป็นต้องรบกวนพวกเขา แต่จงทำให้พวกเขารู้สึกและเข้าใจว่าเราไม่ได้สนใจที่จะทำให้พวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรเท่านั้น แต่สนใจจะนำพวกเขาเข้ามาในศาสนจักรเพื่อพวกเขาจะได้รับพรเดียวกันกับที่เราได้รับ¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 153]

ถ้าเราดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่าง อิทธิพลของเรา จะกระตุ้นผู้อื่นให้อยากเรียนพระกิตติคุณ

พึงระลึกว่า เราทุกคนมีความรับผิดชอบ เราอาจไม่ได้รับเรียกสู่หน้าที่บางอย่างที่ชัดเจน แต่ทุกละแวกบ้านที่เราอยู่มีโอกาสให้เราแต่ละคนฉายวิญญูณแห่งสันติ ความรัก ความสุขเพื่อในที่สุดแล้วผู้คนจะเข้าใจพระกิตติคุณและรวมเข้ามาในฝูง¹¹

เมื่อไม่กี่วันก่อน ชิสเตอร์ท่านหนึ่งของเราไปเที่ยวทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสนทนากับชายที่มีการศึกษาดีคนหนึ่ง เขาบอกเธอว่า “ผมเชื่ออย่างที่คุณเชื่อไม่ได้แต่ผมปรารถนาว่าผมจะสามารถเชื่อได้ นั่นเป็นเรื่องดีครับ” เป็นเช่นนั้นกับลูก ๆ จำนวนมากของพระบิดาผู้สังเกตเห็นลักษณะพิเศษของงานนี้และฝ้าดูการกระทำของชายหญิงผู้น้อมรับความจริง พวกเขาเต็มไปด้วยความพิศวงต่องานที่สำเร็จลุล่วง และสันติตลอดจนความสุขอันเกิดแก่ผู้เชื่อที่จริงจัง พวกเขาปรารถนาจะมีส่วนในงานนั้นเช่นกัน พวกเขาทำได้ถ้าพวกเขามีศรัทธา¹²

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นบ่อยครั้ง และข้าพเจ้าคิดพวกท่านส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์งานเผยแผ่มาแล้วจะยืนยันคำพูดของข้าพเจ้าได้ว่าไม่มีชายที่ดีหรือหญิงที่ดีคนใดมาอยู่ใต้อิทธิพลของสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

“ทุกแคว้นบ้านที่เราอยู่มีโอกาสให้เราแต่ละคน
ฉายวิญญาณแห่งสันติ ความรัก ความสุข”

แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแล้วจะไม่ยกย่องสรรเสริญสิ่งที่พวกเขาสังเกตเห็นขณะ
อยู่กับพวกเรา เมื่อพวกเขาจากเราไป บางครั้งจะพูดไปต่างๆ นานา แต่ขณะ
พวกเขาอยู่ใต้อิทธิพลนั้นที่มาจากพระเจ้า ซึ่งผู้รับใช้พระองค์ครอบครอง พวก
เขามักพอใจจะยกย่องสรรเสริญสิ่งที่พวกเขาเห็นและรู้สึก¹³

ปฏิบัติใช้ความพยายามสุดความสามารถเพื่อขัดขวางการเผยแพร่ความจริง
ของพระกิตติคุณ หน้าทีของท่านและข้าพเจ้าคือไซไหวพริบ ความรักฉันพี่น้อง
และศรัทธาเอาชนะอคติที่ปฏิบัติหว่านไว้ในใจลูก ๆ ของพระบิดา ทำลายทัศน
คติ ๆ ที่มีอยู่ในบางคนแม้ในจิตใจชายที่ดีและหญิงที่ดี จงสอนพระกิตติคุณของ
พระเจ้าแก่พวกเขา พระกิตติคุณซึ่งเป็นเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอันนำไปสู่
ความรอดของคนทั้งปวงที่เชื่อและปฏิบัติตาม¹⁴

ข้าพเจ้าคิดว่าองค์กรโหล่นี่ที่เราเป็นส่วนหนึ่งควรจะเป็นแบบอย่างให้คนใน
แคว้นบ้านของเราที่ไม่เป็นสมาชิกศาสนาจักรได้เห็นงานดีของเราจนต้องสรรเสริญ
พระนามของพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้ารู้สึกเช่นนั้นเกี่ยวกับงานนี้ ทั้งหมด

ที่เราต้องทำคือเป็นแบบอย่าง เป็นชายที่ดีและหญิงที่ดี พวกเขาจะสังเกตเห็น ต่อจากนั้นพวกเขาอาจจะเปิดโอกาสให้เราได้สอนสิ่งที่พวกเขาไม่รู้¹⁵

ถ้าเรา ในฐานะสมาชิกของศาสนจักรรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าเราให้ความสำคัญต่อความจริงอย่างที่เรควรทำ ถ้าชีวิตเราสอดคล้องกับความงดงามของคำสอน จนเพื่อนบ้านของเราสังเกตเห็นความประพฤติของเราและได้รับการกระตุ้นให้แสวงหาความจริง แสดงว่าเราทำงานเผยแผ่ศาสนาได้อย่างยอดเยี่ยม¹⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 153]

เรามีส่วนร่วมในงานเผยแผ่ศาสนา โดยช่วยเตรียมผู้สอนศาสนาในอนาคตและ สนับสนุนพวกเขาระหว่างทำงานเผยแผ่

พันธกิจของเราไม่เพียงสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเท่านั้น แต่พันธกิจของเราคือส่งบุตรธิดาออกไปในโลกเป็นครั้งคราวตามที่พวกเขาได้รับเรียก ให้ทำงานในการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนจักรเมื่อพวกเขาไปพวกเขาควรได้รับการอบรมจนมั่นคงไม่ยอมอ่อนข้อให้การล่อลวงของปฏิปักษ์ พวกเขาควรบริสุทธิ์ มีคุณธรรม และมีความชอบธรรมในชีวิตเท่าที่จะเป็นไปได้ จากนั้นคนที่พวกเขาติดต่อด้วยจึงจะรู้สึกถึงอิทธิพลที่อยู่กับพวกเขา พระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสถิตในวิหารที่ไม่สะอาด แต่พระวิญญานของพระองค์จะสถิตอยู่กับคนที่รักยาตนให้สะอาดและน่ายก

ฉะนั้น ขอให้เรา [เลี้ยงดู] บุตรธิดาของเราภายใต้อิทธิพลแห่งพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า¹⁷

อย่าปล่อยให้ลูกๆ ของเราเติบโตโดยไม่ได้สอนหลักธรรมพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่พวกเขา อย่ารอส่งพวกเขาไปเรียนความหมายของพระกิตติคุณในสนามเผยแผ่ ข้าพเจ้าจำได้สมัย [เป็นผู้สอนศาสนา] ทางภาคใต้เมื่อประมาณห้าสิบห้าถึงหกสิบปีที่แล้ว ชายคนหนึ่งที่มาจากครอบครัวใหญ่พูดว่า “ผมไม่รู้จะพูดอะไรดี ผมไม่รู้จะบอกคนเหล่านี้ว่าอย่างไร”

“ทำไมล่ะ” บราเดอร์คนหนึ่งถาม “สอนพระคัมภีร์ไบเบิลพวกเขาสิ ไปหยิบพระคัมภีร์ไบเบิลของคุณมา และอ่านปฐมกาล” เขากล่าว “ผมไม่รู้ว่ปฐมกาลอยู่ตรงไหนในพระคัมภีร์ไบเบิล” แต่เขาออกจาก... บ้านวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาแล้วเพื่อนำข่าวสารแห่งชีวิตและความรอดไปให้คนเหล่านั้นทางภาคใต้

ไรก็ดี ไม่นานหลังจากนั้นความคิดของเขาเปลี่ยนไป เขาได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงผ่านการศึกษาและการสวดอ้อนวอน เขารู้ว่าพระกิตติคุณอยู่ที่นี้ เขาสามารถยืนด้วยลำแข้งของตนเองและแสดงประจักษ์พยานอย่างคล่องแคล่วว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง¹⁸

ข้าพเจ้าประทับใจความสำคัญของการเตรียมตัวทำงาน เด็กหนุ่มคนหนึ่งต้องไม่เพียงแสดงความปรารถนาจะทำเพราะเชื่อพ่อแม่จึงทำตามสิ่งที่ท่านอยากให้ทำ แล้วออกไปสู่โลก และสั่งสอนพระกิตติคุณเท่านั้น เขาต้องไม่เพียงตอบรับการเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ตามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำเป็นครั้งคราว ผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ แต่เขาจำเป็นต้องทำตนให้มีคุณสมบัติคู่ควรกับงาน ค้นคว้าพระคัมภีร์ และเรียนสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขารู้ สิ่งสำคัญคือบุคลิกของเราต้องตั้งมั่นในศรัทธาและรู้ดีที่พ่อแม่รู้ว่านี่คืองานของพระบิดา...

ชายสิบสองคนที่มีคุณสมบัติเหมาะกับงานนี้มีค่าในสนามเผยแผ่ยิ่งกว่าหนึ่งร้อยคนที่ไม่รู้ความจริงอะไรเลยและตัวเขาต้องได้รับการสอนก่อนจึงจะสามารถอธิบายความจริงให้ผู้อื่นฟังได้

นี่คืองานของพระบิดาและเราจะทำเล่นไม่ได้ งานนี้สำคัญที่สุดสำหรับเรา ขอให้เรา...พยายามสร้างศรัทธาในลูกหลานของเรา เพื่อพวกเขาจะยินดีตอบรับการเรียกทุกครั้ง และรู้สึกในส่วนตัวของจิตวิญญาณจนพวกเขาพูดว่า “ผมพร้อมจะไปทุกที่ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนาให้ผมไป”¹⁹ [ดู ข้อเสนอนะ 4 ในหน้า 153]

ข้าพเจ้าวิงวอน...ขอให้เราส่งบุคลิกของเราเข้าสู่สนามเผยแผ่...ข้าพเจ้ารู้สึกปีติยินดีที่ได้เห็นชายหญิงดอคมและวางแผนให้ลูกๆ ของพวกเขาได้เข้าไปในโลก ไม่ก็สัปดาห์ที่ผ่านมา ชายหนุ่มคนหนึ่ง...ออกไปในสนามเผยแผ่และน้องสาวสองคนของเขา...กำลังส่งเงินเดือนเพียงเล็กน้อยของพวกเขาไปให้เขาส่วนหนึ่งเพื่อเขาจะได้รับพรของงานเผยแผ่ เขาเป็นคนแรกของครอบครัวใหญ่ที่เข้าสู่สนามเผยแผ่เพื่อเผยแผ่ความจริง...ข้าพเจ้ารู้ถึงปีติที่จะเข้ามาในใจสตรีที่แสนดีทั้งสองนั้นผู้มีศรัทธาจะมอบรายได้ของพวกเธอให้พี่ชายทั้งนี้เพื่อเขาจะได้รับใช้พระเจ้าในสนามเผยแผ่ พวกเธอจะได้รับพรที่มาจากการสอนพระกิตติคุณ เท่าที่อยู่ในวิสัยจะรับได้โดยไม่ต้องออกไปรับใช้ด้วยตนเอง²⁰

ข้าพเจ้ากำลังนึก...ถึงตัวแทนของเราในสนามเผยแผ่ กระจัดกระจายอยู่ทั่ว

ทุกภาคของประเทศนี้และในต่างแดนบางแห่ง จงสวดอ้อนวอนให้พวกเขา พี่น้องทั้งหลาย พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า พวกเขาต้องการศรัทธาและคำสวดอ้อนวอนของท่าน จงเขียนถึงพวกเขาและให้กำลังใจพวกเขา เพื่อว่าเมื่อพวกเขาได้รับจดหมายจากทางบ้านพวกเขาจะรู้ว่าเราระลึกถึงพวกเขาเสมอ²¹

เรามีส่วนร่วมในงานเผยแผ่ศาสนาโดย เตรียมตัวเราให้พร้อมรับใช้งานเผยแผ่

อีกไม่นานจะมีการขอร้องให้ชายหญิงที่มีความสามารถในศาสนจักรนี้ออกไปสอนความจริงในภูมิภาคต่างๆ ของโลกที่เคยคิดกันเราก่อนหน้านี้ ถ้าเราอยากมีปีติวันหนึ่งในอาณาจักรของพระบิดากับคนที่พระองค์ประทานแก่เราที่นี่ เราต้องไม่เห็นแก่ตนเองในชีวิตเรา เราจึงเตรียมรับงานนี้ ออกไปในโลกและประกาศความจริงเมื่อโอกาสมาถึง เราต้องเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระบิดาเพื่อตึงลูกๆ ของพระองค์กลับมาหาพระองค์โดยสอนความสวยงามของพระกิตติคุณให้พวกเขา²²

ไม่กี่ปีก่อนเพื่อนหลายคนของข้าพเจ้าร่ำรวย พวกเขามีสิ่งจำเป็นในชีวิต และสิ่งของฟุ่มเฟือยมากมาย เมื่อมีประกาศให้พวกเขาไปสนามเผยแผ่ บางคนพูดว่า “ผมทิ้งธุรกิจไปไม่ได้หรอก ผมอยู่ไม่ได้แน่ถ้าผมไปแล้วทั้งสิ่งที่ผมมี” แต่ธุรกิจกลับทิ้งพวกเขาไป สิ่งที่พวกเขาคิดว่าถ้าไม่มีแล้วตนเองจะอยู่ไม่ได้กลับหายไปจากการควบคุมของพวกเขา วันนี้ชายเหล่านี้หลายคนคงจะมีความสุขถ้าพวกเขาสามารถย้อนกลับไปเมื่อสิบปีก่อนได้ และถ้าตอนนั้นพวกเขาได้รับเรียกให้ไปรับใช้พระเจ้า พวกเขาคงจะพูดว่า “ผมจะปรับกิจการของผม ผมยินดีที่ผมมีโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจแห่งชีวิตและความรอด”

... ลองนึกถึงโอกาสและสิทธิพิเศษของเรา การได้นั่งอยู่ในบ้านคนเชื้อสายของโลกและสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่พวกเขา นึกดูสิว่ามีความหมายเพียงใดเมื่อได้นั่งกับชายผู้ไม่มีสิทธิอำนาจจากเบื้องบน สอนแผนแห่งความรอดแก่พวกเขา และอธิบายวิธีที่พวกเขาจะได้รับพรแห่งสิทธิอำนาจจากเบื้องบนซึ่งท่านได้รับอยู่

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณบางคนเห็นแก่ตัว เราตั้งใจที่ได้รับพรของเรา เรามีความทุกข์ที่ตัวเราแวดล้อมไปด้วยความสะดักสบายของชีวิตและได้คบหากับชายหญิง

“มีชายหญิงหลายพันคนในศาสนจักรนี้ที่สามารถสอนพระกิตติคุณได้ และจะมีความสามารถมากขึ้นโดยทำหน้าที่ของพวกเขาในสนามเผยแผ่”

ที่ดีที่สุดเท่าที่จะพบได้ในโลก จนเราลืมหน้าที่ของเราต่อผู้อื่น เราจะมีความสุขเพียงใดถ้าเราจะพยายามเป็นอิทธิพลดีมากขึ้นในโลกโดยปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่ยังไม่เข้าใจพระกิตติคุณของพระเจ้า

พวกเราหลายคนเลยวัยกลางคนมาแล้ว พวกเราหลายคนกำลังทำงานของเราให้สำเร็จลุล่วง ศาสนจักรต้องการผู้สอนศาสนาในสนาม ชายที่เข้าใจพระกิตติคุณและยินดีสละชีวิตเพื่อพระกิตติคุณหากต้องเป็นเช่นนั้น และเมื่อข้าพเจ้าพูดว่าเราต้องการผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าหมายความว่าโลกต้องการพวกเขา²³

สนามเผยแผ่ศาสนาของเราอยู่ตรงหน้าเรา บุตรธิดาของพระบิดาต้องการเรา . . . มีชายหญิงหลายพันคนในศาสนจักรนี้ที่สามารถสอนพระกิตติคุณได้และจะมีความสามารถมากขึ้นโดยทำหน้าที่ของพวกเขาในสนามเผยแผ่ พวกเขาจะได้รับพรโดยมีทรัพย์สินเงินทองเพียงพอที่จะพาพวกเขาไปทำงานที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ²⁴

บัดนี้เวลาอยู่ใกล้แค่เอื้อมเมื่อนำสิ่งกีดขวางออกไปและทลายรั้วที่กั้นไม่ให้เผยแผ่พระกิตติคุณ เมื่อสุรเสียงของพระเจ้าจะมาถึงท่าน ผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “จงเตรียมเข้าไปในโลกและสั่งสอนพระกิตติคุณ” อย่าทำอย่างที่โยนาห์ทำ อย่าพยายามซ่อนตัวหรือวิ่งหนีจากหน้าที่ของท่าน อย่าแก้ตัวว่าท่านไปไม่ได้เพราะไม่มีทรัพย์สินเงินทองที่จำเป็นต้องใช้ อย่าให้เรื่องไร้สาระมาดบังวิสัยทัศน์ของท่านอันจะทำให้ท่านมองไม่เห็นชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ ซึ่งจะมาได้ด้วยศรัทธาและการอุทิศตนต่ออุดมการณ์ของพระองค์เท่านั้น ขอให้ชายทุกคนจัดบ้านให้เป็นระเบียบ ขอให้ชายทุกคนที่ดำรงฐานะปุโรหิตวางระเบียบตน เมื่อการเรียกมาจากผู้รับใช้ของพระเจ้า โดยบอกเขาให้ออกไปสู่โลกเพื่อสอนความจริง เตือนลูกหลานมนุษย์ตามทีพระบิดาทรงเรียกร้องให้เตือน จงอย่ามีใครซ่อนเรื่องไร้สาระบางอย่างไว้ข้างหลังเพื่อจะถูกกลืน ถ้าไม่ใช่ปลาตัวใหญ่ ก็เป็นเรื่องไร้สาระของโลก [ดู โยนาห์ 1:1–17.]²⁵

งานนี้ไม่ง่ายเลย การได้รับเรียกให้จากคนที่เรารักไปสู่โลกอาจไม่ใช่เรื่องน่ายินดี แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่างานนี้จะซื้อสันติและความสุขเกินความเข้าใจทั้งหมดให้คนที่ซื่อสัตย์ ให้คนเหล่านั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเรียกร้องจากพวกเขา และจะเตรียมพวกเขาเพื่อว่าในเวลาที่เหมาะสม เมื่องานของชีวิตเสร็จสิ้น พวกเขาจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้รังสรรค์ และพระองค์ทรงยอมรับพวกเขา เพราะสิ่งที่พวกเขาทำ²⁶

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระวิญญูญาณของพระองค์สถิตอยู่ทั่ว [ศาสนจักร] ขอให้ความรักของลูก ๆ ของพระบิดาอยู่ในใจเรา ขอให้เรารู้สึกถึงความสำคัญของพันธกิจเราในโลก ขณะกำลังไขว่คว้าสิ่งที่ไม่ใช่ของเรา สิ่งที่ไม่ใช่เรียมในฐานะผู้พิทักษ์เท่านั้น เพื่อเราจะไม่ลืมของประทานอันประมาณค่ามิได้ สิทธิพิเศษอันประมาณค่ามิได้ ภายในรัศมีที่เราเอื้อมถึง ของการสอนพระกิตติคุณ และการช่วยจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์ให้รอด²⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 หน้า 153]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ไตร่ตรองถ้อยคำของประธานสมิธใน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 143–144) ท่านคิดว่าเหตุใดประธานสมิธจึงมองในแง่ดีเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาในยุโรปแม้ท่านจะเผชิญการต่อต้าน แบบอย่างของประธานสมิธช่วยท่านได้อย่างไรถ้าสมาชิกครอบครัวหรือมิตรสหายของท่านปฏิเสธคำเชื่อเชิญของท่านให้เรียนพระกิตติคุณ
2. ทบทวนหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 144–146) ท่านพบวิธีใดที่ใช้ได้ผลที่สุดในการพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนบ้านและมิตรสหาย
3. ขณะอ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 146 ให้นึกถึงเหตุการณ์หนึ่งที่ท่านทราบเมื่อแบบอย่างของสมาชิกศาสนจักรจูงใจคนบางคนให้อยากเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร มีเหตุผลอะไรอีกบ้างที่แสดงว่าการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของศาสนจักรสำคัญมากในงานเผยแผ่ศาสนา
4. ในหน้า 148–150 ให้หาสิ่งที่คุณมุ่งหวังจะเป็นผู้สอนศาสนาจำเป็นต้องทำเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิญญาณสำหรับงานเผยแผ่ (ดู คพ. 4 ด้วย) บิดามารดาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยบุตรธิดาของตนเตรียมตัว โควรัมฐานะปุโรหิตและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์จะช่วยให้ได้อย่างไร
5. ทบทวนหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 150–152) “เรื่องไร้สาระ” อะไรบ้างที่อาจขัดขวางเราไม่ให้รับใช้งานเผยแผ่ พรใดบ้างที่มาจาก การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอาวุโส ไตร่ตรองสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องทำเพื่อเตรียมตัวรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 5:14–16; มาระโก 16:15–16; 1 ทิโมธี 4:12; แอลมา 17:2–3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 31:1–8; 38:40–41

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “เมื่อท่านใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนมักจะเข้าใจหลักธรรมพระกิตติคุณได้ดีขึ้นและจำได้มากขึ้น วิธีการที่คัดเลือกมาอย่างระมัดระวังจะทำให้หลักธรรมชัดเจนขึ้น น่าสนใจมากขึ้น และจำง่ายขึ้น” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 89)

อ้างอิง

1. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, Jan. 6, 1921, 2.
2. “Greeting,” *Millennial Star*, July 10, 1919, 441.

3. "New Year's Greeting,"
Millennial Star, Jan. 1,
1920, 2.
4. ໃນ Conference Report, Oct.
1921, 37-38
5. ໃນ Conference Report, Oct.
1950, 159
6. ໃນ Conference Report, Apr.
1916, 46
7. ໃນ Conference Report, Oct.
1916, 50-51
8. ໃນ Conference Report, Oct.
1929, 23
9. ໃນ *Deseret News*, June 25,
1950, Church section, 2
10. ໃນ Conference Report, Apr.
1948, 162
11. ໃນ Conference Report, Apr.
1950, 170
12. ໃນ Conference Report, Oct.
1913, 103
13. ໃນ Conference Report, Apr.
1922, 49
14. "The Importance of Preparing,"
Improvement Era, Mar. 1948,
139.
15. ໃນ Conference Report, Apr.
1941, 26
16. ໃນ Conference Report, Oct.
1916, 49
17. ໃນ Conference Report, Oct.
1932, 25
18. ໃນ Conference Report, Oct.
1948, 166
19. "The Importance of Preparing,"
139.
20. ໃນ Conference Report, Apr.
1935, 45
21. ໃນ Conference Report, Oct.
1941, 98
22. ໃນ Conference Report, Oct.
1916, 51
23. ໃນ Conference Report, Oct.
1933, 27-28
24. ໃນ Conference Report, Apr.
1946, 125
25. ໃນ Conference Report, June
1919, 44
26. ໃນ Conference Report, Apr.
1922, 53
27. ໃນ Conference Report, Oct.
1916, 51

วิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ อย่างมีประสิทธิภาพ

การพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณของเราเกิดผล
สูงสุดถ้าเรารักพี่น้องชายหญิงของเรา
และมีความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ในการพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธทำตามคำกล่าวนี้นจากข้อบัญญัติส่วนตัวของท่าน “ข้าพเจ้าจะไม่พยายามบังคับใครให้ดำเนินชีวิตตามอุดมคติของข้าพเจ้าแต่จะรักจนพวกเขาทำสิ่งถูกต้อง”¹ ท่านรู้สึกว่าการใช้วิธีที่ได้ผลที่สุดในการแบ่งปันพระกิตติคุณคือ มองหาคุณงามความดีในคนที่นับถือศาสนาอื่นและจากนั้นให้เสนอตัวแบ่งปันความจริงเพิ่มเติมของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ด้วยใจกล้าหาญอ่อนโยน ท่านเล่าประสบการณ์ต่อไปนี้ซึ่งท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่ยุโรป

“วันหนึ่งข้าพเจ้ากำลังโดยสารรถไฟ คนที่นั่งคู่กับข้าพเจ้าคือบาทหลวงนิกายเพรสไบทีเรียน สุกภาพบุรุษนิสัยดีที่น่าคบมาก เมื่อเขาเปิดโอกาสให้พูด ข้าพเจ้าจึงบอกเขาว่าข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขาแปลกใจมากและมองดูข้าพเจ้าด้วยความฉงน เขาถามว่า ‘คุณไม่อายุตัวเองหรือหรือที่คุณเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้น’

“ข้าพเจ้ายิ้มให้เขา และตอบว่า ‘พี่ชายครับ ผมคงอายุตัวเองแน่ถ้าไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนั้น รู้อย่างที่ผมรู้’ นั่นเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าปรารภว่าจะพูดคุยกับเขาและอธิบายบางอย่างที่เราเชื่อ . . .

“ชายผู้นี้เป็นคนดีที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่เราพยายามทำอยู่ เราไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อให้เขาเศร้าโศกหรือรังเกียจ เรากำลังพยายามช่วยเขา ขณะพูดคุยกับข้าพเจ้า

“เราปรารถนาจะทำดีต่อคนทั้งปวง และช่วยให้คนทั้งปวงเข้าใจแผนแห่งชีวิต และความรอดที่พระเจ้าทรงเปิดเผยในยุคสุดท้ายนี้”

พูดกับเขาว่า ‘คุณเข้าใจผิดเกี่ยวกับจุดประสงค์ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศนี้ ผมอยู่ที่นี้ในฐานะตัวแทนคนหนึ่งของศาสนจักร และถ้าคุณจะยอมให้ผมเล่าบางอย่าง ผมคิดว่า คุณจะรู้สึกดีต่อเรามากขึ้น’ ข้าพเจ้าบอก ‘อันดับแรก เรากำลังขอให้คนดี ๆ อย่างคุณ ได้รับความจริงอันน่าชื่นชมยินดีทั้งหมดที่คุณได้มาในศาสนจักรของคุณ ที่คุณซึมซับจากพระคัมภีร์ของคุณ ได้รับความดีทั้งหมดไว้ ได้รับความรอดที่ดี ๆ ทั้งหมดที่คุณได้รับในสถาบันการศึกษาของคุณ ความรู้และความจริงทั้งหมดที่คุณได้จากทุกแหล่ง ได้รับความดี...ทุกอย่างที่ดีในตัวคุณที่มาถึงคุณอันเนื่องมาจากครอบครัวที่รักของคุณ ได้รับความรักและความสวยงามทั้งหมดที่อยู่ในใจคุณจากการที่คุณได้อยู่ในดินแดนอันสวยงามและยอดเยี่ยมนี้...ทั้งหมดนั้นคือส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ แล้วให้เรานั่งลงและแบ่งปันบางสิ่งบางอย่างกับคุณ สิ่งที่ยังไม่ได้เข้ามาในชีวิตคุณซึ่งยกระดับชีวิตเราและทำให้เรามีความสุขมาแล้ว เรามอบให้คุณโดยไม่คิดเงินและไม่คิดราคา สิ่งเดียวที่เราขอให้

คุณทำคือฟังสิ่งที่เราต้องพูด และถ้าสิ่งนั้นดึงดูดใจคุณ จงยอมรับอย่างเสรี...’

“นั่นคือเจตคติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”²
[ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 163]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

งานเผยแผ่ศาสนาเกิดผลมากที่สุดเมื่อเราทำด้วยความรัก และความอ่อนโยน ไม่ใช่การบีบบังคับหรือการวิพากษ์วิจารณ์

พระบิดาบนสวรรค์ของเรา...ทรงส่งเรามาเป็นตัวแทนของพระองค์ในโลก ไม่ใช่เพื่อผลักดันหรือบีบบังคับ แต่เพื่อเชื้อเชิญ “จงตามเรามา” คือสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัส “และเราจะให้สันติสุขแก่ท่าน” นั่นคือสิ่งที่พระกิตติคุณสอน และนั่นคือการปฏิบัติศาสนกิจของเรา³

จุดประสงค์ของศาสนจักรนี้ไม่ใช่เพื่อก้าวถ้อยคำทำร้ายความรู้สึกของคนที่ไม่ใช่ใจเรื่องต่างๆ ศาสนจักรนี้ไม่ใช่ศาสนจักรที่เกี่ยวข้องวิพากษ์วิจารณ์และจับผิดใครต่อใคร แต่ด้วยวิญญาณของความรักความเมตตาและความปรารถนาจะช่วยตัวแทนศาสนจักรจึงนำข่าวสารพระกิตติคุณไปให้ประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก⁴

ทุก...นิกายมีชายที่ดีและหญิงที่ดี ความดีที่อยู่ในนิกายต่างๆ เหล่านี้ยึดเหนี่ยวพวกเขาเข้าด้วยกัน นับเป็นเกียรติอย่างสูงที่ข้าพเจ้าได้อยู่กับผู้คนในหลายภูมิภาคของโลกและอยู่ในบ้านของคนมากมายหลายนิกายของโลก ทั้งชาวคริสต์และชาวยิว ข้าพเจ้าเคยอยู่กับ [มุสลิม] ข้าพเจ้าเคยอยู่กับคนที่เชื่อในลัทธิขงจื้อ ข้าพเจ้าอาจพูดถึงคนดีๆ ได้มากมาย ข้าพเจ้าพบคนที่ยอดเยี่ยมในองค์กรทั้งหมดนี้ และข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบใหญ่หลวงเมื่อข้าพเจ้าไปอยู่ท่ามกลางพวกเขา เพื่อข้าพเจ้าจะไม่จ้วงจาบพวกเขา ไม่ทำร้ายความรู้สึกของพวกเขา ไม่วิพากษ์วิจารณ์พวกเขา เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความจริง

ในฐานะตัวแทนของศาสนจักรเรามีหน้าที่ต้องไปอยู่ท่ามกลางคนเหล่านี้ด้วยความรัก ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ในฐานะตัวแทนของพระอาจารย์แห่งสวรรค์ และแผ่นดินโลก พวกเขาอาจไม่เห็นคุณค่าเลย พวกเขาอาจไม่พอใจเหมือนกำลังอวดดีและอวดิทธิธรรม แต่นั่นจะไม่เปลี่ยนเจตคติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้พวกเขาทุกข์ใจถ้าข้าพเจ้าทำได้ ข้าพเจ้าอยากทำให้พวกเขามีความสุข

โดยเฉพาะเมื่อข้าพเจ้านึกถึงโอกาสอันน่าอัศจรรย์ที่มาถึงข้าพเจ้าเพราะการเป็นสมาชิกในศาสนจักรอันเป็นพรนี้⁵

การปฏิบัติศาสนกิจของเราคือการทำด้วยความรักและความอดกลั้น เราปรารถนาจะทำดีต่อคนทั้งปวง และช่วยให้คนทั้งปวงเข้าใจแผนแห่งชีวิตและความรอดที่พระเจ้าทรงเปิดเผยในยุคสุดท้ายนี้⁶

เราไม่สามารถผลักดันคนหนุ่มสาวเหล่านี้ เพื่อนบ้าน และมิตรสหายของเราให้เข้าในอาณาจักรสวรรค์ด้วยการบริภาษและจับผิดพวกเขา แต่ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าเราสามารถรักพวกเขาจนพวกเขาคล้อยตามการนำทางของพระบิดาในสวรรค์และอาจค่อยๆ นำพวกเขาไปถึงที่นั่นได้เช่นกัน

นั่นคือสิทธิพิเศษของเรา ความรักคือพลังยิ่งใหญ่ที่มีผลต่อโลกนี้⁷

ขอให้เรารู้ พวกเราผู้มีประจักษ์พยาน ออกไปอยู่ท่ามกลางชายหญิงเหล่านี้วันแล้ววันเล่าด้วยความรักและความอ่อนโยนโดยไม่เสแสร้ง ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในศาสนจักรหรือนอกศาสนจักร และหาวิธีสัมผัสใจพวกเขาและนำพวกเขาไปในเส้นทางซึ่งรับประกันว่าพวกเขาจะได้ความรู้เรื่องความจริง⁸

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้ามีจิตกุศลต่อมนุษยชาติ มีความอดทนต่อคนที่ทำผิด และออกไปสอนหลักธรรมอันเรียบง่ายของพระกิตติคุณของพระเจ้าด้วยความรักและความอ่อนโยนเพื่อเป็นพรแก่จิตวิญญาณทุกจิตวิญญาณที่เราติดต่อด้วย⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 163]

เราต้องไม่อายในการแบ่งปันสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริง

ข้าพเจ้ารู้สึกว่บางครั้งเราไม่รู้ซึ่งถึงความสำคัญของ [พระกิตติคุณ] มากพอ เราไม่สอนด้วยความตั้งใจจริงอย่างที่เรียกร้อง¹⁰

พระกิตติคุณนี้ของพระเยซูคริสต์คือเดชานูภาพของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอด ดังที่อัครสาวกเปาโลประกาศ [ดู โรม 1:16] นี่คือนานของพระผู้ไถ่ นี่เป็นวิธีเดียวที่เราจะได้ความสูงส่งสูงสุดที่พระผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษยชนทรงประสงค์จะให้ผู้ติดตามพระองค์ได้รับ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดอย่างอวดดี แต่ข้าพเจ้าพูดด้วยจิตกุศลต่อลูกๆ ของพระบิดาเราผู้เป็นสมาชิกของศาสนจักรอื่น ข้าพเจ้าพูดด้วยความรักต่อบุตรธิดาของพระองค์ผู้ไม่เข้าใจ แต่พระองค์ทรงบัญชาเราให้พูดเรื่องนี้ นี่คือนพระประสงค์ของพระองค์ที่ผู้คนควร¹¹

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าคือพระคริสต์ ข้าพเจ้ารู้ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยไปที่ใด แล้วรู้สึกอายนึกว่าจะเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบสาเหตุใด ชายคนหนึ่งจึงอายเพราะรู้ความจริงที่คนอื่นไม่รู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณซึ่งคือเดชาภาพของพระเจ้าอันนำไปสู่ความรอด¹²

เราไม่ควรคิดว่าเราโอ้อวดถ้าเราแสดงตนว่ารู้ความจริง เราไม่ควรคิดว่าเราอวดดีถ้าเราพูดกับลูกคนอื่นๆ ของพระบิดาได้ว่า “ฉันรู้ และคุณก็จะรู้ได้เช่นกัน ถ้าคุณปรารถนา”

นั่นคือความสวยงามในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พระกิตติคุณมิได้มีไว้ให้คนส่วนน้อยรู้ แต่ให้จิตวิญญาณทุกจิตวิญญาณที่เกิดมาในโลกรู้... ปัจจุบันมีคนรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์ และมีอีกหลายพันคนที่รู้ได้ถ้าพวกเขาอยาก... คนเหล่านี้รู้ได้โดยไม่ต้องฟังเรา แต่พวกเขาฟังเราให้สอนว่าพวกเขาจะรู้ได้อย่างไร¹³

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราตราไว้ในยุคสมัยนี้ของโลกว่าพระกิตติคุณของพระองค์อยู่บนแผ่นดินโลก และแม้ข้าพเจ้าจะไม่บังคับใครให้ยอมรับ แต่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เรามีอำนาจ ปัญญา และพลังคำลึงเพื่อหยิบยื่นให้เพื่อนบ้านเหล่านี้ของเราผู้ไม่เข้าใจความจริง ขอให้เราทำหน้าที่ของเรา และดึงพวกเขาเข้าสู่คอกของพระอาจารย์ เพื่อพวกเขา กับเรา จะรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์¹⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 163]

เราพยายามเพิ่มความสุขและความดีที่ลูกๆ ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของอยู่แล้ว

เมื่อมี [คน] ถามข้าพเจ้าว่า “องค์กรที่ คุณเป็นสมาชิกนี้มีสิ่งใดบ้าง คุณเป็นห่วงเรื่องอะไรจนถึงกับต้องส่งผู้สอนศาสนาของคุณออกไปทั่วโลก” บางครั้งข้าพเจ้าตอบว่า “เราต้องการให้คุณทุกคนมีความสุข เราต้องการให้คุณทุกคนชื่นชมยินดีเหมือนเรา”¹⁵

ผู้สอนศาสนาหลายพันหลายหมื่นคน...ออกไปสู่โลก และด้วยความรัก ความเมตตาพวกเขากล่าวกับลูกคนอื่นๆ ของพระบิดาจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่งว่า

“ขอให้เราออกเหตุผลกับคุณ ขอให้เราอธิบายบางอย่างที่เรามั่นใจว่าจะทำให้

คุณมีความสุขเหมือนที่ทำให้เรามีความสุขมาแล้ว!”

นั่นคือประวัติงานเผยแผ่ศาสนาของศาสนจักรซึ่งเราเข้าร่วม¹⁶

ข้าพเจ้าจำได้ ครั้งหนึ่ง ชายคนหนึ่งพูดกับข้าพเจ้าหลังจากเราคุยกันครู่ใหญ่ ว่า “จากทั้งหมดที่ผมเรียนรู้มา ศาสนจักรของคุณก็ดีเท่าๆ ศาสนจักรอื่นนั่นแหละครับ” ข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าเขาคิดว่าเขากำลังยกย่องชื่นชมเรามาก แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับเขาว่า “ถ้าศาสนจักรที่ผมเป็นตัวแทนอยู่นี้ไม่มีความสำคัญต่อลูกหลานมนุษย์มากกว่าศาสนจักรอื่น ผมคงทำหน้าที่ผิดพลาด เราไม่ได้มาเพื่อเอาความจริงและคุณธรรมที่คุณมีไปจากคุณ เราไม่ได้มาเพื่อจับผิดคุณหรือวิพากษ์วิจารณ์คุณ...จึงเก็บรักษาความดีทั้งหมดที่คุณมี และให้เรานำความดีมาให้คุณมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อคุณจะมีความสุขมากขึ้นและทั้งนี้เพื่อคุณจะมีพร้อมเข้าสู่ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา” [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ใน หน้า 163]

...ในสมัยที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทับบนแผ่นดินโลก ในความเรืองโรจน์แห่งเวลา มีศาสนจักรอื่นๆ มีหลายนิกายและหลายพวก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขา กำลังรับใช้พระเจ้า ธรรมศาลาใหญ่โตของยูเดียเต็มไปด้วยชายที่เชื่อว่าพวกเขามีสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต พวกเขาปฏิบัติตามคำสอนของอับราฮัมและโมเสสตามที่พวกเขาคิด พวกเขายังคงประกาศการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขากระตุ้นชายหญิงให้ทำงานแห่งความชอบธรรม พวกเขาสร้างพระวิหาร และบ้านแห่งการนมัสการ พวกเขาสร้างอนุสาวรีย์ให้ศาสดาพยากรณ์ ผู้แสดงประจักษ์พยานถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า บางคนถูกสังหารและผ่นึกประจักษ์พยานด้วยเลือดแห่งชีวิตของพวกเขา คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาหา...มีความดีมากมายในพวกเขา มีชายหญิงที่ดีมากมายในบรรดาพวกเขา มีความชอบธรรมมากมายในบรรดาคนเหล่านั้น พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมิได้เสด็จมาเพื่อพรากคุณงามความดี ไปจากพวกเขา เมื่อทรงปรากฏพระองค์ท่ามกลางคนเหล่านี้ มิใช่เพื่อกล่าวโทษพวกเขา แต่เพื่อเรียกพวกเขา มาสู่การกลับใจ เพื่อเรียกพวกเขาออกจากความผิดและกระตุ้นพวกเขาให้เก็บรักษาความจริงทั้งหมดที่พวกเขาครอบครองไว้

...เมื่อเราประกาศต่อครอบครัวมนุษย์ เช่นที่เราทำ ว่ามนุษย์ละทิ้งความเชื่อจากพระกิตติคุณ เราไม่ได้ประกาศบางสิ่งที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นในโลก เมื่อเราพูดว่าชายหญิงที่ดีถูกชักนำให้ทำและเชื่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เราไม่ได้พูดเช่นนั้นเพื่อประณาม เราไม่ได้กล่าวด้วยความปรารถนาจะทำร้าย แต่เรากล่าวด้วยความ

ปรารถนาว่ามนุษย์จะถูกคิดนานพอเพื่อสำรวจตนเอง เพื่อดูว่าพวกเขากำลังไปทางไหน และอะไรจะเป็นจุดหมายสุดท้ายของพวกเขา¹⁷

โอ! เพื่อเราจะสามารถทำให้มนุษย์ชาติเข้าใจความรู้สึกของเราได้ เพื่อพวกเขาจะตระหนักว่าเราไม่ปรารถนาจะตัดโอกาสของพวกเขา แต่เพื่อพวกเขาจะรู้สึกที่เราตั้งใจไปถึงพวกเขาด้วยความรักความอ่อนโยน ไม่ใช่ด้วยความปรารถนาจะทำร้าย พันธกิจของเราในโลกคือเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด เพื่ออวยพรพวกเขา เพื่อวางพวกเขาไว้ในสภาพที่จะกลับไปในที่ประทับของพระบิดาของเรา ได้ สวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์¹⁸

ถ้าเราสอนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะ ทรงเป็นพยานถึงความจริงต่อคนที่เราสอน

ศาสนจักรนี้ส่งผู้สอนศาสนาไปสี่มุมโลกและพวกเขาประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หลายคนไม่ได้รับการอบรมในมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ของโลก การศึกษาของพวกเขาส่วนใหญ่จำกัดอยู่ที่ประสบการณ์จริงในชีวิต แต่พวกเขามีสิ่งที่สามารถโน้มน้าวใจครอบครัวมนุษย์ได้มากกว่า นั่นคือความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁹

เมื่อข้าพเจ้าไป ๆ มา ๆ ในสนามเผยแผ่ข้าพเจ้าเห็นพัฒนาการของชายหนุ่มหญิงสาวที่ดีเหล่านี้ผู้กำลังรับใช้อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และตระหนักว่าพวกเขาไม่เพียงเรียนภาษาของประเทศที่พวกเขาทำงานอยู่เท่านั้น แต่พวกเขารู้ว่าพวกเขามีของประทานจากพระเจ้าเพื่อเผยแพร่วิถีชีวิตที่ผู้คนไม่อาจได้รับด้วยวิธีอื่น²⁰

หลายคนในพวกท่านหรือบรรพชนของท่านเคยได้ยินพระกิตติคุณดังที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสอน . . . บางครั้งท่านเคยได้ยินบนถนนเมื่อผู้สอนศาสนาที่อ่อนน้อมคนหนึ่งกำลังสอนสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้สอน

มีบางอย่างสัมผัสใจคนที่ได้ยินได้ฟัง ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ในสนามเผยแผ่ ข้าพเจ้าเคยเห็นกลุ่มคนยืนฟังผู้สอนศาสนาที่อ่อนน้อมอธิบายจุดประสงค์ของชีวิต พุดคุยกับผู้คน และกระตุ้นพวกเขาให้กลับใจจากบาป บางครั้งข้าพเจ้าได้ยินคนพูดว่า “ผมไม่เคยรู้สึกถึงอิทธิพลอย่างนี้มาก่อนขณะที่ฟังชายคนนั้นพูด”²¹

“ขอให้เราทำงานวันแล้ววันเล่าเพื่อพระบิดาจะประทานพรเรา
ถ้าเรามีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ คนที่เราติดต่อด้วยจะรู้สึกได้”

ไม่ว่าเราจะมีพรสวรรค์มากเพียงใด หรือภาษาของเราดีแค่ไหน พระวิญญาณของพระบิดาเราต่างหากที่เข้าถึงใจและทำให้เกิดความเชื่อมั่นในความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้²²

นี่คืองานของพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถผลักดันงานนี้ให้สำเร็จอย่างที่เป็นมาได้โดยวิธีเรียบง่ายที่เราใช้ มนุษย์ปุถุชนไม่สามารถนำความรู้ที่ท่านครอบครองมาสู่จิตวิญญาณท่านได้ ทั้งมนุษย์อย่างเราไม่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้คนในโลกได้ด้วยการรับรองว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์และนี่คือศาสนจักรของพระองค์ แต่ถ้าเราจะทำส่วนของเรา พระบิดาบนสวรรค์จะประทานพรความพยายามของเรา²³

ขอให้เราทำงานวันแล้ววันเล่าเพื่อพระบิดาจะประทานพรเรา ถ้าเรามีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ คนที่เราติดต่อด้วยจะรู้สึกได้ เพราะพระวิญญาณจะซึมซาบไปทั่วบรรยากาศที่เราอยู่ พวกเขาจะรับส่วนและดื่มด่ำพระวิญญาณนั้น²⁴

เมื่อเทียบแล้วมีเพียงไม่กี่คนยอมรับพระกิตติคุณตามที่เปิดเผยในยุคสุดท้าย แต่มีลูกหลานล้านคนของพระบิดาเราผู้ปรารถนาจะรู้พระประสงค์ของพระองค์ เมื่อจะนำความจริงไปให้พวกเขา และอิทธิพลโน้มนำวของพระวิญญาณจะเป็นพยานถึงความจริงต่อพวกเขา พวกเขาจะยินดีรับความจริงนั้น²⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ด้านล่าง]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ศึกษาสองย่อหน้าสุดท้าย “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 155–157) นึกถึงคนรู้จักที่ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร ท่านชื่นชมคุณสมบัติอะไรในบุคคลนั้น มีความจริงอะไรบ้างในพระกิตติคุณที่บุคคลดังกล่าวเชื่ออยู่แล้ว มีความจริงอะไรบ้างในพระกิตติคุณที่ท่านจะเพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นพิเศษ การนึกถึงคนอื่นๆ ในทำนองนี้ส่งผลอย่างไรต่อวิธีที่เราแบ่งปันพระกิตติคุณกับพวกเขา
2. ขณะอ่านหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 157–158) ให้นึกถึงเวลาที่ท่านได้รับอิทธิพลดีจากความรักที่บางคนแสดงต่อท่าน เหตุใดการไม่วิพากษ์วิจารณ์ผู้มีความเชื่อต่างจากเราจึงเป็นเรื่องสำคัญ
3. อ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 158 การแบ่งปันพระกิตติคุณด้วย “ความตั้งใจจริง” หมายความว่าอย่างไร เราจะแบ่งปันประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูโดยไม่ให้ฟังเหมือนโถ้อวดหรืออวดดีได้อย่างไร
4. ท่านคิดว่าประธานสมิธหมายถึงอะไรเมื่อกล่าวว่า “ถ้าศาสนจักรที่ผมเป็นตัวแทนอยู่นี้ไม่มีความสำคัญต่อลูกหลานมนุษย์มากกว่าศาสนจักรอื่น ผมคงทำหน้าที่ผิดพลาด” (หน้า 160) ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เสนออะไรที่สามารถเพิ่มความสุขให้ชีวิตของบุคคลหนึ่งได้
5. ขณะอ่านหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 161–163) ให้นึกถึงประสบการณ์ที่ท่านเคยได้รับเมื่อแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนบางคน อะไรทำให้ประสบการณ์นั้นประสบผลสำเร็จ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อปรับปรุงความพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณของท่าน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 13:34-35; 2 ทิโมธี 1:7-8; 2 นีไฟ 33:1; แอลมา 20:26-27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:13-22

ความช่วยเหลือด้านการสอน: ท่านอาจแบ่งสมาชิกชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละสามถึงห้าคน ตั้งหัวหน้ากลุ่ม มอบหมายแต่ละหัวข้อให้แต่ละกลุ่ม ขอให้พวกเขาอ่านหัวข้อนั้นเป็นกลุ่มและสนทนาคำถามท้ายบทที่สอดคล้องกัน จากนั้นให้สมาชิกชั้นเรียนแบ่งปันกับชั้นเรียนว่าพวกเขาเรียนรู้อะไรในกลุ่มของตน (ไม่มีกรเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน หน้า 161)

อ้างอิง

1. “President George Albert Smith’s Creed,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 262.
2. *Sharing the Gospel with Others*, sel. Preston Nibley (1948), 199-201; คำปราศรัยเมื่อวันที่ 4 พ.ย. 1945 ในวอชิงตันดี.ซี.
3. ใน Conference Report, Oct. 1930, 67-68
4. ใน Conference Report, Oct. 1931, 120
5. ใน Conference Report, Oct. 1945, 168
6. ใน Conference Report, Oct. 1927, 47
7. ใน Conference Report, Apr. 1950, 187
8. ใน Conference Report, Apr. 1934, 30
9. ใน Conference Report, Oct. 1928, 94
10. ใน Conference Report, Apr. 1916, 47
11. ใน Conference Report, Oct. 1927, 48
12. “At This Season,” *Improvement Era*, Dec. 1949, 801, 831.
13. “Opportunities for Leadership,” *Improvement Era*, Sept. 1949, 557, 603-4.
14. ใน Conference Report, Oct. 1930, 69
15. ใน Conference Report, Oct. 1948, 7
16. ใน Conference Report, Oct. 1946, 5
17. ใน *Deseret News*, Aug. 20, 1921, Church section, 7
18. ใน Conference Report, Oct. 1904, 66
19. ใน Conference Report, Apr. 1940, 85
20. ใน Conference Report, Apr. 1935, 45
21. ใน Conference Report, Oct. 1949, 7
22. ใน Conference Report, Oct. 1904, 66
23. ใน Conference Report, Oct. 1929, 25
24. ใน Conference Report, Oct. 1906, 50-51
25. ใน *Deseret News*, Jan. 12, 1907, 31

ทำให้งานของพระเจ้าก้าวหน้า

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงกำกับดูแลงานของพระองค์
และพระองค์ทรงขอให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักร
มีส่วนในการผลักดันงานนี้ให้ก้าวหน้า

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

เมื่อจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธได้รับเรียกสู่ไควรัมอัครสาวกสิบสองในปี ค.ศ. 1903 สมาชิกภาพของศาสนจักรอยู่ที่ 300,000 กว่าคน ก่อนสิ้นสุดการรับใช้เป็นประธานศาสนจักรของท่าน สมาชิกภาพเกิน 1 ล้านคน ประธานสมิธ ซึ่งชมยินดีกับการเติบโตดังกล่าวเพราะนั่นหมายความว่าข่าวสารแห่งความรอดเข้าถึงผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ “เราจะมีความสุขเพียงใด” ท่านกล่าวต่อผู้ฟังในการประชุมใหญ่สามัญปี ค.ศ. 1950 “ไม่ใช่เพราะเรามีจำนวนเพิ่มขึ้นในองค์กรซึ่งเราเป็นส่วนหนึ่ง แต่เป็นเพราะลูก ๆ ของพระบิดา บุตรธิดาของพระองค์ เข้าใจความจริงมากขึ้นเรื่อยๆ และกำลังเข้ามาในองค์กรที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สอนวิถีแห่งชีวิตและนำเราไปตามเส้นทางแห่งความสุขนิรันดร์”¹

ระหว่าง ค.ศ. 1903 กับมรณกรรมของประธานสมิธในปี ค.ศ. 1951 ศาสนจักรเผชิญปัญหามากมายที่เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของศาสนจักรทั่วโลก เหตุการณ์ต่างๆ เช่น สงครามโลกครั้งที่ 1 สงครามโลกครั้งที่ 2 และภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (วิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลก) ทำให้จำนวนผู้สอนศาสนาที่เราจะส่งไปต่างประเทศลดน้อยลงมาก แม้จะเกิดปัญหายุ่งยากดังกล่าว แต่จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธยังคงเชื่อมั่นว่าศาสนจักรจะเติบโตต่อไปและจะบรรลุจุดหมายของการทำให้ศาสนจักร “เต็มพิภพ” (ดาเนียล 2:35) ในปี ค.ศ. 1917 ณ จุดสูงสุดของสงครามโลกครั้งที่ 1 ท่านบอกวิสุทธิชนว่า “ข้าพเจ้าไม่หมดกำลังใจเพราะความจริงไม่ขยายเร็วกว่านี้ ตรงกันข้ามข้าพเจ้าเห็นในเหตุการณ์ต่างๆ ของยุคปัจจุบันว่าพระบิดาผู้ทรงรู้แจ้งทุกสรรพสิ่งกำลังทำงานด้วยพระองค์เองเพื่อเตรียมทางสำหรับการเผยแผ่พระกิตติคุณที่พระองค์ทรงฟื้นฟูผู้แผ่นดินโลกในสมัยของเรา”²

ประธานสมิธเชื่อว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี “เป็นพรอย่างแท้จริงถ้าเราใช้ด้วยความชอบธรรมเพื่อการเผยแพร่ความจริงและการแผ่ขยายงานของพระเจ้าในบรรดามนุษย์”

แม้ครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 จะเห็นการทำทนายสำคัญๆ มากมาย แต่ก็มิเทคโนโลยีใหม่ๆ เกิดขึ้นเช่นกันซึ่งประธานสมิธเชื่อว่าจะช่วยขยายงานของพระเจ้า ท่านเป็นผู้สนับสนุนตัวของอุตสาหกรรมการบินและเห็นว่ามันเป็นวิธีที่จะทำให้งานมอบหมายการเดินทางในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บรรลุผลมากขึ้น นอกจากนี้ท่านยังสนับสนุนการใช้วิทยุและโทรทัศน์ของศาสนจักร เพื่อนำพระวจนะของพระเจ้าไปสู่ผู้ฟังได้กว้างขึ้น “เราควรถือว่า [นวัตกรรม] เหล่านี้เป็นพรจากพระเจ้า” ท่านกล่าว “สิ่งเหล่านี้เพิ่มขีดความสามารถของเราอย่างมาก เป็นพรอย่างแท้จริงถ้าเราใช้ด้วยความชอบธรรมเพื่อการเผยแพร่ความจริงและการแผ่ขยายงานของพระเจ้าในบรรดามนุษย์ การทำลายใหญ่หลวงที่โลกเผชิญทุกวันนี้อยู่ในการใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมเหล่านี้ เราสามารถใช้เพื่อทำลายได้ อย่างที่เราทำมาบ้างแล้วในอดีต หรือเราสามารถทำให้เป็นประโยชน์เพื่อจุดประกายความคิดและเป็นพรแก่มวลมนุษยชาติ ตามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราทำ”³

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ ปี ค.ศ. 1946 ประธานสมิธพยากรณ์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเช่นนั้นว่า “อีกไม่นาน จากแทนพุดนี้และอีกหลายแห่งที่จะจัดเตรียมไว้ ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะสามารถมอบข่าวสารให้กลุ่มที่อยู่โดดเดี่ยวห่างไกลซึ่งเข้าไปไม่ถึงพวกเขา ในวิธีนี้และวิธีอื่นๆ พระกิตติคุณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เดชานุภาพเดียวของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอดในการเตรียมรับอาณาจักรซีเลสเชียล จะได้ยินในทุกภูมิภาคของโลก และหลายท่านในที่นี้จะมีชีวิตอยู่จนเห็นวันนั้น”⁴ [ดู ข้อเสนอนะ 1 และ 4 ในหน้า 174]

ประธานสมิธเข้าใจว่างานของศาสนจักรประสบความสำเร็จเพราะนี่คืองานของพระเจ้า ท่านสอนวิสุทธิชนว่าโอกาสมีส่วนร่วมในงานนั้นเป็นพรที่พระเจ้าทรงมอบให้สมาชิกแต่ละคนในศาสนจักรของพระองค์ ในระหว่างการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกหลังจากท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักร ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าตระหนักถึงความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งที่อยู่บนบ่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบหากปราศจากความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์องค์กรที่เรเป็นสมาชิกจะประสบความสำเร็จไม่ได้เลย ไม่มีคนใดหรือกลุ่มใดสามารถทำให้สำเร็จได้ นอกจากสมาชิกของศาสนจักรนี้จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าต่อไป ดำเนินชีวิตตามศาสนาของพวกเขา เป็นแบบอย่างต่อโลก [และ] รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราจะก้าวไปข้างหน้า และความสุขจะไหลมาเทมา”⁵

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

มีโอกาสมากพอให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า

ความรับผิดชอบต่อการดำเนินงานนี้มีได้ถ่ายโอนให้ [ประธานศาสนจักร] แต่เพียงผู้เดียว หรือให้ที่ปรึกษาของท่าน หรือให้โครัมมัครสาวกสิบสอง แต่มอบให้ชายหญิงทุกคนที่รับบัพติศมาโดยผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย. . . เราไม่สามารถปิดความรับผิดชอบถึงแม้เราจะอยากทำก็ตาม พระบิดาของเราทรงวางความรับผิดชอบดังกล่าวไว้บนบ่าของเรา และเราต้องคล้องแขนช่วยกันทำงานประสพชัยชนะ⁶

ข้าพเจ้าเชื่อใจท่าน พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในศรัทธาของท่านและในความสุจริตของท่าน. . . แต่ละท่าน [ต้อง] รับผิดชอบต่อ [พระเจ้า] สำหรับการส่งเสริมงานนี้ เฉกเช่นคนที่ควบคุมดูแลท่าน ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดได้ว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลพี่น้องหรือ” ข้าพเจ้าไม่สามารถปิดความรับผิดชอบ. . . แต่ข้าพเจ้าต้องยืนอยู่ในแถวของลูกๆ พระบิดาเพื่อแบกส่วนของตน ข้าพเจ้าต้องแบกภาระส่วนนั้นที่พระเจ้าทรงวางไว้ให้ และถ้าข้าพเจ้าหลบหนี ข้าพเจ้าเข้าใจดีว่าข้าพเจ้าต้องสูญเสียพรที่จะมาถึงข้าพเจ้าโดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระบิดา⁷

เราควรชวนขวยเพียงใดต่อการออกไปกระทำคุณประโยชน์ ผู้รับใช้ที่เกี่ยวข้อง ครั้นจะรองจนกว่าเขาได้รับคำสั่งในทุกสิ่ง [ดู คพ. 58:26–27] พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงคาดหวังให้เราขยายการเรียกของเรา ไม่ว่าจะเป็นการเรียกใดก็ตาม ไม่ว่าจะชะตาชีวิตของเราจะต่ำต้อยเพียงใดก็ตาม⁸

ชายคนหนึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกโครัมมัครสาวกสิบสอง หรือฝ่ายประธานของศาสนจักรจึงจะได้รับพรประเสริฐสุดในอาณาจักรของพระบิดาบนสวรรค์ นี่เป็นเพียงตำแหน่งที่กำหนดไว้ในศาสนจักร มีชายที่ซื่อสัตย์และอุทิศตนหลายคนคู่ควรดำรงตำแหน่งเหล่านี้ผู้ซึ่งเวลาและพรสวรรค์ของพวกเขาเป็นที่ต้องการทั่วศาสนจักร. . . จำไว้ว่าในศาสนจักรและทั่วศาสนจักรมีโอกาสมากพอให้ชายทุกคนและหญิงทุกคนทำบางอย่างเพื่อเป็นพรแก่เพื่อนมนุษย์และเพื่อความก้าวหน้าในงานของพระเจ้า⁹

มีแนวโน้มว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตบางส่วนและผู้ดำรงตำแหน่งในศาสนจักรบางคนละเลยการประชุมสี่ละลึกและหน้าที่สำคัญอื่นๆ และจำกัดการทำงาน

ของพวกเขาเฉพาะการเรียกพิเศษบางอย่างเท่านั้น พวกเขาอาจเป็นเจ้าหน้าที่และครูในโรงเรียนวันอาทิตย์ เมื่อพวกเขาทำงานโรงเรียนวันอาทิตย์ พวกเขาจึงคิดว่าเพียงพอแล้ว หรือพวกเขาอาจเป็นเจ้าหน้าที่ใน [เยาวชนชายหรือเยาวชนหญิง] หรือปฐมวัย หรือด้านลำดับการสืบเชื้อสาย หรือสวัสดิการ หรือมีงานมอบหมายอื่นๆ บางอย่าง ถ้าพวกเขาปฏิบัติภาระหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องแล้วพวกเขาก็คิดว่าตนได้ทำหน้าที่ครบถ้วนแล้ว

ถึงแม้เราจะรักและอวยพรทุกคนสำหรับการรับใช้อันสำคัญยิ่งของพวกเขา แต่เราจำเป็นต้องเตือนตัวเราว่าเราทุกคนต้องดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระบิดาในสวรรค์ [ดู กพ. 84:44] กล่าวโดยทั่วไปคือ งานมอบหมายพิเศษไม่ได้ปลดปล่อยเราจากภาระหน้าที่อื่นๆ ของเรา การประชุมพิเศษมักไม่ใช่แทนหรือเข้าแทนที่การประชุมทั่วไปของศาสนจักร นอกเหนือจากภาระหน้าที่และงานมอบหมายพิเศษของเราแล้ว พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราประพฤติตนเหมือนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกวันในความหมายกว้างที่สุดของคำนั้น เพื่อว่าถ้าเราเห็นความทุกข์ทรมานหม่นหมองหรือความขาดแคลน หรือเห็นคนต้องการคำแนะนำและคำปรึกษาในบางโอกาส เราควรทำหน้าที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างแท้จริงทันที

นอกจากนี้ยังมีคนที่ยอมรับการเป็นสมาชิกศาสนจักรแต่ในนามทว่ารู้สึกเหมือนตนได้รับยกเว้นไม่ต้องให้การรับใช้ใดๆ แต่ไม่ช้าก็เร็วพวกเขาจะพบว่าตนเองไม่สบายใจ และคิดสงสัยเหมือนเราทุกคนเมื่อเราไม่ทำอย่างที่รู้ว่าเป็นหน้าที่โดยสมบูรณ์ของเรา คนที่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่เคยเคลือบแคลงสงสัยในความสำเร็จของงานนี้ แต่คนที่ละเลยหน้าที่ของตน ไม่รักษากพันธสัญญาของเขา ย่อมสูญเสียพระวิญญาณของพระเจ้า แล้วเริ่มสงสัยว่าอะไรจะเกิดแก่ใจอัน...

เมื่อใดก็ตามที่ท่านทำหน้าที่ของท่านโดยครบถ้วน ท่านจะรู้เหมือนดังที่ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิต ว่านี่คืองานของพระบิดา และพระองค์จะทรงทำให้งานนี้ประสบความสำเร็จ¹⁰

ท่านไม่เห็นหรือว่างานอัศจรรย์และการอันนำพิสงกำลังดำเนินอยู่ ท่านไม่เห็นหรือว่าเราแต่ละคนอุทิศถวายเพียงเหรียญทองแดงของเรา แต่ฝูงชนเป็นหนึ่งเดียว และพระวจนะของพระเจ้าเผยแพร่ออกไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์ ไม่ใช่ด้วยท่าทางก้าวร้าว แต่ด้วยความเมตตาและความรัก ด้วยความปรารถนาจะเป็นพรแก่มวลมนุษย์¹¹ [ดู ข้อเสนอนะ 2 ในหน้า 174]

“ทั่วศาสนจักรมีโอกาสมากพอให้ชายทุกคนและหญิงทุกคนทำบางอย่าง
เพื่อเป็นพรแก่เพื่อนมนุษย์และเพื่อความก้าวหน้าในงานของพระเจ้า”

การต่อต้านจะไม่หยุดความเจริญก้าวหน้าของศาสนจักร เพราะนี่คืองานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ไม่ใช่ของมนุษย์

ศาสนจักรเริ่มจากสมาชิกเพียงหกคนและเติบโตขึ้นทุกวันทั้งที่มีการต่อต้านจากปฏิบัติภัย หากไม่มีอ้อมแขนอันทรงพลังของความชอบธรรม และความเอื้อพระทัยใส่ของพระบิดาบนสวรรค์ ศาสนจักรนี้คงถูกบดขยี้เหมือนเปลือกไข่ไปนานแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าตรัสไว้ว่าพระองค์จะทรงคุ้มครองเรา ทรงสัญญาจะป้องกันเราถ้าเราจะถวายเกียรติพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹²

การเติบโตของศาสนจักรนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะศาสนจักรเป็นที่นิยมชมชอบ ศาสนจักรเติบโตทั้งที่มีการต่อต้านจากปัญญาชนของโลก เติบโตทั้งที่มีการต่อต้านจากครูสอนศาสนา และยังคงเติบโตต่อไปเพื่อรวมเหล่าวิญญาณอันเลิศเลอทั่วทุกหัวระแหงผู้ดำเนินชีวิตจนพวกเขาสามารถเข้าใจความจริง¹³

ข้าพเจ้าอ่านบันทึกส่วนตัวของคุณปู่จอร์จ เอ. สมิธ... ข้าพเจ้าเคยอ่านประสบการณ์ส่วนตัวของท่าน บางอย่างเจ็บปวดที่สุดและหลายอย่างน่าอัศจรรย์ ในวัยเยาว์ของท่านศาสนจักรส่งท่านไปสั่งสอนพระกิตติคุณของพระเจ้าของเรา ประสบการณ์ของท่านคือประสบการณ์ของชายหลายคนผู้ได้รับเรียกมาสู่การปฏิบัติศาสนกิจ คนคิดชั่วใส่ความท่านกับเพื่อนร่วมงานแต่ท่านยังคงซื่อสัตย์ พระเจ้าทรงปล้ำกำลังกล่าวหาให้พวกท่านและทรงยกย่องพวกท่านในสายตาของคนทั่วไป พระองค์ประทานประจักษ์พยานให้พวกท่านถึงความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้ซึ่งส่งผลดีจนไม่มีงานใดยากเกินกว่าพวกท่านจะทำได้เพื่อเผยแพร่ความจริง

คุณปู่อยู่ในกลุ่มคนที่ศาสนจักรส่งไปอังกฤษเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณในปี ค.ศ. 1839 ที่นั่นปฏิบัติทุกวิถีทางเพื่อให้พวกท่านหมดกำลังใจ บันทึกส่วนตัวของพวกท่านที่เขียน ณ เวลานั้นเผยข้อเท็จจริงว่าคนชั่วใส่ร้ายป้ายสีพวกท่านและวิญญูณชั่วโจมตีพวกท่าน แต่พระเจ้าทรงปกป้องรักษาพวกท่านและพวกท่านทำงานด้วยความอดสาหะยิ่ง โควรัมมอัครสาวกสิบสองอยู่ที่นั่นแปดคนในเวลานั้น ส่วนหนึ่งที่ได้รับเรียกไปอังกฤษคือชายที่ไม่มีเงินทองใช้จ่ายในการเดินทางแต่พวกท่านก็เริ่มต้นจากบ้านด้วยการเดิน หนึ่งในนั้นป่วยมานานจึงอ่อนแอเกินกว่าจะเดินสองไมล์ไปขึ้นรถม้าแต่มีเพื่อนคนหนึ่งช่วยประคอง พวกท่านมีศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกท่านรู้ว่านี่คือศาสนจักรของพระองค์ด้วยเหตุนี้จึงออกเดินทาง พระเจ้าทรงเฉลยเพื่อนต่างศาสนาให้มอบเงินและออกค่าเดินทางข้ามมหาสมุทรให้พวกท่านเพื่อไปเผยแพร่ข่าวสาร คนซื่อสัตย์จำนวนมากยอมรับความจริงเนื่องด้วยการปฏิบัติศาสนกิจของพวกท่าน¹⁴

นี่คืองานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่งานของมนุษย์คนใด ไม่มีใครหรือคนกลุ่มใดสามารถผลักดันงานนี้ให้ก้าวหน้าและประสบความสำเร็จขณะเผชิญการต่อต้านของโลกได้ หลายครั้งที่พวกเขา [ผู้ต่อต้านงานนี้] รู้สึกว่าจุดจบของศาสนจักรมาถึงแล้ว และทุกครั้งโดยพระบารมีแห่งเดชานุภาพของพระองค์ พระเจ้าทรงยกศาสนจักร และศาสนจักรก้าวหน้าจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งไปอีกหมู่บ้านหนึ่ง จากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง¹⁵

ข้าพเจ้ารู้ว่ามีปัญหามากมายและจะมีอีกมากมายตามวันเวลาที่ผ่านไปและผ่านไป แต่พระบิดาในสวรรค์องค์เดียวกับที่นำลูกหลานอิสราเอล ช่วยดาเนียล

และลูกหลานชาวฮีบรูอีกสามคนให้รอดพ้นจากความพินาศ พระบิดาบนสวรรค์องค์เดียวกับที่ทรงปกป้องรักษาบรรพบุรุษของเราผู้เข้ามาใน [หุบเขาซอลท์เลค] และทรงสถาปนาพวกเขาไว้ที่นี่ ประทานพรพวกเขาและทำให้มีพระวิหาร [ซอลท์เลค] ใหญ่ยิ่งนี้ตลอดจนพระวิหารอื่นๆ อีกมากมายในความยากจนของผู้คน... พระบิดาองค์เดียวกันนั้น พระบิดาของท่านและข้าพเจ้า ทรงพร้อมจะเทพรมาให้เราในปัจจุบัน¹⁶

ไม่มีโอกาสให้ท้อแท้สิ้นหวัง พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ยังคงรอดไป เรามีสัญญาจากพระบิดาบนสวรรค์ว่าพระกิตติคุณจะยังคงรอดไป ไม่มีสมัยการประทานใดได้รับคำมั่นสัญญาอย่างที่เราได้รับ ในสมัยการประทานที่ผ่านๆ มา พระกิตติคุณถูกนำไปจากแผ่นดินโลก เมื่อได้รับการฟื้นฟูในสมัยของเรามีสัญญาติดตามว่าพระกิตติคุณจะไม่ถูกนำไปจากแผ่นดินโลกหรือยกให้ใครอีกเลย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องท่านผู้จับคันไถไว้ด้วยมือท่านว่าอย่าหันกลับ จงรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹⁷

เราต้องไม่รู้สีกังวลกับความเจริญก้าวหน้าของไซอัน เพราะเรือลำดีที่เก่าแก่จะแล่นไปอย่างภาคภูมิ คนที่ซื่อสัตย์และแน่วแน่จะเทียบท่าของพระผู้เป็นเจ้าอย่างปลอดภัย สวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าไม่เป็นห่วงชายหญิงสูงวัยเหล่านี้ที่มีศรัทธา ข้าพเจ้าไม่เป็นห่วงเด็กชายหญิงผู้ดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า... แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้รู้พระประสงค์ของพระบิดาและไม่ทำตาม ผู้ได้ยินคำสอนของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่าและหันหลังให้คำสอนเหล่านั้น ข้าพเจ้าเกรงว่าพวกเขาจะไม่บรรลุเป้าหมายหากไม่หันกลับและกลับใจด้วยสุดใจของพวกเขา¹⁸

งานของพระองค์ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เราต้องแข็งขันถ้าเราอยากตามให้ทันทุกปีที่ผ่านมา ตั้งแต่จัดตั้งศาสนจักร เราเห็นศาสนจักรเข้มแข็งกว่าปีก่อน ปัจจุบันภาพความสำเร็จอย่างต่อเนื่องดีกว่าแต่ก่อน มีผู้คนมากกว่าเดิมที่เรียนความจริงเกี่ยวกับเราและเจตคติที่เรามีต่อพวกเขา อคติเนื่องจากความไม่รู้กำลังจะหมดไป ขณะที่แสงสว่างสาดส่องอยู่ท่ามกลางมวลชน...

ทุกคนควรประจักษ์ และสักวันหนึ่งจะประจักษ์ว่าการต่อต้านงานนี้คงมีชัยไปนานแล้วถ้าไม่ใช่งานของพระเจ้า ขอให้ทั่วโลกรู้ว่าไม่มีใครโค่นงานนี้ได้เพราะ “นี่คือเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอดของทุกคนที่เชื่อ” [ดู โรม 1:16]¹⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 174]

พระผู้เป็นเจ้าทรงปรับสภาพในโลกเพื่อให้งาน ของพระองค์สามารถแผ่ขยายไปทั่วโลกได้

[พระผู้เป็นเจ้า] ทรงมุ่งหมายให้ได้ยินข่าวสารที่ประกาศโดยผู้รับใช้ของพระองค์ในอดีตประกาศใหม่อีกครั้งและสั่งสอนโดยผู้รับใช้ของพระองค์ในยุคสุดท้ายโดยพลังแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ พระองค์จะทรงยกสภาพของโลกนี้และทำให้ลูกหลานมนุษย์อ่อนน้อมถ่อมตนจนกว่าพวกเขาจะกลับใจและยินดียอมรับฟังความจริงที่เรากำลังสอน ความจริงที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องให้เราสอนในโลกกำลังพบหนทาง²⁰

พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์ท่านหนึ่งว่าเมื่อพระคัมภีร์มอรมอนออกมาแล้ว พระองค์จะทรงเริ่มงานของพระองค์ในบรรดาประชาชาติเพื่อนำผู้คนของพระองค์กลับมา [ดู 2 นีไฟ 30:3–8; 3 นีไฟ 21:1–14; 29:1–2] เมื่อเราตระหนักว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เผยแพร่วิถีเพียงใดในเวลาเมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 1830 เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงลงพระหัตถ์และทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์รู้ อีกไม่นาน ทุกภูมิภาคของโลกนี้จะได้ยินพระกิตติคุณผ่านผู้รับใช้ของพระเจ้าที่กำลังประกาศด้วยพลังอำนาจ พระบิดาบนสวรรค์ของเราจะทรงปรับสภาพในโลกเพื่อให้สั่งสอนพระกิตติคุณได้²¹

พระผู้ช่วยหรืออัครสาวกจะมีการสั่งสอนพระกิตติคุณของอาณาจักรในทั่วโลกเพื่อเป็นพยานต่อทุกประชาชาติ และหลังจากนั้นการสิ้นสุดจะมาถึง [ดู โจเซฟ สมิธ—มัทธีว 1:31] พระเจ้าจะไม่ทรงเรียกร้องสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ พระองค์ทรงขจัดสิ่งกีดขวาง และ “จะสั่งสอน” พระกิตติคุณ²²

ไซออนจะได้รับการไถ่ และชาวโลก ซึ่งเวลานี้เข้าใจผิดเกี่ยวกับงานแห่ง “ความเชื่อของชาวมอรมอน” จะอยู่จนรู้ว่านี่คือเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอดของคนที่รักษาระเบียบบัญญัติของพระบิดา ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคืองานนี้จะเติบโตอย่างรวดเร็ว ลูกหลานมนุษย์กำลังรับ “ความเชื่อของชาวมอรมอน” ไว้ในจิตวิญญาณของพวกเขา และนี่คืองานของพระบิดา เราอาจจะเล็กและอ่อนแอ แต่ถ้าเราจะมีคุณธรรมและความบริสุทธิ์ในชีวิตเรา ถ้าเราจะทำสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง ชายหญิงจะได้รับการเลี้ยงดูให้สานต่องานของพระเจ้า จนกว่างานของพระบิดาจะลุล่วงในวิธีที่พระองค์ทรงปรารถนา คนที่เข้าใจเราผิด

เวลานี้จะรู้จักเรามากขึ้น คนที่เชื่อว่าเรามุ่งหวังประโยชน์ส่วนตนจะไม่ถูกหลอก พี่น้องชายหญิงของโลกผู้ปรารถนาความจริงและประสงค์จะรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการอะไรจากพวกเขา จะรู้สึกแปลกปลาบใจและยอมรับพระกิตติคุณ ไชอันจะลุกขึ้นส่องสว่าง และจะกลายเป็นรัศมีภาพของทั้งแผ่นดินโลก พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอิสราเอลทรงประกาศิตดังนี้²³ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ด้านล่าง]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ประธานสมิธพยากรณ์ว่า “พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา...จะได้ยินในทุกภูมิภาคของโลก” (หน้า 167) เทคโนโลยีอะไรบ้างกำลังช่วยให้สิ่งนี้เกิดขึ้น เทคโนโลยีสมัยใหม่หรือความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เอื้อประโยชน์ให้งานของพระเจ้าในด้านใดอีกบ้าง
2. ขณะอ่านหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 168–169) ให้นึกถึงการเรียกหรืองานมอบหมายปัจจุบันของท่านในศาสนจักร การมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียกเอื้ออำนวยให้ท่านมีส่วนใน “ความก้าวหน้าในงานของพระเจ้า” อย่างไร การพยายามเป็นผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอนเอื้อประโยชน์ต่องานนี้อย่างไร เราทุกคนจะมีส่วนร่วมในด้านใดบ้างนอกเหนือจากการเรียกและงานมอบหมายอย่างเป็นทางการของเรา
3. ในหน้า 170–172 ประธานสมิธแสดงประจักษ์พยานว่าพระเจ้าทรงกำกับดูแลงานศาสนจักรของพระองค์ ท่านเคยมีประสบการณ์ใดบ้างที่แสดงว่าสิ่งนี้เป็นความจริง การสอนและการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้านแสดงให้เห็นศรัทธาที่เราต้องการของพระเจ้าอย่างไร
4. ในหน้า 167 และ 173–174 ให้หาสิ่งที่ประธานสมิธกล่าวว่าพระเจ้าจะทรงทำเพื่อเตรียมทางให้แก่การสั่งสอนพระกิตติคุณของพระองค์ ท่านเห็นหลักฐานอะไรบ้างที่ยืนยันว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังเกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: ดาเนียล 2:44-45; โยเอล 2:27-28; โมไซยาห์ 27:13; หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:33-34; 65:1-6; 107:99-100; โมเสส 1:39

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “อาจมีหลายครั้งที่ท่านไม่ทราบคำตอบของคำถาม ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น ให้ตอบง่ายๆ ว่าท่านไม่ทราบ ท่านอาจต้องการพูดว่าท่านจะพยายามหาคำตอบ หรือท่านอาจต้องการเชื่อเชิญให้ผู้เรียนหาคำตอบ โดยใช้เวลาในบทเรียนคราวต่อไปเพื่อรายงานสิ่งที่เขาเรียนรู้มา” (*ไม่มีการเรียกใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 64)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1950, 6
2. ใน Conference Report, Apr. 1917, 37
3. ใน *Deseret News*, May 10, 1947, Church section, 10
4. ใน Conference Report, Oct. 1946, 6
5. ใน Conference Report, Oct. 1945, 173
6. ใน Conference Report, Apr. 1904, 64
7. ใน Conference Report, Oct. 1911, 44
8. ใน Conference Report, Apr. 1934, 30
9. ใน Conference Report, June 1919, 42-43
10. “Our Full Duty,” *Improvement Era*, Mar. 1946, 141.
11. ใน Conference Report, Apr. 1930, 68
12. ใน Conference Report, Oct. 1945, 170-71
13. ใน Conference Report, Oct. 1916, 47
14. ใน Conference Report, Apr. 1931, 32-33
15. ใน Conference Report, Oct. 1931, 122-23
16. ใน Conference Report, Oct. 1945, 174
17. ใน *Deseret News*, Aug. 20, 1921, Church section, 7
18. ใน Conference Report, Oct. 1906, 49
19. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, Jan. 1, 1920, 3.
20. ใน Conference Report, Apr. 1917, 37
21. ใน Conference Report, Apr. 1927, 82-83
22. “New Year’s Greeting,” 2.
23. ใน Conference Report, Apr. 1906, 58

“จงให้เกียรติวันสะบาโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งหลาย
และสิ่งนั้นจะนำความปีติยินดีอย่างยิ่งมาสู่ท่าน”

“ถวายศีลระลึกของเจ้า ในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา”

การรักษาวັນสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และการรับส่วนศีลระลึก
อย่างมีค่าควรทำให้เราเพิ่มความเข้มแข็งทางวิญญาณมากขึ้น

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

สี่ มัยเด็ก จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเรียนรู้ความสำคัญของการให้เกียรติวันสะบาโต บ่อยครั้งในวันอาทิตย์เด็กกลุ่มหนึ่งแถวบ้านจะมาบ้านท่านหลังจากเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์เพื่อชวนท่านไปเล่นบอล “ข้าพเจ้าเหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าคิดว่าคงสนุกมากถ้าได้เล่นฟุตบอลและเล่นกีฬาอื่นๆ แต่ข้าพเจ้ามีคุณแม่ที่ยอดเยี่ยม ท่านไม่ได้พูดว่า ‘ลูกไปเล่นไม่ได้นะ’ แต่ท่านพูดว่า ‘ลูกแม่ ลูกจะมีความสุขมากขึ้นถ้าลูกไม่ทำอย่างนั้น...’ ข้าพเจ้าต้องการบอกท่านว่าข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งสำหรับการอบรมเช่นนั้นในบ้าน”¹ เราสามารถเห็นประสิทธิผลของคำสอนจากมารดาท่านได้เมื่อประธานสมิธเตือนวิสุทธิชนบ่อยๆ ว่าการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์นำพรมากมายมาให้พวกเขา

ในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธมีโอกาสเข้าร่วมพิธีนมัสการวันอาทิตย์ของศาสนจักรในหลายๆ ที่ เมื่อท่านสังเกตเห็นวิสุทธิชนนมัสการด้วยกันในวันสะบาโต ท่านพอใจกับท่าทีที่พวกเขาแสดงความคารวะต่อศีลระลึก “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเข้าใจความศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้าสำคัญต่อสมาชิกศาสนจักร...ข้าพเจ้าปลื้มยินดีเมื่อพบพี่น้องชายหญิงของเรามาสถานศักดิ์สิทธิ์และรับส่วนเครื่องหมายเหล่านี้...อย่างมีค่าควร”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 185]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้เรารักษาวันสะบาโต ให้ศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่ภาระแต่เป็นพร

[พระเจ้า] ทรงสอนเราว่าเราต้องถือรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงสงวนวันหนึ่งในเจ็ดวันให้เป็นวันของพระองค์ เมื่อพิจารณาพรทั้งหมดที่พระองค์ทรงมอบให้เราในวันอื่นๆ สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าเราควรพบปีติในการทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้เราทำในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าหากเราไม่ทำเช่นนี้เราจะไม่พบความสุข... พระองค์ทรงต้องการให้เรามีความสุขและทรงบอกเราให้วิธีมีความสุขนั้น³

เราควรนึกถึงจุดประสงค์สำหรับวัน [ของพระเจ้า] และรับอิทธิพลของการนมัสการ โลกจะบรรลุผลสำเร็จอะไรบ้างถ้าลูกทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์—และเราทุกคนเป็นลูกของพระองค์—จะเคารพความปรารถนาของพระองค์ให้สะบาโตเป็นวันแห่งการนมัสการ ไม่มีทางประเมินได้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อประโยชน์อะไรบ้าง ไม่เพียงในประชาชาติของเราเท่านั้น แต่ในทุกประชาชาติของโลกด้วยถ้าเราให้เกียรติวันสะบาโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์⁴

สะบาโตกลับกลายเป็นวันสนุกสนาน...—วันที่หลายพันคนสงวนไว้ละเมิดพระบัญญัติที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานให้นานมาแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเศร้าโศก รันทดใจที่กำลังทำและจะยังคงทำให้มนุษยชาติทุกชั่วทรمانมีต้นสายมาจากข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาละเลยคำตักเตือนของพระองค์ให้รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 185]

โอวาทครั้งแรกๆ ครั้งหนึ่งที่ตั้งสอนในหุบเขา [ซอลท์เลคซิตี] แห่งนี้คือโอวาทของประธานบริคัม ยังก์ และท่านเตือนผู้คนว่าจงให้เกียรติวันสะบาโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่ว่าสภาวะการณ์ของพวกเขาจะยากเพียงใด พวกเขาต้องไม่ออกไปใช้แรงกายทำงานในวันสะบาโต... ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสนับสนุนผู้คนของศาสนจักรให้ถือรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์เพราะการทำเช่นนั้นเป็นที่ชอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ของเรา⁶

เราจงสอนเด็กชายและเด็กหญิงเหล่านี้ [ของศาสนจักร] ขณะพวกเขาเติบโตใหญ่ให้ทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้พวกเขาทำในวันสะบาโต และจะเป็นที่น่า

ประหลาดใจที่พวกเขาจะเป็นแรงจูงใจต่อชุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ หากโลกไม่กลับใจจากความประมาทและความเฉยเมย หากเราวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ในหลายกรณี ไม่กลับใจจากท่าทีเฉยเมยต่อวันศักดิ์สิทธิ์ของพระบิดาบนสวรรค์ ปิติและความสุขที่เราปรารถนาจะมีที่นี้ย่อมไม่มาถึงเราเลย และจะไม่อยู่กับเราในนิรันดร⁷

บางคนดูเหมือนจะคิดว่าถ้าพวกเขาเข้าร่วมการประชุมทางศาสนาหรือทำการรับใช้บางส่วนที่เรียกร้องจากพวกเขาในวันอาทิตย์แล้ว พวกเขาจะมีเสรีภาพในการแสวงหาความพอใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับวิญญาณของสებაโตและยังคงเป็นที่โปรดปรานของพระบิดา ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าถ้าสมาชิกศาสนจักรโดยที่รู้อะไรดีกว่า ยังขิ้นลบหลู่วันสებაโตโดยการเสาะแสวงหาความพอใจทางโลก พวกเขาจะยอมสูญเสียศรัทธา และพระวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์จะยอมถอนไปจากพวกเขา⁸

การละเมิดวันสებაโตไซ้จะเป็นเรื่องไม่สลักสำคัญ ข้าพเจ้าต้องการพูดว่าท่านสูญเสียทุกครั้งที่ท่านละเมิดวันสებაโต ท่านสูญเสียมากกว่าที่ท่านได้ ไม่ว่าจะท่านจะคิดว่าท่านจะได้อะไรก็ตาม⁹

การหลงลืมว่า [วันสებაโต] เป็นวันของพระเจ้าอย่างที่เราบางคนดูเหมือนจะทำเช่นนั้นคือการไม่สำนึกคุณ พระองค์ทรงสงวนวันหนึ่งในเจ็ดวันไว้ต่างหาก ไม่ใช่เพื่อทำให้เป็นภาระ แต่เพื่อนำปิติเข้ามาในชีวิตเราและทำให้บ้านเราเป็นสถานที่พบปะของครอบครัว เพื่อพ่อแม่ลูกจะอยู่กันพร้อมหน้ารอบเตาผิงขณะเพิ่มพูนความรักให้กัน . . .

จงให้เกียรติวันสებაโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งหลาย และสิ่งนั้นจะนำความปิติยินดีอย่างยิ่งมาสู่ท่าน พระบิดาบนสวรรค์จะประทานพรท่านอันเนื่องจากการเชื่อฟังคำแนะนำและคำปรึกษาของพระองค์¹⁰

การไปร่วมการประชุมที่โบสถ์เป็นส่วนสำคัญ ของการรักษาวันสებაโตให้ศักดิ์สิทธิ์

ถ้าเราทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราทำเราจะไปบ้านศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในวันสებაโตและรับส่วนศีลระลึกที่นั่นเพื่อระลึกถึงการเสียสละที่พระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยชาติทรงทำเพื่อเรา¹¹

วันนี้ [วันสებაโต] เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เป็นวันที่พระองค์ทรง

สงวนไว้ให้เรานมัสการพระองค์ ในยุคสุดท้ายนี้พระองค์ประทานพระบัญญัติเพิ่มเติมให้เราไปบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและการอดอาหารในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ให้เรายอมรับความผิดและแสดงประจักษ์พยานของเราที่นั่นต่อหน้ากัน [ดู คพ. 59:9–12]. . .

ในยุคอันน่าพิศวงนี้ เมื่อผู้คนสามารถนั่งสบายอยู่ที่บ้านและได้ยินเพลงของโลก ฟังคำปราศรัยต่อสาธารณชน และฟังโอวาท พวกเขาจะยังอยู่ข้างเตาผิงที่บ้านและอาจจะรู้สึกว่าคุณเขากำลังรับทั้งหมดที่รับได้เท่าๆ กับการไปยังสถานที่ซึ่งกำหนดให้ทำพิธีทางศาสนา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องไม่ถูกหลอกในเรื่องนี้ ไม่เพียงถ้อยคำที่เราได้ยินเท่านั้นที่เป็นประโยชน์ แต่อิทธิพลที่แผ่ไปทั่วบ้านแห่งการนมัสการของเราซึ่งมาจากพระบิดาบนสวรรค์ต่างหากที่สำคัญ เราอาจมีเครื่องรับสัญญาณวิทยุในบ้าน แต่เราจะไม่ได้ประโยชน์ทางวิญญาณมากเท่ากับเราไปบ้านของพระเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ที่ซึ่งเราได้รับอนุญาตให้รับส่วนศีลระลึกและสวดอ้อนวอนขอพรจากพระบิดาบนสวรรค์ตลอดจนได้รับพยานถึงความจริงที่วางรูปแบบไว้เพื่อช่วยมนุษยชาติให้รอด¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 185]

การรับส่วนศีลระลึกในวันสะบาโต เป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์

ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีพวกเราส่วนใหญ่อาจเข้าใจว่าของประทานที่มาถึงเราเนื่องในโอกาสเหล่านี้คือเมื่อเราได้รับอนุญาตให้มาชุมนุมกันในความเจียมสงบมาประชุมกันเพื่อรับส่วนเครื่องหมายแห่งพระวรกายที่ถูกทรมานและพระโลหิตที่พระอาจารย์ทรงหลั่ง ข้าพเจ้าอนุমানว่าเราควรจะคิดว่าโอกาสอันศักดิ์สิทธิ์และน่าเกรงขามที่สุดคือเมื่อเรากำลังต่อพันธสัญญาของเรากับพระองค์ผู้พิสุทธิพระชนม์ชีพเพื่อให้เราฟื้นคืนชีวิตและได้รับความสูงส่ง เมื่อเรารับส่วนเครื่องหมายเหล่านี้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราทุกคนทราบดีว่าศีลระลึกที่พระองค์ทรงตั้งไว้ก่อนสิ้นพระชนม์ มีไว้เพื่อยกกระดับจิตใจ دلใจ และเป็นพรแก่เราชั่ววันรันดร์¹³

ศีลระลึกมีความสำคัญมาก พระเจ้าพระองค์เองทรงกำหนดให้เราได้รับส่วนเครื่องหมายเหล่านี้ มีคนเป็นอันมากที่เชื่อว่าจำเป็นต้องรับบัพติศมา และต้องประกอบศาสนพิธีอื่นๆ ของพระกิตติคุณในนามพวกเขา แต่พวกเขากลับเฉยเมยและไม่ใส่ใจเกี่ยวกับศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า พระบิดาใน

“ศิลาจารึกที่ [พระอาจารย์] ทรงตั้งไว้ก่อนสิ้นพระชนม์
มีไว้เพื่อยกระดับจิตใจ คลใจ และเป็นพรแก่เราชั่ววันรันดร”

สวรรค์ของเราทรงเห็นว่าศิลาจารึกสำคัญมากถึงขนาดว่าโดยผ่านพระบุตรที่รักของพระองค์ อัครสาวกและศาสตาดพยากรณ์ ดังนั้นก็ไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงตั้งเตือนวิสุทธิชนให้รับส่วนศิลาจารึกเป็นประจำ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ [ผู้เขียนหนังสือพระกิตติคุณ] สามคนกล่าวถึงเรื่องนี้ [ดู มัทธิว 26:26-28; มาระโก 14:22-24; ลูคา 22:19-20] เราพบว่าพระคัมภีร์หลายข้อสอนความสำคัญของศิลาจารึก ดังที่พระเจ้าทรงสอนด้วยพระองค์เองเมื่อครั้งทรงดำรงอยู่ในเนื้อหนัง พระบิดาในสวรรค์ของเรามีได้ประทานพระบัญญัติหรือคำแนะนำที่ไม่มีความสำคัญ พระองค์ทรงสอนเราเพื่อยกระดับจิตใจเรา เพื่อการเติบโต และการพัฒนาของเรา ถ้าเราทำตามคำแนะนำของพระองค์ เราก็พร้อมจะกลับไปประทับของพระองค์... พระองค์ทรงคาดหวังให้เรามาประชุมกันและรับส่วนเครื่องหมายแห่งพระวรกายและพระโลหิตของพระผู้ไถ่ผู้สิ้นพระชนม์ของเราทุกวันสะบาโต...

เราพบการอ้างอิงเรื่องนี้ในสามนี้ไฟบทที่ 18 เช่นกัน เมื่อพระผู้ช่วยให้รอด

ทรงแนะนำสั่งสอนผู้คนบนทวีป [อเมริกา] นี้ แจกเช่นที่พระองค์ทรงสอน
สานุศิษย์ของพระองค์ในโลกเก่าให้ถือปฏิบัติศีลระลึก มีความว่า

“และเมื่อฝูงชนกินและอิ่มแล้ว, พระองค์รับสั่งกับสานุศิษย์ว่า : ดูเถิดจะมี
คนหนึ่งในบรรดาพวกเจ้าที่จะได้รับแต่งตั้ง, และเราจะให้อ่านแก่เขาเพื่อหัก
ขนมปังและอวยพรมันและให้มันแก่ผู้คนที่ของศาสนจักรของเรา, แก่คนทั้งปวง
ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาในนามของเรา.

“และสิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ, แม้ดังที่เราทำ, แม้ดังที่เราหักขนมปังและ
อวยพรมันและให้มันแก่เจ้า”

... ข้อต่อไปอ่านได้ดังนี้

“และสิ่งนี้เจ้าจงทำในความระลึกถึงกายของเรา, ซึ่งเราแสดงให้เจ้าเห็น. และ
มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา. และหากเจ้า
ระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญาณของเรายู่กับเจ้า” [3 นิไฟ 18:5-7]

... นอกจากนี้ เรายังพบว่าในสมัยของเราพระเจ้าประทานการเปิดเผยเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวด้วย ในภาค 20 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้า
ประทานคำแนะนำในเรื่องนี้ ในการเปิดเผยนั้นเริ่มจากข้อ 75 พระองค์ตรัสว่า

“เป็นสิ่งจำเป็นที่ศาสนจักรจะประชุมกันบ่อยเพื่อรับส่วนขนมปังและเหล้า
องุ่นในความระลึกถึงพระเจ้า พระเยซู;

“และเอดเดอร์หรือบรูโรหิตพึงปฏิบัติพิธี; และเขาพึงปฏิบัติพิธีตามแบบอย่าง
นี้—เขาพึงคุกเข่าพร้อมกับศาสนจักรและเรียกหาพระบิดาในคำสวดอ้อนวอน
ด้วยความเลื่อมใส, โดยกล่าวว่า—”

ลองสังเกตบทสวดอันไพเราะต่อไปนี้. . . :

“ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ใน
พระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรดประทานพรและทำให้
ขนมปังนี้ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ที่รับส่วน, เพื่อพวกเขาจะ
รับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระบุตรของพระองค์, และเป็นพยาน
ต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, ว่าพวกเขาเต็มใจรับพระ
นามของพระบุตรของพระองค์, และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษา
พระบัญญัติของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทานให้พวกเขา; เพื่อพวกเขาจะมีพระ
วิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา. เอเมน” [คพ. 20:75-77]

การสวดอ้อนวอนและการให้พรน้ำก่อนข้างคล้ายกัน [ดู คพ. 20:78–79]

ความคิดที่แสดงออกในคำสวดอ้อนวอนสี่ระลึกข้างศักดิ์สิทธิ์กระไรเช่นนี้ศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน พี่น้องชายของข้าพเจ้าว่าเมื่อเราประกอบพิธีในการปฏิบัติสี่ระลึก เรากล่าวซ้ำ... คำทุกคำตามการเปิดเผย และเรากล่าวด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า เมื่อเรากล่าวซ้ำคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้ เราควรคล้อยตามอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกด้วยถ้อยคำที่เรากล่าว¹⁴

ข้าพเจ้าเกรงว่าบางครั้งเมื่อเราปฏิบัติสี่ระลึกในการประชุมบางแห่งของเรา ไม่มีบรรยากาศเคร่งขรึมจริงจังดังที่ควรเป็น นั่นเป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์... คนที่ [รับส่วน] สี่ระลึกควรนึกถึงข้อผูกมัดซึ่งระบุไว้ในคำสวดอ้อนวอน¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 185]

การรับส่วนสี่ระลึกอย่างมีค่าควร จะฟื้นฟูพลังทางวิญญาณของเรา

เรารับส่วนอาหารทางกาย—นั่นคือ เรารับส่วนขนมปังและน้ำ ฯลฯ เพื่อบำรุงเลี้ยงร่างกาย นั่นจำเป็นเช่นเดียวกับที่เรารับส่วนเครื่องหมายแห่งพระวรกาย และพระโลหิตของพระเจ้าผู้คืนพระชนม์เพื่อเพิ่มพลังทางวิญญาณของเรา จะเห็นได้ว่าชายหญิงที่ไม่ได้รับส่วนพระกระยาหารของพระเจ้าปีแล้วปีเล่ายอมสูญเสียพระวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ที่ละน้อยจนพวกเขาสูญเสียความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณที่พวกเขาเคยมีโอกาสร่วมรับพรนั้น แต่ไม่ใช่ให้เกิดประโยชน์...

ข้าพเจ้ากลับไปซื้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งในบทที่ 11 ของหนึ่งโครินธ์ เริ่มจากข้อ 23 ซึ่งอ่านได้ว่า

“เพราะว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่านแล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือในคืนที่เขาอวยัดพระเยซูเจ้านั้น พระองค์ทรงหยิบขนมปัง

“ครั้งขอบพระคุณแล้วจึงทรงหักแล้วตรัสว่า นี่เป็นกายของเราซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา

“เมื่อรับประทานแล้ว พระองค์จึงทรงหยิบถ้วยด้วยถ้วยอาการอย่างเดียวกัน ตรัสว่า ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเรา เมื่อท่านดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด จงดื่มเป็นที่ระลึกถึงเรา

“เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการถวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดกินขนมปังหรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ผู้นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

“ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้

“เพราะว่าคนที่กินและดื่มโดยมิได้เล็งเห็นพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ก็กินและดื่มเป็นเหตุให้ตนเองถูกพิพากษาโทษ

“ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลังและป่วยไข้ และบ้างก็ล่วงหลับไป” [1 โครินธ์ 11:23-30]

...ข้าพเจ้าปรารถนาจะถึงความสนใจของท่านมายังข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อฉันตรัยถ้าเรา [รับส่วนศีลระลึก] อย่างไม่มีค่าควร ก่อนรับส่วนศีลระลึกนี้ ใจเราควรบริสุทธิ์ มือเราควรสะอาด เราควรเปลื้องความเป็นอริทั้งหลายต่อมิตรสหายของเรา เราควรอยู่อย่างสันติกับเพื่อนมนุษย์ของเรา และเราควรมีความปรารถนาในใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาและรักษาพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์ ถ้าเราทำเช่นนี้ การรับส่วนศีลระลึกจะเป็นพรต่อเราและเพิ่มพลังทางวิญญาณของเรา...

...เราควรพิจารณาพันธสัญญาที่เราทำกับพระบิดาอย่างจริงจัง ขอให้เราเอาใจใส่อย่างเข้มงวดต่อพันธสัญญาเหล่านี้ ขอให้เรารู้ว่าเรากินและดื่มอย่างมีค่าควร เพื่อเป็นพรแก่จิตวิญญาณเราและเพื่อเพิ่มพลังทางวิญญาณให้เรา พรเหล่านี้มีไว้ให้ท่าน พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นของครัวเรือนแห่งศรัทธา ขอให้เราเห็นคุณค่าของพรเหล่านี้และดำเนินชีวิตให้คู่ควร เพื่อชีวิตเราจะเป็นแบบอย่างความเชื่อของเรา อย่าให้พวกเราคนใดต้องอยู่ภายใต้การกล่าวโทษเพราะรับส่วนศีลระลึกอย่างไม่มีค่าควรเลย หากไม่แล้วเราจะถูกเพิกถอนความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณแห่งพระบิดา¹⁶

เราควรรับส่วน [ศีลระลึก] ด้วยความนอบน้อม ด้วยการเตรียมมือให้สะอาด และเตรียมใจให้บริสุทธิ์ และด้วยความปรารถนาจะให้พระบิดายอมรับเรา ต่อจากนั้นเราจะรับอย่างมีค่าควร และชื่นชมยินดีในพรที่มาถึงเรา¹⁷

ขอพระเจ้าประทานพรเรา ขอทรงเทพพระวิญญาณของพระองค์มาที่เราต่อไป ขอให้เรารักกันดังพระบิดาทรงบัญชาว่าเราควรทำ ถ้าเรารับส่วนศีลระลึกอย่าง

มีค่าควร เราจะรักกันได้ แม้ตั้งพระบิดาทรงกำหนด โดยจดจำที่พระองค์ตรัสกับเราว่า: “หากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีใช้ของเรา。” [คพ. 38:27]¹⁸
[ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 185]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. อ่านย่อหน้าสุดท้ายในหน้า 177 ถ้าประธานศาสนจักรมาร่วมการประชุมศิษย์ระลึกของท่าน ท่านคิดว่าประธานศาสนจักรจะประทับใจเรื่องใด ท่านจะทำอะไรเป็นส่วนตัวได้บ้างเพื่อแสดงความคารวะมากขึ้นต่อพระเจ้าและศิษย์ระลึก
2. ไตร่ตรองถ้อยคำของประธานสมิธในย่อหน้าที่สองและสามหน้า 178 สังคมโดยทั่วไปจะได้ประโยชน์อย่างไรถ้ามีคนให้เกียรติวันสะบาโตมากขึ้น มีวิธีที่เหมาะสมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ครอบครัวเราและคนอื่นๆ เห็นว่าการถือปฏิบัติวันสะบาโตเป็นพรไม่ใช่ภาระ
3. เราได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากของการนมัสการด้วยกันในวันอาทิตย์ นอกเหนือจากสิ่งที่เราได้รับโดยการศึกษาพระกิตติคุณในบ้านของเราเพียงอย่างเดียว (ดูตัวอย่าง หน้า 180; ดู คพ. 59:9–12 ด้วย)
4. ขณะอ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 180 ให้ไตร่ตรองว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ศาสนพิธีศิษย์ระลึกมีความหมายมากขึ้นในชีวิตท่าน มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการช่วยเด็กๆ เตรียมรับศิษย์ระลึกและปฏิบัติต่อศิษย์ระลึกด้วยความคารวะ
5. ขณะอ่านย่อหน้าสุดท้ายของคำสอน (หน้า 184) ให้หาว่าประธานสมิธกล่าวถึงสิ่งใดที่ช่วยให้เรามีคุณสมบัติพร้อมรับส่วนศิษย์ระลึกอย่างมีค่าควร ท่านคิดว่าเหตุใดการรับส่วนศิษย์ระลึกอย่างมีค่าควรจึงเพิ่มพลังทางวิญญาณให้เรา

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: อพยพ 20:8–11; อีสยาห์ 58:13–14; มัทธิว 18:20; 3 นีไฟ 18:1–12; 20:8–9; โมโรไน 6:5–6

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ครูที่ชำนาญจะไม่คิดว่า ‘วันนี้ฉันจะทำอะไรดีในชั้นเรียน?’ แต่ถามว่า ‘วันนี้จะให้นักเรียนของฉันทำอะไรดี?’ ไม่ถามว่า ‘วันนี้ฉันจะสอนอะไรดี?’ แต่ถามว่า ‘ฉันจะช่วยให้นักเรียนค้นพบสิ่งที่เขาต้องการรู้ได้อย่างไร?’” (เวอริเจเนีย เอช. เพียร์ซ ใน *ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 61)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Oct. 1948, 188
2. ใน Conference Report, Apr. 1908, 34–35
3. ใน Conference Report, Oct. 1937, 50
4. “A Faith Founded upon Truth,” *Deseret News*, June 17, 1944, Church section, 4.
5. ใน Conference Report, Oct. 1935, 120
6. ใน Conference Report, Apr. 1948, 13–14
7. “Tribute to Richard Ballantyne,” *Instructor*, Nov. 1946, 505.
8. “Faith—and Life,” *Improvement Era*, Apr. 1949, 252.
9. ใน Conference Report, Oct. 1948, 188
10. ใน Conference Report, Oct. 1932, 23
11. ใน Conference Report, Oct. 1932, 23
12. ใน *Deseret News*, Jan. 31, 1925, section 3, page 4
13. “The Sacredness of the Sacrament,” *Improvement Era*, Apr. 1946, 206.
14. ใน Conference Report, Apr. 1908, 35–37
15. “The Sacredness of the Sacrament,” 206.
16. ใน Conference Report, Apr. 1908, 34–35, 37
17. ใน Conference Report, Apr. 1908, 36
18. ใน Conference Report, Apr. 1908, 37.

พลังเสริมสร้างของศรัทธา

*ศรัทธาเป็นของประทานจากพระเจ้าซึ่งให้
คนชอบธรรมมีพลังทำสิ่งที่ไม่ธรรมดา*

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ปริสต์ศักราช 1919 จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ขณะนั้นเป็นสมาชิกโคอรัมอัคร-
สาวกสิบสอง ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ยุโรป ในข่าวสารต่อวิสุทธิชน
ในท้องที่หลังจากมาถึงได้ไม่นาน ประธานสมิธกล่าวถึงสภาพที่ยากลำบากใน
ยุโรปซึ่งยังคงฟื้นตัวจากหายนะของสงครามโลกครั้งที่ 1 ว่า “ข้าพเจ้าทราบดี
ว่าเรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์โลก เนื่องด้วยประเทศต่าง ๆ
กำลังเผชิญกับภาวะตั้งเครียดแบบใหม่ วิญญาณของความระส่ำระสายมีอยู่เกือบ
ทั่วทุกหัวระแหงในบรรดาลูกหลานมนุษย์และส่วนมากปรารถนาการนำทาง
จากสวรรค์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกถึงความ
รับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่ต้องพบพวกเขา ประธานสมิธมีศรัทธาว่าถึงแม้ช่วง
เวลาที่พวกเขาเผชิญจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม แต่ความพยายามของสมาชิก
และผู้สอนศาสนาประสบผลสำเร็จแน่นอน “ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนร่วม
งานที่ดีและมีความสามารถที่สำนักงานใหญ่ [คณะเผยแผ่] ตลอดจนชายหญิง
ที่ซื่อสัตย์ในสนามเผยแผ่ ข้าพเจ้าจึงหวังผลการเก็บเกี่ยวชีวิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์
ด้วยความพอใจ”¹

หน้าที่เร่งด่วนที่สุดประการหนึ่งของประธานสมิธในฐานะประธานคณะเผย
แผ่คือเพิ่มจำนวนผู้สอนศาสนาในยุโรป ศาสนจักรส่งผู้สอนศาสนาไปยุโรปใน
ช่วงสงครามน้อยมาก และเวลานั้นการขาดแคลนอาหารและปัญหาเศรษฐกิจ
ด้านอื่นส่งผลให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลของยุโรปไม่ยอมให้วีซ่าคนต่างชาติ งานยาก
ของประธานสมิธคือเกลี้ยกล่อมเจ้าหน้าที่จนยอมให้ผู้สอนศาสนาเข้ามาใน
ประเทศของพวกเขา ในจดหมายถึงเอมิลีนบุตรสาว ประธานสมิธเล่าเรื่องการ
เดินทางไปลอนดอนเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวว่า

“พระคัมภีร์อัดแน่นไปด้วยหลักฐานยืนยันพลังแห่งศรัทธา... โดยศรัทธา
ศาสตราจารย์เอเลียห์เรียกไฟจากสวรรค์ลงมาเผาเครื่องพลีบูชา”

“เอกอัครราชทูตชาวอเมริกันของเราใจดีมากและประสบผลสำเร็จในการขอให้เราเข้าพบท่านโรเบิร์ต ฮอว์น รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานของเกรทบริเทน เมื่อเราปรากฏตัวที่ห้องทำงานของเขา เรายื่นจดหมายจากเอกอัครราชทูตให้เลขา-
 นุกรการของท่านโรเบิร์ตซึ่งถามว่าฐานะของเราเลื่อนไปก่อนได้หรือไม่เพราะอีกไม่กี่นาทีก็น่าที่หน้าของเขายจะไปสก็อตแลนด์เป็นเวลาสามสัปดาห์ พ่อยืนยันว่าจักเป็นพระคุณยิ่งถ้าตอนนี้เราได้พบเขาสักห้านาทีเพราะเราไม่ได้อยู่ในลอนดอน และฐานะของเราเร่งด่วน เลขาฯ เข้าไปพบท่านโรเบิร์ตไม่นานก็กลับมาบอกว่าเขาจะเลื่อนการเดินทางและให้เราเข้าพบสี่โมงเย็นวันนั้น พ่อสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าที่สุดตอนเช้าวันนั้นเพื่อทูลขอพระองค์ทรงเปิดทางให้เรา และเมื่อเขาเชิญเรากลับมาพ่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ของเรอย่างสุดซึ้ง”

เมื่อถึงเวลานัด ประธานสมิธกับคนที่ไปด้วยได้รับเชิญให้เข้าไปในห้องทำงานส่วนตัวของท่านโรเบิร์ต ฮอว์น “เราพยายามบอกเขาว่าเราต้องการอะไรและรับรองกับเขาว่าเกรทบริเทนต้องการสิ่งที่เรากำลังขอ เป็นเวลาเกือบชั่วโมงครึ่งที่เขาฟังประวัติส่วนหนึ่งของศาสนจักรและความเชื่อของเราตลอดจนเรื่องอื่นๆ ด้วยความสนใจมากที่สุด

“เมื่อพ่อพูดจบ เขาก็ถามอีกครั้งว่าเราต้องการอะไรจากเขาและเมื่อเราบอกเขาว่าเราต้องการสิทธิเพิ่มจำนวนผู้สอนศาสนาให้ถึงสองร้อยห้าสิบคน เท่ากับก่อนเกิดสงคราม เขาบอกว่าเขายินดีจะออกคำสั่งให้กระทรวงของเขาอนุญาตให้ผู้สอนศาสนาจำนวนดังกล่าวขึ้นฝั่งทันทีที่พวกเขามาถึง แน่แน่นอนว่าเราพอใจมากและจากเขามาด้วยความมั่นใจว่าเขาได้ยกภาระออกจากใจเราแล้ว

“พ่อรู้สึกมั่นใจว่าเราได้ผูกมิตรกับผู้ทรงอิทธิพลที่สุดคนหนึ่งของอังกฤษ และพ่อไม่ลังเลเมื่อต้องไปพบเขาอีกหากจำเป็น”²

เจมส์ กันน์ แมคเคย์ ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งของประธานสมิธผู้อยู่ด้วยขณะเข้าพบท่านโรเบิร์ต ฮอว์นกล่าวในภายหลังว่า “จงดูงานอัศจรรย์ที่ท่านทำสำเร็จ มีเอ็ลเดอร์เพียงไม่กี่คนที่นี่ [ในขณะเผยแพร่] ดูเหมือนเส้นทางมีสิ่งกีดขวางแต่ท่านมาด้วยความตั้งใจของพระเจ้า และสามารถเจาะประตูห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ ได้รับความไว้วางใจจากพวกเขา ในที่สุดก็ได้รับสิทธิพิเศษที่เราต้องการ เอ็ลเดอร์ได้มาทำงานของพวกเขาและบรรลุพันธกิจในการขยายอุดมการณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและทำงานของพระองค์ให้ลุล่วง โดยวิธีนี้ท่านทำให้เรามีประจักษ์พยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงกำกับดูแลงานนั้น”³ เอ็ลเดอร์แมคเคย์ถือว่า

ความสำเร็จของประชาชนสมิธเกิดจาก “ศรัทธา การอุทิศตน และจิตกุศลที่ท่านมีต่อคนทั้งปวงซึ่งคบค้าสมาคมกับท่าน” “ข้าพเจ้าทำงานกับท่าน” เขากล่าว “ข้าพเจ้าหรือกับท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนกับท่าน และข้าพเจ้ารู้ว่าศรัทธาและความภักดีของท่านลึกซึ้งเท่าชีวิต”⁴ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 196]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พลังแห่งศรัทธาประจักษ์ชัดในพระคัมภีร์

เราทราบหากปราศจากศรัทธาเราจะทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยไม่ได้เลย [ดู ฮีบรู 11:6] ศรัทธาคือเหตุจูงใจของการกระทำทั้งหมด พระคัมภีร์อัดแน่นไปด้วยหลักฐานยืนยันพลังแห่งศรัทธา ศรัทธาของโนอาห์ทำให้เขาสามารถต่อเรือ และเนื่องจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เขากับคนในครอบครัวจึงรอดชีวิต ส่วนคนที่ขาดศรัทธาถูกฝังอยู่ในอุทกภัยครั้งใหญ่ [ดู ปฐมกาล 6:13-22; 7:1-24]

โดยผ่านศรัทธาโลกกับสมาชิกในครอบครัวได้รับการปกป้องรักษาเมื่อไฟจากสวรรค์เผาเมืองโสโดมและโกโมราห์ ทำลายผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีศรัทธา [ดู ปฐมกาล 19:12-25]⁵

โดยศรัทธาโมเสสนำลูกหลานอิสราเอลออกจากความเป็นทาส ผ่านทะเลแดงบนผืนดินแห้ง ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวอียิปต์ที่พยายามไล่ตามมาจมน้ำตาย ผุ่ชนกินขนมปังจากสวรรค์เป็นอาหาร เมื่อโมเสสตีศิลาในไซเรบ น้ำพุ่งออกมาเพื่อดับกระหายของพวกเขา และนำพวกเขาผ่านถิ่นทุรกันดารไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ [ดู อพยพ 14:21-31; 16:14-15; 17:5-6]⁶

เมื่อดาเนียลยังคงสวดอ้อนวอนอย่างเปิดเผยต่อพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล ขัดกับราชโองการซึ่งศัตรูของเขาจงใจเตรียมไว้ทำลายเขา เขาจึงถูกโยนลงไปในถ้ำสิงห์และถูกทิ้งไว้ที่นั่นทั้งคืน เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงปกป้องรักษาเขา และความเชื่อมั่นของเขาไม่สั่นคลอน เช้าวันรุ่งขึ้นพระราชาก็ไปที่บ่อลึกแห่งนั้นแต่เช้าและพบว่าดาเนียลยังมีชีวิตอยู่ ศรัทธาของเขาส่งผลให้สัตว์ป่าไม่ทำร้ายเขาและพระราชาก็เกิดความเลื่อมใส [ดู ดาเนียล 6:4-28]

ชาวฮีบรูสามคน ชัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกลผู้ไม่ยอมนมัสการปฏิมากรทองคำที่เนบูคัดเนสซาร์ตั้งไว้ ถูกโยนเข้าไปในเตาไฟที่ร้อนกว่าปกติเจ็ดเท่า พวกเขาวางใจพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์และศรัทธาของพวกเขาได้รับผล

“โดยศรัทธาโมเสสนำลูกหลานอิสราเอลออกจากการเป็นทาส
ข้ามทะเลแดงบนผืนดินแห้ง”

ตอบแทนด้วยการปกป้องรักษาชีวิตพวกเขา [ดู ดาเนียล 3:8–28]

โดยศรัทธา ศาสดาพยากรณ์เอลียาห์เรียกไฟจากสวรรค์ลงมาเผาเครื่องพลีบูชา กษัตริย์และประชาชนจึงเชื่อมั่นว่าพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าและบาอัลไม่ใช่ [ดู 1 กษัตริย์ 18:36–40]

โดยศรัทธานี้เองที่พี่ชายของเจรีดและผู้ติดตามเขารักษาภาษาของบรรพบุรุษเอาไว้ได้ในช่วงเกิดความสับสนของภาษาที่หอบาเบล พระเจ้าทรงนำพวกเขามาถึงซีกโลกตะวันตก [ดู อีเซอ์ 1:33–43] . . . ศรัทธากล้ายกนั้นนี้ทำให้สี่ไฮสามารถนำครอบครัวข้ามทะเลและยังเหยียบแผ่นดินนี้ ซึ่งเลิศเลอกว่าแผ่นดินอื่นทั้งสิ้น

ศรัทธานี้เองที่ทำให้สานุศิษย์ของพระเยซูสามารถอดทนต่อการข่มเหงที่ตามมารุกรานพวกเขา และทั้งนี้ที่มีการต่อต้านจากชาวยิว พวกเขายังสามารถสถาปนาพระกิตติคุณซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงมอบให้พวกเขา⁷

โดยศรัทธานี้เองที่ปาฏิหาริย์ทั้งหมดเกิดขึ้นโดยพระผู้ไถ่ของโลก และโดยคน

ที่ภักดีกับพระองค์ นับแต่กาลเริ่มต้นจวบจนปัจจุบันเฉพาะคนซื่อสัตย์เท่านั้นที่มีพลังกับพระผู้เป็นเจ้า^๑ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 196]

พลังแห่งศรัทธาประจักษ์ชัดในชีวิตของวิสุทธิชน ที่ชอบธรรมในสมัยการประทานนี้

ในสมัยการประทานต่อมาเนื่องด้วยศรัทธาอย่างไม่ต้องสงสัยในพระผู้เป็นเจ้า ศาสดาพยากรณ์หนุ่ม [โจเซฟ สมิธ] จึงเข้าไปในป่าและคุกเข่าสวดอ้อนวอน ได้รับปรากฏการณ์จากสวรรค์อันสำคัญยิ่งครั้งแรกที่มาถึงท่าน ซึ่งปรากฏการณ์นั้นทำให้มนุษย์ชาติรู้ถึงพระบุคลิกลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง โดยศรัทธาที่เองที่ท่านสามารถไปยังเนินเขาคาโมราห์และรับบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นจากมือของเทพต่อมที่ท่านแปลบันทึกดังกล่าวโดยของประทานและเดชานุภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้า โดยศรัทธาที่เองที่ท่านนำผู้คนออกจากคิรีทแลนด์ไปแผ่นดินมิสซูรีและกลับไปโอลิกันอยส์ แม้จะถูกปล้นและถูกขับไล่ออกจากบ้านครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ศรัทธาที่ฝังลึกในใจพวกเขาซึ่งดำรงอยู่เช่นนั้นเสมอมา พวกเขาเห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ดูแลพวกเขา โดยศรัทธาที่เองที่เมืองใหญ่อย่างนอวอก่อตั้งขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และโดยศรัทธาที่เองที่ท่านได้รับความจริงอันรุ่งโรจน์ซึ่งบรรจุอยู่ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

โดยศรัทธาที่เองที่บริกัม ยังก็นำผู้คนเข้ามาในแผ่นดินทางตะวันตกนี้ [หุบเขาซอลท์เลค] เมื่อท่านขึ้นไปถึงยอดเขาและมองลงมาเห็นหุบเขา พระผู้เป็นเจ้าประทานพยานแก่ท่านว่านี่คือสถานที่ซึ่งอิสราเอลจะลงหลักปักฐาน... โดยศรัทธาที่เองที่ผู้นำวงศิลามุมเอกของพระวิหารใหญ่ [พระวิหารซอลท์เลค] ในช่วงเวลาที่พวกเขาอ่อนแอและยากจน โดยเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเตรียมทางและจัดหาวิธีให้สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จ โดยศรัทธาที่เองที่พระเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์แผ่ไปถึงผู้คนในความสิ้นหวังของพวกเขาเมื่อพวกเขาเห็นพืชผลกำลังถูกตัดแค้นกัดกินโดยไม่มีทางป้องกัน และในความอารักขาของพระผู้เป็นเจ้า คำสวดอ้อนวอนของพวกเขาได้รับตอบ พวกเขาได้รับพยานถึงความอารักขานั้นเมื่อเห็นนกนางนวลบินมาปกป้องผลเก็บเกี่ยวและช่วยให้พวกเขาพ้นจากความอดอยาก...

...โดยศรัทธาที่เองที่ชายผู้ยื่นเป็นหัวหน้าของงานนี้ได้รับการคลายใจครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อให้คำแนะนำที่เราต้องการ โดยศรัทธาที่เองที่เราได้รับการจรรโลง

“โดยศรัทธาที่เองที่บริکم ยังก็นำผู้คนเข้าไปใน [หุบเขาซอลท์เลค]”

ใจ... จากผู้ปฏิบัติศาสนกิจในพระนามของพระเจ้า และพระผู้ปลดปล่อยทรง
 ชูความเข้าใจของพวกเขา โดยให้เราระลึกถึงสิ่งต่างๆ และแสดงให้เห็นสิ่ง
 ที่จะเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงแสดงให้เห็นวิญญูณแห่งการเปิดเผย⁹

โดยศรัทธาที่เองที่เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอลจากบ้านและคนที่พวกเขารัก
 ทนรับคำตำหนิของโลก และออกไปเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์พระ
 เยชูคือพระคริสต์ และโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า โดยศรัทธา
 คนป่วยของท่านได้รับการรักษา คนตายของท่านคืนชีพ หากบันทึกปาฏิหาริย์
 ที่เกิดขึ้นในบรรดาคนเหล่านี้... นี่คงเป็นประจักษ์พยานถึงเดชานุภาพของพระ
 ผู้เป็นเจ้า ผ่านศรัทธาที่ไม่มียุคใดของโลกเทียบได้

หลักธรรมนี้ พี่น้องทั้งหลาย ชี้ทางสู่สวรรค์ให้เรา ให้ความหวังเราในการต่อ
 ผู้ชีวิต เมื่อเราสับสนและรู้สึกตัวว่ากำลังเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่ดูเหมือนเรา
 จะเอาชนะไม่ได้ โดยมีศรัทธาในพระผู้ไถ่ของโลก เราสามารถเข้าเฝ้าพระองค์
 และรู้ว่าคำสวดอ้อนวอนของเราจะได้รับคำตอบเพื่อประโยชน์ของเรา¹⁰ [ดู ข้อ
 เสนอแนะ 3 ในหน้า 196]

คำถามที่ถามกันบ่อยๆ คือ เป็นไปได้หรือที่เด็กชายหญิง เยาวชนชาย เยาวชนหญิงที่ได้รับการเลี้ยงดูในศาสนจักรชั่วอายุนี้จะยอมทนความยากลำบาก ความอึดอัดขัดสน และการทดลองที่พ่อแม่ผู้ทนเพื่อเห็นแก่พระกิตติคุณ พวกเขาจะยอมละทิ้งบ้านอันสุขสบายไปหาผู้คนในประเทศใหม่เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ศาสนาของพวกเขาอย่างนั้นหรือ

ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าหากพวกเขาได้รับการปลูกฝังความรู้เรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้ในใจเหมือนอย่างที่เรารู้ หากพวกเขามีศรัทธาเพราะเรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้า หากพวกเขาได้รับการสอนให้รู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์และโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า พวกเขาจะแน่นอน พวกเขาจะทำการที่พ่อแม่ทำ พวกเขาจะเข้าประจำที่ของตนในแถวของอิสราเอลยุคสุดท้าย

หากนี่หมายถึงความอึดอัดขัดสน หากนี่หมายถึงโรคภัยและความสิ้นหวัง หรือแม้การอุปเห้อออกจากบ้าน มีบุตรธิดาของเราหลายร้อยหลายพันคนที่ยอมผนีกประจักษ์พยานด้วยชีวิตหากจำเป็น โดยรู้ว่านี่คือพระกิตติคุณของพระคริสต์¹¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 196]

พระเจ้าจะทรงเปิดทางให้เราทำสิ่งที่พระองค์ ทรงขอให้ทำถ้าเราใช้ศรัทธา

ข้าพเจ้าจำวันหนึ่งได้เมื่อรู้สึกว่าจะต้องพูดกับผู้สอนศาสนาซึ่งกำลังจะไปเมืองหนึ่งที่ไม่ยอมให้เราพบปะผู้คนตามท้องถนน

“จำไว้ว่าต้องให้โอกาสพระเจ้า คุณต้องขอความช่วยเหลือ จงให้โอกาสพระเจ้า ทูลขอให้พระองค์ทรงเปิดทาง”

ชายหนุ่มไปเมืองนั้น เขาเข้าไปที่สำนักนายกเทศมนตรี ขอเข้าพบนายกเทศมนตรี เขาจะถามท่านว่าจะเปลี่ยนกฎได้หรือไม่

เมื่อไปถึง เขาพบว่านายกเทศมนตรีออกไปนอกเมือง ชายหนุ่มเดินออกมาพลางมองไปตามโถงทางเดิน และเห็นป้ายที่ประตูสุดปลายโถงทางเดินเขียนว่า “สำนักงานหัวหน้ากองการตำรวจ” เขาลังเลครู่หนึ่ง และบางอย่างพูดกับเขาว่า “ให้โอกาสพระเจ้า” เขาเดินเข้าไปในสำนักงานหัวหน้ากองการตำรวจ และบอกว่าเขามาเพื่ออะไร เมื่อพูดจบแล้วชายคนนั้นกล่าวว่า

“แล้วคุณอยากได้มูมถนนไหนครับ”

เขาตอบว่า “ผมไม่รู้จักเมืองนี้เท่าคุณ ผมคงไม่ขอหัวมุมที่ไม่ตรงกับความต้องการ หรือที่เรাজึงคิดวางทางจราจร ท่านจะกรุณาไปเลือกกับผมได้ไหมครับ

ลองนึกดู ผู้สอนศาสนากำลังขอให้หัวหน้ากองการตำรวจไปเลือกมุมถนนให้เขาสั่งสอนพระกิตติคุณ!

หัวหน้ากองการตำรวจตอบว่า

“ได้สิ ผมจะไปกับคุณ”

ในสิบห้านาทีพวกเขาก็ได้มุมถนนที่ดีที่สุดของเมือง พร้อมคำอนุญาตให้สั่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งยังไม่เคยมีการสั่งสอนตามท้องถนนมาตั้งแต่ก่อนสงคราม [โลกครั้งที่ 1] . . .

พระเจ้าทรงมีวิธีดำเนินงานที่เราไม่สามารถทำให้สำเร็จลุล่วง และไม่ทรงขอให้เราทำสิ่งใดที่พระองค์มีทรงเตรียมทางให้เกิดขึ้นได้ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงบอกเราผ่านนีไฟ พระองค์จะไม่ทรงเรียกร่องสิ่งใดหากไม่ทรงเตรียมทาง

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, กล่าวแก่บิดาข้าพเจ้า: ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา.” [1 นีไฟ 3:7]

ถ้าท่านมีบางอย่างที่พระเจ้าทรงขอหรือคาดหวังให้ท่านทำและท่านไม่รู้ว่าจะดำเนินการอย่างไร จงทำสุดความสามารถ เคลื่อนไปในทิศทางที่ท่านควรไปวางใจพระเจ้า ให้โอกาสพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงทำให้ท่านผิดหวัง¹²

นับเป็นเรื่องดีเหลือเกินที่ได้รู้ว่าเราสามารถจับพระหัตถ์ของพระบิดาบนสวรรค์ได้ ถ้าเราจะจับ และให้พระองค์ทรงนำทาง ไม่มีใครในโลกมีความมั่นใจเท่าคนกลุ่มนี้อีกแล้ว¹³ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 196]

พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบศรัทธาให้เป็นของขวัญแก่คนชอบธรรม

ศรัทธาของเรามีเงื่อนไขอยู่บนชีวิตที่ชอบธรรมของเรา เราไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างไม่ถูกต้องและมีศรัทธาอย่างที่ควรมี แต่หากเรารักษาระเบียบของพระเจ้า เราสามารถมีศรัทธาได้ ศรัทธาจะเติบโตและเพิ่มพูนเมื่อความชอบธรรมของเราเพิ่มขึ้น¹⁴

หากมีพวกเราคนใดขาดศรัทธาในงานนี้ นั่นเป็นเพราะเราไม่ได้อธิษฐานพระบัญญัติ-

ญาติของพระผู้เป็นเจ้า หากมีคนใดไม่รู้ว่าเป็นกิจงานของพระบิดา นั้นเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ทำหน้าที่ของตน ข้าพเจ้ารู้เช่นเดียวกับที่รู้ว่าข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ว่าเป็นกิจงานของพระเจ้า และความรู้นั้นเกิดจากการรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹⁵

เรารู้ว่าศรัทธาเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า ศรัทธาเป็นผลที่เกิดจากการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม ศรัทธามีได้เกิดขึ้นตามคำสั่งของเรา แต่เป็นผลจากการทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ หากเราขาดศรัทธาเราจึงสำรวจตนเองดูว่าเราได้รักษาพระบัญญัติหรือไม่ และกลับใจโดยไม่รอช้าถ้าเราไม่ได้รักษาพระบัญญัติ...ขอพระเจ้าทรงเพิ่มพูนศรัทธาของเรา และขอให้เราดำเนินชีวิตจนคู่ควรแก่ศรัทธานั้น¹⁶

ข้าพเจ้าหวังว่าคนที่ได้รับของประทานอันล้ำเลิศนี้ของศรัทธาจะดำเนินชีวิตเพื่อรักษาของประทานนั้นไว้¹⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 197]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. มองหาหลักฐานยืนยันศรัทธาของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจากเรื่องราวในหน้า 187–190 ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งของประธานสมิธกล่าวว่าความสำเร็จของท่าน “ทำให้เรามีประจักษ์พยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงกำกับดูแลงานนั้น” (หน้า 190) ท่านเคยได้รับอิทธิพลจากศรัทธาของผู้อื่นอย่างไร อาทิ สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนสนิท
2. ทบทวนแบบอย่างของศรัทธาในหน้า 190–194 มีแบบอย่างของศรัทธาใดอีกที่มีความหมายต่อท่านเป็นพิเศษ ท่านจะใช้แบบอย่างเหล่านี้อย่างไรเพื่อช่วยคนที่กำลังใช้ศรัทธาแต่ยังไม่ได้รับพรที่เขาปรารถนา
3. ศรัทธาของท่านให้ “ความหวังในการต่อสู้ชีวิต” อย่างไร ศรัทธาช่วยให้เราเอาชนะความกลัวหรือ “อุปสรรคอื่นๆ ที่ดูเหมือนเราจะเอาชนะไม่ได้” อย่างไร (หน้า 194)
4. อ่านเรื่องที่เริ่มต้นในหน้า 194 และเปรียบเทียบกับเรื่องราวใน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบางอย่างที่คล้ายกับประสบการณ์เหล่านี้ ท่านคิดว่า “ให้โอกาสพระเจ้า” หมายความว่าอย่างไร

5. ประธานสมิธสอนว่า “ศรัทธาเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ที่ “มิได้เกิดขึ้นตามคำสั่งของเรา” (หน้า 196) หลักธรรมนี้ส่งผลอย่างไรต่อวิธีที่ท่านพยายามเพิ่มพูนศรัทธาและจรรโลงศรัทธาในผู้อื่น เราสามารถทำสิ่งใดได้บ้างเพื่อ “รักษา” ของประทานแห่งศรัทธา (ดู แอลมา 32:35-43)

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: สิบรัฐ 11:1-11, 17-34; ยากอบ 2:17-24; แอลมา 32:26-43; อีเธอร์ 12:6-22; โมโรไน 7:27-39; หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:42

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ในการช่วยผู้เรียนเตรียมตอบคำถาม ท่านอาจต้องการบอกเขาก่อนอ่านหรือนำเสนอบางสิ่งที่ท่านกำลังจะขอคำตอบจากเขา . . . ตัวอย่างเช่น ท่านอาจพูดว่า ‘ขอให้ฟังผมอ่านข้อความต่อไปนี้เพื่อท่านจะบอกได้ว่าท่านสนใจอะไรมากที่สุดจากข้อความที่ผมอ่าน’ หรือ ‘ขณะที่อ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ ให้ดูว่าท่านเข้าใจหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงบอกอะไรเราเกี่ยวกับศรัทธา’” (ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน หน้า 69)

อ้างอิง

1. “Greeting,” *Millennial Star*, July 10, 1919, 440-41.
2. ใน Glenn R. Stubbs, “A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951” (PhD diss., Brigham Young University, 1974), 142-43
3. เจมส์ กันนัน แมคเคย์ ใน Conference Report, Oct. 1921, 156
4. เจมส์ กันนัน แมคเคย์ ใน “A Biography of George Albert Smith,” 160
5. ใน Conference Report, Apr. 1923, 75-76
6. ใน Conference Report, Oct. 1913, 102
7. ใน Conference Report, Apr. 1923, 75-76
8. ใน Conference Report, Oct. 1913, 102
9. ใน Conference Report, Oct. 1913, 102-3
10. ใน Conference Report, Oct. 1913, 102-3
11. “As to This Generation,” *Improvement Era*, Feb. 1949, 73.
12. “Give the Lord a Chance,” *Improvement Era*, July 1946, 427.
13. ใน Conference Report, Apr. 1947, 164
14. ใน Conference Report, Oct. 1950, 6
15. ใน Conference Report, Oct. 1915, 27-28
16. ใน Conference Report, Oct. 1913, 103
17. ใน Conference Report, Apr. 1923, 77

“ถ้าเราจะทำตามคำแนะนำและคำปรึกษาที่พระเจ้าประทาน
เส้นทางของเราจะเป็นเส้นทางแห่งความสุข”

อยู่ฝ่ายพระเจ้า

พระเจ้าประทานพระบัญญัติแก่เราเพื่อที่เราจะสามารถ
ต้านทานความชั่วร้ายและพบความสุข

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

จอร์จ เอ. สมิธคุณปู่ของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธรับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสองและในฝ่ายประธานสูงสุดโดยเป็นที่ปรึกษาของบริคัมยังก์มานานหลายปี จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธมักพูดทบทวนคำแนะนำที่คุณปู่เคยให้ครอบครัวของท่านบ่อยๆ “มีเส้นเขตแดนกำหนดไว้ชัดเจนระหว่างแดนของพระเจ้ากับแดนของมาร ถ้าท่านจะอยู่ฝ่ายพระเจ้าท่านจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระองค์และไม่มี ความปรารถนาจะทำผิด แต่ถ้าท่านข้ามไปอยู่ฝ่ายมารหนึ่งนิ้วเท่ากับท่านอยู่ในอำนาจของผู้ล่อลวงและถ้าเขาประสบความสำเร็จ ท่านจะไม่สามารถคิดหรือแก้ไขให้เหตุผลอย่างถูกต้องได้เลยเพราะท่านจะสูญเสียพระวิญญาณของพระเจ้า”

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธกล่าวว่าท่านใช้คำแนะนำนี้ตลอดชีวิตเพื่อนำทางการเลือกของท่าน “บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าถูกล่อลวงให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าถามตนเองว่า ‘ฉันอยู่ฝ่ายไหน’ ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะอยู่ข้างที่ปลอดภัย อยู่ฝ่ายพระเจ้า ข้าพเจ้าจะทำสิ่งถูกต้องทุกครั้ง ดังนั้นเมื่อการล่อลวงมาถึงจงใคร่ครวญปัญหาของท่านร่วมกับการสวดอ้อนวอน อิทธิพลของพระเจ้าจะช่วยให้ท่านตัดสินใจได้อย่างฉลาด มีความปลอดภัยสำหรับเราก็ต่อเมื่ออยู่ฝ่ายพระเจ้าเท่านั้น”¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 207]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

การอยู่ฝ่ายพระเจ้าเรียกร้องการเชื่อฟัง
พระบัญญัติอย่างเคร่งครัด

ความปลอดภัยทั้งปวง ความชอบธรรมทั้งปวง ความสุขทั้งสิ้นอยู่ฝ่ายพระเจ้า
ถ้าท่านกำลังรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าโดยถือปฏิบัติวันสะบาโตเท่ากับ

ท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ถ้าท่านเข้าร่วมการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวเท่ากับท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ถ้าท่านขอบพระทัยสำหรับอาหารและแสดงความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ถ้าท่านรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองเท่ากับท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ถ้าท่านเชื่อสัตย์ในการปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์เท่ากับท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ถ้าท่านถือปฏิบัติพระคำแห่งปัญญาเท่ากับท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรักษาพระบัญญัติสิบประการและพระบัญญัติข้ออื่นๆ ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานไว้เพื่อนำทางเราและกล่าวอีกครั้งว่า ทั้งหมดที่ยกระดับชีวิตเรา ทำให้เรามีความสุข และเตรียมเราให้พร้อมรับปีติวันคริสต์มาสอยู่ฝ่ายพระเจ้า การจับผิดสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประทานไว้เพื่อนำทางเราไม่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้า² [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 207]

[พระเจ้าตรัสว่า] “พระเจ้า ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด” ไม่ได้ด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด [คพ. 1:31] เพราะเหตุใด เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าถ้าเราทำบาป เราสูญเสียพรที่เราจะได้รับถ้าเราไม่ทิ้งเส้นทางที่นำไปสู่พรนั้น³

บางครั้งเราได้ยินบางคนพูดว่า “โอ้ ฉันคงไม่พิเศษขนาดนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงรุนแรงกับเรามากถ้าเราทำเพียงบางส่วน” คนที่กำลังพูดแบบนี้แสดงว่าอยู่ฝ่ายมารแล้ว ท่านไม่ต้องฟังเขาเพราะถ้าท่านฟังท่านอาจถูกชักนำไปผิดทาง คนที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าไม่พูดแบบนี้ พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองว่าเราต้องรักษาพระบัญญัติ “มีกฎ, ประกาศไว้ในสวรรค์อย่างเปลี่ยนแปลงไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้ทุกประการ” (คพ. 130:20) พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีไว้เพื่อสอนเราให้รู้วิธีได้รับพรดังกล่าว⁴

พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา ประทานพระบัญญัติเพื่อช่วยให้เราพบความสุข

พระเจ้า ด้วยพระกรุณาของพระองค์ โดยทรงเห็นเจตคติของบุตรธิดา พระองค์และทรงทราบว่าพวกเขาจะต้องได้รับการนำทาง จึงประทานพระบัญญัติสิบประการแก่เรา และพระบัญญัติอื่นๆ ที่ประทานให้ครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อช่วยให้เราพบความสุข ท่านสังเกตเห็นคนวิ่งกันขวักไขว่ในโลก พลังแสวงหาความสุขแต่หาไม่พบ ถ้าพวกเขาเพียงแต่หยุดสักครู่และน่านพอจะยอมรับคำแนะนำของพระเจ้า ความสุขจะตามมา พวกเขาจะไม่พบความสุขในวิธีอื่น⁵

“การเปิดเผยของพระเจ้าต่อเราในยุคสมัยนี้ของโลก คือเสียงเพลงเสนาะโสตของพระบิดา
ในสวรรค์ผู้ทรงมีพระเมตตาต่อเรา”

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าตระหนักหรือคิดว่าตระหนัก ว่าพระบัญญัติของพระเจ้าคือกฎและระเบียบปฏิบัติของพระองค์เพื่อนำทางข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าตระหนักในการไม่เชื่อฟังกฎเหล่านั้นว่า การลงโทษจะมา และด้วยความที่เป็นเด็ก ข้าพเจ้าจึงอาจจะรู้สึกว่าการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสถานการณ์และทรงกำหนดเรื่องราวในชีวิตนี้ถึงขนาดว่าข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังกฎมีะนั้นแล้ว การตอบแทนจะเกิดขึ้นโดยพลัน แต่เมื่อโตขึ้นข้าพเจ้าได้รับบทเรียนจากอีกมุมมองหนึ่ง และเวลานี้ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว กฎของพระเจ้า หรือที่เรียกเช่นนั้น คำแนะนำที่บรรจอยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ การเปิดเผยของพระเจ้าต่อเราในยุคสมัยนี้ของโลก คือเสียงเพลงเสนาะโสตของพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงมีพระเมตตาต่อเรา คือคำแนะนำและคำปรึกษาของบิดามารดาผู้ทรงรักเรา หวังโยในความผาสุกของเรามากกว่าบิดามารดาทางโลก ด้วยเหตุนี้สิ่งซึ่งครั้งหนึ่งดูเหมือนจะเป็นกฎที่มีชื่อบาดหูบัดนี้คือคำแนะนำที่อ่อนโยนและเปี่ยมด้วยความรักของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรู้แจ้ง ข้าพเจ้าจึงพูดว่าข้าพเจ้าเชื่อได้ไม่ยากเลยว่า

สำหรับข้าพเจ้าแล้วการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าดีที่สุด⁶

ความสุขทั้งหมดที่มาถึงข้าพเจ้าและความสุขของข้าพเจ้าเกิดจากความพยายามที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตคู่ควรแก่พรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับคนเหล่านั้นผู้เทิดพระเกียรติพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์⁷

ถ้าเราจะทำตามคำแนะนำและคำปรึกษาที่พระเจ้าประทานให้ เส้นทางของเราจะเป็นเส้นทางแห่งความสุข จะเป็นเส้นทางที่อาจไม่สะดวกสบายเสมอไป แต่สุดท้ายแล้วจะจบลงในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และรัศมีภาพความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์จะเป็นส่วนแบ่งของเรา⁸ [ดู ข้อเสนอนะ 3 ในหน้า 207]

ปฏิปักษ์พยายามนำเราออกนอกทางด้วยการ หลอกลวงและเล่ห์เหลี่ยมของเขา

มีอิทธิพลสองอย่างในโลกทุกวันนี้และมีมาตั้งแต่ต้น หนึ่งคืออิทธิพลที่สร้างสรรค์ uly ความสุข และสร้างอุปนิสัย อีกอย่างหนึ่งคืออิทธิพลที่บ่อนทำลาย เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นปีศาจ ทำลายและทำให้หมดกำลังใจ เราทุกคนอ่อนไหวต่ออิทธิพลทั้งสองอย่างนี้ อย่างหนึ่งมาจากพระบิดาบนสวรรค์ของเราและอีกอย่างมาจากแหล่งความชั่วร้ายที่อยู่ในโลกมาตั้งแต่ต้นโดยมุ่งหมายจะทำให้เกิดความพินาศของครอบครัวมนุษย์⁹

เราทุกคนจะถูกล่อลวง ไม่มีใครรอดพ้นจากการล่อลวง ปฏิปักษ์จะใช้ทุกวิถีทางเพื่อหลอกเรา เขาพยายามทำเช่นนั้นกับพระผู้ช่วยให้รอดของโลกแต่ไม่สำเร็จ เขาพยายามหลอกอีกหลายคนที่ครอบครองสิทธิอำนาจจากเบื้องบน บางครั้งเขาพบจุดอ่อนและคน ๆ นั้นสูญเสียสิ่งอันน่าจะเป็นพรยิ่งใหญ่หากเขาเชื่อสัตย์¹⁰

ชายคนหนึ่งเคยพูดกับข้าพเจ้า—หรือแสดงความคิดเห็นในสถานที่หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าบังเอิญอยู่ตรงนั้นพอดี—“ทำไมคนที่นี้ดูเหมือนจะคิดว่าผมเต็มไปด้วยมารร้าย ผมไม่ได้เป็นอย่างนั้นสักหน่อย” ข้าพเจ้าบอกเขาว่า “พี่ชายครับ พี่เคยรู้จักใครบ้างไหมครับที่เต็มไปด้วยมารร้ายและเขารู้ตัว” นั่นคืออุบายอย่างหนึ่งของมาร ครอบงำท่านและกีดกันท่านไม่ให้รู้ และนั่นคือความยากอย่างหนึ่งของเรา¹¹

เมื่อหลายร้อยปีก่อนศาสดาพยากรณ์ไฟเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้น เห็นว่าผู้คนจะขัดแย้งกันและปฏิเสธอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระผู้บริสุทธิ์ของอิสราเอล และจะสอนบัญญัติของมนุษย์ให้เป็นหลักคำสอน อิทธิพลหนึ่งในโลกทุกวันนี้คือการพยายามทำให้ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาสามารถได้ชีวิตนิรันดร์ด้วยสติปัญญาและอำนาจของพวกเขาเอง ข้าพเจ้าจะอ่าน...จากนี้ไฟ

“จะมีคนเป็นอันมากที่จะกล่าวด้วยว่า : จงกิน, จงดื่ม, และจงรื่นเริงเถิด; กระนั้นก็ตาม, จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงแก้ต่างให้แก่การทำบาปเล็กน้อย.”

ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านสังเกตข้อความนี้ “พระองค์จะทรงแก้ต่างให้แก่การทำบาปเล็กน้อย” ปฏิบัติจนเจ้าเล่ห์รู้ว่าถ้าเขาเพียงแต่สามารถชักจูงชายหรือหญิงให้ทำผิดเล็กน้อยได้ พวกเขาก็ได้เลยเข้ามาในแดนของตนแล้ว พวกเขาอยู่ในอำนาจของตนแล้ว

“กระนั้นก็ตาม, จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า—พระองค์จะทรงแก้ต่างให้แก่การทำบาปเล็กน้อย; แท้จริงแล้ว, จงพูดปดเล็กน้อย, จงเอาเปรียบผู้อื่นเพราะคำพูดของเขา, จงพูดหลุมดักเพื่อนบ้านท่าน; ก็ไม่มีอันตรายในการนี้; และจงทำสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้, เพราะพรุ่งนี้เราก็ตาย; และหากเป็นไปได้ว่าเราผิด, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตีเราสองสามที, และในที่สุดเราจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” [2 นีไฟ 28:8]

นั่นไม่ตรงกับที่มารบอกลูกหลานมนุษย์อย่างชัดเจนในทุกวันนี้ตามที่เขียนไว้หรือ โอ้ จงทำบาปเล็กน้อย ไม่มีอันตรายในการนั้น จงพูดปดเล็กน้อย นั่นไม่เสียหายอะไรเลย พระเจ้าจะทรงให้อภัยและท่านจะถูกตีเพียงสองสามที และในที่สุดท่านจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือสิ่งที่เขาบอกชายหรือหญิงผู้ได้รับการสอนเรื่องพระคำแห่งปัญญาเมื่อเขากล่าวว่า โอ้ ดื่มชานิดหน่อยไม่ทำให้คุณเสียหายหรือ สูบบุหรี่ยี่สิบมวนจะเป็นอะไรไป ดื่มเหล้านิดหน่อยไม่เป็นอันตรายต่อคุณหรือ นี่เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เขามักทำทีละเล็กทีละน้อย ไม่ทำพร้อมกันในคราวเดียว นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์ให้เราจดจำ...เสียงกระซิบที่คอยจ้องทำร้ายเราและไม่มีความสำคัญเหล่านี้คือเสียงที่ทรยศต่อมนุษยชาติและพาเราไปอยู่ในอำนาจของมาร...

นี่ไฟกล่าวเพิ่มเติมดังนี้

“คนอื่นนั้นเขาจะปลอมโยน, และกล่อมพวกเขาไปในความมั่นคงทางเนื้อ

หนึ่ง, จนพวกเขาจะกล่าวว่า : ทุกอย่างดีในไซอัน; แท้จริงแล้ว, ไซอันรุ่งเรือง, ทุกอย่างดี; และดังนั้นเองมารโกจจิตวิญญาณพวกเขา”

ตอนนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านสังเกตว่า “และดังนั้นเองมารโกจจิตวิญญาณพวกเขา และค่อยๆ พาพวกเขาหลงสู่รกร” [2 นีไฟ 28:21] นั่นคือวิธีที่เขาทำนั้นตรงกับวิธีที่เขาทำ เขาไม่มาจับตัวท่านแล้วพาเข้าไปในแดนของเขา แต่เขากระซิบบว่า “ทำชั่วสักหน่อยสิ” เมื่อเขาประสบความสำเร็จ ความชั่วอีกชนิดและอีกชนิด และ “เขาโกจจิตวิญญาณคนเหล่านั้น” ตามคำกล่าวที่ยกมา นั่นคือสิ่งที่เขาทำ เขาทำให้ท่านเชื่อว่าท่านได้บางอย่างเมื่อท่านกำลังสูญเสียบางอย่าง ดังนั้นทุกครั้งที่เราไม่ทำตามกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่รักษาพระบัญญัติ เราจึงถูกโกจ เพราะจะไม่ได้สิ่งใดในโลกนี้หรือในโลกที่จะมาถึงนอกจากโดยการเชื่อฟังกฎของพระบิดาบนสวรรค์เท่านั้น

.. ข้อคิดเห็นแปลกประหลาดที่ว่า “และ ค่อยๆ พาพวกเขาหลงสู่รกร” มีนัยสำคัญ นั่นคือวิธีของเขา ชายหญิงในโลกทุกวันนี้อยู่ที่อิทธิพลนั้น พวกเขาถูกดึงไปมา เสียงกระซิบดังกล่าวยังมีอยู่และพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พระเจ้าปรารถนาให้พวกเขาทำ แต่พวกเขายังอยู่ในแดนของมาร อยู่ใต้อำนาจของมาร ที่ซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าจะเสด็จไป

นีไฟกล่าวเพิ่มเติมว่า: . . .

“และดูเถิด, คนอื่นนั้นเขาหว่านล้อม, และบอกพวกเขาว่าไม่มีนรก; และเขากล่าวแก่พวกนี้ว่า : ข้าพเจ้ามิใช่มาร, เพราะไม่มีมารเลย; และเขากระซิบบในหูของพวกเขาเช่นนั้น, จนเขาจับพวกนี้ไว้ด้วยไซอันนำพรันฝรั่งของเขา, ซึ่งจากนั้นย่อมไม่มีการปลดปล่อย.” [2 นีไฟ 28:22]

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย นั่นคือสภาพของโลกทุกวันนี้ นีไฟไม่อาจกล่าวได้ชัดเจนกว่านี้ถ้าเขาอยู่ที่นี้ในโลกเวลานี้ และปฏิบัติกำลังทำงานอยู่ และเพราะพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงปรารถนาจะปกป้องรักษาลูกๆ ของพระองค์จากความชั่วร้ายของคำสอนนั้นและของความเชื่อนั้น พระองค์จึงทรงส่งศาสดาพยากรณ์หนุ่ม โจเซฟ สมิธมาในโลก ทรงมอบหมายสิทธิอำนาจจากเบื้องบนให้ท่าน ทรงจัดตั้งศาสนจักร และทรงเริ่มสอนความจริงแก่ลูกหลานมนุษย์อีกครั้ง เพื่อจะนำพวกเขาออกจากความผิดพลาดในวิถีของพวกเขา¹²

เราต้องฝึกเอาชนะความลุ่มหลงของเรา ความโน้มเอียงในทางชั่วของเรา เราต้องฝึกต่อต้านการล่อลวง นั่นคือสาเหตุที่เราอยู่ที่นี้ และเพื่อให้เราทำได้

สมบูรณ์แบบมากขึ้น พระองค์จึงทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณสู่แผ่นดินโลก ทรงทำให้เราเป็นผู้รับส่วนแบ่งในพระกิตติคุณนั้น และเรามีพลังที่มาสู่เราอันเนื่องมาจากอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่เพียงมีแรงต้านทานของคณธรรมดาสามัญผู้มีขีดจำกัดและไม่มีความรู้เรื่องความจริงเท่านั้น—แต่เรามีแรงต้านทานเท่าๆ กับเขาด้วย นอกจากนี้ยังมีแรงต้านทานซึ่งมาจากการรู้ความจริงและรู้จุดประสงค์การดำรงอยู่ของเราเช่นกัน¹³ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 207]

เราสามารถต่อต้านความชั่วร้ายโดย เลือกให้ตนอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า

ข้าพเจ้าจำได้เมื่อหลายปีก่อนชายที่ติดคนหนึ่ง สมัยนั้นเขาเป็นประธานคณะกรรมการบริหารศาสนาจักรของผู้รื้อฟื้นแห่งอเมริกา (Universalist Church of America) เขามาเยือน [ซอลท์เลคซิตี] และเข้าร่วมโรงเรียนวันอาทิตย์ของเราสองครั้ง เขาสนใจชั้นเรียน [ของเด็ก] ชั้นหนึ่งมาก ในที่สุด เมื่อใกล้ปิด [ชั้นเรียน] ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ถามว่า “คุณอยากพูดอะไรกับนักเรียนสักหน่อยไหมครับ” . . . เขาตอบว่า “ผมอยากพูดเพียงไม่กี่คำ” เขากล่าว “ถ้าผมได้อยู่ในบรรยากาศอย่างที่ผมเห็นในชั้นเรียนเล็กๆ . . . อย่างในโรงเรียนวันสะบาโตเช่นนี้ ผมคงอดเป็นคนดีไม่ได้” [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 207]

ข้าพเจ้านึกถึงช่วงเวลาดี ๆ นั้นหลายครั้ง เราเลือกอากาศที่เราหายใจอย่างระมัดระวัง เพื่อเราจะมีสุขภาพดี แต่บางครั้งด้วยความประมาท เราวางตัวไว้ใต้อิทธิพลอันไร้ศีลธรรมซึ่งทำลายแรงต้านทานความชั่วของเรา เราถูกชักจูงให้ทำสิ่งที่ไม่ควรทำและจะไม่ทำถ้าเราอยู่ใต้อิทธิพลของพระเจ้า ถ้าเราจะเพียงอ่อนน้อมต่อมตน ถ้าเราจะเพียงสวดอ้อนวอน ถ้าเราจะเพียงดำเนินชีวิตจนทุกชั่วโมงของชีวิต เราสามารถทูลด้วยความสัตย์จริงได้ว่า “พระบิดาในสวรรค์ ข้าพระองค์เต็มใจและปรารถนาจะทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าพระองค์ทำ” ชีวิตเราจะดีขึ้นทุกวันขณะที่เราผ่านประสบการณ์ของโลกนี้¹⁴

เราเลือกที่เราจะอยู่ที่ไหน พระผู้เป็นเจ้าประทานสิทธิ์เสรีแก่เรา พระองค์จะไม่ทรงนำสิทธิ์เสรีไปจากเรา ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งผิดและเข้าไปในแดนของมาร ข้าพเจ้าทำเพราะตั้งใจและมีอำนาจจะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่สามารถโทษใครได้ ถ้าข้าพเจ้าตัดสินใจรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และดำเนินชีวิตอย่างที่เราควรดำเนินและอยู่ฝ่ายพระเจ้า ข้าพเจ้าทำเพราะควรทำ และข้าพเจ้าจะได้รับพรเพราะการกระทำ ไม่ใช่เป็นเพราะผลจากการกระทำของผู้อื่น¹⁵

“วิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างเราควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบทุกวัน เพื่อเดชนาภาพของพระเจ้าจะมีอิทธิพลต่อเรา”

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างเราควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบทุกวันเพื่อเดชนาภาพของพระเจ้าจะมีอิทธิพลต่อเรา และเพื่อเราจะสามารถออกห่างจากสิ่งเหล่านั้นซึ่งมีแนวโน้มจะทำให้เราตายอย่างที่เราจะได้อาณาจักรซีเลสเชียล¹⁶

จงดูว่าเท้าของท่านวางอยู่บนศิลา จงดูว่าท่านเรียนรู้ความปรารถนาที่พระเจ้าอาจารย์ทรงมีต่อท่าน และโดยรู้ความปรารถนาเหล่านี้ จงดูว่าท่านรักษากฎและพระบัญญัติของพระองค์ จงดูว่าความบริสุทธิ์ของชีวิตท่านทำให้ท่านมีสิทธิ์รับความเป็นเพื่อนจากพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ เพราะถ้าท่านบริสุทธิ์ มีคุณธรรม และซื่อตรง คนชั่วคนนั้นจะไม่มีอำนาจทำลายท่านเลย¹⁷

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราสำรวจตนเองและดูว่าเราอยู่ฝ่ายไหน ถ้าเราอยู่ฝ่ายพระเจ้า จงอยู่ที่นั่น เพราะนั่นหมายถึงความสุขนิรันดร์ในความเป็นเพื่อนของชายหญิงที่ดีที่สุดที่เคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลก

ถ้าเราลื่นไถลออกนอกทาง ถ้าเราประมาท ถ้าเราฟังผู้ล่อลวงและข้ามเส้นไปรับส่วนในสิ่งเหล่านั้นที่โลกคิดว่าเป็นสิ่งปรารถนาแต่พระเจ้าตรัสว่าไม่ดีสำหรับ

เรา ขอให้เรากลับมาอยู่อีกฝั่งให้เร็วที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ทูลขอพระเจ้าให้ทรง
อภัยความโง่เขลาของเรา และจากนั้นด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ จงดำเนิน
ชีวิตต่อไปจนได้ความสุขนิรันดร์¹⁸

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือ
เหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. อ่าน “จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” (หน้า 199) และ โมโรไน
7:10–19 ท่านรู้ได้อย่างไรเมื่อท่านอยู่ “ฝ่ายพระเจ้า” เราจะทำอะไรได้
บ้างเพื่อช่วยกันอยู่ฝ่ายพระเจ้า
2. ในย่อหน้าแรกของหน้า 199–200 ประธานสมิธบอกรื้อพระบัญญัติหลาย
ข้อที่เราควรเชื่อฟังเพื่ออยู่ฝ่ายพระเจ้า พระเจ้าประทานมาตรฐานอะไรอีก
บ้างเพื่อช่วยให้เราอยู่ฝ่ายพระองค์
3. ขณะอ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 200 ให้พิจารณาว่าท่านจะใช้คำสอน
ของประธานสมิธช่วยคนที่รู้สึกว่พระบัญญัติเข้มงวดมากเกินไปอย่างไร
4. ขณะทบทวนหน้า 202–205 ให้หาอุบายของซาตานที่ประธานสมิธพูด
ถึง และนึกถึงเวลาที่ท่านเห็นหลักฐานของอุบายเหล่านี้ เราจะช่วยให้
คนหนุ่มสาวรู้จักและเอาชนะอุบายเหล่านี้ได้อย่างไร “การรู้จักประสงค์
ในการดำรงอยู่ของเรา” (หน้า 205) ช่วยเราต่อต้านการล่อลวงอย่างไร
5. พิจารณาว่าเรื่องราวในหน้า 205 จะประยุกต์ใช้กับท่านได้อย่างไร มี
สถานที่หรือสภาวะการณ์ใดบ้างที่ท่านรู้สึกไม่ปรารถนาจะทำชั่ว เราจะทำ
อะไรได้บ้างเพื่อสร้างบรรยากาศเช่นนั้นในบ้านของเรา ในที่ทำงานของ
เรา ในชุมชนของเรา และในชีวิตส่วนตัวของเรา

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 4:1–11 (รวมทั้งบทความที่คัดลอกจากงาน
แปลของโจเซฟสมิธในเชิงอรรถ): ยากอบ 4:7; 1 ยอห์น 5:3–4; แอลมา
13:27–28; ซีลามัน 5:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:8–10

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “คำถามที่เขียนบนกระดานก่อนเริ่มชั้นเรียนจะ
ช่วยให้ผู้เรียนเริ่มนึกถึงหัวข้อต่างๆ ก่อนบทเรียนจะเริ่ม” (*ไม่มีภารกิจใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 93)

อ้างอิง

1. "A Faith Founded upon Truth," *Deseret News*, June 17, 1944, Church section, 9.
2. ใน Conference Report, Oct. 1945, 118
3. *Sharing the Gospel with Others*, sel. Preston Nibley (1948), 198; address given Nov. 4, 1945, in Washington, D.C.
4. "Seek Ye First the Kingdom of God," *Improvement Era*, Oct. 1947, 690.
5. ใน Conference Report, Apr. 1941, 25
6. ใน Conference Report, Oct. 1911, 43-44
7. ใน Conference Report, Apr. 1949, 87
8. ใน Conference Report, Apr. 1937, 36
9. "A Faith Founded upon Truth," 9.
10. ใน Conference Report, Oct. 1945, 117
11. ใน Conference Report, Apr. 1948, 179
12. ใน Conference Report, Apr. 1918, 39-41
13. ใน Conference Report, Oct. 1926, 102
14. ใน Conference Report, Oct. 1929, 23
15. ใน Conference Report, Oct. 1932, 27
16. ใน Conference Report, Oct. 1926, 103
17. ใน Conference Report, Oct. 1906, 48
18. "Seek Ye First the Kingdom of God," 691.

พรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ จากพระคำแห่งปัญญา

พระบิดาบนสวรรค์ประทานพระคำแห่งปัญญาแก่เรา
เพื่อประทานพรเราด้วยร่างกายที่แข็งแรงและ
เตรียมเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

๕ มัยจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธยังเด็ก ท่านป่วยเป็นไข้ไทฟอยด์ แพทย์ผู้วินิจฉัยบอกมารดาท่านว่าท่านควรพักอยู่บนเตียงสามสัปดาห์ ไม่กินอาหารแข็ง และดื่มกาแฟบ้าง ประธานสมิธเล่าในเวลาต่อมาว่า

“เมื่อเขาไปแล้ว ข้าพเจ้าบอกคุณแม่ว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะดื่มกาแฟ ข้าพเจ้าได้รับการสอนว่าพระคำแห่งปัญญาที่พระเจ้าประทานแก่โจเซฟ สมิธแนะนำเราไม่ให้ดื่มกาแฟ

“คุณแม่พาเด็กสามคนเข้ามาในโลกและสองคนเสียชีวิตแล้ว ท่านจึงห่วงข้าพเจ้ามากกว่าปกติ”

เด็กชายจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธขอพรฐานะปุโรหิตแทน ซึ่งท่านได้รับจากผู้สอนประจำบ้านของท่าน

“เช้าวันรุ่งขึ้นเมื่อแพทย์มาที่บ้านข้าพเจ้ากำลังเล่นอยู่นอกบ้านกับเด็กคนอื่น ๆ เขาแปลกใจ เขาตรวจร่างกายข้าพเจ้าและพบว่าไข้ลดแล้วและดูเหมือนข้าพเจ้าจะหายเป็นปกติ

“ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าที่ข้าพเจ้าหายเป็นปกติ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระองค์ทรงรักษาข้าพเจ้า”¹

ประธานสมิธต้องการให้วิสุทธิชนเข้าใจว่าการเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาไม่เพียงทำให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้นแต่นำพรทางวิญญาณมาให้เราด้วย ในการ

ประธานสมิธสอนว่าเพราะดาเนียลปฏิบัติกฎแห่งสุขภาพของพระเจ้าในสมัยของเขา
เขาจึงมีค่าควรรับ “การคล้อยของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ”

ประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิต ท่านเล่าเรื่องของดาเนียลศาสตาดพยากรณ์ ในพันธสัญญาเดิมซึ่งมีผู้พาไปเป็นเชลยในบาบิโลนและให้เขากินอาหารของ พระราชาและดื่มเหล้าองุ่นของพระราชา

“ดาเนียลเป็นศาสตาดพยากรณ์ของพระเจ้า ท่านเป็นศาสตาดพยากรณ์ เพราะท่านรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ท่าน... รับข่าว สารนี้ไว้กับท่าน ดาเนียลกับเพื่อนๆ ของท่านปฏิบัติตามคำสอนของพระเจ้า เป็น เจ้าเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่พวกเขาควรกิน และปฏิเสธไม่ยอมรับอาหาร ที่จัดถวายบนโต๊ะเสวยของพระราชา [ดู ดาเนียล 1:3–16]”

ประธานสมิธอธิบายต่อไปว่าเพราะดาเนียลเชื่อฟังกฎแห่งสุขภาพของพระเจ้า ในสมัยของท่าน ชีวิตท่านจึงไม่เพียงได้รับการปกป้องรักษาเท่านั้น แต่ดาเนียล ได้รับพรทางวิญญาณอันสำคัญยิ่งด้วย นั่นคือ “การคล้อยของพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 218]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พระคำแห่งปัญญาเป็นคำแนะนำที่แสดงถึงความรัก จากพระบิดาผู้ทรงรู้จักรักรั้งทั้งปวง

ข้าพเจ้าจะอ่านส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระเจ้ารับสั่งแก่ศาสนจักรเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1833

“พระคำแห่งปัญญา, เพื่อประโยชน์ของสภาของมหาปุโรหิต, ซึ่งชุมนุมกันในเคิร์ทแลนด์, และศาสนจักร, และวิสุทธิชนในไซอันด้วย—

“เพื่อส่งความปรารถนาดี; มิใช่โดยพระบัญญัติหรือข้อบังคับ, แต่โดยการเปิดเผยและพระคำแห่งปัญญา, โดยแสดงถึงระเบียบและพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดฝ่ายโลกของวิสุทธิชนทั้งปวงในวันเวลาสุดท้าย”

ตอนนี้ลองคิดสักครู่—“ความรอดฝ่ายโลกของวิสุทธิชนทั้งปวงในวันเวลาสุดท้าย”

“ประทานให้เป็นหลักธรรมพร้อมด้วยสัญญา, ซึ่งปรับให้เข้ากับความสามารถของคนอ่อนแอและคนอ่อนแอที่สุดจากวิสุทธิชนทั้งปวง, ผู้ที่เป็นหรือจะเรียกได้ว่าเป็นวิสุทธิชน.” [ดู คพ. 89:1–3]

ต่อจากนั้นพระเจ้าทรงบอกเราถึงสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับเรา อธิบายชนิดของอาหารที่ทรงปรารถนาให้เราใช้ แล้วทรงเตือนเราให้ระวังบางอย่างที่เป็นภัยและเป็นอันตรายมากที่สุด [ดู คพ. 89:5-17]

สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าเราได้รับพรอย่างน่าอัศจรรย์...พระเจ้าทรงเมตตาเรา ทรงเตือนเรา ทรงแนะนำและตัดเตือนเราหลายเรื่อง³

ข้าพเจ้ามองว่าพระคำแห่งปัญญาเป็นคำแนะนำจากพระเมตตาของพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงปรารถนาจะเห็นลูกๆ ของพระองค์เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น...ข้าพเจ้าถือว่านี่เป็นคำแนะนำอันบิดาผู้ทรงรู้ว่าข้าพเจ้าต้องการอะไรและตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ลูกเอ๋ย สิ่งเหล่านี้ไม่ดีสำหรับเจ้า และถ้าเจ้าจะหลีกเลี่ยงเราจะให้ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และปิดแก่เจ้าขณะเจ้าอยู่ในโลกและชีวิตนิรันดร์ในที่สุด” เวลานั้นข้าพเจ้าคงโง่เขลาสิ้นดีถ้ากินหรือดื่มสิ่งต้องห้ามเหล่านี้ทั้งที่มีความเชื่อมั่นว่านี่เป็นคำแนะนำของพระเจ้าให้พึงละเว้น ข้าพเจ้าคงรู้สึกอยู่ภายใต้การกล่าวโทษถ้าข้าพเจ้าดื่มกินสิ่งเหล่านั้น ในเมื่อพระองค์ผู้ทรงทราบดีกว่าใครๆ ตรัสว่าเป็นอันตรายและทรงเตือนข้าพเจ้าให้หลีกเลี่ยง...

...พระองค์ทรงคิดว่าเรื่องนี้มีความสำคัญมากพอจะประทานแก่เรา และทรงเตือนเรา ถ้าพระองค์ผู้ทรงรู้จักสิ่งทั้งปวงทรงคิดว่าจำเป็นต้องประทานคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายโลกเหล่านี้ เราผู้ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นยิ่งต้องปฏิบัติตามคำแนะนำจากเบื้องบนอย่างระมัดระวัง ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีกฏในพระคำแห่งปัญญาซึ่งจะทำให้พวกเขาสูงส่งและยกพวกเขาให้อยู่เหนือคนที่ไม่รักษากฎดังกล่าว⁴

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีไว้เพื่อปกป้องรักษาจิตวิญญาณ ซึ่งร่างกายเป็นที่พำนักของจิตวิญญาณ เพื่อความสุขนิรันดร์ เราช่างโง่เขลาสิ้นดีถ้าเราเปิดทางให้นิสัยและขนบธรรมเนียมของโลก!...พระบิดาบนสวรรค์ของเรา [ทรงเตือน] ด้วยพระเมตตาและความรักว่า “เนื่องจากความชั่วและแผนซึ่งมีและจะมีอยู่ในใจคนช่างคบคิดในวันเวลาสุดท้าย, เราเตือนเจ้าแล้ว, และเตือนเจ้าล่วงหน้า, โดยให้คำแห่งปัญญานี้แก่เจ้าโดยการเปิดเผย” (คพ. 89:4)...จุดประสงค์ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือเพื่อเตรียมเราให้เข้าใจความสวยงามของชีวิตดังที่พระเจ้าทรงระบุไว้ โดยทรงบอกเราว่าเราจะหลีกเลี่ยงสิ่งที่กำลังทำลายโลกอย่างไร⁵

ท่านเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าประทานพระคำแห่งปัญญาแก่เรา ท่านคิดหรือไม่ว่าพระองค์ทรงทราบว่าอะไรดีสำหรับเรา ท่านคิดหรือไม่ว่าพระองค์จะพอพระทัยถ้าเราจะปฏิบัติตามกฎนี้ พระองค์ตรัสว่าจะพอพระทัย ท่านคิดหรือไม่ว่าพระองค์ทรงหมายความเช่นนั้น⁶

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่อาจดูหมิ่นพระคำแห่งปัญญาโดยไม่ถูกลงโทษ พระเจ้าประทานกฎดังกล่าวให้เป็นคำปรึกษาและคำแนะนำ มิใช่โดยพระบัญญัติหรือข้อบังคับ แต่เป็นพระคำแห่งปัญญาจากพระบิดาของเราเพื่อความรอดฝ่ายโลกของร่างกายเราและเพื่อเตรียมจิตวิญญาณเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์⁷ [ดู ข้อเสนอนะ 2 ในหน้า 218]

พระเจ้าทรงสัญญาว่าคนที่เชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา จะมีสุขภาพจิตและสุขภาพกายที่ดี

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพระคำแห่งปัญญาอันแสนวิเศษนี้ เรียบง่ายตามความเป็นจริง และดังพระเจ้าตรัส “ปรับให้เข้ากับความสามารถของคนอ่อนแอหรือคนอ่อนแอที่สุดจากวิสุทธิชนทั้งปวง, ผู้ที่เป็นหรือจะเรียกได้ว่าเป็นวิสุทธิชน.” ข้าพเจ้าหยุดเพื่อถามว่า...เรามีค่าควรแก่การเรียกได้ว่าเป็นวิสุทธิชนหรือไม่ ทุกคนที่หวังจะให้เรียกว่าเป็นวิสุทธิชนควรเป็นผู้ทำตามพระคำแห่งปัญญาอย่างแน่นอน และนี่มีความหมายต่อเราอย่างไร กฎนี้ให้ความหอมหวานของชีวิต นำเราออกจากคว้นพิษที่หลายคนสุดคมเข้าไปอันเนื่องจากการสูบบุหรี่ และไม่เกิดอาการคลื่นไส้อาเจียนอันเนื่องจากการเคี้ยวยาเส้น ถ้าเราทำตาม กฎนี้จะปกป้องรักษาเราจากโรคภัยไข้เจ็บเนื่องด้วยการนำ [สารเสพติด] ที่มีอยู่ในชาและกาแฟเข้าไปในร่างกายของเรา และมหันตภัยอันเป็นผลจากเครื่องดื่มมีนเมา...

พระบิดาบนสวรรค์ของเราไม่เพียงตรัสบอกว่าเราควรหลีกเลี่ยงอะไรเท่านั้น แต่ทรงบอกด้วยว่าเราจะใช้อะไรให้เป็นประโยชน์ พระองค์ตรัสกับเราว่าฉันพืชทั้งหมด สมุนไพรที่มีประโยชน์ทั้งหมด ผลจากเถา ฯลฯ ดีสำหรับมนุษย์ เนื้อของสัตว์และสัตว์ปีกในอากาศ สิ่งเหล่านี้ที่พระองค์ตรัสถึง เราพึงใช้ด้วยความรอบคอบและการน้อมขอบพระทัย ข้าพเจ้าต้องการเน้นเรื่องการน้อมขอบพระทัย⁸

เราจะเห็นว่าการทำตามกฎแห่งสุขภาพก่อเกิดพลังกายและพลังใจ เราค้นพบ

“พระบิดาบนสวรรค์ของเราไม่เพียงตรัสบอกเราว่าเราควรหลีกเลี่ยงอะไรเท่านั้น แต่ทรงบอกด้วยว่าเราจะทำอะไรให้เป็นประโยชน์”

ว่าหากไม่เชื่อฟังกฎนี้ ความเสื่อมถอยของร่างกายและจิตใจจะตามมา พระผู้สร้างเรา พระบิดาของวิญญานเราทั้งหลาย ผู้ประทานโอกาสให้เราพำนักอยู่บนโลกนี้ ตรัสว่าบางอย่างที่กล่าวไว้ในการเปิดเผยนั้นไม่ดีสำหรับเรา พระองค์ทรงทำสัญญาอันล้ำค่ากับเรา ถ้าเราจะเชื่อฟังกฎนี้—สัญญาเรื่องปัญญา สุขภาพ และพละกำลัง และเทพผู้ทำลายจะผ่านเราไปและไม่ทำร้ายเราอย่างที่เขาไม่ทำร้ายลูกหลานอิสราเอล [ดู คพ. 89:18–21]⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 218]

การเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาเพิ่มพลังศรัทธา และความเข้มแข็งทางวิญญานของเรา

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ เมื่อพระองค์ประทานพระคำแห่งปัญญาแก่เรา ประทานกฎนี้แก่เรา ไม่เพียงเพื่อให้เรามีสุขภาพดีขณะอยู่ในโลกเท่านั้น แต่เพื่อศรัทธาของพระเจ้าจะเข้มแข็งขึ้นด้วย เพื่อประจักษ์

พยานของเราเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระพันธกิจของพระเจ้าและพระอาจารย์ของเราจะเพิ่มขึ้น เพื่อโดยการนี้เราจะพร้อมกลับไปประทับของพระองค์มากขึ้นเมื่องานของเราที่นี่สำเร็จลุล่วง ข้าพเจ้าเกรงว่าในฐานะบุตรและธิดาแห่งไซออนบางครั้งเราไม่ตระหนักถึงความสำคัญของข่าวสารอันสำคัญยิ่งนี้ต่อโลก¹⁰

ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่าน ในวิจารณ์ญาณของข้าพเจ้าแล้ว ว่าการสูบบุหรี่สิ่งนี้อาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับคนบางคน เป็นวิธีทำลายชีวิตทางวิญญาณของพวกเขา เป็นวิธีขับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณแห่งพระบิดาเราออกไปจากพวกเขา ทำให้พวกเขาเห็นห่างจากสังคมของชายหญิงที่ดี และทำให้ลูกหลานที่ถือกำเนิดจากพวกเขาขาดความนับถือเอาใจใส่ แต่กระนั้นมารจะพูดกับมนุษย์ว่า โถ แค่นี้เรื่องเล็ก!¹¹

เรามีชีวิตอยู่ในยุคที่พระเจ้าตรัสอีกครั้งกับผู้คนของพระองค์ เราผู้เป็นสมาชิกของศาสนจักร ผู้ทำตามข้อกำหนดของพระบิดาในสวรรค์ ต่างเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์และว่าพระองค์ทรงเป็นผู้มอบรางวัลให้คนที่รับใช้พระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร เราเข้าใจว่าพระองค์ประทานกฎเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติที่แน่ชัดเพื่อปกครองเราในชีวิตนี้ การเชื่อฟังข้อกำหนดของพระองค์รับประกันความพอพระทัยของพระองค์ และพรที่สัญญาไว้จะเกิดขึ้นตามการเชื่อฟังของเรา แต่ถ้าเราไม่เชื่อฟังคำสอนของพระองค์ ถ้าเราละเลยคำแนะนำอันปราศเบรื่องของพระองค์ เราย่อมไม่มีสัญญาจากพระองค์ และเรากำลังเสียโอกาสที่จะไม่มาถึงเราอีก ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสำคัญของการที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะปฏิบัติกฎพิเศษนี้ [พระคำแห่งปัญญา] ข้าพเจ้าเชื่อว่าโดยการเชื่อฟังกฎดังกล่าว วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะมีศรัทธามากยิ่งกว่าเดิม เราอ่านในคำสอนของมอรมอนว่าถ้าไม่มีปาฏิหาริย์เกิดขึ้นในบรรดาคนเหล่านั้น นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่มีศรัทธา และท่านบอกพวกเขาอีกกว่าหากปราศจากศรัทธา “สภาพของมนุษย์ก็น่าพร่นพรึง” [ดู โมโรไน 7:37–38] ถ้าเราละเมิดพระประสงค์ที่รู้จักกันทั่วไปของพระเจ้า เป็นธรรมดาที่ศรัทธาของเราจะลดน้อยลงเพราะพระวิญญาณจะไม่พาคือเพียรกับเราเสมอไป . . .

. . . ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเนื่องด้วยการละเลยข้อกำหนดอันเรียบง่ายนี้ศรัทธาในใจคนบางคนของเราจึงลดน้อยถอยลง—โดยการปฏิบัติตามพระคำแห่งปัญญามากขึ้น ศรัทธาจะเพิ่มพูนในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย และด้วยเหตุนี้ความมั่งคั่งหลังไหลมามากขึ้น เพราะโดยการเชื่อฟังกฎดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มว่าเราจะ

เชื่อฟังกฎอื่นๆ ของพระบิดาด้วย และการทำตามกฎเหล่านั้นย่อมรับประกัน
พร¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 3 และ 4 ในหน้า 218]

เราเตรียมรับชีวิตนิรันดร์โดยเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา

บางครั้งข้าพเจ้าสงสัยว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตระหนักหรือไม่ว่า [พระคำแห่ง
ปัญญา] ประทานให้เพื่อความสูงส่งของเรา ไม่เฉพาะพรฝ่ายโลกของเราเท่านั้น
แต่เตรียมเราให้พร้อมรับชีวิตทางวิญญาณด้วย...

เราทราบว่ารศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง [ดู คพ. 93:36] และ
เราทุกคนชื่นชมชายหญิงที่รู้แจ้ง ด้วยเหตุนี้เราจึงควรปรารถนาจะวางรากฐาน
เพื่อให้มีพลังใจเพิ่มขึ้นและไม่ทำสิ่งใดอันจะบั่นทอนพลังนั้น เห็นได้ชัดในชีวิต
ของคนบางคนว่าพวกเขาทำให้ตนสูญเสียพลังสมองที่พวกเขาน่าจะได้รับ โดย
ยังขึ้นใช้สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ตรัสว่าไม่ดีต่อไป ผลก็คือพวกเขาเรียนรู้แจ้งน้อยลง
และไม่เตรียมพร้อมสำหรับชีวิตนิรันดร์ซึ่งควรเป็นความมุ่งมาดปรารถนาของ
พวกเขา¹³

ถ้าเราเชื่ออย่างที่เรอ้าง ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ และเราเป็นบุตรธิดาของ
พระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราจะต้องระวังความประพฤติให้มากเพื่อเราจะมีค่า
ควรแก่วิหารที่เราครอบครอง ซึ่งสร้างตามรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า มีพวก
เราสักกี่คนตระหนักว่าเมื่อเรารับสิ่งที่พระบิดาทรงห้ามเข้าไปในร่างกายของเรา
เรากำลังทำให้วิหารของวิญญาณแปดเปื้อน มีพวกเราสักกี่คนจินตนาการว่าเมื่อเรา
เปิดทางให้ความอ่อนแอของเนื้อหนัง เรากำลังทำให้ตนสูญเสียโอกาสที่รอเรา
อยู่ในอนาคต และตัดขาดตนเองจากพรที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้คนซื่อสัตย์¹⁴

ถ้าเราเชื่อฟังกฎนี้ ที่ปรับให้เข้ากับความสามารถของคนอ่อนแอที่สุดในพวก
เรา นั่นจะเป็นรากฐานให้เพิ่มเติมพรสำคัญๆ มากมายที่พระบิดาพอพระทัยจะ
มอบให้ หากไม่แล้วเราคงไม่มีสิทธิ์รับและไม่สามารถรับพรเหล่านั้นได้ เราจะ
รู้สึกถูกต้องได้อย่างไรถ้าเราละเลยกฎอันเรียบง่ายของพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์
ตรัสด้วยสุรเสียงของพระองค์เองว่าเราทุกคนเชื่อฟังได้ เราคาดหวังได้หรือว่า
จะสามารถรักษาที่สูงกว่าได้ และสามารถบรรลุความสูงส่งอันสำคัญยิ่งได้ ถ้า
เราไม่ทำตามข้อกำหนดอันเรียบง่ายนี้¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 218]

วิธีที่ดีที่สุดในการสอนครอบครัวเราให้เชื่อฟัง พระคำแห่งปัญญาคือตัวเราต้องเชื่อฟัง

บิดามารดาทั้งหลายอาจส่งต่อคุณธรรมและความเข้มแข็งที่ไม่อาจส่งต่อในวิธีอื่นให้ลูกหลานของพวกเขาได้ถ้าพวกเขาจะรักษาพระคำแห่งปัญญา ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณแห่งพระบิดาเราจะอยู่ในใจและในบ้านของคนที่รักษากฎนี้ ความปรารถนาจะเชื่อฟังของพวกเขาจะส่งต่อไปถึงลูก ๆ ของพวกเขา. . . เป็นข้อเท็จจริงที่ทราบกันดีว่าผลจากการใช้ยาสูบเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสมองเด็ก โดยทำลายความจำและทำให้ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนด้านชา เครื่องดื่มมีนเมาเป็นภัยต่อสมองของเยาวชนมาก หยุดความปรารถนาจะเป็นคนนำเคารพนับถือและเชื่อตรง นำไปสู่ความประพฤดิไร้ศีลธรรมและการทำผิดกฎหมาย. . . พระเจ้าประทานกฎนี้แก่เราด้วยพระเมตตาและความรัก โดยทรงสัญญาถึงพรที่แน่ชัดถ้าเราจะเชื่อฟังคำแนะนำของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องแนะนำท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า ให้สอนเรื่องนี้ในบ้านของท่าน จงขอให้ลูก ๆ ที่กำลังเติบโตสนใจเรื่องนี้ และสนใจรางวัลที่กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติกฎดังกล่าว

ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านว่าหลักฐานยืนยันศรัทธาของเราในกฎนั้นได้ดีที่สุด ยืนยันว่าเราเชื่อว่าคุณดังกล่าวมาจากพระผู้เป็นเจ้า คือการปฏิบัติกฎนั้นอย่างสม่ำเสมอในชีวิตเรา เราอาจสั่งสอนเรื่องนี้ทั้งวัน แต่ถ้าเราล่วงละเมิดในทางปฏิบัติ แบบอย่างของเราอาจเป็นผลเสียต่อคนที่เรารักยิ่งกว่าชีวิต เพราะพวกเขาจะรู้สึกว่าเขาสามารถตามเราได้อย่างปลอดภัยไปยังที่ซึ่งเรานำไป¹⁶

ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้ค้นคว้าพระคำแห่งปัญญาร่วมกับการสวดอ้อนวอนอย่างเพียงแต่อ่าน ขอให้ค้นคว้าร่วมกับการสวดอ้อนวอน ค้นให้พบว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานกฎนี้ไว้เพื่ออะไร พระองค์ประทานแก่เราพร้อมด้วยคำสัญญาถึงชีวิตที่ยืนยาวกว่าและความสุข ไม่ใช่ถ้าเราไม่ปฏิบัติตาม แต่ถ้าเราปฏิบัติตาม จงอ่านพระคำแห่งปัญญาต่อหน้าครอบครัวท่านและเป็นแบบอย่าง ถ้าเราจะทำเช่นนั้นไปข้างหน้าจะเติบโตต่อไป ถ้าเราจะทำเช่นนั้นศาสนจักรของพระเยซูโปดกของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นพลังเพื่อความดีในโลก¹⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 218]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ในหน้า 211 ประธานสมิธกล่าวถึงเรื่องที่ดาเนียลปฏิเสธไม่ยอมกินอาหารและดื่มเหล้าองุ่นของพระราชอาณานิคมดาเนียลบทที่ 1 และนี่ก็ถึงประสบการณ์ที่ท่านเคยมีเมื่อขอให้ท่านกินสิ่งต้องห้ามในพระคำแห่งปัญญา อะไรคือวิธีที่เหมาะสมในการเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาในสถานการณ์เช่นนั้นขณะยังคงเคารพผู้อื่น
2. ทบทวนหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 211–213) ท่านจะใช้คำสอนเหล่านี้ช่วยคนที่กำลังประสบปัญหาเรื่องการเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาได้อย่างไร
3. ทบทวนหน้า 213–216 พอสังเขป ในนี้ประธานสมิธพูดถึงพระบางประการที่สัญญาไว้กับผู้เชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา (ดู คพ. 89:18–21 ด้วย) คำสัญญาเหล่านี้เกิดสัมฤทธิ์ผลในชีวิตท่านอย่างไร ท่านเคยได้รับพรใดบ้างเมื่อท่านดำเนินชีวิตตามกฎนี้
4. ในหน้า 215 ประธานสมิธสัญญาว่าการเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาทำให้เกิด “แนวโน้มจะเชื่อฟัง” วลีนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร
5. ในความเห็นของท่าน การเชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญาช่วยให้ศาสนจักร “เป็นพลังเพื่อความดีในโลก” อย่างไร (หน้า 217) ศึกษาหลักคำสอนและพันธสัญญา ภาค 89 ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ตามที่ประธานสมิธแนะนำ และไตร่ตรองว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: 1 โครินธ์ 6:19–20; แอลมา 34:36; หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:34; 130:20–21

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “ท่านแสดงความรักต่อคนที่ท่านสอนได้โดยฟังเขาอย่างตั้งใจและสนใจชีวิตของเขาอย่างจริงใจ ความรักแบบพระคริสต์มีพลังทำให้จิตใจอ่อนโยนลงและช่วยให้ผู้คนรับเสียงกระซิบของพระวิญญาณได้ง่าย” (ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน หน้า 46)

อ้างอิง

1. "Boyhood Experiences," *Instructor*, Feb. 1943, 73.
2. ใน Conference Report, Oct. 1943, 44
3. "Saints Blessed," *Deseret News*, Nov. 12, 1932, Church section, 5.
4. ใน Conference Report, Apr. 1907, 19–21
5. "Seek Ye First the Kingdom of God," *Improvement Era*, Oct. 1947, 688.
6. ใน Conference Report, Oct. 1935, 121
7. ใน Conference Report, Apr. 1907, 21
8. ใน Conference Report, Oct. 1923, 72–73
9. ใน Conference Report, Apr. 1907, 19
10. ใน Conference Report, Apr. 1907, 19
11. ใน Conference Report, Apr. 1918, 40
12. ใน Conference Report, Oct. 1908, 83–84
13. ใน Conference Report, Apr. 1907, 19
14. ใน Conference Report, Apr. 1905, 62
15. ใน Conference Report, Oct. 1908, 84
16. ใน Conference Report, Apr. 1907, 21
17. ใน Conference Report, Apr. 1949, 191

ความรอดฝ่ายโลกสำหรับ ตัวเราและคนอื่นๆ

ถ้าเราทำตามคำแนะนำของพระเจ้า
เราจะสามารถสนองความจำเป็นฝ่ายโลก
และช่วยคนทุกข์ยากรอบตัวเราได้ดีขึ้น

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเป็นประธานศาสนจักรเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองกำลังสิ้นสุด สงครามทำให้หลายประเทศพินาศหลายพันคนไม่มีอาหารและสิ่งจำเป็นอื่นๆ ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญครั้งหนึ่ง ประธานสมิธพูดถึงสภาพอัปมงคลของพวกเขาและกระตุ้นวิสุทธิชนให้ช่วยบรรเทาทุกข์เหล่านั้น “พวกเขาทุกคนเป็นลูก [ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า] พวกเขาต้องการเรา พวกเขาไม่เพียงต้องการกำลังใจและคำสอนทางศาสนาของเราเท่านั้น แต่พวกเขาต้องการอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนอน และความช่วยเหลือทุกอย่างด้วยเพราะหลายคนไม่เหลืออะไรเลย ถ้าท่านได้อ่านจดหมายบางฉบับที่มาถึงสำนักงานของเราจากคนยากจนบางคนที่นี่ ใจท่านคงเจ็บปวด คนที่ต้องออกจากบ้านด้วยความคิดว่าพวกเขาจะได้รับอนุญาตให้ไปตั้งรกรากที่อื่น และจู่ๆ ถูกทอดทิ้ง และต่อมาเมื่อกลับไปบ้านของตน พวกเขาพบว่าบ้านถูกปล้นและสูญเสียสิ่งที่พวกเขามี—ทุกอย่าง—และไม่มีใครช่วยเหลือ ไม่มีที่ไป”¹

เพราะศาสนจักรสะสมอาหารไว้หลายปี ศาสนจักรจึงพร้อมจะช่วยเหลือในสภาวะการณ์เหล่านี้ การพยายามให้ความช่วยเหลือดังกล่าวเริ่มต้นตอนปลายปี ค.ศ. 1945 เมื่อประธานสมิธไปออลิงตัน ดี.ซี. เพื่อเตรียมการกับแฮร์รี เอส. ทรูแมนประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเรื่องส่งอาหารและเครื่องนุ่งห่มไปยุโรป ระหว่างการพบปะครั้งนี้ประธานาธิบดีทรูแมนบอกว่า “เรายินดีช่วยคุณทุกอย่างเท่าที่เราจะทำได้... คุณจะใช้เวลาเตรียมการเรื่องนี้นานเท่าไร”

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเยี่ยมคลังอชิการพร้อมกับผู้นำศาสนจักรคนอื่น ๆ
เพราะศาสนจักรสะสมอาหารมานาน ศาสนจักรจึงพร้อมช่วยคน
ตกทุกข์ได้ยากหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

ประธานสมิธทำให้ท่านประหลาดใจเมื่อตอบว่า “ทุกอย่างพร้อมแล้วครับ... เราสร้างฉางเก็บผลิตผลทางการเกษตรและเก็บธัญพืชไว้ในนั้น เพิ่มฝูงสัตว์เลี้ยง และฝูงสัตว์ใหญ่ของเรา ตอนนี้สิ่งที่เราต้องการคือตู้รถไฟและเรือเพื่อส่งอาหารจำนวนมาก เสื้อผ้าและเครื่องนอนไปให้ชาวยุโรปที่เดือดร้อน เรามือถือเครื่องหนึ่งในศาสนาจักร [สมาคมสงเคราะห์] เข็มผ่านวมไว้แล้วสองพันกว่าผืน”

ประธานสมิธรายงานให้วิสุทธิชนทราบว่าเป็นเรื่องด้วยการขนส่งทางเรือเหล่านี้ “คนจำนวนมากจึงได้รับเสื้อผ้าที่อบอุ่น เครื่องนอน และอาหารทันเวลาที่ พอเราได้ตู้รถไฟและเรือเราก็รีบส่งสิ่งจำเป็นไปยุโรปทันที”

เกือบ 15 ปีก่อนหน้านี้ เอ็ดเดอร์สมิธ สมัยนั้นเป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง ปราศรัยกับสมาคมสงเคราะห์ในช่วงเกิดวิกฤตรุนแรงอีกครั้ง—ช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ท่านสอนว่าการช่วยคนตกทุกข์ได้ยากเป็นมากกว่าการให้ความช่วยเหลือทางโลก แต่เรียกร้องความเมตตาและจิตกุศลอย่างแท้จริงเช่นกัน

“ในความเห็นของข้าพเจ้า ไม่เคยมีเวลาใดที่ต้องการความเมตตามากเท่าเวลานี้ นี่เป็นช่วงเวลาที่จิตวิญญาณของผู้คนอ่อนล้า และใจของพวกเขาบีบคั้น นี่เป็นช่วงเวลาที่หลายคนกำลังเผชิญความหิวและความระทมทุกข์แม้ในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย...”

“...ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระบิดานบนสวรรค์ทรงกำลังเปิดโอกาสให้เราพัฒนา... เราจะค้นพบว่าความรักที่พระผู้ช่วยไ้หรือดตรัสว่าควรอยู่ในใจเราอยู่ท่ามกลางเราตอนนี้หรือไม่”³ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 231]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

**ถ้าเราฉลาดเรื่องทรัพย์สินของเรา
เราจะพร้อมรับช่วงเวลาที่ยากลำบาก**

ข้อแนะนำสำหรับผู้บุกเบิกสมัยแรกภายใต้ประธาน [บริคัม] ยังก็คือมีอาหารอยู่ในมือหนึ่งปี ทั้งนี้เพื่อว่าถ้าใครสูญเสียพืชผล เขายังสามารถอยู่ได้จนถึงฤดูถัดไป...

พี่น้องทั้งหลาย เราอาจมีช่วงเวลาที่ยากลำบาก แต่เราจะต้องพร้อมรับมือได้ ถ้าเรานึกถึงความอุดมสมบูรณ์เจ็ดปีและความอดอยากเจ็ดปีในสมัยของฟาโรห์

และวางแผนตามแบบพวกเขา [ดู ปฐมกาล 41] สภาพเช่นนี้อาจเกิดขึ้นอีก เราไม่รู้ แต่เรารู้ว่าในสมัยเริ่มแรกของศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุดและผู้นำของศาสนจักรแนะนำผู้คนให้สะสมอาหารไว้มากพอจะรับมือกับภาวะคับขัน ผลลัพธ์ก็คือนับแต่ผู้คนตั้งรกรากที่นี่และไร่นาเริ่มให้ผลผลิต ฟองสัตว์ใหญ่และฝูงสัตว์เลี้ยงเพิ่มขึ้น คือไม่มีใครเดือดร้อนเรื่องอาหารการกินเลย⁴

เรามีชีวิตอยู่ในช่วงกลียุค พระคัมภีร์กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผล และตามที่ข้าพเจ้าพิจารณาแล้วดูเหมือนว่านี่เป็นช่วงเวลาที่ผู้ทรงเลือกไว้จะถูกหลอก นำสังเกตว่าช่างง่ายเพียงไรที่คนปรารถนาจะเพิ่มผลประโยชน์ด้านการเงินในโลกมักหาเหตุทั้งคำสอนที่ชัดเจนของพระเจ้าเกี่ยวกับชีวิตเรา และนำแปลกใจที่หลายคนมีนิสัยชอบฟังคนพูดเรื่องตรงข้ามกับพระประสงค์ที่ได้รับการเปิดเผยจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา...

...คนเหล่านี้ได้รับคำแนะนำให้อนุรักษ์พลังงานและทรัพย์สินของพวกเขา เราได้รับการสอนจากคนที่พระเจ้าทรงตั้งมาเพื่อแนะนำสั่งสอนเราว่าเราควรดำเนินชีวิตตามรายได้ของเรา เราไม่ควรทำตามความนิยมของโลกและใช้เงินเร็ว และแม้เร็วกว่าเงินในมือที่เราหามาเพื่อดูแลตัวเราและครอบครัวของเรา

ข้าพเจ้าเกรงว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคนมีติดบอดเพราะความฟุ้งเฟ้อ เพราะความปรารถนาจะเป็นอย่างในโลกเป็น และพระบิดาบนสวรรค์ทรงบอกเราด้วยภาษาที่ชัดเจนว่าเราจะดำเนินชีวิตอย่างโลกและมีพระวิญญูญาณของพระองค์ไม่ได้⁵

คนบางคน...ผลาญทรัพย์สินที่อยู่ในครอบครองและใช้เงินไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็น ถ้าถึงคราวเดือดร้อน พวกเขาอาจพบว่าตนไม่สามารถทำตามพันธะผูกพันได้เลย

เราน่าจะเรียนรู้จากมด มดเก็บเกี่ยวเสบียงยามหาได้และสะสมไว้เพื่อวันที่อาจจะหาไม่ได้ ผลลัพธ์คือห้องเก็บอาหารของมดมีอาหารมากมายอยู่เสมอ ตักแตนเป็นแมลงที่ตัวใหญ่กว่ามดมากแต่กลับไม่ทำแบบนั้น มันไม่สะสมสิ่งใดไว้ใช้ยามยากเลย แต่อาศัยฟ้าบันดาลให้ได้สิ่งที่มันต้องการ และผลลัพธ์คือตักแตนส่วนใหญ่อดตาย

ข้าพเจ้าเกรงว่ามนุษย์บางคนเป็นเหมือนตักแตนและไม่ฉวยโอกาสที่เป็นของพวกเขาก็ควรทำ ถ้าพวกเขาเรียนรู้จากมด พวกเขาจะสะสมอาหารที่จำเป็น ต้องใช้และมีอยู่ในมือไว้บ้างเสมอ⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 231]

“พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เราอาจมีช่วงเวลาที่ยากลำบาก
แต่เราจะต้องพร้อมรับมือได้”

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ทำมาหาเลี้ยงชีพตนเอง

ข้อเท็จจริงที่ว่าหลายคนหาทรัพย์สินเงินทองได้มากทำให้คนหนุ่มสาวบางคนรู้สึกว่เพราะได้เงินมาก่อนข้างง่าย การตรากตรำทำงานสุจริตจึงไม่จำเป็นหรือไม่พึงปรารถนา แต่ข้าพเจ้ายังเชื่อว่าทุกคนที่เคยอยู่บนโลกนี้ล้วนเ็นเปื่อยแม้ไม่ทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยความสุจริตและความอุตสาหะ

ถ้าลูกของเราเติบโตมากับความเกียจคร้าน เรารู้ว่าเรื่องนี้ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า⁷

เราจะดีกว่านี้มากเมื่อเราทำงาน⁸

พระบิดาบนสวรรค์ของเรา...ตรัสไว้มานานมาแล้วว่ามีคนเกียจคร้านในไซอัน...และพระองค์ตรัสว่า “คนที่เกียจคร้านจะไม่กินอาหารทั้งไม่สวมอาภรณ์ของคนทำงาน.” [คพ. 42:42] ข้าพเจ้ากำลังสนับสนุนนิยฐานว่าพระองค์มิได้ทรงหมายถึงคนที่หางานทำไม่ได้ และคนที่กำลังพยายามดูแลตนเองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

หมาย ข้าพเจ้ากำลังสันนิษฐานว่าพระองค์ทรงกล่าวถึงบางคนที่มีนิสัยชอบฟังเพื่อนบ้าน... ข้าพเจ้ารู้สึกที่ไม่มีเหตุผลสมควรที่ใครในโลกนี้จะรู้สึกว่าเราสามารถฟังคนอื่นให้หาเลี้ยงตนเองได้ สมัยเด็กข้าพเจ้าไม่รู้สึกว่าต้องมีคนจัดหาปัจจัยการดำรงชีวิตให้ข้าพเจ้า พระเจ้าประทานสติปัญญาให้ข้าพเจ้า พระองค์ทรงบัญชาว่าเราควรทำงาน ข้าพเจ้าเริ่มทำงานตั้งแต่อายุสิบสองปี ข้าพเจ้าพบปีติในการทำงานหาเลี้ยงชีพและช่วยคนอื่น ๆ มานานกว่าห้าสิบปี

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของงาน สำหรับปีที่มาจากการทำสิ่งต่าง ๆ ในโลก ข้าพเจ้ามิได้หมายถึงงานอะไรก็ได้แต่หมายถึงงานที่มีเกียรติ แต่พระเจ้าทรงบอกว่าเราควรมีวิริยะอุตสาหะ ในสมัยโบราณพระองค์ตรัสว่าเราควรหาเลี้ยงชีพโดยเหงื่ออาบหน้า [ดู ปฐมกาล 3:19] [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 231]

ทั้งคนรวยและคนจนไม่ควรเอาใจ หมกมุ่นอยู่กับความร่ำรวย

“วิบัติแก่เจ้าคนร่ำรวย, ที่จะไม่ให้ทรัพย์สินของเจ้าแก่คนจน, เพราะความมั่งคั่งของเจ้าจะกีดกร่อนจิตวิญญาณเจ้า; และนี่จะเป็นการคร่ำครวญของเจ้าในวันแห่งการมาเยือน, และแห่งการพิพากษา, และแห่งความเคืองแค้น : การเก็บเกี่ยวผ่านไป, ฤดูร้อนสิ้นสุด, และจิตวิญญาณข้าพเจ้าไม่รอด!” (คพ. 56:16)

นี่คือสิ่งที่พระเจ้าตรัสถึงคนร่ำรวยผู้ไม่ยอมให้ทรัพย์สินของตนแก่คนยากจน แต่พระองค์ตรัสบางอย่างที่จริงจังกับคนยากจนผู้ไม่ทำสุดความสามารถของตนว่า

“วิบัติแก่เจ้าคนจน, ที่ใจพวกเขาไม่ชอกช้ำ, ที่วิญญาณพวกเขาไม่สำนึกผิด, และที่ท้องพวกเขาไม่อิ่ม, และที่มือพวกเขาไม่ยั้งจากการยึดเอาสิ่งของของคนอื่น, ที่ดวงตาพวกเขาเปี่ยมด้วยความละโมภ, และที่ไม่ยอมลงแรงด้วยมือเจ้าเอง!” (คพ. 56:17)...

...พระองค์ตรัสเพิ่มเติมต่อจากนั้น “แต่คนจนที่ใจบริสุทธิ์ยอมเป็นสุข” ตรงนี้มีความแตกต่างมากทีเดียว “...คนจนที่ใจบริสุทธิ์ยอมเป็นสุข, ที่ใจพวกเขาชอกช้ำ, และที่วิญญาณพวกเขาสำนึกผิด, เพราะพวกเขาจะเห็นอาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาในเดชะสุขภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่เพื่อปลดปล่อยพวกเขา; เพราะความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินโลกจะเป็นของพวกเขา.” (คพ. 56:18)

พวกเขาคือคนที่ไม่มีความมั่งคั่งของโลกแต่ยังมีชีวิต การดำรงอยู่ และสติปัญญา เป็นผู้มุ่งหวังจะทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้พวกเขาทำ...

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เรามีทั้งคนมั่งมีและคนยากจนในองค์กรของเรา ถ้าเรายากจน เราสามารถมีค่าควรเจกเช่นพระเจ้าทรงระบุ ณ ที่นี้ได้ เราสามารถมีใจบริสุทธิ์และทำสุดความสามารถของเราได้ พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนที่ทำสุดความสามารถต้องขาดสิ่งจำเป็นของชีวิตท่ามกลางคนทั้งหลายผู้ที่อยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย...

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะไม่ขมขื่นเพราะชายหญิงบางคนอยู่อย่างสุขสบาย ถ้าเราอยู่อย่างสุขสบาย ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะไม่เอาตนเองเป็นที่ตั้งและไม่คำนึงถึงความต้องการของลูกคนอื่น ๆ ของพระบิดา ถ้าเราสบายกว่าพวกเขา เราควรเป็นพี่น้องชายหญิงที่แท้จริง ไม่ใช่เสแสร้ง ความปรารถนาของเราควรจะเป็นไปเพื่อพัฒนาองค์กรเช่นนั้นในโลกนี้ที่ใคร ๆ เห็นงานดีของเราแล้วพึงสรรเสริญพระนามของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา...

เราต้องไม่เอาเยี่ยงอย่างนิสัยไม่ดีของผู้อื่น เราต้องไม่กล้าเข้าไปในกรอบความคิดที่ว่าเราจะต้องได้สิ่งที่คนอื่นมี เมื่อนึกถึงพระบัญญัติสิบประการ ท่านจะพบย่อหน้าสั้น ๆ ย่อหน้าหนึ่ง “อย่าโลภ” [อพยพ 20:17]...

เราต้องไม่กล้าเข้าไปในกรอบความคิดเช่นนั้น คนอื่น ๆ อาจทำเช่นนั้น แต่ถ้าเรามีวิญญานของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในใจเรา เราจะไม่ถูกหลอกในเรื่องนี้

เราทราบที่เราไม่สามารถรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าพร้อมกับนายคนอื่น [ดู มัทธิว 6:24] เราต้องเลือก ถ้าเราต้องการเป็นผู้รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและลูก ๆ ของพระบิดาบนสวรรค์และได้รับพรของพระองค์ เราต้องเลือกโดยถวายเกียรติพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ความรู้สึกของเรา และความรักของเรา ถ้าข้าพเจ้าจะใช้คำนั้น ควรออกไปสู่โลกตราบเท่าที่พวกเขาจะยอมรับ¹⁰ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 231]

โดยผ่านส่วนสิบและเงินบริจาคอื่นๆ เราช่วยงานของศาสนจักร และเป็นพรแก่คนตกทุกข์ได้ยาก

พระเจ้าประทานสิทธิพิเศษให้เราอุทิศถวายหนึ่งส่วนสิบของรายได้เพื่อศาสนจักรของพระองค์ เพื่อการพัฒนาของพระองค์ในโลก คนที่จ่ายส่วน

สิบได้รับพรของพวกเขา... เราไม่อาจคาดหวังว่าจะได้รับพรหากเราไม่พยายามด้วยใจจริง พระองค์ทรงเรียกร้องให้เราทำสิ่งที่บางคนมองว่าเป็นการเสียสละ ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้คนคิดว่าเมื่อพวกเขาจ่ายส่วนสิบ พวกเขากำลังเสียสละ แต่ไม่ใช่ พวกเขากำลังทำการลงทุนต่างหากซึ่งจะได้เงินปันผลในรันดร์เป็นการตอบแทน พระบิดาบนสวรรค์ประทานทุกสิ่งที่เรามี พระองค์ทรงวางทั้งหมดไว้ในมือเรา โดยทรงมอบอำนาจให้เราเก็บไว้ใช้ภายในสิบส่วน จากนั้นพระองค์ทรงขอให้เราอบส่วนที่สิบตามที่พระองค์ทรงแนะนำ ตามที่พระองค์ทรงรู้ว่าจะก่อเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาศาสนจักรของพระองค์

เมื่อเราได้ยินรายงานเกี่ยวกับศาสนจักรใหญ่เมื่อเช้า [ในระหว่างการประชุมใหญ่สามัญภาคหนึ่ง] รายงานการเงินทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมาก—รู้ว่าจะก่อเกิดใหญ่ลักษณะนี้ องค์กรที่มีคนจำนวนมาก ซึ่งกำลังทำงานในหลายๆ ด้านท่ามกลางความวุ่นวายและความระทมทุกข์ของโลกอยู่ในสภาพที่ฝ่ายประธานสูงสุดคนหนึ่งของศาสนจักรสามารถยืนอยู่ที่นี่และพูดกับเราด้วยความสัตย์จริงว่าศาสนจักรนี้ไม่มีหนี้ เนื่องด้วยหลายประเทศและคนส่วนใหญ่มีหนี้ แต่ศาสนจักรบริหารจัดการเงินไม่มีหนี้ ขอให้เราใคร่ครวญเรื่องนี้ ขอให้เราสนับสนุนศาสนจักรขอให้เราทำตามผู้นำประจำศาสนจักร ขอให้เราดำเนินชีวิตจนพระเจ้าสามารถประทานพรเราได้เช่นเดียวกับพระองค์ประทานพรศาสนจักร¹¹

ถ้าท่านจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าพูดโดยไม่ลังเลว่าเก้าส่วนสิบเป็นพรแก่คนที่จ่ายมากกว่าหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ของคนที่ไม่จ่าย นี่คืองานของพระเจ้า... มนุษย์ไม่สามารถทำงานนี้ได้ เนื่องด้วยความเอื้อเฟื้อและการให้ทั้งหมดของท่าน งานเผยแผ่ศาสนาทั้งหมดของท่าน เนื่องด้วยการดูแลคนยากจนของท่าน... เนื่องด้วยทั้งหมดที่ท่านให้มาตลอดในฐานะคนธรรมดา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าส่วนที่สิบจะทำให้ท่านมีความสุข สันติ ความสบายใจ และความมั่นใจในชีวิตนิรันดร์มากกว่าคนอื่นใดในโลกเวลานี้¹²

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเจ้าทรงรักจิตวิญญาณที่อ่อนน้อมและซื่อสัตย์ผู้เต็มใจยื่นมือออกไปช่วยคนตกทุกข์ได้ยากไม่ว่าจะด้วยอาหารหรือเสื้อผ้าหรือเครื่องนอนหรือความเมตตาเพราะนั่นคือส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์¹³ [ดู ข้อเสนอนะ 5 ในหน้า 231]

“พระเจ้าประทานสิทธิพิเศษให้เราอุทิศถวายหนึ่งส่วนสิบของรายได้
เพื่อศาสนจักรของพระองค์ เพื่อการพัฒนางานของพระองค์”

ถ้าเราเผื่อแผ่ทรัพย์สินเงินทองของเรา จะไม่มีใครขาดแคลนสิ่งใดเลย

ไม่มีความจำเป็นที่ชาย หญิง หรือเด็กในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องขาดแคลนสิ่งใด เพราะศาสนจักรจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยคนที่ขาดสิ่งจำเป็นของชีวิต มีมากพอให้ทุกคน และเหลือเพื่อ... พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมให้มนุษย์มั่งคั่งร่ำรวย ถ้าพวกเขาได้มาอย่างถูกต้อง นั่นเป็นของพวกเขา และพระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาในการใช้ความมั่งคั่งร่ำรวยนั้นหากพวกเขาใช้อย่างถูกต้อง¹⁴

เรากำลังหมกมุ่นอยู่กับโลกจนเราลืมคนทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งในหลายกรณีเราสามารถช่วยได้¹⁵

ลองนึกถึงผู้ชายที่ไม่มีงานทำและผู้หญิงด้วย... ลองนึกถึงจำนวนลูกๆ ของพระบิดาที่พระองค์ทรงรักมากเท่าๆ กับที่พระองค์ทรงรักเราผู้จะประสบความเดือดร้อน ลองนึกดูว่าจะทุกข์ยากลำบากกันเพียงใดถ้าเราผู้โชคดีกว่าไม่เผื่อแผ่ทรัพย์สินที่พระเจ้าเป็นเจ้าของไว้ในมือเรา—ไม่เพียงทรัพย์สินเท่านั้น แต่ถ้าเราไม่ยอมพูดให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือลูกๆ ของพระองค์ ไม่ไปเยี่ยมบ้านที่มีหลายคนขัดสนและให้สิ่งที่เราแต่ละคนอยู่ในวิสัยจะให้ได้ พี่น้องทั้งหลาย โอกาสทั้งหมดนี้มีให้เราเพื่อยกระดับตัวเราและพัฒนาอุปนิสัยของเรา และเพื่อเราจะส่งสมทรมิฉะนั้นไว้เพื่อตัวในสวรรค์ที่แมลงกินผ้าและสนิมจะไม่กัด และที่ขโมยชุดชองลักไปไม่ได้ [ดู มัทธิว 6:20] เราได้โอกาสเหล่านี้จากพระบิดาผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้ตรัสว่า “นี่เป็นหนทางจงเดินในทางนี้”

ขอให้เรา... มองรอบๆ ตัวเราในละแวกบ้านของเรา—อย่าปล่อยให้เป็นที่ของอริการและสมาคมสงเคราะห์ แต่ให้เราทุกคนแสดงความรักความเมตตาต่อคนที่ต้องการเราอย่างมาก และอะไรก็ตามที่เราทำเราจงอย่าทำให้คนที่ต้องการความช่วยเหลือรู้สึกเหมือนยาก เราจงให้สิ่งที่เราให้ประหนึ่งเป็นของพวกเขา พระเจ้าเป็นเจ้าของให้เรายืม บางครั้งเราผู้สะสมเงินทอง [กระทำ] ประหนึ่งเราคิดว่านั่นเป็นของเรา ทุกอย่างที่เรามี อาหารของเรา เครื่องนุ่งห่มของเรา ที่พักของเรา บ้านของเรา และโอกาสของเราล้วนประทานแก่เราในฐานะผู้พิทักษ์ในศาสนจักรและอาณาจักรของพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าเราจะ... ให้ทรัพย์สินของเราเสมือนหนึ่งเหรียญทองแดงของหญิงม่าย เราจะได้พรที่เราต้องการในวันเวลาของเราบนโลกนี้จากพระองค์ผู้ประทับเบื้องบน และเมื่อถึงเวลาที่เราต้องจากโลกนี้ไป เราจะพบว่าพรของพระบิดาผู้ทรงรักเรา ผู้ทรงซบซึ่งพระทัยในความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ของเรากำลังรอเราอยู่¹⁶

ถ้าเราปรารถนาจะเข้าร่วมอาณาจักรของพระเจ้า อาณาจักรซีเลสเชียล นี่เป็นโอกาสที่เราจะเตรียม—ด้วยความรักที่ไม่เสแสร้ง ด้วยความอดสาหะ ด้วยความมัทธยัสถ์ ด้วยความไม่ย่อท้อ ด้วยความปรารถนาจะทำทุกอย่างที่อยู่ในอำนาจของเราเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น เพื่อให้—ไม่ใช่เป็นความรู้สึกที่เราต้องได้รับเสมอไป แต่ปรารถนาจะให้ เพราะข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า “การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” [กิจการ 20:35] พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นพระกิตติคุณของการให้ ไม่เพียงให้ทรัพย์สินของเราเท่านั้น แต่ให้ตัวเราด้วย และข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรที่สอนเช่นนั้น¹⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 6 ในหน้า 231]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธบอกวิสุทธิชนในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลังเปิดโอกาสให้เราพัฒนา” (หน้า 223) ข้อความนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร เรา “พัฒนา” ในด้านใดเมื่อเรารับใช้คนตกทุกข์ได้ยาก
2. ขณะอ่านหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 223–224) พึงพิจารณาสิ่งที่เราทำได้เพื่อเริ่มหรือปรับปรุงการสะสมอาหารและทรัพยากรของเรา มีตัวอย่างใดบ้างของภาวะคับขันหรือสภาพที่ท่านควรเตรียมรับมือ โควรัมฐานะปุโรหิตและสมาคมสงเคราะห์ทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยสมาชิกเตรียมรับมือกับภาวะคับขันเหล่านี้
3. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 225 และอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:31 ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงเรียกร้องให้เราทำมาหาเลี้ยงชีพ มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการสอนบุตรธิดาถึงความสำคัญของการทำงาน
4. อ่านคำเตือนของประธานสมิธถึงคนรวยและคนจนใน หน้า 226–227 ผลของการเอาใจหมกมุ่นอยู่กับความร่ำรวยคืออะไร เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องนี้
5. อ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 227 ซึ่งประธานสมิธพูดถึงพรของการจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคอื่นๆ มีวิธีใดบ้างที่ใช้ได้ผลในการสอนคนหนุ่มสาวหรือสมาชิกใหม่เกี่ยวกับพรเหล่านี้
6. ขณะศึกษาหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 229–230) ให้นึกถึงบางสิ่งบางอย่างที่ท่านสามารถทำได้เพื่อช่วยอธิการและผู้นำวอร์ดคนอื่นๆ ตอบรับความต้องการของคนในวอร์ดหรือชุมชนของท่าน “ไม่เพียงให้ทรัพย์สินของเราเท่านั้น แต่ให้ตัวเราด้วย” หมายความว่าอะไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: เอเฟซัส 4:28; ยากอบ 1:27; 2 นีไฟ 5:17; เลกอบ 2:17–19; โมไซยาห์ 4:22–25; หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:

ความช่วยเหลือด้านการสอน “แม้เมื่อท่านสอนหลายคนในเวลาเดียวกัน ท่านให้ความช่วยเหลือแต่ละคนได้ ตัวอย่างเช่น ท่านให้ความช่วยเหลือแต่ละคนเมื่อท่านตกทายเขาอย่างอบอุ่นในตอนเริ่มชั้นเรียน. . .ท่านให้ความช่วยเหลือได้ด้วยเมื่อท่านทำให้การมีส่วนร่วมน่าสนใจและปลอดภัย” (ดู *ไม่มีการเรียก* *ไต่ขังใหญ่กว่าการสอน* 35)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1948, 181
2. ใน Conference Report, Oct. 1947, 6
3. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 706.
4. ใน Conference Report, Apr. 1947, 162, 165
5. ใน Conference Report, Apr. 1929, 30
6. ใน *Improvement Era*, Aug. 1946, 521
7. “Some Warning Signs,” *Improvement Era*, July 1948, 425.
8. ใน Conference Report, Oct. 1949, 171
9. ใน Conference Report, Oct. 1934, 49–50
10. ใน Conference Report, Oct. 1949, 170–72
11. ใน Conference Report, Apr. 1941, 25, 28
12. ใน Conference Report, Apr. 1948, 16–17
13. ใน Conference Report, Apr. 1947, 162
14. ใน Conference Report, Oct. 1949, 169, 171
15. ใน Conference Report, Apr. 1948, 181
16. “Saints Blessed,” *Deseret News*, Nov. 12, 1932, Church section, 8.
17. ใน Conference Report, Oct. 1934, 52

พลังแห่งความเมตตา

โดยความเมตตาและอดทน เราสามารถทำให้ใจอ่อนโยนลง
และกระตุ้นผู้อื่นให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเชื่อมั่นว่าความเมตตาจะมีพลังทำให้ใจอ่อนโยนลง ท่านสอนว่าเราควร “จัดการกับปัญหาของเราด้วยวิญญาณของความรักและความเมตตาต่อคนทั้งปวง”¹ หลานสาวของท่านเล่าว่าความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของท่านนำสันติสุขมาสู่สถานการณ์ตึงเครียดอย่างไร

“ครั้งหนึ่งในวันที่อากาศร้อน มีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นบนถนนใกล้บ้านคุณปู่ในซอลท์เลคซิตี คนงานบางคนจากเทศบาลต้องมาซ่อมถนน ข้างนอกอากาศร้อน แดดจัดมาก และงานที่กำลังทำอยู่เป็นประเภทต้องใช้จอบใช้พลั่วจนเหงื่อไหลอาบหน้าและหลังขณะพวกเขาขุดถนน กรรมกรไม่ระวังคำพูด หรืออาจเป็นเพราะมารดาของพวกเขาไม่ได้สอนให้ดีกว่านี้ แต่พวกเขากำลังสับสนและใช้คำพูดหยาบคาย ไม่นานคำพูดพวกเขาก็ระคายหูเพื่อนบ้านหลายคนที่เปิดหน้าต่างรับลมเพื่อช่วยให้เย็นสบาย

“มีคนออกมาขอร้องให้พวกเขาหยุดพูดหยาบคาย พลางชี้ให้ดูว่าราเตอร์ สมิธอาศัยอยู่ตรงนั้น—พวกเขาจะแสดงความเคารพและเงียบๆ หน่อยไม่ได้หรือ แต่พวกเขาก็ยังหลุดปากพูดคำหยาบอย่างต่อเนื่อง คุณปู่เตรียมน้ำมะนาวอย่างเงียบๆ วางแก้วกับเหยือกไว้บนถาด แล้วถือออกไปให้คนที่กำลังตรากตรำงานหนักพร้อมกับพูดว่า ‘เพื่อนๆ ครับ พวกคุณคงร้อนและเหนื่อมาก ทำไมไม่มานั่งใต้ต้นไม้ที่บ้านผมและดื่มน้ำเย็นๆ สักหน่อย’ ความโกรธของพวกเขาหายไป พวกเขาตอบรับความเมตตาด้วยความอ่อนโยนและขอบคุณ หลังจากพักผ่อนหายเหนื่อยบ้างแล้วพวกเขาก็กลับไปทำงานต่ออย่างเงียบๆ และระมัดระวังงานเสร็จ”² [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 241]

เหตุผลหนึ่งที่ประธานสมิธปฏิบัติต่อผู้คนด้วยความเมตตาเช่นนั้นก็ของท่าน

“คุณปูเตรียมน้ำมะนาวอย่างเรียบง่าย วางแก้วกับเหยือกไว้บนถาด แล้วถือออกไปให้คนที่กำลังตรากตรำงานหนัก”

เชื่อมั่นว่าคนเราทุกคนมีความดีอยู่ในตัว ไม่ใช่สัปดาห์ก่อนประธานสมิธถึงแก่กรรม เอ็ดเดอร์แมททิว คาวลีย์ สมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองมาเยี่ยมท่านที่โรงพยาบาล “ผมเดินไปอยู่ข้างเตียงท่าน” เขากล่าว “ท่านยื่นมือมาจับมือผม และกล่าวพลางจับมือผมแน่น ‘พ่อหนุ่ม จงจำไว้ตลอดวันเวลาในชีวิตคุณว่าคุณสามารถพบความดีในตัวคนทุกคนถ้าคุณจะเพียงมองหา’”

เอ็ดเดอร์คาวลีย์กล่าวถึงประธานสมิธต่อจากนั้นว่า

“ท่านรักทุกคนเพราะท่านเห็นความดีในตัวพวกเขา ท่านไม่มองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด แต่ท่านรักคนบาปเพราะท่านรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรัก [ดู 1 ยอห์น 4:16] ความรักของพระผู้เป็นเจ้านั้นเองที่เปลี่ยนจิตวิญญาณมนุษย์ และโดยกระบวนการนั้น อาจเปลี่ยนคนบาปให้เป็นวิสุทธิชนได้”

“อาจมีคนบาปที่เข้าใจผิดคิดว่าความรักของท่านเป็นความเคารพ ท่านไม่ได้เคารพคนบาป แต่ท่านรักคนบาป ข้าพเจ้ามั่นใจว่าความรักพบการตอบรับในใจและในชีวิตของคนที่ท่านรัก”³

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

พระวิญญานของพระเจ้าคือวิญญานของความเมตตา ไม่ใช่ความแข็งแกร่งและการวิพากษ์วิจารณ์

ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจบางครั้งเมื่อได้ยินคนพูดเรื่องไม่ดี ไม่เพียงพูดถึงคนในศาสนจักรของเราเท่านั้น แต่พูดถึงคนในโลกด้วย ปกติจะไม่มีการพูดเรื่องไม่ดีภายใต้การดูแลของพระวิญญาน พระวิญญานของพระเจ้าคือวิญญานของความเมตตา คือวิญญานของความอดทน คือวิญญานของจิตกุศล ความรัก การข่มใจ และความอดกลั้น ไม่มีสักคนในพวกเราที่ไม่ต้องการคุณธรรมทั้งหมดนี้อันเป็นผลจากการครอบครองพระวิญญานของพระบิดาบนสวรรค์⁴

เราควรใช้อิทธิพลทุกอย่างเพื่อให้เกิดสันติ ลูซิเฟอร์กำลังใช้วิธีการทุกอย่างทำลายจิตวิญญาณของครอบครัวมนุษย์ เขาระดือหรือร้นมากกว่าเดิมและทำงานอย่างลับๆ เพื่อบ่อนทำลาย ข้าพเจ้าจะไม่ใช้เวลาอธิบายวิธีการมากมายที่เขาใช้แต่มีวิธีหนึ่งที่เขาทำอยู่ และทำมาตั้งแต่กาลเริ่มต้นของโลก นั่นคือล่อลวงบุคคลหนึ่งให้ทำลายชื่อเสียงของบุคคลอีกคนหนึ่งโดยพูดถึงเรื่องไม่ดีเกี่ยวกับคนนั้น⁵

ง่ายมากที่จะวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น ง่ายมากที่จะจับผิด บางครั้งเราพูดจาหยาบกระด้างกับเพื่อนบ้านและมิตรสหายของเรา ต่อไปนี้คือสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เรา...

“อย่ากล่าวโทษเขา เพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน

“เพราะว่าท่านทั้งหลายจะกล่าวโทษเขาอย่างไร พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษท่านอย่างนั้น และท่านจะดวงไฟเขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงไฟท่านด้วยทะนานอันนั้น

“เหตุใดท่านมองดูดวงในตาพี่น้องของท่าน แต่ไม่ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ไม่รู้สึก

“เหตุใดท่านจะกล่าวแก่พี่น้องว่า ‘ให้เราเชิญออกจากตาของเธอ’ แต่ที่จริงไม่ทั้งท่อนมีอยู่ในตาของท่านเอง” [มัทธิว 7:1-4]

เราได้รับคำแนะนำว่าอย่าวิพากษ์วิจารณ์ อย่าไร้ความเมตตา อย่าพูดจาหยาบกระด้างกับคนที่เราคบค้าสมาคมด้วย เราควรเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดในโลกเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลองนึกถึงการวิพากษ์วิจารณ์ในปัจจุบัน หยิบหนังสือพิมพ์ขึ้นมาอ่าน และจะเห็นหลายคนพูดไม่ดีเกี่ยวกับคนอื่น แต่หลายครั้งคนที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์มีไม่ทั้งท่อนอยู่ในตาเขาและมองเห็นไม่ชัดเลย แต่เขาคิดว่าพี่น้องของเขามีดวงในตา⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 241]

เรามีแนวโน้มว่าจะมองเห็นขีดจำกัดและความอ่อนแอของเพื่อนบ้านมิใช่หรือ แต่นั่นขัดกับคำสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ มีชนชั้นที่จับผิดและวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหายเสมอ มีความแตกต่างในการวิพากษ์วิจารณ์ ถ้าเราสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างสร้างสรรค์ภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณของพระเจ้า เราอาจเปลี่ยนบางอย่างที่ทำอยู่ให้เกิดประโยชน์และถูกต้อง แต่ถ้าเรามีวิญญาณของการจับผิด การชี้ให้เห็นความอ่อนแอและข้อบกพร่องของผู้อื่นในทางเสียหาย นั้นมิได้เกิดจากความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณแห่งพระบิดาบนสวรรค์และมักเป็นภัยเสมอ⁷

เราควรมองหาคุณงามความดีในผู้อื่นและ กล่าวคำยกย่องสรรเสริญที่จริงใจ

ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นี้คำคินนี้เพื่อพูดถึงชายคนหนึ่งทีล่วงลับไปหลายปี...ข้าพเจ้าหมายถึงฟรานซิส เอ็ม. ไลแมน [แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง] ข้าพเจ้าต้อง

การพูดกับท่านว่านุรุษผู้ยิ่งใหญ่คนนั้นอ่อนโยนเหมือนทารก อ่อนโยนเหมือนเด็กน้อย ความปรารถนาจะช่วยและให้กำลังใจของเขานั้นล้ำเลิศ ข้าพเจ้าเคยได้ยินเขาชมพี่น้องชายของเขาหลายครั้งเมื่อคนเหล่านั้นทำสิ่งที่ควรค่าแก่การสรรเสริญ—คนหนึ่งกล่าวคำปราศรัยที่ดีมาก อีกคนแสดงประจักษ์พยานที่โน้มน้าวจิตใจ อีกคนทำสิ่งที่ควรค่าแก่การสรรเสริญเช่นกัน ข้าพเจ้าเคยเห็นเขาโอบกอดคนเหล่านั้นและพูดว่า “ผมภูมิใจในตัวคุณและสิ่งดีที่คุณทำ” นั่นไม่ใช่วิธีดำเนินชีวิตที่น่ายกย่องหรือ นั่นเป็นวิธีทำให้ตัวเรามีความสุข ถ้าเราเห็นชื่นชม และยกย่องคุณงามความดีและความสามารถของเพื่อนมนุษย์แทนที่จะอิจฉา ถ้าเราเห็นพลังเพื่อความดีใน [ผู้อื่น] นั่นจะดียิ่งขึ้นเพียงใด

พวกเราหลายคนมีชีวิตอยู่ในบรรยากาศที่เราแทบเป็นไปเมื่อต้องสรรเสริญผู้อื่น คุณเหมือนเราจะไม่สามารถพูดสิ่งที่เราพึงพูด... เพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น ขอให้เรามองหาคุณงามความดีของมิตรสหายและสังเกตดูพวกเขา ทำให้พวกเขามีความสุขโดยยกย่องพวกเขา⁹

ข้าพเจ้าขอร้องทอนพี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราเอื้อเฟื้อต่อกัน ขอให้เราอดทนต่อกันเฉกเช่นที่เราอยากให้ผู้อื่นอดทนต่อเรา ขอให้เรามองเห็นคุณงามความดีของเพื่อนบ้านและมิตรสหาย และพูดถึงคุณงามความดีเหล่านั้น ไม่จับผิดและวิพากษ์วิจารณ์ ถ้าเราจะทำเช่นนั้นเราจะทอแสงตะวัน และคนที่รู้จักเรามากที่สุดจะรักเรา⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 241]

ความเมตตาที่มีพลังจูงใจคนให้ทิ้ง ความผิดของพวกเขา

มีคนที่จะทำความผิด มีคนเหล่านั้นในหมู่พวกเราทุกวันนี้ที่หลงผิด แต่พวกเขาเป็นลูกของพระเจ้าและพระองค์ทรงรักพวกเขา พระองค์ประทานสิทธิให้ท่านและข้าพเจ้าไปหาพวกเขาด้วยความเมตตาและความรัก ด้วยความอดทนและความปรารถนาจะเป็นพร มุ่งหมายจะดึงพวกเขาออกมาจากความผิดที่พวกเขาทำอยู่ ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ตัดสินคนเหล่านั้นที่ทำผิดและยังทำผิดอยู่ เว้นแต่ข้าพเจ้าได้รับเรียกตามสิทธิอำนาจที่ประสาทให้ข้าพเจ้า แต่ถ้าข้าพเจ้าเห็นพวกเขาทำสิ่งผิด หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ข้าพเจ้าขอมมีสิทธิในบางด้านให้พวกเขากลับสู่เส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรซีเลสเชียล¹⁰

เราคงอย่าต่อว่ามิตรสหายและเพื่อนบ้านของเรา เพราะพวกเขาไม่ทำอย่างที่

เราต้องการให้พวกเขาทำ แต่เราจงรักภักดีจนพวกเขาทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้พวกเขาทำ เราทำเช่นนั้นได้ และเราไม่สามารถได้รับความไว้วางใจหรือความรักจากพวกเขาในวิธีอื่น¹¹

โดยผ่านความเมตตา เพื่อนบ้านและมิตรสหายของเราจะมีปิติ ความอ่อนใจ และความพอใจเพิ่มขึ้นอย่างมาก ข้าพเจ้าอยากเขียนคำนั้นเป็นอักษรตัวใหญ่ และประดับไว้ในอากาศ ความเมตตาคือพลังที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เรา เพื่อไขดวงใจที่แข็งกระด้าง สยบจิตวิญญาณที่ดื้อรั้นและทำให้พวกเขาเข้าใจจุดประสงค์ของพระองค์¹² [ดู ข้อเสนอนี้ 4 ในหน้า 241]

ความรักและความเมตตาในบ้านสามารถจูงใจลูกๆ ให้ฟังคำแนะนำของเราได้

หน้าที่ของเรา—ข้าพเจ้าควรพูดว่าสิทธิพิเศษของเราเช่นเดียวกับหน้าที่ของเรา คือ ใช้เวลาให้มากพอจะวางมาตรการป้องกันไว้รอบๆ ลูกของเรา รักพวกเขาและได้รับความรักจากพวกเขาจนพวกเขายินดีฟังคำแนะนำและคำปรึกษาของเรา¹³

จงดำเนินชีวิตด้วยความรักความเมตตาจนสันติสุข การสวดอ้อนวอน และการน้อมขอบพระทัยอยู่ในบ้านของท่านพร้อมกัน อย่ให้บ้านของท่านเป็นเพียงสถานที่แขวนหมวกตอนกลางคืน รับประทานอาหาร แล้วก็รีบไปที่อื่น แต่จงให้บ้านของท่านเป็นสถานพำนักของพระวิญญาณพระเจ้า¹⁴

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราเปี่ยมด้วยวิญญาณนั้นที่มาจาก [พระเจ้า] นั่นคือวิญญาณแห่งความรัก ความเมตตา ความช่วยเหลือ ความอดทน และการข่มใจ จากนั้น ถ้าเรารักษาวิญญาณดังกล่าวให้อยู่กับเราในบ้าน ลูกชายลูกสาวของเราจะเติบโตอย่างที่เราประสงค์จะให้พวกเขาเป็น¹⁵

ข้าพเจ้าจำได้เมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าอยู่บนรถไฟสายเหนือ ข้าพเจ้าเห็นผู้หญิงคนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักนั่งอยู่ในตู้โดยสารที่เยื้องกลางวันของรถไฟขบวนนั้น... เธอจำข้าพเจ้าได้ขณะข้าพเจ้าเดินไปตามทางเดินในตู้ เธอพูดกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าถามว่า “คุณจะไปไหนหรือครับ” เธอตอบว่า “ดิฉันจะไปพอร์ตแลนด์ [โอเรกอน] ค่ะ” ข้าพเจ้าทราบว่าครอบครัวเธอไม่ร่ำรวย ข้าพเจ้าทราบว่าผู้หญิงคนนี้เป็นแม่ของครอบครัวใหญ่ที่มีลูกชายหลายคน ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงถามว่า “อะไรทำให้คุณต้องไปพอร์ตแลนด์หรือครับ” เธอตอบว่า

“จงดำเนินชีวิตด้วยความรักความเมตตาจนสันติ การสวดอ้อนวอน และการน้อมขอบพระทัยอยู่ในบ้านของท่าน”

“ลูกชายคนหนึ่งของคุณเข้าโรงพยาบาลที่นั่นค่ะ”

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณคนใดของเธอย้ายออกไปบ้างจึงสอบถามอีกเล็กน้อย แล้วเธอก็ระบายความในใจให้ข้าพเจ้าฟัง เธอบอกว่า “ลูกชายคนเล็กออกจากบ้านเมื่อสองสามสัปดาห์ก่อน และไม่บอกเราว่าจะไปที่ไหน เราไม่ได้รับข่าวคราวจากเขาเลย แต่เขาคิดว่าเขาจะออกไปผจญโลกได้และไปเห็นโลกด้วยตาตนเอง ครั้งแรกที่เราทราบข่าวของเขาคือเมื่อมีโทรเลขมาจากโรงพยาบาลเมอร์ซี่ในพอร์ตแลนด์แจ้งว่าลูกชายของเราป่วยอยู่ที่นั่น” เธอบอกว่า “ข่าวนั้นทำให้เราตกใจมาก มืออย่างเดียวที่ต้องทำ นั่นคือรวบรวมเงินแล้วไปหาลูกชายทันที”

... เธอพร้อมจะลูกทุกเมื่อในระหว่างการเดินทางอันยาวนานทั้งวันทั้งคืนไม่แค่นึกถึงความไร้เมตตาและไร้ความคิดของลูกชาย หากคิดแต่เพียงว่าเขาเป็นลูกชายของเธอ เขาเป็นของเธอ พระผู้เป็นเจ้าประทานเขาให้เธอ และพระบิดานามสวรรค์ทรงคาดหวังให้เธอใช้วิธีการทุกอย่างยกระดับชีวิตเขาและเตรียมเขาให้พร้อมรับโอกาสที่รออยู่ ด้วยเหตุนี้ตลอดการเดินทางนานหลาย

ชั่วโมงตอนกลางคืน ขณะรถไฟวิ่งไปตามราง สตรีผู้แสนดีคนนี้นั่งอยู่ที่นั่นพลางส่งใจไปถึงลูกชาย ทุกไมล์กำลังพาเธอเข้าใกล้แก้วตาดวงใจเธอมากขึ้นทุกขณะ เธอไปถึงในที่สุดและรีบไปโรงพยาบาลอย่างรวดเร็ว ปรากฏว่าสถานที่ซึ่งข้าพเจ้าจะเข้าพักอยู่ไม่ไกลจากโรงพยาบาล ข้าพเจ้าจึงไปที่นั่นเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น

ที่นั่นมารดาผู้น่ารักนั่งอยู่ข้างเตียงลูกชายซึ่งป่วยเป็นโรคปอดบวมขั้นรุนแรงและกำลังนอนอยู่บนเตียงด้วยความเจ็บปวด เธอไม่ได้ดูค่าที่เขาไม่สนใจใยดี เธอไม่แคร์เรื่องต่อการไร้ความคิดและความไม่แยแสของเธอ เธอเพียงแต่ขอบพระทัยในการได้อยู่กับลูกชายที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เธอ เธอกำลังพยายามดูแลลูกที่เธอได้เข้าสู่การเป็นหุ้นส่วนกับพระบิดาบนสวรรค์เพื่อนำเขาเข้ามาในโลกนี้ เขาอายุ 16 ปีแล้วแต่ก็ยังเป็นลูกน้อยของเธอ เธอพยายามให้กำลังใจเขาโดยเล่าเรื่องที่จะทำให้เขามีความสุขและพอใจ พลังหยิบยื่นโอกาสให้เขาเมื่อเขาหายเป็นปกติ ในห้องที่มีแต่ความรันทดใจและความทุกข์แสนสาหัสก่อนเธอจะเข้ามา มีแสงสว่าง สันติ และความสุขเปล่งประกายเจิดจ้าทั่วสี่หน้าของเด็กคนนั้นเมื่อเขาเห็นหน้าเธอผู้เคยมอบชีวิตเพื่อให้เขาเป็นอยู่ และคราวนี้เดินทางมาไกลเพื่อนั่งข้างลูกชายและดูแลเขาให้กลับมามีชีวิตเหมือนเดิม

บางครั้งข้าพเจ้าสงสัยว่ามารดาเหล่านี้ตระหนักหรือไม่ว่าพวกเขาวิเศษเพียงใดในสายตาดูธรรมดานี้ในกรณีเช่นนั้น ลูกชายตั้งใจไว้แล้วก่อนมารดาจะอยู่ที่นั่นหลายนาทีกว่าเขาจะไม่เนรคุณเธออีก เขาจะไม่มองข้ามสิ่งที่เขามอบให้อีกเลย แต่ตัดสินใจว่าจะรักษาเกียรติของชื่อที่เขาได้รับเพื่อเป็นเกียรติแก่เขาตราบนานชีวิตจะหาไม่¹⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า 241]

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ความรักที่เรามีต่อพระกิตติคุณของพระเจ้าลูกใหม่ในจิตวิญญาณเราและยกระดับชีวิตเรา ขอให้ความรักนั้นเป็นเหตุให้เรามีเมตตาภรรยามากขึ้น และภรรยาเมตตาสามีมากขึ้น บิดามารดาเมตตาบุตรธิดา และบุตรธิดาเมตตาบิดามารดา เนื่องด้วยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นพระกิตติคุณแห่งความรักและความเมตตา¹⁷

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v-viii

1. อ่านเรื่องที่จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเตรียมน้ำมะนาวให้คนงานที่เหน็ดเหนื่อย (หน้า 233) เมื่อใดที่ท่านเคยเห็นว่าการแสดงความเมตตาทำให้ใจของคนบางคนอ่อนโยนลง ท่านคิดว่ามีปัญหาอะไรบ้างที่แก้ไขได้ด้วย “วิญญาณของความรักความเมตตาต่อคนทั้งปวง”
2. ประธานสมิธสอนว่า “เราควรเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดในโลก” ในการหลีกเลี่ยงคำวิพากษ์วิจารณ์ที่หยาบกระด้าง (หน้า 236) มีสถานการณ์อะไรบ้างที่เราสามารถเป็นแบบอย่างเช่นนั้นได้ ในความเห็นของท่าน เหตุใดการวิพากษ์วิจารณ์ที่หยาบกระด้างและการจับผิดจึงเป็นภัย
3. ในหน้า 236–237 ประธานสมิธเล่าว่าเอ็ดเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. ไกลแมน ชมพี่น้องชายของเขา คนที่ยกย่องสรรเสริญท่านด้วยความจริงใจมีผลต่อท่านอย่างไร ใช้เวลาสักครู่นี้ถึงคนที่ท่านควรชม
4. ประธานสมิธสอนว่า “ความเมตตาคือพลังที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เราเพื่อใจดวงใจที่แข็งกระด้าง” (หน้า 238) ท่านนึกเรื่องอะไรออกบ้างจากพระคัมภีร์ที่พูดถึงหลักธรรมนี้ (ดูตัวอย่างใน มัทธิว 9:10–13; แอลมา 20:1–27)
5. ทบทวนเรื่องเกี่ยวกับมารดาไปเยี่ยมบุตรชายที่โรงพยาบาล (หน้า 238–240) เมื่อลูกหลงผิด เหตุใดบางครั้งจึงยากจะตอบสนองอย่างที่มีมารดาในเรื่องนี้ทำ ไตร่ตรองร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าวิญญาณของความเมตตาและความอดทนจะปรับปรุงความสัมพันธ์ของท่านกับสมาชิกครอบครัวได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: สุภาษิต 15:1; มัทธิว 18:15; ยอห์น 8:2–11; เอเฟซัส 4:29–32; 3 นิไฟ 12:22–24; หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41–46

ความช่วยเหลือด้านการสอน: การอภิปรายเป็นกลุ่มเล็ก “ให้โอกาสคนจำนวนมากได้มีส่วนร่วมในบทเรียน บุคคลที่ไม่ค่อยกล้ามีส่วนร่วมอาจแบ่งปันแนวคิดในกลุ่มเล็กซึ่งเขาไม่ต้องแสดงออกต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่” (*ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน* หน้า 161)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1941, 28
2. Martha Stewart Hatch, in Susan Arrington Madsen, *The Lord Needed a Prophet* (1990), 130–31.
3. แมทธิว กาวลีย์ ใน Conference Report, Apr. 1951, 166–67
4. ใน Conference Report, Apr. 1937, 34
5. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 704.
6. ใน Conference Report, Oct. 1949, 168–69
7. ใน Conference Report, Oct. 1934, 50
8. “To the Relief Society,” 707.
9. ใน Conference Report, Oct. 1934, 50
10. ใน Conference Report, Apr. 1937, 34
11. ใน Conference Report, Oct. 1945, 174
12. “To the Relief Society,” 709.
13. ใน Conference Report, Apr. 1929, 33
14. ใน Conference Report, Apr. 1948, 183
15. ใน Conference Report, Oct. 1950, 9
16. ใน *Deseret News*, May 15, 1926, section four, 6
17. ใน Conference Report, Oct. 1948, 167

เลี้ยงบุตรธิดาในแสงสว่าง และความจริง

พระเจ้าประทานความรับผิดชอบให้บิดามารดาสอน
พระกิตติคุณบุตรธิดาโดยคำพูดและแบบอย่าง

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ไกลถึงบ้านปลายชีวิต ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธสะท้อนให้เห็นการอบรมเลี้ยงดูและการสอนของบิดามารดาท่านดังนี้

“ข้าพเจ้าเกิดในบ้านที่ยากจน... บิดามารดาอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ยากจนมาก แต่ข้าพเจ้าสรรเสริญพระเจ้าผู้รังสรรค์ของข้าพเจ้าและขอบพระทัยพระองค์สูงสุดหัวใจที่ทรงส่งข้าพเจ้ามาในบ้านของพวกท่าน

“ข้าพเจ้าเติบโตในซอลท์เลคซิตี เมื่ออายุแปดขวบข้าพเจ้ารับบัพติศมาในซิดดีครีก ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรที่การประชุมอดอาหารในวอร์ดสิบเจ็ด ข้าพเจ้าเรียนรู้เมื่อเป็นเด็กกว่านี้คืองานของพระเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ามีศาสตพยากรณ์อยู่บนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการคล้อยใจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพมีอิทธิพลต่อคนที่ดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้รับอิทธิพลนั้น...

“ข้าพเจ้าไม่รู้จักใครในโลกที่มีเหตุให้ต้องสำนึกในพระกรุณาธิคุณมากไปกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับสิทธิกำเนิดของข้าพเจ้า ขอบพระทัยสำหรับบิดามารดาผู้สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่ข้าพเจ้าและเป็นแบบอย่างในบ้านของพวกท่าน ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งใดที่ไม่ควรทำในชีวิต นั่นคงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้เรียนรู้ในบ้านของมารดาข้าพเจ้า เนื่องด้วยเป็นครอบครัวใหญ่ที่มีบุตรหลายคน มารดาจึงต้องอดทนมาก แต่ท่านอดทนกับพวกเราเสมอ มีความอ่อนหวาน ความเมตตา และความรักอยู่เนื่องนิตย์”¹

ในบ้านของท่านเอง จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธพยายามทำตามแบบอย่างของบิดามารดาในการสอนด้วยความอดทนและความรัก เอดิบุตรสาวของท่านนึกถึง

ลูซีภรรยาของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ และเอดิธ (ซ้าย)
กับเอมิลี (ขวา) บุตรสาวของพวกเขา

ประสบการณ์จากวัยเยาว์ของเธอ

“ท่านแนะนำเราอยู่เสมอเกี่ยวกับความประพฤติของเรา โดยเน้นเรื่องความซื่อสัตย์และความยุติธรรม ดิฉันจำวันหนึ่งได้เมื่ออยู่ระหว่างทางกลับจากเรียนเปียโน พนักงานรถรางล้มเก็บค่าโดยสารของดิฉัน...ไม่ทราบด้วยเหตุใดเขาเดินผ่านดิฉันไป ดิฉันไปถึงที่หมายทั้งที่ยังถือเหรียญเงินอยู่ในมือ รู้สึกกระหึ่ม ยิ้มย่องมากที่ได้เดินทางฟรี

“...ดิฉันวิ่งอย่างสำราญบานใจไปหาคุณพ่อเพื่อเล่าเรื่องความโชคดียของดิฉันให้ท่านฟัง ท่านฟังอย่างอดทน ดิฉันเริ่มคิดว่าดิฉันประสบความสำเร็จมาก...ดิฉันมั่นใจว่าพนักงานรถรางไม่รู้หรือว่าดิฉันยังไม่ได้ชำระค่าโดยสาร และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีปัญหา

“เมื่อดิฉันเล่าจบแล้ว คุณพ่อพูดว่า ‘แต่ ลูกรัก ถึงแม้พนักงานจะไม่รู้เรื่องนี้ แต่ลูกรู้ พ่อรู้ และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ ด้วยเหตุนี้เราสามคนจะต้องพอใจเป็นแน่ถ้าเห็นว่าลูกจ่ายครบถ้วนตามมูลค่าที่ได้รับ’”

เธอดิถีกลับไปตรงมุมถนนและชำระค่าโดยสารเมื่อรถรางกลับมา ต่อมาเธอแสดงความกตัญญูต่อวิธีที่คุณพ่อจัดการสถานการณ์ดังนี้ “ดิฉันรู้สึกขอบคุณคุณพ่อผู้ชาญฉลาดพอจะชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดของดิฉันอย่างอ่อนโยน เพราะถ้าท่านมองข้ามเรื่องนี้ ดิฉันอาจจะคิดว่าท่านเห็นชอบ และดิฉันอาจจะพยายามทำเรื่องทำนองนี้อีกครั้ง” [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 253]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิท

บิดามารดาที่มีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการสอน พระกิตติคุณแก่นบุตรธิดา

พรประเสริฐสุดและมีค่าที่สุดประการหนึ่งจะมาถึงท่านถ้าท่านสอนอย่างที่ควรสอน และอบรมอย่างที่เหมาะสมควรวิญญานอันเลิศเลอเหล่านี้ที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงส่งมายังโลกในยุคสุดท้ายนี้...อย่าปล่อยให้โรงเรียนรัฐบาลอบรมบุตรธิดาของท่าน อย่าปล่อยให้ปฐมวัย โรงเรียนวันอาทิตย์ [องค์การเยาวชนของศาสนจักร] อบรมพวกเขา องค์การเหล่านี้จะช่วยท่านและเอื้อประโยชน์อย่างดีแก่สิ่งซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ด้วยพระองค์เองว่า บิดามารดาที่ไม่สอนบุตรธิดาเรื่องศรัทธาในพระเจ้า การกลับใจ บัพติศมา และการวางมือเมื่ออายุแปดขวบ บาปยอมอยู่บนศีรษะบิดามารดา [ดู คพ. 68:25-

28] นี้ไม่ใช่คำขู่ ฟัน้องทั้งหลาย แต่เป็นคำแนะนำที่อ่อนโยนและเปี่ยมด้วยความรักของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงทราบทุกสิ่ง เข้าพระทัย และทรงทราบว่า จะเป็นเช่นไรเมื่อเด็ก ๆ เจริญเติบโตโดยไม่ได้รับการอบรมดังกล่าว³

สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะซึมลึกเข้าไปในจิตใจบิดามารดาทุกคนในโซอัน และนั่นคือ แม้พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสถาบันการศึกษาที่วิเศษสุดทั้งหมดนี้ แม้วิทยาศาสตร์จะเอื้อประโยชน์มากมายต่อความสุขสบายและพรของเรา แม้ศาสนจักรได้เตรียมสถานที่ให้เราส่งบุตรธิดามารับการสอนพระกิตติคุณของพระคริสต์ แต่นั่นมิได้ปลดเปลื้องท่านหรือข้าพเจ้าจากความรับผิดชอบและภาระผูกพันที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้เราสอนบุตรธิดาของเราเอง...เพียงแต่บุตรธิดาของเราได้รับการสอนเรื่องศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และการวางมือเพื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในองค์การช่วยเท่านั้นยังไม่พอ พระบิดาในสวรรค์ทรงบัญชาเราว่าเราควรสอนด้วยตนเอง⁴

ไม่มีใครสามารถทำส่วนที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของให้เราในฐานะบิดามารดาได้ เรามีพันธะรับผิดชอบเมื่อเราเป็นเครื่องมือในการนำบุตรธิดาเข้ามาในโลก เราไม่สามารถมอบความรับผิดชอบนั้นให้องค์กรอื่นได้ นี่เป็นความรับผิดชอบของเรา...สิ่งสำคัญที่สุดอันดับแรกในภาระหน้าที่ของท่านและข้าพเจ้าคือไม่เพียงแนะนำและให้คำปรึกษาเท่านั้น แต่อบรมด้วย โดยเป็นแบบอย่าง ใช้เวลามากพอกับคนที่ท่านรัก บุตรธิดาเหล่านี้ เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกชักนำไปใน...ทางต้องห้าม⁵

เรียกครอบครัวมาอยู่ใกล้ท่าน ถ้าในอดีตท่านไม่ได้ทำให้พวกเขาเข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตและให้ความรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเจ้าของเรา จงทำเดี๋ยวนี้ เพราะข้าพเจ้ากล่าวกับท่านในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าว่า พวกเขาต้องการพระกิตติคุณตอนนี้และจะต้องการนับจากนี้เป็นต้นไป⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 254]

ความสนใจอื่นๆ ต้องไม่เป็นเหตุให้เรามองข้าม หน้าที่ในการสอนบุตรธิดาของเรา

ในลูกาบอกเราว่าจะมีเวลาที่มนุษย์สำคัญความห่วงกังวล ความร่ำรวย และความพึงพอใจของชีวิต [ดู ลูกา 8:14] ข้าพเจ้านึกถึง...ชายหญิงที่ข้าพเจ้ารัก แม้กระทั่งตอนนี้ ผู้ที่สภาพทางวิญญาณของพวกเขากำลังล้าหลังเหล่านี้

และปฏิบัติคำสั่งนำพวกเขาไปตามเส้นทางที่สุขสบายของความพึงพอใจและพวกเขากำลังละเลยหน้าที่ในฐานะบิดามารดาและสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

...บัดนี้ท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย ความตื่นเต้น และความพึงพอใจทั้งหลายของชีวิต...ขอให้เรายามองข้ามหน้าที่ซึ่งเรามีต่อเด็กชายหญิงเหล่านี้ผู้ได้รับการสร้างตามรูปลักษณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณพวกเขา และพระองค์จะทรงถือว่าเราต้องรับผิดชอบต่อคำสอนที่พวกเขาได้รับ ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนว่าเราจะสอนพวกเขาจนเมื่อที่สุดมาถึง เราจะได้รับพรนั้นจากพระองค์ “ดีแล้วเจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าจงปรารถนาสุขกับนายของเจ้าเถิด” และเพื่อเราจะมึนที่เรารักอยู่กับเราชั่ววันจันทร์”

ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าอยากเล่าเรื่องหนึ่งให้ท่านฟัง หลายปีก่อน มีเด็กหนุ่มสองคนอยู่ในอินเดีย เป็นสหายนุ่มที่ทำงานในฟาร์ม—ฟาร์มอยู่ห่างกันแปดถึงสิบเอ็ดกิโลเมตร พวกเขาทำงานหนักทุกวัน ทำงานปลีกล้อยประจำวัน ริดนมวัว ฯลฯ วันหนึ่งเด็กหนุ่มคนแรกไปหาพ่อเมื่อเขาอายุประมาณ 13 หรือ 14 ปีและพูดว่า “พ่อครับ ผมอยากเข้าไปในเมือง ผมอยากเห็นแสงสี ผมสงสัยว่าผมจะเข้าไปตอนเย็นๆ ได้ไหมครับถ้าผมขยันทำงานและทำงานเสร็จแล้ว” พ่อตอบว่า “ลูกไปไม่ได้หรอกเพราะลูกจะทำงานไม่เสร็จ” “ถ้าผมยอมตื่นตอนฟ้าสางและทำงานทั้งวัน ผมจะเดินเข้าไปในเมืองได้ไหมครับ ไม่ไกลหรอกครับ ผมใช้เวลาหนึ่งถึงสองชั่วโมงก็ถึงแล้วจะกลับบ้านเร็วๆ” พ่อพูดว่า “ได้สิ ถ้าลูกทำงานประจำวันของลูกหมดแล้วลูกก็ไปได้” บิดาทั้งหลาย จงเข้าใจเรื่องนี้ ผลคือ เขาเข้าไปในเมือง เขาเข้าไปในเมืองตอนพลบค่ำ ร้านรวงต่างๆ และธนาคารปิดหมดแล้ว มีโรงบิลเลียดและบ่อนการพนันหลายแห่งเปิดอยู่ คนดีๆ เข้าบ้านกันหมดแล้ว คนส่วนใหญ่อยู่ในบ้านของพวกเขา พวกนักเลงหัวไม้ทั้งหลายอยู่บนท้องถนนหรือไม้กั้นสถานที่ดังกล่าว พวกเขาเห็นเด็กหนุ่มคนนี้เข้ามาจึงรับเขาขึ้นรถ ไม่นานนักพวกเขาก็ให้เด็กคนนั้นดูบางอย่างที่เด็กผู้ชายไม่ควรดู นั่นคือประสบการณ์ของเขา เขาได้ลิ้มรสบางอย่างที่ไม่ดีสำหรับเขา

เด็กชายคนที่สองไปหาบิดาในแบบเดียวกัน เขาพูดว่า “พ่อครับ ผมอยากเข้าไปในเมืองบ้าง พ่อไม่อยากให้ผมไปเปิดหูเปิดตาบ้างหรือครับ ผมจะต้องไปก่อนคำจะได้ดูอะไรๆ บ้าง” “ลูกพ่อ” บิดาตอบ “พ่อคิดว่าลูกมีสิทธิ์เข้าไปในเมือง และพ่อคิดว่าลูกมีสิทธิ์ให้พ่อไปด้วย ลูกเลิกวันมาลีแล้วพ่อจะช่วย

ลูกทำงานประจำวัน เราจะได้ไปด้วยกันแต่วันเพื่อลูกจะได้พบมิตรสหายบางคนของพ่อ”

ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงสถานการณ์เดียวกัน—ฟาร์มสองแห่งอยู่ไม่ไกลกัน ภายใต้อาณาเขตที่เขาได้เลือกวัน พวกเขาทำงานประจำวันแล้วเข้าไปในเมือง พวกเขามาถึงก่อนสี่โมงเย็น ไปถึงที่นั่นก่อนธนาคารปิด เด็กชายสวมเสื้อผ้ายาวดี บิดาพาเขาเข้าไปในธนาคารและแนะนำเขาให้รู้จักนายธนาคารซึ่งจับมือเขาและพูดว่า “เมื่อเข้ามาในเมือง มาหาพวกเรานะ เรายินดีต้อนรับ”

บิดาพาเขาไปย่านธุรกิจที่เขามีธุรกิจอยู่ที่นั่น ผู้คนทักทายเขาอย่างเป็นมิตร เมื่อพวกเขากลับบ้านด้วยกันหลังจากอยู่ดูการแสดง ลูกชายได้รู้จักกับคนดีที่สุดบางคนในชุมชน ผลคือเมื่อเขาโตขึ้นและเข้าไปในเมือง เขาได้เป็นเพื่อนกับคนดี ๆ⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 254]

ข้าพเจ้าต้องการแนะนำท่าน . . . ไม่มีเวลาใดที่ท่านสามารถใช้ได้ ไม่มีวิถีใดที่ท่านสามารถใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ได้มากกว่าการอบรมบุตรธิดาของท่านให้มีความเคารพพระบิดาบนสวรรค์⁹

แบบอย่างของบิดามารดาสามารถนำบุตรธิดาไปสู่ ความปลอดภัย ความชอบธรรม และความสุข

ขอให้เราเป็นแบบอย่างของความชอบธรรมต่อบุตรธิดาของเรา มีการสวด อ่อนน้อมเป็นครอบครัวและขอพรอาหาร ให้บุตรธิดาของเราเห็นว่าเรารักกันฉันท์สามีภรรยา ขณะยังมีเวลา จงใช้โอกาสฉันท์สามีภรรยาเป็นพรแก่กันด้วยความรักของท่าน ด้วยความเมตตาและความช่วยเหลือของท่านในทุกๆ ด้าน ใช้โอกาสขณะยังมีเวลาเพื่อสอนบุตรธิดาให้รู้จักดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข . . . จงให้บ้านของเราเป็นวิสุทธิสถานของความสงบสุข ความหวัง และความรัก¹⁰

ไม่กี่วันก่อนข้าพเจ้าเห็นจดหมายจากชายคนหนึ่งที่น่าจะอยู่มาได้ครึ่งชีวิตแล้ว ในเนื้อความถึงบิดาเขาเขียนว่า “การดูแลเอาใจใส่คนที่คุณพ่อรัก การสอนผม แบบอย่างที่คุณพ่อทำให้ผมเห็น เป็นแรงบันดาลใจให้ผมทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ผมทำ ผมรู้สึกในขณะที่เดินตามรอยเท้าคุณพ่อว่าผมจะปลอดภัย” นั่นคือบิดาที่ฉลาด นั่นคือบิดาที่เป็นพร ผู้ได้ฝังความเชื่อมั่นเช่นนั้นไว้ในใจบุตรชาย . . . เนื่องด้วยความประพฤติกของบิดา—อย่างน้อยเขาก็กล่าวชื่นชมบิดาในจดหมายของเขา—เนื่องด้วยแบบอย่างที่เขาเห็นในบ้าน เวลานี้เขาจึงเป็น

“ไม่มีเวลาใดที่ท่านสามารถใช้ได้ ไม่มีวิธีใดที่ท่านสามารถใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ได้มากกว่าการอบรมบุตรธิดาของท่านให้มีค่าควรรับพรของพระบิดาบนสวรรค์”

ผู้มั่นคงคนหนึ่งของศาสนจักรนี้ เขาสามารถดำเนินชีวิตในโลกและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้ การขวนขวายทำดีของเขาได้รับแรงบันดาลใจจากบ้านที่เขาอยู่ เขาไม่พบความเห็นแก่ตัวในบ้าน พบแต่ความไม่เห็นแก่ตัว บิดามารดาไม่ยอมได้ทั้งหมดที่พวกเขาสามารถมีได้และเก็บไว้ให้ตนเองอย่างเห็นแก่ตัว แต่พวกเขาออกไปเสาะหาคนที่ต้องการสิ่งเหล่านั้น ให้กำลังใจและให้พรคนเหล่านั้น การพูดคุยของคนในโลกไม่ได้ให้สิ่งที่ชายคนนั้นพึงใจจนทุกวันนี้ แต่แบบอย่างที่เขาเห็นจากบิดามารดา จากคนในบ้านที่เขาอยู่ ได้ให้สิ่งนั้นไว้

ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่ามีชายหญิงหลายร้อยหลายพันคนในชุมชนที่เราอยู่ และในโลกที่จะพูดอย่างเดียวกันนี้เกี่ยวกับการสอนของบิดามารดาของพวกเขา แต่ข้าพเจ้าเกรงว่ามีบางคนในพวกเราซึ่งได้รับอิทธิพลจากประเพณีของโลกและหมกมุ่นอยู่กับแนวคิดที่ว่าเราต้องทำตามคนหมู่มากไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อหรือทำอะไรรก็ตาม ในกรณีดังกล่าวแบบอย่างของเราจะไม่เป็นพรแต่อาจทำลายความสุขของบุตรธิดา¹¹

ขอให้เราเป็นพยานด้วยการกระทำของเราในแต่ละวัน เช่นเดียวกับในการสนทนาของเราว่าเราเชื่อว่าเป็นกิจงานของพระบิดาและปีติเกินกว่าพรรณนาจะมาถึงเรา บุตรธิดาที่เติบโตในบ้านของเราจะเพิ่มพูนศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตน พวกเขาจะได้รับเพิ่มเติม และมีพลังปีติลูกศรของปฏิปักษ์ที่พุ่งใส่พวกเขา และในสภาพของความอาดูรอันเกิดแก่ลูกหลานมนุษย์ เนื่องด้วยการทำบาป จะมีการปลอมโยน สันติ และความสุข...ชายหญิงผู้มีจิตใจเข้มแข็งจะอยู่อาศัยบนแผ่นดินโลกแห่งนี้เพื่อปิดเป้าความชั่วร้ายของชีวิต¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 254]

โดยรักและสอนเยาวชนของเรา เราจะสามารถ ช่วยคุ้มครองพวกเขาจากความชั่วร้ายได้

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งหลาย จงสอนบุตรธิดาของท่านให้รักยากกุศลธรรม โอบพวกเขาไว้ด้วยแขนแห่งความรักของท่าน เพื่อให้พวกเขาหมดความปรารถนาจะข้องแวะกับการล่อลวงให้ทำชั่วซึ่งล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน...

นับเป็นสิทธิพิเศษอย่างยิ่งสำหรับบิดามารดาที่ได้นั่งอยู่ในบ้านของพวกเขา ร่ายล้อมไปด้วยครอบครัวอันประกอบด้วยบุตรชายหญิงที่บริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่พวกเขา วิญญาณของบุตรชายหญิงเหล่านั้นถือกำเนิดจากพระบิดาในสวรรค์! ช่างน่ายินดีกระไรเช่นนี้ที่พวกเขาได้ร่วมรับส่วนพรของพระบิดาบนสวรรค์และชื่นชมยินดีในความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณพระองค์ และได้ให้การอบรมแก่พวกเขาแต่เยาว์วัยเพื่อว่าเมื่อพวกเขาเป็นผู้ใหญ่ขึ้นพวกเขาจะยังคงความบริสุทธิ์ของชีวิต!

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอร้องท่านให้คุ้มครองอนุชนรุ่นหลังจากหลุมพรางที่ปฏิปักษ์ขุดไว้แทบเท้าพวกเขา ด้วยความตั้งใจจริงมาก ด้วยความละเอียดรอบคอบมาก และด้วยความอดทนมากกว่าแต่ก่อน [ภาพยนตร์] รายการวิทยุ นิตยสาร หนังสือ ฯลฯ มากมายไม่เหมาะสม...หากเราไม่ปลงล้างอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้ด้วยการสอนและสภาพแวดล้อมที่ดีงาม โดยนำประโยชน์ที่ได้จากการรู้จักชีวิตชายหญิงที่ดีมาให้เยาวชน ตลอดจนสอนพวกเขาให้รู้จักคุณธรรมของศาสดาพยากรณ์และความหมายในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขาบางคนที่เรารักอาจหลุดลอยไปจากเรา...

ขอให้เราสอนบุตรธิดาให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ ซึ่งตรง สอนลูกชายให้คุ้มครอง

ความบริสุทธิ์ของพี่น้องสตรีและเพื่อนหญิงของพวกเขา สอนธิดาของท่านให้
 ค้ำครองความบริสุทธิ์ของชายหนุ่มที่พวกเขาคบหา... เราจึงเรียนการเลี้ยงดู
 บุตรชายหญิงภายใต้อิทธิพลของพระวิญญูณแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นวิชาเอก
 หากเราจะใช้คำนั้น เพื่อปฏิบัติก็จะไม่มีอำนาจนำพวกเขาให้หลงผิด¹³ [ดู ข้อ
 เสนอแนะ 5 และ 6 ในหน้า 254]

การศึกษาพระกิตติคุณเป็นครอบครัว จะช่วยให้บุตรธิดาสนิทกับเรา

ในบ้านของเรา พี่น้องทั้งหลาย สิทธิพิเศษของเรา หน้าที่ของเราคือ เรียก
 ครอบครัวมานั่งรวมกลุ่มกันเพื่อสนุกสนานรื่นเริง เสริมสร้างความเข้มแข็ง และ
 สนับสนุนกัน เพื่อเรียนรู้ความจริงของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ในบ้านทุกหลัง บุตร
 ธิดาควรได้รับการกระตุ้นให้อ่านพระวจนะของพระเจ้าดังเปิดเผยต่อเราในทุก
 สมัยการประทาน เราควรอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์
 หลักคำสอนและพันธสัญญา และพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า ไม่เพียงอ่านในบ้าน
 เท่านั้น แต่อธิบายให้บุตรธิดาของเราฟังด้วยเพื่อพวกเขาจะเข้าใจ... การติดต่อ
 ของพระเจ้าเป็นเจ้ากับผู้คนของแผ่นดินโลก

ขอให้เราดูว่าในอนาคตเราสามารถทำสิ่งนี้ได้มากกว่าที่เราทำมาแล้วในอดีต
 หรือไม่ ขอให้เรากูทิสตนต่อหลักธรรมและหลักปฏิบัติของการชุมนุมครอบครัว
 ในบ้านของเรา ขอให้เราแต่ละคนถามตัวเราเองว่า “ฉันได้ทำหน้าที่ในบ้านใน
 การอ่านและสอนพระกิตติคุณดังที่เปิดเผยผ่านศาสตาดพยากรณ์ของพระเจ้า
 แล้วหรือ ฉันทำให้บุตรธิดาสนิทกับฉันและทำให้บ้านเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ เป็น
 สถานที่แห่งความคารวะ ความรัก ความเข้าใจ และการกูทิสตนแล้วหรือ

ถ้าเราไม่ได้ทำ ขอให้เรากลับใจจากการละเลยของเรา นำครอบครัวมาอยู่รอบ
 ตัวเราและสอนความจริงพวกเขา...

“ฉันจัดบ้านให้อยู่ในระเบียบแล้วหรือ” นี้ควรเป็นคำถามในใจทุกดวง ไม่ใช่
 ถามว่าเพื่อนบ้านทำเช่นนั้นแล้วหรือ แต่ถามว่า ฉัน ทำสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้อง
 จากฉันแล้วหรือ¹⁴

บุตรธิดาของเราเป็นของขวัญล้ำค่าที่สุดที่พระบิดาทรงมอบให้เรา ถ้าเรา
 สามารถนำทางพวกเขาให้เดินไปในเส้นทางแห่งความรอดได้ ย่อมมีปีติยินดี
 สำหรับเราและสำหรับพวกเขา...

วิธีหนึ่งที่เราสามารถทำให้พวกเขาสนิทกับเราคือพบกันบ่อยขึ้นในบ้านของเรา ศาสนจักรขอให้สงวนไว้อย่างน้อยสัปดาห์ละคืนให้ทุกคนในครอบครัวได้พบกันและเพลิดเพลินกับการอยู่ด้วยกัน เพลิดเพลินกับความบันเทิงอันเรียบง่ายของไฟริชต์ครอบครัว สนทนากันถึงเรื่องเหล่านั้นซึ่งสำคัญยิ่งและมีคุณค่ายิ่งขึ้น

...ในปี ค.ศ. 1915 ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนถึง “ประธานของสเตค อธิการ และบิดามารดาในไซอัน” ข้าพเจ้าขออ้างอิงจากสิ่งที่เขียนไว้

“เราขอแนะนำและกระตุ้นให้เริ่ม “คืนสังสรรค์” ทัวศาสนจักร ซึ่งเป็นเวลาที่บิดาและมารดาจะให้บุตรชายหญิงของพวกเขามานั่งรวมกลุ่มกันรอบๆ พวกเขาในบ้าน และสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่พวกเขา... ‘คืนสังสรรค์’ นี้ควรอุทิศให้การสวดอ่อนวอน การร้องเพลงสวด เพลงต่างๆ เพลงบรรเลง การอ่านพระคัมภีร์ หัวข้อครอบครัว และคำแนะนำที่เจาะจงเกี่ยวกับหลักธรรมพระกิตติคุณ เกี่ยวกับปัญหาจริยธรรมของชีวิต เช่นเดียวกับหน้าที่และภาระผูกพันของบุตรต่อบิดามารดา บ้าน ศาสนจักร สังคม และประเทศชาติ”

นี่คือพรที่สัญญาไว้กับผู้จะทำตามทีขอ

“หากวิสุทธิชนเชื่อฟังคำแนะนำนี้ เราสัญญาว่าพรมากมายจะเกิดขึ้น ความรักที่บ้านและการเชื่อฟังบิดามารดาจะเพิ่มพูน ศรัทธาจะเติบโตในใจเยาวชนแห่งอิสราเอล พวกเขาจะมีพลังต่อสู้อิทธิพลชั่วและการล่อลวงซึ่งรุมเร้าพวกเขา”

หลักธรรมและคำสัญญาเหล่านี้ยังอยู่ต่อหน้าเรา¹⁵

ถ้าคืนสังสรรค์จะเพียงเกิดขึ้นจริงในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถ้าในช่วงเย็นวันหนึ่งของสัปดาห์เราจะอยู่กับคนของเรา ภายใต้อิทธิพลแห่งพระวิญญูณของพระเจ้า ข้างเตาผิงของบ้านเรา แวดล้อมไปด้วยคนที่พระเจ้าประทานแก่เรา และทรงบอกเราโดยเฉพาะว่าเราควรแนะนำสั่งสอนพวกเขา จะมีบ้านแสนสุขสักกี่หลังในยุคที่มีความเศร้าใจ ความไม่ลงรอยกัน และความเดือดร้อนเช่นปัจจุบัน

...

...เมื่อเราปิดประตูไม่ยอมให้โลกและเรื่องภายนอกเข้ามา ภายใต้อำนาจของการสวดอ่อนวอนและการน้อมขอบพระทัย เรามอบความจริงอันล้ำค่าเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงฝากฝังไว้กับเราให้บุตรธิดาเพื่อความผาสุกของเราและของพวกเขา การพัฒนาศรัทธาอย่างแท้จริงจะตามมา ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะอยู่ในวิสัยที่

“ถ้าคืนสวรรค์จะเพียงเกิดขึ้นจริงในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย...
จะมีบ้านแสนสุขสักทีหลัง”

จะกลับมาถ้าเราออกจากคำแนะนำดังกล่าว จงให้ลูกๆ มาอยู่รวมกันรอบตัวเราและจงให้บ้านเป็นสถานพำนักของพระวิญญาณพระเจ้า ถ้าเราจะทำส่วนของเรา เราจะรู้และมั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำส่วนของพระองค์¹⁶ [ดู ข้อเสนอนะ 7 ในหน้า 254]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. พิจารณาเรื่องเล่าในหน้า 243–245 ท่านคิดว่าเหตุใดจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจึงสามารถสอนเอดิธบุตรสาวได้เป็นอย่างดี นึกถึงช่วงเวลาในวัย

เยาว์ของท่านเมื่อบิดามารดาสอนบางอย่างซึ่งมีอิทธิพลในชีวิตท่าน เหตุใดบทเรียนนั้นจึงเกิดประสิทธิผล

- ศึกษาหัวข้อแรกของคำสอน (หน้า 245–246) และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:37–40 ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าจึงประทานความรับผิดชอบให้บิดามารดาสอนพระกิตติคุณแก่บุตรธิดา แทนที่จะให้องค์การอื่นสอน องค์กรต่างๆ ของศาสนจักรจะช่วยบิดามารดาทำความเข้าใจชอบดังกล่าวได้อย่างไร ญาติพี่น้องจะช่วยได้อย่างไร ถ้าท่านไม่มีบุตร ให้คิดหาวิธีที่ท่านจะสามารถเป็นอิทธิพลอันชอบธรรมแก่เยาวชนของศาสนจักรในแบบที่สนับสนุนบิดามารดา
- ทบทวนเรื่องเล่าในหน้า 247–248 บุตรธิดาได้ประโยชน์อย่างไรเมื่อบิดามารดาใช้เวลาอยู่กับพวกเขา “ความหวังกังวลและ...ความพอใจของชีวิต” (หน้า 246) อะไรบ้างที่สามารถเป็นเหตุให้รายละเอียดความรับผิดชอบต่อครอบครัวเรา เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะเรื่องกวนใจเหล่านี้
- อ่านหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 248 นี้ถึงเจตคติของท่านต่อ “ประเพณีของโลก” และเจตคติเหล่านั้นอาจส่งผลต่อบุตรธิดาของท่านอย่างไร “กิจวัตรประจำวัน” อะไรบ้างที่เป็นพยานอย่างหนักแน่นยืนยันความเชื่อของเราต่อบุตรธิดาของเรา
- การล่อลวงอะไรบ้างที่เด็กและเยาวชนพบเห็นในชุมชนของท่าน ศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 250 โดยมองหาสิ่งที่บิดามารดา ปู่ย่าตายาย และคนอื่นๆ สามารถทำได้เพื่อช่วยเยาวชนต้านทานการล่อลวง
- ประธานสมิธแนะนำว่าเราควร “เรียนเป็นวิชาเอก” หรือเชี่ยวชาญด้านการเลี้ยงดูบุตรธิดาของเราภายใต้อิทธิพลของพระวิญญูญาณ (ดู หน้า 251) คำแนะนำนั้นมีความหมายต่อท่านอย่างไร บิดามารดาจะทำได้บ้างเพื่อให้มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความชอบธรรม
- ในหน้า 252–253 ประธานสมิธทบทวนคำสัญญาบางประการกับครอบครัวที่จัดสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำ คำสัญญาเหล่านี้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างไรในครอบครัวของท่าน ท่านจะให้คำแนะนำอะไรบ้างแก่ครอบครัวที่ไม่เคยจัดสังสรรค์ในครอบครัวมาก่อนแต่ต้องการเริ่ม

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: สุกษมิต 22:6; อีสยาห์ 54:13; อีนัส 1:1-3; โมไซยาห์ 4:14-15; แอลมา 56:45-48; หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25-31; ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เลียวนา* พ.ย. 2010 ปกหลังด้านใน

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “จงระวังอย่าจบการสนทนาที่ดีเร็วเกินไปเพื่อจะได้นำเสนอเนื้อหาทั้งหมดที่ท่านเตรียมไว้ แม้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่สำคัญกว่าที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงอิทธิพลของพระวิญญูญาณแก้ไขปัญหของเขา เพิ่มความเข้าใจในพระกิตติคุณ และผูกมัดมากขึ้นที่จะรักษาพระบัญญัติ” (*ไม่มีมีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 64)

อ้างอิง

1. “After Eighty Years,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 263.
2. เอดิธ สมิธ เอลเลียต “No Wonder We Love Him,” *Relief Society Magazine*, June 1953, 367
3. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1932, 708–9.
4. ใน Conference Report, Apr. 1926, 145
5. ใน Conference Report, Apr. 1933, 72
6. ใน Conference Report, Apr. 1937, 36
7. ใน Conference Report, Apr. 1926, 146–47
8. “President Smith Gives Scouting Address,” *Deseret News*, Feb. 22, 1947, Church section, 8.
9. ใน Conference Report, Oct. 1948, 181
10. ใน Conference Report, Oct. 1941, 101
11. ใน Conference Report, Apr. 1937, 35
12. ใน Conference Report, Apr. 1913, 29
13. ใน Conference Report, Oct. 1932, 24–25
14. “The Family Hour,” *Improvement Era*, Apr. 1948, 248.
15. “The Family Hour,” 201.
16. ใน Conference Report, Apr. 1926, 145–46

“จงจดจำแบบอย่างของพระอาจารย์แห่งสวรรค์ขณะที่ทรงถูกตรึงกางเขนอันเหี้ยมโหดพระองค์คริสต์ว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร’”

“เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัย”

การให้อภัยผู้อื่นทำให้ตัวเราเป็นอิสระจากภาระของความเกลียดชัง
และเตรียมตัวเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

คริสต์ศักราช 1897 ขณะยังเป็นชายหนุ่ม จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธสมัครเข้าประจำการในกองกำลังป้องกันชาติของยูทาห์ เพราะการสนับสนุนของเพื่อนบางคน ท่านจึงลงสมัครตำแหน่งที่รับเลือกตั้งในกองกำลังป้องกัน แต่ในช่วงหลายสัปดาห์ถึงวันก่อนเลือกตั้ง ทหารคู่แข่งคนหนึ่งเริ่มแพร่ข่าวลือผิดๆ กล่าวหาว่าจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธประพฤติผิดจรรยาบรรณ ด้วยเหตุนี้สิบเอกสมิธจึงแพ้การเลือกตั้งที่ท่านรู้สึกว่ามันน่าจะชนะ สิ่งที่ทำให้สถานการณ์ยากยิ่งขึ้นไปอีกคือคนที่แพร่ข่าวลือผิดๆ เคยเป็นเพื่อนท่าน

แม้ท่านพยายามลืมเรื่องนี้ แต่ความขุ่นเคืองทำให้ใจท่านเต็มไปด้วยความเจ็บแค้น ท่านไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ถัดมา แต่รู้สึกว่าไม่ควรรับศีลระลึก ท่านสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและตระหนักว่าท่านต้องกลับใจจากความแค้นเคืองที่ท่านรู้สึก ท่านตัดสินใจไปตามหาเพื่อนและคืนดีกับเขา

จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธตรงไปที่ห้องทำงานของชายคนนั้นและพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า “พี่ครับ ผมอยากให้พี่ยกโทษให้ผมที่ผมเกลียดพี่มาได้สามสี่อาทิตย์แล้ว”

ใจเพื่อนของท่านอ่อนโยนลงทันที “บราเดอร์สมิธ คุณไม่ต้องขอโทษหรอก” เขากล่าว “ผมต่างหากที่ต้องขอโทษคุณ” พวกเขาจับมือกัน และหลังจากนั้นจึงเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเหมือนเดิม¹ [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 263]

ไม่กี่ปีต่อมา จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธตั้งการให้อภัยผู้อื่นเป็นเป้าหมายชั่วชีวิต ข้อหนึ่งของท่านเมื่อท่านเขียนในอุดมการณ์ส่วนตัวว่า “ผมจะไม่ทำร้ายความรู้สึกของใครโดยเจตนา ไม่แม้แต่คนที่ทำผิดต่อผม แต่จะพยายามทำดีกับเขาและเป็นมิตรกับเขา”²

เพื่อนสนิทคนหนึ่งของประธานสมิธตั้งข้อสังเกตว่าความสามารถในการให้อภัยเป็นคุณลักษณะที่ชัดเจนประการหนึ่งของท่าน “ท่านให้อภัยมนุษย์ทุกคนจริงๆ ท่านตระหนักในพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงให้อภัยผู้ที่พระองค์จะทรงให้อภัย สำหรับเราแล้วเราต้องให้อภัยมนุษย์ทุกคน ท่านทำเช่นนั้นได้ด้วยเรื่องนี้ให้พระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อท่านให้อภัยข้าพเจ้า มันใจว่าท่านลืม เมื่อคนให้อภัยสามารถลืมได้ คนนั้นยอมไม่ใช่คนธรรมดา แต่เป็นคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแท้จริง!”³

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ถ้าเราเข้าใจพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราย่อมมีแนวโน้มจะให้อภัยผู้อื่นมากขึ้น

มีอย่างหนึ่งที่เราพยายามปลุกฝังได้ นั่นคือ นิสัยของการให้อภัยกันสำหรับการล่วงเกินของเรา วิญญาณของการให้อภัยเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งซึ่งเราจะไม่มีความตระหนักในพรที่เราหวังจะได้รับหากเราปราศจากคุณธรรมนี้⁴

ผู้คนของโลกไม่เข้าใจ...ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงรู้สึกอย่างไรเมื่อพระองค์ทรงร้องทูลพระบิดาบนสวรรค์ในความปวดร้าวของจิตวิญญาณว่าอย่ากล่าวโทษและทำลายคนเหล่านี้ผู้กำลังปลิดพระชนม์ชีพมรดกของพระองค์ แต่พระองค์ทูลว่า

“...พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34)

นั่นควรจะเป็นเจตคติของสมาชิกทุกคนในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นั่นควรจะเป็นเจตคติของบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและสำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้นถ้าพวกเขาเข้าใจแผนแห่งความรอดอย่างถ่องแท้... ความโกรธและความเกลียดในใจเราจะไม่นำสันติและความสุขมาให้เรา⁵

พระเจ้าประทานข้อมูลอันสำคัญยิ่งแก่เรา ทรงเปิดเผยพระดำริและพระประสงค์ของพระองค์ต่อเรา ทรงสอนสิ่งที่โลกหาไม่รู้ และสอดคล้องกับข้อมูลที่เราได้รับ พระองค์ทรงถือว่าเราต้องรับผิดชอบ และทรงคาดหวังให้เราใช้ชีวิตที่สูงกว่าชีวิตที่สมบูรณ์แบบกว่าคนเหล่านั้นผู้ไม่เข้าใจพระกิตติคุณอย่างถ่องแท้เหมือน

เรา วิทยาลัยแห่งการให้อภัยนี้ ถ้าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ในหมู่พวกเขา ก็จะเป็นผลดี... เราต้องอยู่ในสภาพที่สามารถให้อภัยพี่น้องของเราได้⁶ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 263]

เมื่อเราให้อภัยผู้อื่น เราแสดงความล้ากันในพระมหากษัตริย์คุณ ต่อการให้อภัยที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา

เกี่ยวกับเรื่องนี้ [เรื่องการให้อภัยผู้อื่น] ข้าพเจ้าจะอ่านสักสองสามข้อจาก บทที่สิบแปดของท่านมัทธิว โดยเริ่มจากข้อยี่สิบเอ็ด ดูเหมือนว่าคราวนี้ อัครสาวกอยู่กับพระอาจารย์ และเปโตรมาหาพระองค์และทูลว่า

“พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำผิดต่อข้าพระองค์ก็เชิญไป ข้าพระองค์ควรจะยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง ถึงเจ็ดครั้งหรือ

“พระเยซูตรัสตอบเขาว่า เรามิได้ว่าเพียงเจ็ดครั้งเท่านั้น แต่เจ็ดครั้งคุณด้วย เจ็ดสิบ” [มัทธิว 18:21–22]

ต่อจากนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสอุปมาเรื่องหนึ่ง... เกี่ยวกับชายสองคน คนหนึ่งคิดหนี้เจ้านายเป็นเงินก้อนโต เขามาหาเจ้านายและบอกว่าเขาไม่สามารถชำระหนี้ได้ ขอให้เจ้านายยกหนี้ให้ เจ้านายของทาสคนนั้นรู้สึกสงสารจึงยกหนี้ให้ ชายผู้ได้รับการยกหนี้คนนี้ออกไปพบเพื่อนทาสที่เป็นหนี้เขาเพียงเล็กน้อยทันที เขาสั่งให้เพื่อนทาสของเขาชำระหนี้ ชายยากจนไม่สามารถทำตามสัญญาชำระหนี้ได้ และขอให้เขายกหนี้ แต่เขาไม่ยอม ชายคนที่เจ้านายยกหนี้ให้กลับส่งตัวเพื่อนไปเข้าคุก เมื่อเพื่อนทาสคนอื่นๆ เห็นเช่นนั้นจึงไปบอกเจ้านายของชายคนนั้น เจ้านายโกรธมากและส่งทาสที่เขายกหนี้ให้ไปปรับความทรมาน จนกว่าเขาจะใช้หนี้ครบ จิตใจของเขาไม่กว้างพอจะสำนึกในความเมตตาที่แสดงต่อเขา เพราะขาดจิตกุศล เขาจึงสูญเสียทั้งหมด [ดู มัทธิว 18:23–35]

บางครั้งเราพบความยุ่งยากเล็กๆ น้อยๆ เกิดขึ้นในหมู่เรา และเราลืมความอดทนที่พระบิดาในสวรรค์ทรงแสดงต่อเรา เราขยายเรื่องหุยมหิมบางอย่างที่พี่น้องชายหรือพี่น้องหญิงของเราทำหรือพูดเกี่ยวกับเราให้ใหญ่ขึ้นในใจ เรามักไม่ดำเนินชีวิตตามกฎที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เราลืมพระบัญญัติที่พระองค์ประทานแก่อัครสาวกในคำสวดอ้อนวอน ซึ่งในนั้นพระองค์ทรงบอกพวกเขาให้สวดอ้อนวอนขอพระองค์โปรดทรงยกบาปผิดของพวกเขาเหมือนพวกเขายกบาปผิดให้ผู้ที่ทำผิดต่อพวกเขา [ดู มัทธิว

6:12] ข้าพเจ้ารู้สึก أنناต้องเรียนรู้อย่างมากในเรื่องนี้ เราไม่ได้เชื่อฟังข้อเรียกร้องของพระบิดาบนสวรรค์อย่างเต็มที่เหมือนอย่างที่เรควรทำ⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 263]

โดยเลือกไม่ขุ่นเคือง เราสามารถชำระล้างความรู้สึก ไร้เมตตาออกจากใจเราจนหมด

เราได้รับการสอนให้รักศัตรูของเรา สวดอ้อนวอนให้คนที่ใช้เราอย่างดูหมิ่น และพูดให้ร้ายเรา [ดู มัทธีว 5:44]. . . เมื่อท่านถูกสบประมาท อย่าสบประมาทตอบ เมื่อคนอื่นพูดให้ร้ายท่าน จงส่งสารพวกเขา และสวดอ้อนวอนให้พวกเขา จงจดจำแบบอย่างของพระอาจารย์แห่งสวรรค์ขณะที่ทรงถูกดริ่งกางเขนอันเหยี้ยมโหด พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร”⁸

บางครั้งพี่น้องชายที่อยู่ในตำแหน่งทำให้สมาชิกคนหนึ่งของเราขุ่นเคืองโดยไม่รู้ตัว และลูกคนนั้นของพระบิดายังคงรู้สึกเจ็บปวดอยู่เงียบ ๆ แทนที่จะทำดังพระเจ้าทรงบัญชา โดยไปพบคนที่ทำให้เขาขุ่นเคืองและบอกเล่าความรู้สึกในใจให้เขาฟังด้วยความอ่อนโยน เปิดโอกาสให้พี่น้องชายคนนั้นพูดกับเขาว่า “ผมขอโทษที่ทำให้คุณโกรธ ผมปรารถนาว่าคุณจะให้อภัยผม” ในบางกรณีผลที่ได้คือเราพบว่าความรู้สึกแค้นเคืองที่ซาตานขยุงยังอยู่ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 263]

เราไม่ขุ่นเคืองเพื่อนมนุษย์คนใดของเรา เราไม่มีโอกาสทำเช่นนั้น ถ้าพวกเขาเข้าใจเราผิด อ้างเราผิด ๆ และข่มเหงเรา เราควรจำไว้ว่าพวกเขาอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า. . . ดังนั้นเมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า. . . ขอให้เราชำระล้างความรู้สึกไร้เมตตาต่อกันและต่อพี่น้องชายหญิงที่ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกับเราออกจากใจเราให้หมด¹⁰

เราเตรียมตัวรับอาณาจักรซีเลสเชียลโดยให้อภัยผู้อื่น

ขอให้เราแต่ละคนดำเนินชีวิตอย่างที่ปฏิบัติจะไม่มีอำนาจเหนือเรา ถ้าท่านผิดใจกัน ถ้ามีความเห็นไม่ตรงกันระหว่างตัวท่านกับเพื่อนบ้าน จงแก้ไขทันทีที่ท่านสามารถทำได้ภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณพระเจ้าเพื่อว่าเมื่อถึงเวลาทั้งท่านและลูกหลานของท่านผู้อยู่ต่อจากท่านจะพร้อมรับมรดกในอาณาจักร

“ถ้ามีความเห็นไม่ตรงกันระหว่างตัวท่านกับ
เพื่อนบ้านจงแก้ใจทันทีที่ท่านสามารถทำได้ภายใต้
อิทธิพลแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า”

ซีเลสเซียล¹¹

ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาเราพบข้ออ้างอิงเรื่องการให้อภัย ซึ่งพระเจ้าประทานพระบัญญัติไว้ในนั้น อยู่ในภาคหกสิบสี่ และกล่าวถึงเราในยุคนี้ มีความว่า

“...ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เรา, พระเจ้า, ให้อภัยคนเหล่านั้นที่สารภาพบาปของตนต่อหน้าเราและขออภัย, ผู้มิได้ทำบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย.

“สานุศิษย์ของเรา, ในสมัยโบราณ, หาโอกาสต่อต้านกันและมีได้ให้อภัยกันในใจพวกเขา; และเนื่องจากความชั่วนี้พวกเขาจึงทุกข์ทรมานและถูกตีสอนอย่างรุนแรง.

“ดังนั้น, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าควรให้อภัยกัน; เพราะคนที่ไม่ให้อภัยความผิดแก่พี่น้องตนย่อมอยู่ในสภาพที่ถูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า; เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา.”

ข้อสุดท้ายที่จะอ่านคือข้อที่ข้าพเจ้าจะเน้น

“เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง.

“และเจ้าควรกล่าวในใจเจ้า, ให้พระผู้เป็นเจ้าทรงตัดสินระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน, และให้รางวัลท่านตามการกระทำของท่าน.” [คพ. 64:7-11]

ถ้าชีวิตเราเป็นเช่นนั้น เมื่อเราผิดใจกับเพื่อนบ้าน แทนที่จะตั้งตนเป็นผู้ตัดสินกัน ถ้าเราจะวิงวอนพระบิดาในสวรรค์ของเราและทูลอย่างซื่อสัตย์และจริงใจว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงตัดสินระหว่างข้าพระองค์กับพี่น้องของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์ไม่รู้ลึกโกรธเขาเลย โปรดช่วยให้เราเห็นตรงกัน และประทานปัญญาแก่เราเพื่อเราจะปฏิบัติต่อกันอย่างชอบธรรม” ความผิดใจกันคงจะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ปีติและพรมากมายจะมาถึงเรา! แต่ความยุ่งยากเล็กๆ น้อยๆ เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าซึ่งทำให้ชีวิตประจำวันของเราเสียสมดุล เรายังคงไม่มีความสุขเพราะเราหวงแหนอิทธิพลที่ไม่เหมาะสม และไม่มีจิตกุศล...

...“บัดนี้, เราพูดกับเจ้าเกี่ยวกับครอบครัวเจ้า; หากมนุษย์จะทำร้ายเจ้า, หรือครอบครัวเจ้า, หนึ่งครั้ง, และเจ้ารับไว้อย่างอดทนและหาสพประมาทพวกเขาไม่, ทั้งไม่พยายามแก้แค้น, เจ้าจะได้รับรางวัล;

“แต่หากเจ้ารับไว้อย่างหาได้อดทนไม่, ก็จะมีการพิจารณาแก่เจ้าว่ากรวดนั้นเป็นการซึ่งเที่ยงธรรมแก่เจ้าแล้ว.” [คพ. 98:23-24]

นี่คือพระดำรัสของพระอาจารย์ถึงเราเช่นกัน ถ้าเราดำเนินชีวิตตามกฎนี้ เราจะได้เติบโตในพระคุณและความเข้มแข็งวันแล้ววันเล่า และเป็นที่โปรดปรานของพระบิดาในสวรรค์ ศรัทธาจะเพิ่มพูนในใจลูกๆ ของเรา พวกเขาจะรักเราเพราะความซื่อตรงและความสุจริตของชีวิตเรา พวกเขาจะชื่นชมยินดีที่พวกเขาเกิดจากบิดามารดาเช่นนั้น ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าพระบัญญัติข้อนี้มีได้ประทานให้โดยที่เราไม่ต้องทำอะไร เพราะพระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์มิได้ประทานกฎให้เลยๆ แต่เราต้องรักษาและดำเนินชีวิตตามกฎทุกข้อที่ให้ไว้

เราจะอยู่ในโลกนี้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ คนอายุน้อยที่สุดและคนเข้มแข็งที่สุดในบรรดาพวกเรากำลังเตรียมรับชีวิตหน้า ก่อนจะเข้าไปในรัศมีภาพของพระบิดา และรับพรที่เราหวังว่าจะได้รับผ่านความซื่อสัตย์ เราจะต้องดำเนินชีวิตตามกฎ

แห่งความอดทน ให้อภัยคนที่ล่วงเกินเรา และขจัดความรู้สึกเกลียดชังพวกเขา ออกจากใจเราให้หมด

“นอกจากนี้, หากศัตรูเจ้าจะทำร้ายเจ้าครั้งที่สอง, และเจ้าหาสบประมาทศัตรูเจ้าไม่, และรับไว้อย่างอดทน, รางวัลของเจ้าจะเป็นร้อยเท่า.

“และอนึ่ง, หากเขาจะทำร้ายเจ้าครั้งที่สาม, และเจ้ารับไว้อย่างอดทน, รางวัลของเจ้าจะทวีคูณให้แก่เจ้าสี่เท่า” [คพ. 98:25–26]. . .

ขอให้เรามีพระวิญญูญาณของพระอาจารย์สถิตอยู่ในเรา เพื่อเราจะให้อภัยมนุษย์ ทั้งปวงตามที่พระองค์ทรงบัญชา ให้อภัยการล่วงเกินทุกอย่างที่ทำกับเรา ไม่เฉพาะด้วยปากเท่านั้นแต่ในหวังลึกของใจเราด้วย ถ้าเราทำเช่นนี้ตลอดชีวิต พระของพระเจ้าจะอยู่ในใจเราและบ้านของเรา¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ด้านล่าง]

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. ไตร่ตรองเรื่องราวในหน้า 257 และอ่าน 3 นิไฟ 12:22–24 ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงเรียกร้องให้เราคืนดีกับพี่น้องของเราก่อนจะมาหาพระองค์
2. ในหน้า 258–259 ประธานสมิธอธิบายว่าความรู้เรื่องแผนแห่งความรอดควรช่วยเราให้อภัยมากขึ้น ท่านคิดว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ เรา “อยู่ในสภาพ” (หน้า 259) ที่เราจะให้อภัยผู้อื่นได้อย่างไร
3. ขณะศึกษาหัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 259 ให้นึกถึงเวลาที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้อภัยท่าน ท่านคิดว่าเหตุใดการไม่ยอมให้อภัยผู้อื่นจึงทำให้เราไม่คู่ควรกับการให้อภัยที่เราแสวงหา
4. อ่านย่อหน้าที่สองทั้งหมด ในหน้า 260 อะไรขัดขวางเราไม่ให้คืนดีกับผู้นำศาสนจักรหรือคนที่ทำให้เราขุ่นเคืองโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะปัญหาเหล่านี้
5. ทบทวนหัวข้อสุดท้ายของคำสอน (หน้า 260–263) การที่เราเต็มใจให้อภัยเตรียมเราให้พร้อมรับอาณาจักรซีเลสเชียลอย่างไร กรอบครัวเราได้รับพรในด้านใดบ้างเมื่อเราให้อภัยผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: มัทธิว 5:23-24, 38-48; 6:12, 14-15; 7:1-5; 18:15; 1 โนไฟ 7:16-21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:88

ความช่วยเหลือด้านการสอน: “เมื่อคนหนึ่งถามคำถาม ขอให้เชิญคนอื่นตอบแทนที่จะตอบเสียเอง ตัวอย่างเช่น ท่านอาจพูดว่า ‘นั่นเป็นคำถามที่น่าสนใจมากครับ คนที่เหลือคิดอย่างไรครับ’ หรือ ‘ใครจะช่วยตอบคำถามนี้ได้บ้างครับ’” (ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน หน้า 64)

อ้างอิง

1. ดู Merlo J. Pusey, “The Inner Strength of a Leader,” *Instructor*, June 1965, 232.
2. “President George Albert Smith’s Creed,” *Improvement Era*, Apr. 1950, 262.
3. แมทธิว คาวลีย์ ใน Conference Report, Apr. 1951, 167
4. “The Spirit of Forgiveness,” *Improvement Era*, Aug. 1945, 443.
5. ใน Conference Report, Oct. 1945, 169
6. ใน Conference Report, Oct. 1905, 27
7. ใน Conference Report, Oct. 1905, 27
8. ใน Conference Report, Oct. 1904, 65–66
9. ใน Conference Report, Oct. 1905, 27
10. ใน Conference Report, Oct. 1906, 50
11. คำปราศรัยที่การประชุมใหญ่คณะเผยแผ่เม็กซิกัน 26 พฤษภาคม 1946 George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 121, page 288
12. ใน Conference Report, Oct. 1905, 27–28, 30

การดำเนินชีวิตอย่าง ชอบธรรมในช่วงกบฏยุค

โดยผ่านความซื่อสัตย์ที่เรามีต่อพระกิตติคุณ
เราจะพบความปลอดภัยจากอันตรายในยุคของเรา
และสามารถเป็นอิทธิพลดีในโลกได้

จากชีวิตของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

การรับใช้ของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่กินเวลาส่วนใหญ่ในครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 ระหว่างนี้ชาวโลกเห็นเหตุการณ์วุ่นวายและนำตื่นตระหนกมากมาย รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่และสงครามโลกสองครั้ง กภัยพิบัติเหล่านี้ พร้อมด้วยสิ่งที่ท่านถือเป็นความเสื่อมถอยทางศีลธรรมในสังคม ทำให้ประธานสมิธต้องพูดมากกว่าหนึ่งครั้งว่า “โลกนี้อยู่ในสภาพวิกฤติ”¹ ท่านเห็นสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์เกี่ยวกับวันเวลาสุดท้ายในเหตุการณ์ต่างๆ ของโลก และท่านเชื่อมั่นว่าความหวังเดียวสำหรับสันติในโลกคือการเชื่อฟังกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ณ จุดสูงสุดของสงครามโลกครั้งที่ 1 ท่านเตือนว่า “สงครามจะไม่ยุติและการแก่งแย่งชิงดีในโลกนี้จะไม่จบสิ้นจนกว่าลูกหลานมนุษย์จะกลับใจจากบาปของพวกเขา หันไปพึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า รับใช้พระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์”²

ท่ามกลางช่วงเวลายุ่งยากเหล่านี้ ประธานสมิธพบว่าคนจำนวนมากท้อแท้หมดกำลังใจ ท่านรายงานว่ “นับเป็นสิทธิพิเศษของข้าพเจ้าที่ได้อยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของ [สหรัฐ] และน้อยนักที่เราจะพบคนไม่มองโลกในแง่ร้ายเนื่องด้วยสภาพที่ดูเหมือนเราควบคุมไม่ได้”³ แม้ประธานสมิธจะยอมรับว่าสงคราม กภัยธรรมชาติ และอันตรายทางวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของการมีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย แต่ท่านสอนวิสุทธิชนว่าพวกเขาสามารถรอดพ้นจากความทุกข์ความเดือดร้อนของกบฏยุคเหล่านี้ได้โดยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและต่อต้านการล่อลวง

“เราอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่าน
ไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

ท่านพบการมองโลกในแง่ดีเช่นกันในความเชื่อของท่านที่ว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ชอบธรรมจะมีอิทธิพลอันทรงพลังยิ่งต่อโลกรอบตัวพวกเขา ท่านสอนว่าวิสุทธิชนไม่ควรยอมรับสภาพของโลกเท่านั้นแต่ควรกระตือรือร้นในชุมชนของพวกเขาและพยายามทำให้ชุมชนรู้สึกถึงอิทธิพลของพวกเขาด้วย แม้ต้องเผชิญการต่อต้านที่อาจเกิดขึ้นแต่ “เราทุกคนมีหน้าที่ทำให้โลกนี้มีความสุขมากขึ้นเพราะเราอาศัยอยู่ในโลก” ท่านกล่าว⁴

ซิสเตอร์เบลล์ เอส. สแพฟฟอร์ด ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เล่าประสบการณ์หนึ่งซึ่งประธานสมิธสอนหลักธรรมนี้แก่เธอ ไม่นานหลังจากได้รับเรียกสู่ตำแหน่ง ซิสเตอร์สแพฟฟอร์ดได้รับแจ้งเรื่องการประชุมหนึ่งซึ่ง National Council of Women (สภาสตรีแห่งชาติ) จะจัดในนิวยอร์กซิตี้ สมาคมสงเคราะห์เป็นสมาชิกของสภาดังกล่าวมานานหลายปี แต่เมื่อเร็วๆ นี้สมาชิกหลายท่านของสภาต่อต้านศาสนจักรและทำให้ตัวแทนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอับอายต่อหน้าที่ประชุม เพราะเหตุนี้ซิสเตอร์สแพฟฟอร์ดและที่ปรึกษาของเธอจึงรู้สึกว่าสมาคมสงเคราะห์ควรสิ้นสุดการเป็นสมาชิกในสภา พวกเขาจึงจดหมายแสดงความคิดเห็นซึ่งซิสเตอร์สแพฟฟอร์ดเล่าในเวลาต่อมาว่า

“เช้าวันหนึ่งตามเวลานัด ดิฉันเข้าพบประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเพียงลำพัง ถือจดหมายไปด้วย พร้อมเหตุผลหลายข้อว่าทำไมจึงร่างจดหมายฉบับนี้ขึ้น ประธานอ่านเนื้อความที่พิมพ์ไว้อย่างละเอียด จากนั้นท่านถามว่า ‘นี่ไม่ใช่องค์กรที่พี่น้องสตรีเข้าร่วมก่อนเปลี่ยนศตวรรษหรือ?’

“ดิฉันตอบว่า ‘คะท่าน’

“ท่านถามว่า ‘ถ้าอย่างนั้นผมเข้าใจว่าตอนนี้คุณประสงค์จะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกสภาใช่ไหม’

“ดิฉันตอบว่า ‘คะท่าน’ ดิฉันกล่าวต่อจากนั้นว่า ‘ประธานสมิธคะ เราไม่ได้อะไรจากสภานั้นเลยนะคะ’

“ประธานมองดิฉันด้วยความแปลกใจ ท่านกล่าวว่า ‘ซิสเตอร์สแพฟฟอร์ดครับ คุณคิดแต่สิ่งที่คุณจะได้อย่างนั้นหรือ คุณไม่คิดในแง่ว่าบางครั้งคุณต้องให้อะไรบ้างหรือครับ ผมเชื่อ’ ท่านกล่าวต่อ ‘ว่าสตรีมอรมอนมีบางอย่างให้สตรีของโลก และพวกเขาเรียนรู้จากสตรีเหล่านั้นได้เช่นกัน แทนที่จะสิ้นสุดการเป็นสมาชิก ผมขอแนะนำให้คุณพาสมาชิกคณะกรรมการที่เก่งที่สุดหลายๆคนไปการประชุมนี้กับคุณด้วย’

“จากนั้นท่านพูดเน้นว่า ‘จงทำให้พวกเขาารู้สึกถึงอิทธิพลของคุณ’”⁵

ซิสเตอร์สแพฟฟอร์ดเชื่อฟังคำแนะนำดังกล่าวและต่อมาเธอได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งผู้นำสภาสตรีแห่งชาติ จนได้รับเลือกเป็นประธานสภาในที่สุด [ดู ข้อเสนอแนะ 1 ในหน้า 274]

คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

ความยากลำบากแสนสาหัสสำหรับยุคสุดท้ายถูกทำนายไว้แล้ว

เราทราบมาว่าในวันเวลาสุดท้ายความยากลำบากแสนสาหัสจะเกิดขึ้น... เราไม่เพียงได้รับการเตือนจากพระคัมภีร์ที่ประทานไว้ในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอดและก่อนเวลาของพระองค์ และที่ประทานให้หลังจากพระองค์เท่านั้น แต่พระเจ้าตรัสในยุคสมัยของเราด้วยและการเปิดเผยของพระบิดาบนสวรรค์มีอยู่ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ถ้าเราจะอ่านการเปิดเผยเหล่านี้ เราจะเรียนรู้ว่าเหตุการณ์ที่เรากำลังประสบมีการทำนายไว้แล้ว...

...หนังสือพิมพ์รายวันนำเรามาสู่เรื่องราวของภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทั่วทุกหัวระแหง—ทะเลมีมรสุมและคร่าชีวิตผู้คน แผ่นดินไหว ทอร์นาโดครั้งใหญ่ เช่นที่เราทราบว่าจะเกิดขึ้นในวันเวลาสุดท้าย—สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ฟัน้องทั้งหลายดูเหมือนว่าถ้ามนุษย์คิดอย่างจริงจัง ถ้าพวกเขาอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาต้องรู้ว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่พระเจ้าตรัสว่าจะเกิดขึ้นในวันเวลาสุดท้ายกำลังเกิดขึ้นต้นมะเดื่อกำลังผลิบานแน่นอน [ดู โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:38-39] คนที่คิดถี่ถ้วนต้องรู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะถึงแล้ว เรื่องเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงทำนายไว้ว่าจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์กำลังบังเกิดอยู่ขณะนี้⁶

เราอยู่ในอันตราย โลกนี้จะต้องได้รับการปิดกวดเว้นแต่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์จะกลับใจจากบาปและหันไปพึ่งพระองค์ และนั่นหมายถึงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หรือสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายพร้อมกับคนทั้งหมดที่เหลือ แต่อันดับแรก เราควรเป็นแบบอย่างก่อน⁷ [ดู ข้อเสนอแนะ 2 ในหน้า 274]

ทางเดียวสู่สันติสุขคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

มีวิธีเดียวหาความอาดูรของทุกคนในโลกเพียงวิธีเดียว—ยาอเนกประสงค์ที่ใช้รักษาความเจ็บป่วยของโลก นั่นคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ กฏอัน

สมบูรณ์ของชีวิตและเสรีภาพ ซึ่งได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งตามสัมฤทธิ์ผลของพระคัมภีร์⁸

“เราอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” ยอห์น 14:27

นี่เป็นพระคำที่สั่นยันจากเจ้าชายแห่งสันติต่อผู้ติดตามที่ชื่อสัตย์ของพระองค์ แน่ใจว่าไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์ต้องการมากไปกว่าพรแห่งสันติและความสุขและใจที่ปราศจากความกลัว เราทุกคนจะได้รับสิ่งเหล่านี้ถ้าเราจะเป็นผู้รับส่วนพรเหล่านั้น

เมื่อพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลกในสมัยการประทານนี้ พระเจ้าทรงย้ำสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้หลายครั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ว่าราคาของสันติและความสุขคือความชอบธรรม ทั้งที่รู้อย่างนี้ก็ยังมียุคหลายคนที่ดูเหมือนจะคิดว่าเราสามารถมีความสุขด้วยวิธีอื่น แต่ถึงตอนนี้เราน่าจะรู้แล้วว่าไม่มีวิธีอื่น ฆาตกรยังคงใช้เล่ห์เพทุบายชักจูงมนุษยชาติส่วนใหญ่ไม่ให้เดินในทางที่จะรับประกันความสุข และเขายังทำงานยุ่งเหมือนเดิม ปฏิบัติของความสุขชอบธรรมไม่เคยหลับ

แต่โดยทำตามคำสอนของพระเจ้า หนีไปพึ่งพระองค์ กลับใจจากบาป และออกไปกระทำคุณประโยชน์ เราจะมีสันติ ความสุข และความรุ่งเรือง ถ้ามนุษยชาติจะรักกัน ความเกลียดชังและความไร้เมตตาที่มีอยู่มากมายในโลกจะสูญสิ้นไป⁹

ในวันเวลาเหล่านี้ของความไม่แน่นอนเมื่อมนุษย์วิ่งไปมาเพื่อหาแผนใหม่ๆ ซึ่งโดยแผนนั้นจะนำสันติเข้ามาในโลกได้ จงรู้ไว้เถิดว่า ทางเดียวสู่สันติในโลกนี้คือเส้นทางพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา ไม่มีทางอื่น... การครอบครองความรู้เรื่องความจริงมีค่าเท่ากับความมั่งคั่งหมดทั้งโลก การรู้ว่าเราอยู่บนทางหลวงที่ปลอดภัยเมื่อเราอยู่ในเส้นทางแห่งหน้าที่ดั่งนิยามไว้โดยพระบิดาบนสวรรค์ของเรา การรู้ว่าเราสามารถดำเนินต่อไปที่นั่นได้ถ้าเราตั้งใจ ไม่ว่าอิทธิพลและสิ่งจูงใจที่เสนอโดยผู้ไม่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้นำของเราจะเป็นอะไรก็ตาม นั่นคือพรที่มีอาจประมาณค่าได้¹⁰

เรามีชีวิตอยู่ในยุคที่พระคัมภีร์กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผลท่ามกลางประชาชาติซึ่งพระเจ้าตรัสผ่านศาสตาดพยากรณ์คนหนึ่งของพระองค์ว่าในยุคสุดท้าย “... สติปัญญาของคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนที่เข้าใจ

จะถูกปิดบังไว้” (อิสยาห์ 29:14) สติปัญญาทั้งหมดของโลก จนถึงปัจจุบันนี้ ยังไม่มีคนกลุ่มใดสามารถชี้ได้ด้วยความมั่นใจว่านั่นคือทางสำหรับสันติ เรา . . . โชคดีที่รู้ว่ายังมีทางสำหรับสันติทางเดียวเท่านั้นที่จะเกิดผล และทางนั้นคือการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ดั่งเปิดเผยต่อลูกหลานมนุษย์ในสมัยโบราณและในสมัยของเรา ถ้าเราเดินตามทางนั้น ปัญหาร้ายแรงทุกอย่างในโลกจะคลี่คลาย และสันติจะมาสู่แผ่นดินโลกที่ไร้ความสุข¹¹

แม้โลกจะเต็มไปด้วยความอาดูร ท้องฟ้ารวมกันเป็นความมืด และแสงฟ้าแลบแปลบปลาบ แผ่นดินสั่นไหวตั้งแต่ใจกลางถึงเส้นรอบวง ถ้าเรารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์ และชีวิตเราชอบธรรม เราจะมีความสุข จะมีสันติที่ไม่อาจพรรณนาได้เพราะเรารู้ว่าพระบิดาทรงเห็นชอบชีวิตเรา¹² [ดู ข้อเสนอแนะ 3 ในหน้า 274]

เราไม่ต้องกลัวถ้าเราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เราทำ

เราไม่ต้องกลัวถ้าเราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เราทำ นี่คือโลกของพระองค์ ชายหญิงทุกคนอยู่ใต้อาณัติของพระองค์ อำนาจทั้งหมดของความชั่วจะถูกควบคุมเพราะเห็นแก่ผู้คนของพระองค์ถ้าพวกเขาจะถวายเกียรติพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹³

ถ้าเรามีความเชื่อมั่นในพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าเรามีความรักของพระองค์ ถ้าเรามีค่าควรรับพรของพระองค์ กองทัพหมดทั้งโลกก็ไม่สามารถทำลายเราได้ ไม่สามารถล้มล้างศรัทธาของเราได้ และไม่สามารถเอาชนะศาสนจักรที่ตั้งชื่อตามพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้

จงอ่านในบทที่สิบเก้าของ 2 พงศ์กษัตริย์เกี่ยวกับวิธีที่เซนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียหาทางโค่นเยรูซาเล็ม เฮเซคียากษัตริย์ผู้เป็นตัวแทนของอิสราเอลทูลวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอการปลดปล่อยขณะเซนาเคอริบเยาะเย้ยเขาโดยกล่าวว่า “อย่าคิดว่าการสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านจะช่วยท่านได้ ทุกที่ที่ข้าพเจ้าเคยอยู่และไปมาแล้วนั้น พวกเขาสวดอ้อนวอนมาตลอด แต่พระองค์ไม่เห็นช่วยอะไรเลย” และเช้าวันรุ่งขึ้นก็พบว่ากองทัพอัสซีเรียส่วนใหญ่ตายเกลื่อนอยู่บนพื้น พระเจ้าทรงปกป้องรักษาเยรูซาเล็ม [ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 19: 10-20, 35] พระองค์ทรงเป็นกำลังของเรา. . . พระบิดาของท่านและของข้าพเจ้า พระบิดาของคนทั้งปวง ถ้าเราจะมีค่าควร พระองค์จะทรงปกป้องรักษาเรา

เลิกเช่นทรงปกป้องรักษาพวกบุตรของฮีลามัน [ดู แอลมา 57:24-27] เลิกเช่นที่ทรงปกป้องรักษาดาเนียลจากสิงโต [ดู ดาเนียล 6] ลูกหลานชาวฮีบรูสามคนจากเตาไฟที่ลุกโชนชั่ว [ดู ดาเนียล 3] ผู้สืบตระกูลหกแสนคนของอับราฮัมเมื่อพระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์ภายใต้การนำของโมเสสและทำให้กองทัพของฟาโรห์จมน้ำตายในทะเลแดง [ดู อพยพ 14:21-30] พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจักรวาลนี้ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเราทุกคน พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยฤทธานุภาพทั้งหมด และพระองค์ทรงสัญญาจะคุ้มครองเราถ้าเราจะดำเนินชีวิตให้คู่ควร¹⁴

ไม่ว่าหมู่เมฆจะรวมตัวหรือไม่ ไม่ว่าจะตึกลงรบอย่างไร ไม่ว่าจะเกิดสภาวะการณ์ใดในโลก ที่นี้ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ที่ซึ่งเรากำลังถวายเกียรติและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จะมีความคุ้มครองให้พ้นจากอำนาจของความชั่ว ชายหญิงจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินชีวิตบนแผ่นดินโลกจนกว่าชีวิตพวกเขาจะสิ้นสุดในเกียรติและรัศมีภาพถ้าพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์¹⁵ [ดู ข้อเสนอแนะ 4 ในหน้า 274]

บ้านของเราจะเป็นสถานที่สงบสุข และศักดิ์สิทธิ์แม้ท่ามกลางหายนะ

ข้าพเจ้าคิดว่าเนื่องด้วยความอาดูรทุกแห่งหน เนื่องด้วยคำทำนายที่พระเจ้าทรงให้ไว้ในภาคที่หนึ่งของหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “สันติสุขจะถูกนำไปจากแผ่นดินโลก” [คพ. 1:35] เราต้องรู้ลึกว่าเวลานั้นมาถึงแล้ว แน่แน่นอนว่าเราควรประเมินตนเอง และบ้านของเราควรเป็นสถานที่ซึ่งการสวดอ่อนวอน ความกตัญญู และการน้อมขอบพระทัย สามีควรอ่อนโยนต่อภรรยา และภรรยาเห็นอกเห็นใจสามี บิดามารดาควรมีความรักต่อบุตรธิดาโดยดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม แล้วเมื่อนั้นบ้านของเราจะไม่เพียงเป็นสถานที่ซึ่งการสวดอ่อนวอนและการน้อมขอบพระทัยเท่านั้น แต่จะเป็นสถานที่ซึ่งพระบิดาทรงสามารถมอบพรประเสริฐสุดของพระองค์ให้เราได้เพราะความมีค่าควรของเรา¹⁶

ข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนขอให้ความชอบธรรมของชีวิตเราทำให้บ้านของเราศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ปฏิบัติไม่มีอำนาจมาที่นั่นและทำลายบุตรธิดาของครอบครัวเราหรือคนที่อาศัยอยู่ได้ชายคาของเรา ถ้าเราจะถวายเกียรติพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ บ้านของเราจะศักดิ์สิทธิ์ ปฏิบัติจะไม่มีอิทธิพล

“จงทำให้บ้านของท่านเป็นสถานพำนักของพระวิญญาณพระเจ้า
ทำให้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์”

เราจะมีชีวิตด้วยความสุขและสันติจนถึงฉากสุดท้ายของความเป็นมรรตัยและ
เราไปรับรางวัลในความเป็นอมตะ¹⁷

จงทำชีวิตท่านให้สอดคล้องกับคำสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และ
เมื่อหายนะคุกคามท่านจะรู้สึกถึงการคำจูนจากพระพาหุอันทรงพลังทั้งหมดของ
พระองค์ จงทำให้บ้านของท่านเป็นสถานพำนักของพระวิญญาณพระเจ้า ทำให้
เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งปฏิบัติไม่สามารรถมาได้ จงฟังพระสุรเสียงสงบแผ่ว
เบาที่กระตุ้นเตือนท่านให้ทำงานแห่งความชอบธรรม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอ
ให้ทุกท่านอย่าออกห่างจากเส้นทางที่นำไปสู่ความรู้และเดชะานุภาพของพระผู้
เป็นเจ้า มรดกของผู้ซื่อสัตย์ แม้ชีวิตอันเป็นนิจ¹⁸

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ในใจเราและในบ้านเรามีวิญญาณของความรัก
ความอดทน ความเมตตา จิตกุศล ความช่วยเหลือที่ยกระดับชีวิตเราและทำ
ให้โลกสดใสขึ้นน้อยๆขึ้นเพราะวิญญาณดังกล่าว¹⁹ [ดู ข้อเสนอแนะ 5 ในหน้า
274]

เราสามารถเป็นอิทธิพลดีในโลกได้

ข้าพเจ้าต้องการขอร้องท่าน...จงเป็นสมอในชุมชนที่ท่านอยู่เพื่อคนอื่น ๆ จะถูกดึงมาหาท่านและรู้สึกปลอดภัย จงให้แสงของท่านส่องสว่างเพื่อคนอื่น ๆ ที่มองเห็นงานดีของท่านจะมีความปรารถนาในใจอยากเป็นเหมือนท่าน²⁰

หน้าที่ของเราคือเป็นแบบอย่าง หน้าที่ของเราคือชูธงแห่งความจริงให้สูง หน้าที่ของเราคือกระตุ้นลูกคนอื่น ๆ ของพระบิดาให้ฟังคำแนะนำและคำปรึกษาของพระองค์ ปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ จนไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดเราจะพบวิญญานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโลกใหม่ในจิตวิญญาณของเราและอิทธิพลของเราจะเป็นไปเพื่อความดี²¹

พระเจ้าไม่ทรงเรียกร้องสิ่งใดที่เหลียววิสัยจะทำได้ ตรงกันข้าม พระองค์ประทานพระบัญญัติ คำแนะนำ และคำปรึกษาซึ่งอยู่ในวิสัยที่เราทุกคนทำตามได้ในยุคสมัยที่เรามีชีวิตอยู่...

...พี่น้องทั้งหลาย เราควรซื้อสัตย์ ชีวิตแห่งความชอบธรรมของเราควรทำให้แผ่นดินที่เราอยู่ศักดิ์สิทธิ์...ทั้งหมดที่เราต้องทำคือกลับใจจากบาปของเรา ละทิ้งความผิดพลาดแห่งวิถีของเรา ชำระชีวิตเราจากความไม่บริสุทธิ์ แล้วออกไปกระทำคุณประโยชน์ ไม่จำเป็นว่าเราต้องได้รับการวางมือมอบหน้าที่เพื่อจุดประสงค์นั้น ขอให้ชาย หญิง และเด็กทุกคนในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ออกไปกระทำคุณประโยชน์และรับพรอันเนื่องจากการนั้น [ดู ข้อเสนอแนะ 6 ในหน้า 274]

...ขอให้เราลงมือทำงานที่พระองค์ทรงฝากฝังให้เราดูแล ขอให้เราเป็นพรแก่ลูก ๆ ของพระบิดาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด ชีวิตเราจะเพิ่มพูนและโลกนี้จะมีความสุขมากขึ้น นี่คือการพันธกิจที่วางไว้บนบ่าเรา พระบิดาบนสวรรค์จะทรงถือว่าเราต้องรับผิดชอบวิธีการที่เราทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเห็นชอบให้เราออกไปพร้อมด้วยความปรารถนาในใจเราและด้วยความอ่อนน้อมของจิตวิญญาณเราเพื่อกระทำคุณประโยชน์ต่อคนทั้งปวงไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด และทำให้พวกเขาเกิดปิติซึ่งจะมีได้โดยผ่านการปฏิบัติกฎของพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์เท่านั้น ขอให้สันติสุขนั้นอยู่ในใจเราและในบ้านของเราเพื่อเราจะทอแสงตะวันและฉายความสดชื่นรื่นเริงไม่ว่าเราจะไปที่ใด เพื่อเราจะพิสูจน์ให้โลกเห็นด้วยการดำเนินชีวิตของเราว่าเรารู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์และได้รับพรของพระองค์ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอน²²

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้ขณะศึกษาบทเรียนหรือขณะเตรียมสอน ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้ที่หน้า v–viii

1. อ่านเรื่องที่เบลล์ เอส. สแพฟฟอร์ดได้รับคำแนะนำจากประธานสมิธ (หน้า 267–268) ท่านจะ “ทำให้พวกเขาารู้สึกถึงอิทธิพลของท่าน” ได้อย่างไรบ้าง
2. ในหัวข้อแรกของคำสอน หน้า 268 ประธานสมิธเล่าเรื่องความยุ่งยากทั้งหลายที่ท่านายไว้ว่าจะเกิดก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง (ดู 2 ทิโมธี 3:1–7; คพ. 45:26–35 ด้วย) ท่านคิดว่าเหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ว่าความยุ่งยากเหล่านี้มีท่านายไว้ในพระคัมภีร์
3. ทบทวนหัวข้อที่เริ่มตรงด้านล่างสุดของหน้า 268 มีปัญหาอะไรบ้างในโลกที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการเชื่อฟังพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ พระกิตติคุณนำสันติมาสู่ชีวิตส่วนตัวของท่าน ครอบครัวท่าน และความสัมพันธ์ของท่านกับคนอื่น ๆ อย่างไร
4. ในหน้า 270–271 ประธานสมิธยกตัวอย่างจากพระคัมภีร์เมื่อพระเจ้าทรงคุ้มครองผู้คนของพระองค์ พระองค์ทรงคุ้มครองท่านและครอบครัวในดันไดบ้าง การเชื่อฟังช่วยเราเอาชนะความกลัวอย่างไร
5. อันตรายอะไรบ้างที่คุกคามความปลอดภัยทางวิญญาณของบ้านเราในปัจจุบัน เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้บ้านของเราเป็น “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปฏิบัติไม่ได้” (ทบทวนแนวคิดบางอย่างใน หัวข้อที่เริ่มต้นในหน้า 271)
6. อ่านย่อหน้าแรกและย่อหน้าที่สี่ในหน้า 273 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ชื่อสตีฟเปรียบเหมือน “สมอ” ในชุมชนของพวกเขาอย่างไร เหตุใด “[การชำระ] ชีวิตเราจากความไม่บริสุทธิ์” จึงทำให้เราสามารถ “ออกไปกระทำคุณประโยชน์” ได้มากขึ้น จงพิจารณาร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านควรทำอะไรเพื่อชำระชีวิตท่านจากความไม่บริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง: อิสยาห์ 54:13–17; มัทธิว 5:13–16; ยอห์น 16:33; 2 โนไฟ 14:5–6; หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:6–8; 97:24–25; โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:22–23, 29–30

ความช่วยเหลือด้านการสอน: ท่านอาจเชิญสมาชิกชั้นเรียนอ่านหัวเรื่องใน “คำสอนของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ” และเลือกหัวข้อที่มีความหมายต่อพวกเขาหรือครอบครัวของพวกเขา เชิญเชิญพวกเขาให้ศึกษาคำสอนของประธานสมิธในหัวข้อนั้น รวมทั้งคำถามท้ายบทที่เกี่ยวข้อง จากนั้นขอให้สมาชิกชั้นเรียนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, Apr. 1948, 162
2. ใน Conference Report, Apr. 1918, 41
3. ใน Conference Report, Apr. 1932, 41
4. “Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace,” *Improvement Era*, Sept. 1945, 501.
5. เบลล์ เอส. สแพฟฟอร์ด *A Woman’s Reach* (1974), 96–97
6. ใน Conference Report, Apr. 1932, 42–44
7. ใน Conference Report, Oct. 1946, 153
8. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, Jan. 1, 1920, 2.
9. “At This Season,” *Improvement Era*, Dec. 1949, 801.
10. ใน Conference Report, Oct. 1937, 53
11. ใน Conference Report, Apr. 1946, 4
12. ใน Conference Report, Oct. 1915, 28
13. ใน Conference Report, Apr. 1942, 15
14. ใน Conference Report, Apr. 1943, 92
15. ใน Conference Report, Apr. 1942, 15
16. ใน Conference Report, Apr. 1941, 27
17. ใน Conference Report, Oct. 1946, 8
18. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, Jan. 6, 1921, 3.
19. ใน Conference Report, Oct. 1946, 7
20. ใน Conference Report, Oct. 1945, 117–18
21. ใน Conference Report, Oct. 1947, 166
22. ใน Conference Report, Apr. 1932, 43–45

รายชื่อภาพ

- ปก: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิท โดย ลี กรีน ริชาร์ดส์ © IRI
- หน้า 4: คำเทศนาบนภูเขา โดย คาร์ล ไฮน์ริค บล็อก ใช้โดยได้รับอนุญาตจาก พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งชาติที่เฟรดริกส์เบิร์ก ในฮิลลาโรด เดนมาร์ก
- หน้า 12: พระคริสต์ทรงรักทุกคนตาบอด โดย เดล พาร์สัน © 1983 IRI
- หน้า 20: พระสาทิสลักษณ์ของพระคริสต์ โดย ไฮน์ริค ฮอฟแมนน์ เอื้อเฟื้อโดย C. Harrison Conroy Co., Inc.
- หน้า 25: จงดูมือของเราและเท้าของเรา โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © IRI
- หน้า 27: จงดูเด็กเล็กๆ ของเจ้า โดย โรเบิร์ต ที. บาร์เรตต์ © 1996 IRI
- หน้า 39: นิมิตแรกของโจเซฟ สมิท © 1988 เกรก. เค. โอลเซ็น อนุญาตให้นำมาทำสำเนา
- หน้า 42: โจเซฟ สมิท เอื้อเฟื้อโดย Community of Christ Archives อินดีเพนเดนซ์ มิสซูรี
- หน้า 51: สถานะบุโรหิตแห่งเมลคิเซเดค ได้รับการฟื้นฟู โดย วอลเตอร์ เรน © 2010 IRI
- หน้า 58: ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดย หอจดหมายเหตุและหอสมุดประวัติศาสตร์นเจอร์
- หน้า 64: เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า โดย โจเซฟ บริกคีย์ © 2010 IRI
- หน้า 67: ภาพถ่าย © 2000 สตีฟ บันเดอร์สัน
- หน้า 72: ภาพถ่าย © 2006 โรเบิร์ต คาซีย์
- หน้า 79: พระเยซูตรัสกับเธอว่า “มารีย์เอ๋ย” โดย วิลเลียม วิเทเคอร์ © 1999 IRI
- หน้า 133: เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลาย จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © IRI
- หน้า 162: ภาพถ่าย © 2000 สตีฟ บันเดอร์สัน
- หน้า 188: เอลิยาห์ได้เคียงกับพวกพระบาอัล โดย เจอร์รี่ ฮาร์สตัน © 1978 IRI
- หน้า 191: โมเสสแยกทะเลแดง โดย โรเบิร์ต บาร์เรตต์ © 1983 IRI
- หน้า 193: การมาถึงของบริกัม ยังก์ © 1986 วาลอย อีตัน เอื้อเฟื้อโดย Zions Bank อนุญาตให้นำมาทำสำเนา
- หน้า 198: พระคริสต์กับขุนนางหนุ่มผู้ร่ำรวย โดยไฮน์ริค ฮอฟแมนน์ เอื้อเฟื้อโดย C. Harrison Conroy Co., Inc.
- หน้า 210: ดาเนียลปฏิเสธอาหารและเหล้าองุ่นของพระราชาราช โดย เดล พาร์สัน © 1983 IRI
- หน้า 234: น้ำมะนาวในวันที่อากาศร้อน โดย ไมเคิล มาล์ม © 2010 IRI
- หน้า 256: การตรึงกางเขน โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © IRI
- หน้า 266: สันติสุขที่เราให้แก่ท่านทั้งหลาย © 2004 วอลเตอร์ เรน เอื้อเฟื้อโดย พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนาจักร

ดัชนี

ก

การชดใช้ ดู พระเยซูคริสต์
การฟื้นคืนชีวิต

การเชื่อฟัง ดู พระบัญญัติ

การต่อต้าน

จะไม่หยุดความเจริญก้าวหน้าของ
ศาสนจักร, 170–172

การเตรียม

สำหรับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา,
148–149, 150

สำหรับชีวิตนิรันดร์, 5–7, 74–75,
111–112, 260–263

สำหรับภาวะฉุกเฉิน, 223–224

การแบ่งปันพระกิตติคุณ

ความกระตือรือร้นและความตั้งใจ
จริงใจ, 133–135, 158–159

ความจำเป็นของ, 130–131

ความรับผิดชอบของเรา, 30, 133,
134–135, 143–145

ความสำคัญของแบบอย่างใน,
146–148

ความสำคัญของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ใน, 161–163

ด้วยความรักและความเมตตา,
157–158

เพิ่มเติมความสุขและความดีของ

ผู้อื่น, 155–157, 158–159

รางวัลสำหรับ, 135–137

วิธีมีส่วนร่วม, 148–152

การเปิดเผย

จำเป็นในปัจจุบัน, 120–121

ต่อศาสนดาพยากรณ์, 119,
120–122

ส่วนตัว, 120, 122–125

การฟื้นคืนชีวิต, 25–26, 78

การฟื้นฟู

ฐานะปุโรหิต, 49–52

พระกิตติคุณ, 43

การรับใช้

ความสุขผ่าน, 17–18

ในศาสนจักร, 168–170

ผู้ทุกข์ยากเดือดร้อนหลังสงคราม
โลกครั้งที่ 2, 221

สามารถบรรเทาทุกข์ได้, 229–230

การเรียก

ความรับผิดชอบของสมาชิกเพื่อ

ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล, 168–169

การละทิ้งความเชื่อ

ในความเชื่อโรจน์แห่งเวลา,

49–50

พระบิดาบนสวรรค์ทรงฟื้นฟู
พระกิตติคุณเพื่อขานรับ, 40–41
สูญสิ้นสิทธิอำนาจปุโรหิต
ในช่วง, 50
การวิพากษ์วิจารณ์
ขัดกับพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์, 236
ผู้นำศาสนจักร, 65–66
มองว่าคุณงามความดีในผู้อื่นแทน
ที่จะวิพากษ์วิจารณ์, 236–237
การสนับสนุนผู้นำศาสนจักร, 59–67
การสวดอ้อนวอน
การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว,
102–104
เด็กชายขอให้คณะแพทย์สวดอ้อน
วอนให้เขา, 99–101
พลังของ, 102–103
เราสามารถรับการคล้อยใจให้รู้ว่า
สวดอ้อนวอนเรื่องใด, 101–102
สวดอ้อนวอนให้ผู้นำรัฐบาล, 103
การสะสมอาหาร
ช่วยให้เราพร้อมรับมือกับความยาก
ลำบาก, 223–225
ทำให้ศาสนจักรสามารถช่วยคน
ตกทุกข์ได้ยาก, 221–223
การสังสรรค์ในครอบครัว, 252–253
การให้อภัยผู้อื่น
ควรเป็นเจตคติของสมาชิก
ศาสนจักร, 258

ช่วยเราเตรียมรับอาณาจักร
ซีเลสเชียล, 260–263
แสดงความสำนึกในพระกรุณาธิคุณ
ต่อการให้อภัยของพระเจ้า,
259–260

ก

ครอบครัว
การศึกษาพระคัมภีร์, 113–115,
251
การสวดอ้อนวอนนำความเป็นหนึ่ง
เดียวกันมาสู่, 104
ความเมตตาใน, 238–240
มีค่ายิ่งกว่าสิ่งของของโลก, 76–77
ดู บิดามารดา *ด้วย*
ความตาย
พระกิตติคุณช่วยให้เราเข้าใจ,
71–73, 78–81
ความนึกคิด
เราเป็นผลจากความนึกคิดของเรา,
xv
ความเมตตา
ทำให้ใจอ่อนโยนลงได้, 233,
237–238
ในบ้านของเรา, 238–240
มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า,
235–236
เราควรเป็นแบบอย่างของ, 236
ดู ความรัก *ด้วย*
ความรัก
ใช้, โดยแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น, 16–17

- นำมาซึ่งความสุขที่แท้จริง, 17–18
 ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ,
 157–158
 เป็นแรงบันดาลใจให้ทำสิ่งถูกต้อง,
 17, 158, 237–238
 พระบัญชาให้มี, 14–15
 โอกาสแสดง, 16
 ดู ความเมตตา ด้วย
- ความโลก
 เดือนเรื่อง, 226
- ง**
-
- งาน, 225–226
 งานเผยแผ่ศาสนา ดู การแบ่งปัน
 พระกิตติคุณ
- จ**
-
- จิตกุศล ดู ความรัก
- ช**
-
- ชีวิตก่อนเกิด, 73, 74–75
- ชีวิต
 จุดประสงค์ของ, 74–77
 อยู่ชั่ววินรันดร์, 73–74
- ชีวิตวินรันดร์
 จุดประสงค์ของความเป็นมรรตัย
 คือเพื่อเตรียมรับ, 74–75
- ซ**
-
- ซาตาน ดู ปฏิปักษ์
- ฐ**
-
- ฐานะปุโรหิต
 การฟื้นฟู, 49–52
 ต้องได้รับการประสาทตามวิธีของ
 พระเจ้า, 52
 ผู้ดำรง, ต้องมีค่าควร, 54–55
 พบเฉพาะในศาสนจักรที่แท้จริงของ
 พระเยซูคริสต์เท่านั้น, 52–53
 เยาวชนชายควรร่วมรับ, 47
 ศาสนพิธีของ, จำเป็นต่อการเข้าสู่
 อาณาจักรซีเลสเชียล, 53–54
 อย่าทำเล่นกับ, 54
 โอกาสรับใช้, 47–49
- ฐานะปุโรหิตแห่งเมลกีเซเดค ดู ฐานะ
 ปุโรหิต
- ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ดู ฐานะ
 ปุโรหิต
- ด**
-
- ดาเนียล
 เชื้อฟังกฎแห่งสุขภาพของพระเจ้า
 ในสมัยของเขา, 211–213
 ศรัทธาของ, 190–191
- ท**
-
- เทคโนโลยี
 สามารถใช้เพื่อส่งเสริมงานของ
 พระเจ้า, 167

น

นิมิตแรก

พยานเพิ่มเติมว่าพระเยซูคือ
พระคริสต์, 27–28
วางรากฐานสำหรับศรัทธา, 38
แสดงให้เห็นว่าฟ้าสวรรค์มิได้ถูก
ปิดตาย, 36–38
แสดงให้เห็นศรัทธาของโจเซฟ
สมิธ, 37, 38, 192

เนินเขาคาโมราห์, xxxi

โนอาห์

น้อยคนเอาใจใส่คำเตือนของ,
62
ศรัทธาของ, 190

บ

บัปติสมา

ของพระเยซูคริสต์, 24–25

บ้าน

สามารถเป็นสถานที่แห่งความ
ปลอดภัย, 271–272
ดู *ครอบครัว ด้วย*

บิดา

ควรเตรียมบุตรชายให้พร้อมรับ
ฐานะปุโรหิต, 47
ดู *บิดามารดา ด้วย*

บิดามารดา

ความรักและเมตตาบุตรธิดา,
238–240, 250–251
ความรับผิดชอบของ, สอนพระ
กิตติคุณแก่บุตรธิดา, 245–248

แบบอย่างของ, 217, 248–250
ดู *ครอบครัว ด้วย*

แบบอย่าง

ของบิดามารดา 217, 248–254
ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ,
146–148
ผ่านแบบอย่างของเรา, เราสามารถ
เป็นอิทธิพลดี, 273

ป

ปฏิบัติ

พยายามหลีกเลี่ยงเรา, 202–205
เราสามารถต่อต้าน, 205–207

ประจักษ์พยาน

ทุกคนสามารถรับของตนเอง, 28,
122–124

ประธานศาสนจักร

ได้รับกำลังใจจากการสนับสนุนของ
สมาชิก, 66–67
ได้รับพลังและปัญญาจากพระเจ้าเป็น
เจ้า, 63

พระเจ้าทรงนำทางผู้คนของพระองค์
ผ่าน, 121–122

ดู *ผู้นำศาสนจักร ด้วย*

ประวัติครอบครัว

ความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการ
ค้นคว้า, 92–94

ดู *พระวิหารและงานพระวิหาร ด้วย*

ผ

ผู้นำศาสนจักร

ความปลอดภัยในการทำตาม, 62

- ได้รับเลือกจากพระเจ้า, 60–61
พระเจ้าทรงนำทางผู้คนของพระองค์ผ่าน, 61–62, 121–122
เราไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์, 65–66
ดู ประธานศาสนจักร ด้วย
- ผู้บุกเบิก, xxvii–xxix, xxxii–xxxiv
ผู้สอนประจำบ้าน
ความทรงจำของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเกี่ยวกับ, 47–49
- พ**
- พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ควรทำให้เราเป็นคนดีขึ้น, 7–8
ทางเดียวสู่สันติ, 268–270
นำมาซึ่งความสุข, 30, 40–41, 76–81
โลกต้องการ, 130–131
สอนเราให้รักกัน, 14–15
- พระคัมภีร์
ช่วยเราเตรียมรับอาณาจักร
ซีเลสเชียล, 112–113
ช่วยเราเอาชนะการทดลอง, 111–112
มีค่ายิ่งกว่าปรัชญาของมนุษย์, 110–111
อ่าน, เป็นครอบครัว, 113–115
- พระคัมภีร์ไบเบิล
ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์, 24–25
ดู พระคัมภีร์ ด้วย
- พระคัมภีร์มอรมอน
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธแบ่งปัน, กับผู้อื่น, xxii, xxxv
ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์, 26–27
ดู พระคัมภีร์ ด้วย
- พระคำแห่งปัญญา
เป็นคำแนะนำด้วยความรักจากพระบิดาบนสวรรค์, 211–213
พรจากการเชื่อฟัง, 213–216
สอนครอบครัวเราเกี่ยวกับ, 216–217
- พระบัญญัติ
กันเราให้อยู่ฝ่ายพระเจ้า, 199–200
ความปลอดภัยเกิดจากการเชื่อฟัง, 270–271
พระผู้เป็นเจ้าประทาน, เพราะพระองค์ทรงรักเรา, 200–202
- พระบิดาบนสวรรค์ ดู พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา
- พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา
ชายหญิงทุกคนเป็นลูกของ, 13–14
ดรัสกับมนุษย์, 120–121
ทรงมีพระวรกาย, 40–43
ประทานพระบัญญัติเพราะพระองค์ทรงรักเรา, 200–202
เราสามารถเป็นเหมือน, 75
- พระเยซูคริสต์
การปรากฏของ, ต่อโจเซฟ สมิธ, 27–28

การปรากฏของ, ต่อชาวนีไฟ,
26–27
การฟื้นคืนพระชนม์ของ, 25–26
ทรงพระชนม์อยู่เวลานี้, 24
ทรงมอบฐานะปุโรหิตให้อัครสาวก
ของพระองค์, 49–50
ทรงให้อภัยผู้ตริ่งพระองค์บน
กางเขน, 258
บัพติศมาของ, 24
ประจักษ์พยานเกี่ยวกับ, ในพระ
คัมภีร์ไบเบิล, 25–26
ประจักษ์พยานเกี่ยวกับ, ในพระ
คัมภีร์มอรมอน, 26–27
ประจักษ์พยานของเราใน, 22–31
พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, 22–24
พระวิญญาณบริสุทธิ์
จำเป็นต่อการแบ่งปันพระกิตติคุณ,
161–163
ที่มาของประจักษ์พยาน, 29,
122–124, 162–163
นำทางเราไปสู่ความปลอดภัยและ
ความสูงส่ง, 124–125
พระวิหารและงานพระวิหาร
การเสียดชะของวิสุทธิชนในการ
สร้างพระวิหารเคิร์ทแลนด์, 85
การอุทิศพระวิหารไอดาโฮฟอลส์
ไอดาโฮ, 86–87
จุดประสงค์ของ, เพื่อทำศาสนพิธี
ให้, 87–92

ฟ

ฟาร์รี, ลอริน (คุณตา), xiii

ม

มาร ดู ปฏิบัติ

มารดา

ความเมตตาและการอุทิศตนของ,
240

ดู บิดามารดา ด้วย

โมเสส

แขนของ, อาโรนและเฮอรัประคอง,
63

ศรัทธาของ, 190

ว

วันเวลาสุดท้าย

ความยากลำบากแสนสาหัสทำนาย
ไว้สำหรับ, 268

วันสะบาโต

ไปโบสถ์ในวัน, 179–180

ให้เกียรติ, นำมาซึ่งความสุข,
178–179

ศ

ศรัทธา

ของประธานที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
มอบให้คนชอบธรรม, 195–196
ของวิสุทธิชนสมัยเริ่มแรก,
192–194

นำไปสู่นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ,
38, 39, 192

- แบบอย่างของ, ในพระคัมภีร์,
190–192
- ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
กำกับดูแลโดยพระเยซูคริสต์, 61,
121–122
- ครอบครองสิทธิอำนาจจากเบื้องบน,
52–53
- ความเจริญก้าวหน้าของ, 44,
165–167, 170–172
- ศาสนพิธี
จำเป็นต่อความรอด, 53
สำหรับคนตาย, 87–92
- ศีลระลึก
กำหนดโดยพระผู้ช่วยให้รอด,
180–183
- ชำระล้างความไร้เมตตาออกจากใจ
เราก่อนรับส่วน, 260
- รับส่วนอย่างมีค่าควร, พื้นพลังทาง
วิญญาณของเรา, 183–185
- ส**
-
- สมิธ, จอร์จ อัลเบิร์ต
กระตุ้นชายคนหนึ่งให้อ่านพระคัม-
ภีร์, 109–110
- การแต่งงานของ, xvii
- การบาดเจ็บที่ตา, xvi, xxiv
- การรับใช้บ้านเมืองของ, xxiii–
xxvi
- การเรียกเป็นอัครสาวก, xvii–xix
- การแสดงความเมตตาของ,
xii, xxxviii–xl, 2, 11–13,
233–235
- เข้าพบประธานาธิบดีของเม็กซิโก,
xxxiv–xxxv
- ความสนใจของ, ในสถานที่สำคัญ
ทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร,
xxx–xxxii, xxxv–xxxvi
- คืนดีกับเพื่อนที่ทำให้ขุ่นเคือง, 257
- งานเผยแผ่ของ, ทางตอนใต้ของ
งานเผยแผ่ของ, ทางตอนใต้ของ
สหรัฐ, xvii–xviii
- ได้รับการสนับสนุนเป็นประธาน
ศาสนจักร, 59
- ได้รับแต่งตั้งเป็นมัครนายก, 47
- ถูกกลุ่มคนร้ายโจมตี, xviii–xix
- ทำงานในโรงงานสิ่งทอเมื่ออายุ 13
ปี, ix
- แนะนำเบลล์ เอส. สแพฟฟอร์ดให้
ดำรงสมาชิกภาพในองค์กรระดับ
ประเทศ, 267–268
- โน้มน้าวลูกๆ ให้สละของเล่น
คริสต์มาสของพวกเขา, xx
- ในฐานะบิดา, xix–xx, 243–245
- ในฐานะประธานคณะเผยแผ่ยุโรป,
xxviii–xxix, 143–144,
188–191
- ในฐานะประธานศาสนจักร,
xxxii–xxxiii
- ในฐานะอัครสาวก, xvii–xxxii
- บุตรธิดาของ, xix–xx
- แบ่งปันพระกิตติคุณ, xxii–xxiii,
xxxiv–xxxv, 129–130,
155–158

ปัญหาสุขภาพของ, xxv–xxviii
ไปเยือนพระวิหารเคิร์ทแลนด์, 85
ไปเยือนสถานที่เกิดของโจเซฟ
สมิธ, 35
ภรรยาของ, ถึงแก่กรรม, xxviii
มรณกรรมของ, xxxviii, 22
มารดาท่านสอนให้สวดอ้อนวอน,
x–xi, 97–98
ไม่ยอมดื่มกาแฟ, 209
ยูทาห์, xvi
รอดชีวิตจากการจมน้ำตายเพราะ
การสวดอ้อนวอน, 98–99
เรียนรู้วิธีที่นักบินขับเครื่องบินใน
หมอก, 117–120
วัยเด็กของ, xv–xvi, 243
ส่งความช่วยเหลือไปยุโรปที่เดือด
ร้อนเพราะสงคราม, xxxiv,
221–223
สอนบุตรสาวเรื่องความซื่อสัตย์,
243–245
เห็นคุณูปาในความฝัน, xxvi–xxvii
ให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นของขวัญ
คริสต์มาส, xxiii
ให้เสื้อโค้ทแก่คนงานริมถนน, 13
อุดมการณ์ส่วนตัวของ, 1–2, 157,
257–258
สมิธ, จอร์จ เอ. (คุณปู่)
การทำงานเผยแผ่ศาสนาของ, 171
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธเห็นในความ
ฝัน, xxvi–xxviii

ได้รับการคลใจให้สวดอ้อนวอน
เพื่อความปลอดภัยของครอบครัว,
102–103
แนะนำครอบครัวท่านให้อยู่ฝ่าย
พระเจ้า, 199
ภูมิหลังของ, xxvii–xxviii
สมิธ, จอห์น (คุณทวด), x
สมิธ, จอห์น เฮนรี่ (บิดา),
ix–x, 101–102
สมิธ, โจเซฟ
ได้รับเรียกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่
อายุยังน้อยและขาดประสบการณ์,
35–40
นิมิตแรกของ, 28–29, 35, 36–37
ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์,
27–28
ฟื้นฟูความจริงนิรันดร์, 40–42
ศรัทธาของ, 38, 39, 192
สละชีวิตเพื่อประจักษ์พยานของ
ท่าน, 43–44
สมิธ, ซาราห์ ฟาร์รี่ (มารดา),
xii–xiii, 97–98
สมิธ, ลูซี เอมีลี วูดรัฟฟ์ (ภรรยา)-
การผูกสมักรักใคร่และการแต่งงาน
ของ, xvii
ได้รับพรจากวิลฟอร์ด วูดรัฟฟ์,
xvi
มรณกรรมของ, xxviii
ส่วนสิบ

ผ่านส่วนสิบ, เราสามารถช่วยงาน
ของศาสนจักร, 227–228

สันติสุข

ผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์,
268–270

อ

อนุสาวรีย์ This Is the Place
(ณ ตรงนี้), xxxv–xxxvii

อุปมาเรื่องงานสมรส, 5–6

เอลียาห์

พื้นฟูคุณงามความดีของการทำงานแทนคน
ตาย, 85, 86

ศรัทธาของ, 191

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

THAI

4 02367186425 5

36786 425